

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FLAVII
IOSEPHI
OPERA OMNIA

AD
Græcorum exemplarium fidem
recognita emendatâq;.

Addita CHRONOLOGIA *non minus luculenta quàm necessaria.*

INDEX præterea locupletissimus.

Cum CAES. MAIESTATIS PRIVILEGIO

EX OFFICINA FROBENIANA

M'D XXCII.

ITALIE

1894201

OPERA

... ..

... ..

... ..

AD LECTOREM.

XVI. Antiquitatum libro, cap. iuxta vulgatas editiones septimo, iuxta Græcorum distinctionem quam ille sequutus est XI, desiderabatur integra pagina, & in calce eiusdem libri non multo minus: id cuius culpa acciderit incertum est, sic & in alijs paginis. Itaq; omnia ad exemplum Græci codicis accuratè distincta, & meliori fide ab eo reddita, stilo pleniore, nec rudiore tamen, certè, iam ante habuisti, lector, nunc verò exemplis prius excussis feliciter expeditis ut & hanc nouam editionem tibi etiam gratiorem redderemus, compendij ergò, summa cum diligentia CHRONOLOGIAM, ad caput vniuscuiusq; folij adiecimus, cum ex veterum, tum recentiorum scriptorum commentarijs, necnon scholia necessaria in communem rei literariæ utilitatem recens concinnata. Cumq; præterea hæc Iosephi Antiquitatum Latina conuersio iuxta q̃ Græcum exemplar esset dissecta, antiquæ translationi capitum distinctione non consonaret, visum nobis est, vetustam diuisionem in studiosorum gratiam, margini annotare, quo loci inde à scriptoribus ante hanc nostram editionem citati, facilius inueniri possint: quod quidem more nostro fecimus, quo quicquid literis deditorum vni iudicamus conducibile, usque in medium proferre studemus.

Vale bene, & industriam no-

stram fauore mutuo

amplectere.

TESTE

AD LECTOREM.

probes præter facundiam. Doctiores sunt alij, ut imbuti philosophia, sed magno discrimine. nam qui Epicureorum, aut Peripateticorum non multo saniorum duntaxat quod ad pietatis dogmata attinet sectam secuti sunt, pro suis affectibus multa produnt tam inutilia, ut sine noxa quidem careant. quid enim bonæ rei potest expectari a tollentibus immortalitatem animorum, & diuinam providentiam? & hi ferè proponunt sibi celebranda quædam vasta verius quam magna ingenia, Xerxes, Alexandros, Cæsares. Plus bonæ frugis haurire licet ex accedentibus propius ad Academicos Stoicosve, qui res laudatorum principum aut populi Romani, præsertim illius prisci, transmiserunt ad posteros. huius generis sunt, Plutarchus, Dionysius, Xenophon, Polybius, & Latini aliquot qui sibi gravitatem eam peculiarem vindicant. Sed longè utilissima, nec inuicuda est sacra historia, olim propter excellentiam & claritatem, sed maxime propter certissimam sincerissimamque veritatem, etiam profanis expectata regibus, patrum priscorum mores, vitas, resque tam domi quam foris gestas continens; quique eius compendium scripsit, & ubi illa defuit reliquam usque ad suam ætatem attexuit, Iosephus vir patiarum literarum cognitione nemini suæ gentis secundus, externæ verò literaturæ studiis vel cum Philone conferendus, facundia pollens quæ plus virum quam fucorum habeat, nec minus philosophum quam historicum deceat; quem non est opus prædicare prolixius, quâdo ipse satis ostendit qualis fuerit, modestissime vitam suam scribens, quæ nunc primum in præsentis operum eius editione legi potest à Latinis hominibus. Huius scriptoris monumenta cum circūferretur, & passim ab omnibus suo merito teneretur, Rufino ut titulus pollicetur interprete, olim Græcæ linguæ cuidam peritissimo ac Hystoriarum studiosissimo, nunquam persuaderi potuit antiquitates Iudaicas ab eo viro versas: vel quod non referrent peritum utriusque linguæ hominem qualis Rufinus fuit habitus suo seculo: vel quod stilo belli Iudaici essent dissimiles. Id Antiquitatum opus dudum ante ex officina meorum piæ memoriæ parentum prodierat, conflatum ex duobus exemplaribus mutilis, è diversissimis petitis orbis tractatibus: bono tamen casu euenerat, ut utrunque egregiè suppleret lacunas alterius: deinde verò multis requirantibus Latinam versionem novam, patris mei felicitis recordationis necnon aliorum amicorum hortatu, suscepta provincia tyrocinium vertendi in eo scriptore posuit, supra dictus vir ille industrius, qui cum deprehendisset intervertendum & multa in latinis deprauata, & quibusdā locis deesse verisus non paucos, ea summa diligentia castigavit atque supplevit. Vm

AD LECTOREM.

XVI. Antiquitatum libro, cap. iuxta vulgatas editiones septimo, iuxta Græcorum distinctionem quàm ille sequutus est XI, desiderabatur integra pagina, & in calce eiusdem libri non multo minus: id cuius culpa acciderit incertum est, sic & in alijs paginis. Itaq; omnia ad exemplum Græci codicis accuratè distincta: ~~in~~ ⁱⁿ ~~vel~~ ⁱⁿ ~~lo~~ ⁱⁿ ~~ri~~ ⁱⁿ ~~fide~~ ⁱⁿ ab eo reddita, stilo pleniore, nec rudiore tamen certe, sicut ante habuisti, lector, nunc verò exemplis prius excussis feliciter expeditis ut & hac nouam editionem tibi etiam gratiorem redderemus, compendij ergò, summa cū diligentia CHRONOLOGIAM, ad caput vniuscuiusq; folij adiecimus, cum ex veterum, tum recentiorum scriptorum commentarijs, necnon scholia necessaria in communem rei literariæ utilitatem recens concinnata. Cumq; præterea hæc Iosephi Antiquitatū Latina conuersio, iuxta q̄ Græcum exemplar esset dissecta, antiquæ translationi capitum distinctione non consonaret, visum nobis est, ~~vetustam diuisionem in studiosorum gratiam~~ ^{marginibus} annotare, quo loci inde à scriptoribus ante hanc nostram editionem citati, facilius inueniri possint: quod quidem more nostro fecimus, quo quicquid literis deditorum vni iudicamus conducibile, usque in medium proferre studemus.

Vale bene, & industriam no-

stram fauore mutuo

amplectere.

TESTI

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

rum rerum accusationem viris inferre probatissimis Iudæorum, apud Alexandriam, Ro-
mamque degentium. Horum autem qui per insidias accusati sunt, vnus erat Iosephus qui
Iosephus falsò à Catullo accusatur. hæc scripsit. Non tamen Catullo fictio, ita vt sperauerat, cessit. Nam Romam quidem venit,
Ionathas textor viuus excuritur. Ionathan, cæterosque vinctos ducens, finemq; arbitratur esse quæstionis apud se ac per il-
Catulli morbus. lum cõstatam calumniam: Vespasianus autem rem suspicatus, veritatem requirebat: cogni-
mors. toque non iure hominibus accusationem illatam, illos quidem Titi studio criminibus sol-
uit, meritò verò pœnam in Ionatham statuit: prius enim verberatus, viuis exastus est. Catul-
lo autem tunc quidem ob lenitatem principum obigit, ne quid amplius castigationis expe-
riri-
Historia de bello Iudaico peroratio. retur: non multo autem post, multiplici morbo & insanabili correptus, acerbissime tortus
est non corporis tantum cruciatum sustinens, sed erat ei maior animi morbus & grauior. B
Terroribus enim expauescebat, & crebrò videbat sibi instantes vmbas eorum quos pere-
merat, & clamitabat. Cumque se tenere non posset, exiliebat stratis, tanquam tormentis sibi
& flammis adhibitis. Hoc autem semper multum proficiente malo, extisque defluentibus,
ac intestinis exhaustis, ita est mortuus: nulla re alia magis diuinæ providentiæ facto indicio,
quàm quòd nequissimos vlciscatur. Hic nobis est finis Historiæ, quam promissim⁹ nos cum
omni veritate tradituros, cognoscere cupientibus, quemadmodum hoc bellum Romanis
gestum est cum Iudæis, & qualiter sit quidem expositum lecturis, vt dicant, relin-
quatur: de veritate autem confidenter dicere non pigebit, quòd eam
solam scopum mihi per omnia quæ scripsi
proposuerim.

FLAVII IOSEPHI DE BELLO IYDAICO LI-
bri septimi & vltimi, finis.

FLAVII IOSEPHI

DE IYDAEORVM ANTI-

QVITATE CONTRA APIONEM

LIBER PRIMVS.

Prefatio

Antiquitatum
Iudaicarum hi-
storia quinque
millium annoru
res gestas com-
plectitur.

QVIDEM satis perspicue in Opere de Antiquitate, optime Epaphro-
dite, à me demonstratum fuisse existimo, nostrum Iudæorum genus &
vetustissimum esse, & originem habuisse propriam, & quem nunc tene-
mus agrum incoluisse: quod quidem opus quinque millium anno-
rum res gestas complexum, ex ijs qui apud nos sacri habentur libris,
Græco sermone conscripsimus. Sed quoniam multos video quo-
rundam maledictis, à malevolentia profectis, moueri, & quæ à me
de Antiquitate scripta sunt, non credere, vtque recentius esse genus no-
strum putent, eo argumento adduci, quòd apud insignes Græcos historicos nulla extet eius
mentio, de his omnibus mihi breuiter scribendum esse existimaui: vt & maledicentium ma-
levolentiam voluntariumque mendacium refellam, & credentibus ignorantiam eximam,
& omnes veri cognoscendi cupidos de nostri generis antiquitate doceam. Vtar autem di-
ctorum meorum testibus ijs, quos fide de omni Antiquitate dignissimos esse Græci indica-
runt. Qui verò de nobis maledicè falsoque scripserunt, eos à semetipsis refelli demonstra-
bo: daboq; operam, vt causas ostendam, cur nostri generis non multi Græci in historijs me-
minerint: & insuper qui nam res nostras attigerint, ijs perspicuum faciam, qui vel nesciunt,
vel se nescire simulant.

Græcis quātum
credendū sit in
historijs.
Græcorum no-
ua sunt omnia.

Ac primū satis mirari nequeo eos, qui de rebus antiquissimis solis Græcis fidem adhi-
bendam, & ab ijs veritatem cognoscendam esse existimāt: nobis verò & cæteris hominibus
non credendum. Nam equidem planè contrā esse video: si quidem non vana sequēda sunt
opinionēs, sed ex ipsis rebus petenda veritas. Etenim Græca omnia recentia, & nuper admo-
dum

- A** dum nata inuenias: vrbiū videlicet extruções, artium inuentiones, legumque conscripções. historiarum verò scribendarum cura apud eos penè recentissima est. Aegyptiorum quidem & Chaldæorum Phœnicumque res (nam nos illis annumerare in præsentia omitto) ipsi vtrique fatentur, vetustissima, eademq; constantissima proditas esse memoria. Siquidem & loca omnes incolunt aeris iniuriæ minimè obnoxia, & ne quid rerum suarum silentio præterirent, sed omnia in publicis monumentis à sapientissimis semper consecrarentur, summam operam dederunt. At Græciæ loca mille pestes infestant, quæ rerum memoriā abolerent: semperque nouam vitæ rationem inuentus Græci, omnium se posterorū suorum primos esse existimabant. Literarum quidem naturam & serò & ægrè, cognouerunt, *Græcarū literarū inuētores.*
- B** certè qui earum vsum vetustissimum esse volunt, eas à Phœnicibus & Cadmo didicisse gloriantur: quin nec ab illo tempore vllum extare vel in fanis, vel in publicis donarijs monumentum literarum ostendere quisquam possit. quandoquidem etiam de ijs qui ad Troiam tam multis post annis militarunt, magna dubitatio & quæstio est, num literis vsi fuerint: & verisimilius habetur, eum qui nunc est vsum literarum, illis ignotum fuisse. Iam verò apud Græcos nullum omnino de quo constet scriptum extat, quod sit Homeri carmine antiquius. Homerum autem post Troiana tempora vixisse patet: & aiunt, ne cum quidem in literas retulisse carmen suum, sed memoriæ commendatum ex cantilenis postea compositum fuisse, eamque ob causam multis in locis discrepare. Iam qui apud eos res gestas scribere aggressi sunt, videlicet Cadmus Milesius, & Argiū Acusilaus, & post *Homeri carminis vetustas, & an ab Homero quid scriptum fuerit.*
- C** eum si qui alij extitisse perhibentur, hi paulò ante Persarum in Græciam expeditionem extiterunt. Quin & eos qui de cœlestibus diuinis que rebus primi apud Græcos disseruerunt, vt Pherecyden Syrium, vt Pythagoram, vt Thaletem, omnes vho ore confitentur, *Græcorum qui nam de rebus sacris scripserint.*
- D** Aegyptiorum Chaldæorumque fuisse discipulos, & pauca conscripsisse, eaque Græcis omnium antiquissima videri, & ab illis scripta fuisse vix credunt. Possunt ne igitur non immeritò gloriari Græci, quasi qui soli antiqua norint, & eorum veritatē accuratè tradant? aut quis non ab ipsis scriptoribus facillè discat, ipsos nihil comperti, sed vt quisque de rebus conieceret, ita scripsisse? Certè in suis libris alij alios plerunque refellunt, & iisdem de rebus diuersissima dicere non dubitant. Atque equidem superfluous sim, si eos quibus *Græcorum scriptorum discordia.*
- E** hæc quàm mihi notiora sunt, docere velim, quantum Hellanicus ab Acusilaō de originibus differat; quoties Hesiodum corrigat Acusilaus, aut quo pacto Ephorus Hellanicum in plerisque mentiri ostendat, & Ephorum Timæus, & Timæum qui ipsum sequuti sunt, & Herodotum omnes. Quin neque de Siculis rebus Antiocho, & Philisto, & Calliæ sibi assentiendum esse Timæus existimauit: neque rursus de Atticis qui Attica conscripserunt, aut de Argolicis qui Argolica memoriæ prodiderunt, alij alios sequuti sunt. Denique quid opus est quæ breuiora & singularum sunt ciuitatum, recensere, cum in Persicæ expeditionis, eiusque gestorum narratione probatissimi auctores dissentiant? & in multis à quibusdam atque Thucydides mendacij, qui tamen sui temporis res gestas videretur accuratissimè conscribere? Et tantæ quidem discrepantiæ causas forsitan alias quoque multas, si *Græcorum discordantia causa.*
- F** quæras, inuenies: ego duas, quas iam dicturus sum, primarias esse censeo: quarum prior rem eam dicam, quæ mihi videtur plus habere virium. Nam quòd à primordio apud Græcos curatum non fuit, vt annales conficerentur, id in primis & errori causam, & mentiendi licentiam præbuit ijs qui postea de rebus antiquis scribere voluerunt. Neque enim solùm à cæteris Græcis neglecti fuerunt annales, verùm ne apud Athenienses quidem (quos indigenas esse tradunt, & eruditione politiores) quicquam tale factitatum inuenitur: quin publicarum literarum antiquissimas esse aiunt illas scriptas ipsis à Dracone de homicidijs leges, *Dracon.*
- qui Draco vixit paulò ante Pisistrati tyrannidem. Nam de Arcadibus quid attinet dicere, an *Arcades.*
- tiquitatē sibi arrogantibus? cum ij vix etiam postea literas didicerint. Igitur quia nulli antè extabant annales, qui & discendi cupidos docerent, & mentientes refutarent, effectū est, vt tanta illa extiterit inter scriptores discrepantia.
- F** Secundam causam hanc esse statuendum est, quòd qui scribere aggressi sunt, non veritati studuerunt (tamen hoc semper profiteri soleant) sed dicendi vim ostentarunt, & eam scribendi rationem sequuti sunt, qua se alijs superiores visum iri existimabant: nonnulli ad fabularum narrationes animum applicantes: alij ad gratiam aut vrbes aut reges laudantes: alij res gestas aut scriptores criminari aggressi sunt, id sibi laudi fore ducentes: denique planè contrà quàm postulat historia, factitarunt. Est enim veræ historiæ indicium, si *de iisdem*

*Vera Historia
indiciū.*

de iisdem eadem omnes & dicant & scribant. At illi ita demum se verissimos omnium vi-
sum iri iudicabant, si eadem aliter scriberent. Igitur quod ad dicendi peritiam atque vim at-
tinet, cedamus oportet Græcis scriptoribus: at in vera prisca rerum historia non item,
præsertim quæ sunt apud quosque patriæ. Igitur quod apud Aegyptios à longissimis iam
temporibus annalium cura atque confectio fuerit mandata sacerdotibus: apud Babylonios
verò Chaldæis: quodq; quas in primis ostentant Græci literas, ijs vsi fuerint Phœnices, tum
in rerum domesticarum administrationibus, tum in publicorum operum traditionibus,

*Annales He-
braeorum.*

quoniam inter omnes conuenit, mihi prætereundum puto. Sed de nostris maioribus, quod
eandem, ne dicam maiorem quàm quos modò dixi, annalium curam gesserint, mandato
pontificibus & vatribus eius rei negotio: quodque id nostris temporibus magna diligentia
& obseruatum fuerit, & vt audacius dicam, obseruandum sit, paucis docere tentabo. Neque
enim solùm ab initio optimos quosque viros, & Dei cultui incumbentes huic negotio præ-
fecerunt, verùm etiam vt sacerdotum genus merum purumque permaneret, prospexerunt.

*Pontificū apud
Iudeos designan-
dorum ordo.*

Oportet enim apud nos eum qui sacerdotio fungitur, ex gentili vxore procreare liberos, ne
que facultatem cæterorum, ue honorum habere rationē: sed genus expendere, & antiquis
succedentem, multos eius rei testes exhibere. Atque hæc facimus non solùm in ipsa Iudæa,
verùm etiam vbicunq; nostri generis cœtus aliquis est, ibi quoque connubiorum accura-
tam rationem retinent sacerdotes. de Aegypto loquor, & Babylone, & si qua alia in orbis
parte dispersi sunt aliqui generis sacerdotum. Mittunt enim Hierosolyma conscripta à
maioribus nomina tum parentum tum auorum, nec non qui nam sint, qui id testen-
tur. Quod si bellum inuasit (sicuti iam frequenter accidit, vt cū Antiochus Epiphanes,
nostros fines inuasit & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & maximè nostris quoque
temporibus) superstites sacerdotes noua rursus scripta conficiunt ex veteribus, explorant-
que superstites fœminas. neque enim iam eas admittunt quæ captivæ fuere, sæpe eas cum
extraneis consuetudinem habuisse suspicantes. Cuius diligentiae argumentum est illud ma-
ximum, quod nostrorum pontificum nomina parentum extant in annalibus, à duobus an-
norum millibus. Quod si quid omnino contra ea quæ diximus instituta ab illis factum est,
eis interdicitur, ne vel altaribus assistant, vel reliquas res sacras obeant. Itaque meritò, vel po-
tius necessariò (quod neque res scribere cuius liceat, neque vlla in ijs quæ scribuntur
insit discrepantia, sed soli vates tum prisca & antiquissima instinctu Dei didicerint, tum sui
temporis res vti gestæ sunt aperte conscripserint) non sunt apud nos librorum millia discre-

*De Hebraeorum
libris.*

pantium atq; pugnantium: sed duntaxat vigintiduo libri omnium temporum monumen-
ta complexi, quibus meritò creditum sit. quorum quinque sunt Moysis, qui origines conti-
nent, & quæ ab homine condito vsque ad ipsius Moysis obitum gesta sunt. quod quidem
tempus paulò minus quàm tria annorum millia continet. A Moysis deinde interitu vsque
ad Artaxerxis Persarum regis, eius qui Xerxi successit, imperium, successores Moysis vates
sui temporis res conscribere libris tredecim. Reliqui quatuor libri laudes Dei, & humanæ
vitæ præcepta continent. Ab Artaxerxe verò ad nostrum vsque tempus, scripta sunt quidem
singula, sed non eadem quæ superiõribus, fides adhibetur, propterea quod non fuit vatium
certa illa successio. Iam quantopere nos scriptis nostris crediderimus, re ipsa perspicuum sit:

*Libri Apocry-
phi.*

*Scriptis suis quæ
topere Hebraei
credant.*

quod cū tot iam secula præterierint, nihil eis vel addere, vel detrahere, vel immutare quis
quam ausus est: estq; hoc omnibus statim à natiuitate Iudæis ingeneratum, vt ea Dei decre-
ta nominent, ijs adhærescant, & pro eis, si sit opus, libenter moriantur. Ergo multos sæpe ca-
ptiuos videre licuit, cruciatus & omne genus necis in theatris ferre, & tamen nullum con-
tra leges & legibus conuenientes annales, verbum emittere. Qualia quis Græcorum simi-
lem ob causam ferat? imò quis non omnia potius, quæ apud ipsos extant literarum moni-
menta, aboleri patiatur, quàm vt vel leuiculum damnum subeat? Verba enim illa esse exi-
stimaunt scriptorum arbitrio effutita: & quidem meritò etiam de antiquioribus sic senti-
unt, postquam nunc quoque nonnullos vident de ijs audere conscribere, quibus nec ipsi
interfuere, neque vt ea ex scientibus cognoscerent operam dedere. Nimirum & de eo quod
nunc nobis fuit bello, quidam scriptas à se historias publicarunt, qui neque loca ipsa adie-
runt, neque propius, dum illa gererentur, accesserunt: sed paucis ex leui auditione con-
scriptis, historiae nomen impudenter indiderunt. At ego & de toto bello, & de singulis in
eo gestis rebus veram narrationem conscripsi, in omnibus ipsemet rebus versatus. Eram e-
nim dux eorum qui apud nos Galilæi nominantur, quandiu hostibus resistere licuit: & po-
tea

*Iosephum bello Iu-
daico interfuit.*

A *ſic* comprehenſus, apud Romanos captiuus fui: meq; in cuſtodia Veſpaſianus & Titus habentes, ſemper ſibi adeſſe coegerunt, primò vinctum: deinde ſolutus miſſus ſum ab Alexandria vnà cum Tito ad Hieroſolymorum obſidionem. quo quidem tempore cum res illę geſtae fuerint, nihil eſt quod meam cognitionem fugerit. Nam & quæ in caſtris Romanorum fiebant, cum ſpectarem, ſedulò literis mandabam: & quæ à transfugis nunciabantur, ſolus ipſe intelligebam. Poſtea Romæ naſtus ocium, adhibita ad vniuerſum opus præparatione, uſus quorundam ad Græcam linguam opera, ita demum res illas memoriæ literarum commendauit. Tanta autē mihi veritatis erat confidentia, vt eos ipſos qui belli illius fuerant imperatores, Veſpaſianū videlicet & Titum, primos omnium mihi teſtes adhibendos cenſuerim: Primis enim libros tradidi: & poſt illos multis Romanorum, qui vnà militauerāt: multis etiam noſtrorum vendebam, viris Græcæ quoq; literaturæ peritis: quorū eſt Iulius Archelaus, Herodes ille vir grauiffimus, & ipſe rex clariffimus Agrippa. Hi omnes teſtati ſunt veritatē à me diligenter fuiſſe traditam, non diſſimulaturi utiq;, neque tacituri, ſi quid aut ignorantia omiſiſſem, aut in alicuius gratiam deprauaſſem. Extitēre quidem prauī quidam homines, qui hitoriā meam calumniari conati ſunt, quaſi ſibi (ſicut in adoleſcentiū ſcholis fieri ſolet) propoſitam ad exercendam artem falſò criminandi atq; calumniandi. Enim verò ſciendum illud eſt, debere eum qui alijs verorum factorum traditionem polliceatur, ipſum prius illorum eſſe ſcientiſſimum, vel quia rebus ipſis interfuerit, vel quia eas ex ijs cognouerit, qui ipſi viderint: id q̃ ego me in utroq; Opere maximè feciſſe exiſtimo. Nani antiquitatem, ſicuti dixi, ex ſacris ſcriptis interpretatus ſum, genere ſacerdos, & illarum literarum ſcientia præditus. Belli verò hitoriā ſcripſi ipſemet multarum rerum geſtor, plurimarum ſpectator: deniq; nullius vel dictorum vel factorum ignarus. quo maior eſt illorum audacia, qui mecum de veritate contendere conati ſunt: qui etiam ſi ſe imperatorum commentarios legiſſe dicant, at noſtris quidem, qui contrā bellum geſſimus, rebus non interfuerunt. Et de his quidem neceſſariam hanc digreſſionem feci, vt iſtorum qui ſe hitoriās conſcribere profitentur, temeritatem indicarem: Iam poſtquam ſatis, vt opinor, planum feci, annales ſcribendi conſuetudinem magis eſſe patriam barbaris quàm Græcis, libet paucis prius diſſerere aduerſus eos, qui noſtrum genus recens eſſe oſtendere ex eo conantur, quod de nobis nihil (vt aiunt illi) apud Græcos ſcriptores dictum extet. Deinde antiquitatis teſtimonia ex aliorum ſcriptis allegabo, & eos qui de noſtro genere maledixerunt, oſtendā in ſuis dictis eſſe admodum maledicos. Igitur nos neq; maritimos fines incolimus, neque mercatura, aut ob mercaturam cōmercijs peregrinorum delectamur: ſuntq; vrbes noſtræ procul à mari poſitæ, & bonum ſolum poſſidentes, hoc excolimus: omnium autē maximè educādis liberis addicti, & leges, & in ijs traditam religionē ſeruare, rem in omni vita maximè neceſſariā ducimus. Quibus rebus cum efficiatur vt ſint noſtri mores à cæteris diuerſi, nihil fuit priſcis temporibus quod nobis conciliaret cum Græcis commercium: ſicut Aegyptijs quæ ab ipſis exportantur, & viciffim ad eos importantur: itemq; Phœnicia oram incolentib; cōmerciōrū mercaturæq; ſtudium ab avaritia proſectū. Sed neq; ad latrocinia (ſicut alij quidā, qui ad belligerandū habendi cupiditate impelluntur) ſeſe conuerterunt maiores noſtri, tametſi plurima haberet ager noſter non ignauorum virorum millia. Hanc ob cauſam Phœnices ipſi ob mercaturam ad Græcos nauigando pròtinus innotuēre, & porro illorū opera Aegyptij, & omnes à quib; illi merces Græcis apportabant, ingentia maria penetrantes. Medos poſtea & Perſas notos fecit imperium Aſiæ: quorū Perſæ etiam ad noſtrā uſq; continentem expeditionē fecēre. Thraces vicinitas mōſtrauit. Scytharū gentē cognouēre qui in Pontū nauigabāt. Nam omnino maris accolę tum Oriētales tū Occidui, ſcripturis aliquid notiores extitēre. Mediterraneī quidem diutiſſimè ignorati ſunt: id q̃ in Europa quoque accidiſſe hinc perſpicitur, q̃ Reipubl. Romanæ (quæ tantis iam olim virib; pollens, tantas res bello geſſit) nec Herodorus, nec Thucydides, nec illius temporis quiſquam omnino vllam mentionē fecit, ſed ſerò tandem, & vix ad Græcos peruenit eius noticiā. Nam Gallos quidem & Hiſpanos uſq; adeò ignorarunt ſcriptores qui videntur accuratiſſimi, quorū eſt Ephorus, vt Hiſpanos (qui tantam Occidua terræ partem incolunt) urbem vnā eſſe putauerint, & mores illis nec uſu, nec ſermone cognitos tribuere auſi fuerint. Fuit autē illis ignorantie ueri cauſa hæc, quòd illæ gentes nullum admodum haberēt cum cæteris cōmericum. Vt autem falſa ſcripſerint, cauſa fuit hæc, quòd videri voluēre plus quàm alij ſcribere. Itaque iam nihil mirum eſt, ſi ne noſtra quidem gens multis cognita fuit, neq; ſui memorandi

*eius diſſerentia
Roma conſpici
poſſit.*

*multis libros
ſuos tradidit.*

*Iosephi libri
deſpiciuntur.*

*Iudei cum cæteris
gentibus cō
mercium non
habent.*

*Hiſpania Hiſto-
riographis i-
gnota.*

*Iudæa gens cum
paucis nota.*

Ioseph.

De

memorandi

morandi occasionem scriptoribus præbuit, quæ & tam procul à mari habitaret, & tale vitæ **A**
genus sibi delegisset. Age iam, si nos Græcorum genus non antiquum esse hoc argumento
contenderemus, quod eorū nulla extet in nostris annalib. mentio, nōne nos omnino de-
riderent, & easdem opinor, quæ modò à me dictæ sunt, causas afferrent, testesq; citarent fini-
timos antiquitatis suæ? Ego verò idem facere conabor. Aegyptijs enim & Phoenicibus ma-
ximè utar testibus, quorum testimonium mendacij accusare nemo poterit. Apparet enim
nobis maximè infensos esse communiter quidem Aegyptios omnes. Phoenicum verò Ty-
rios. De Chaldæis quidem idem dicere nequeo, siquidem hi & generis nostri parentes ex-
titerunt, & præpter cognationē in annalibus suis faciunt Iudæorum mentionem. Sed quan-
do horum argumenta adducam, eadē opera Græcos quoq; scriptores indicabo, qui Iudæo-
rū meminerint, ut ne hanc quidē occasionē habeant invidi nobis contradicendi. Initiū au-
tem ducam ab Aegyptiorum scriptis, & quidem illa ipsa, quantum eius fieri poterit, hic ap-
ponam.

*Manethon scri-
ptor Aegyptius.* Manethon vir fuit genere Aegyptius, Græcarum literarum peritus: id quod ex eo pa-
tet, quod Græco sermone patriam scripsit historiam, ex sacerdotum scriptis (ut ipse ait) inter-
pretatus: & in multis Aegyptiorum rebus Herodotum ex imperitia mentitum arguit. Igi-
tur hic Manethon in secundo Aegyptiacorum libro de nobis hæc scribit. Apponam autem
ipsius verba, tanquam illum ipsum testem allegans:

*Manethonis
verba de Iudæis.* Fuit nobis rex, nomine Timæus, cuius regni tempore nescio quo pacto Deus nobis
refluat, ac de improviso ex Oriētis tractibus in fines nostros expeditionem facere ausi sunt **C**
homines genere obscuri, ijsque facilè sine prælio expugnatis, & ducibus subactis, & vrbes
crudeliter cremarunt, & deorum fana diruerunt, & in omnes incolas dictu mirum quàm
*Salis Aegyptio-
rum hostis:* hostiliter sequebantur, tum ipsos necando, tum liberos & vxores in seruitutem abigendo. Ad
extremum regem etiam vnum ex suo corpore crearunt, nomine Salatin. Is Memphi vixit,
& tum superiorem tum inferiorem regionem vestigalem habuit, accommodatissimis qui-
busq; locis præsidio firmatis. Inprimis autem Orientales partes muniuit, futurum præui-
*Abarim nanci-
scitur: ☉* dens ut Assyrij aliquando viribus aucti, eius regni cupiditate caperētur. Idem nactus in Sai-
te præfectura urbem opportunissimam, ad orientem Bubastis fluij positam, Abarim in pri-
sca theologia appellatam, eam instaurauit, mœnibusq; validissimis firmavit, & in ea ducen-
ta quadraginta militum millia ad custodiam collocauit. Eò messis tempore vētitabat, tum **D**
ut frumentum admetiretur stipendiaq; solueret, tum ut suos armis ad extraneorum terro-
rem diligēter exerceret. Is postquam vnde viginti annos imperauit, vita defunctus est. Post
eum ragnauit alter annos quatuor & quadraginta, nomine Beon: cui successit Apachnas,
Beon. qui regnauit annos triginta tres, & menses septem: deinde Apophis vnum & sexaginta: &
Apachnas. Ianius quinquaginta, & mensem vnum: postremò Assis quadraginta nouem, & menses du-
Apophis. os. Hi sex inter eos primi fuere principes, semper magis magisque cupientes Aegyptum à
Ianius. stirpe euertere. Vocabatur autem gens illa Hycsos, hoc est reges pastores. nam Hyc sacra lin-
Assis. gua regem significat, Sos autem pastor est, & pastores vulgari sermone: inde vocabulum cō-
*Reges pastores
vocati.* ponitur Hycsos. Arabes illos fuisse perhibent nonnulli.

In alio exemplari non reges significari traditur vocabulo Hyc, sed contrā, captiuos in-
dicari pastores. nam Hyc & Hac aspiratū, Aegyptiacè captiuos ad verbum indicat: atq; hoc
mihi probabilius videtur, & antiquæ historiæ conueniens. Hos suprà nominatos reges pa-
storum, ut vocabātur, & eorū posteros imperasse dicit Aegypto annos vndecim supra quin-
gentos. Postea Thebaidis & reliquæ Aegypti reges consurrexisse dicit in pastores, & bellum
eis ortum fuisse magnum atque diuturnum. Sub rege aut cui nomen fuerit Halisphragmu-
*Halisphragmu-
thosis pastores
vicit.* thosis, victos ait pastores ab eo, & ex reliqua Aegypto pullos, fuisse compulso in quendam
locum, cuius circuitus iugerum esset decem millium. loco nomen Abaris. Hunc totū ma-
gno validoq; muro fuisse circumdatum à pastoribus quo suas omnes facultates & prædam
in tuto haberent. Halisphragmuthosis verò filium Thummosum conatum illos fuisse obse-
dione expugnare, quadringentis octoginta militum millibus admotis: sed expugnatione **E**
desperata, pepigisse, ut illi Aegypto relicta quocunq; vellent indemnes abiret: illos ex pacto
cum vniuersis familijs atq; fortunis, homines non pauciores ducentis quadraginta milli-
*Hierosolymæ æ-
dificatio.* bus, ex Aegypto per solitudinem in Syriam ire contendisse. Sed quia Assyriorum (qui tunc
Asiæ imperarent) potentiam formidarent, in ea quæ nunc Iudæa dicatur urbem condidisse
tot millium hominum capacem, eamq; Hierosolyma nuncupasse.

In alio

A In alio quoq; Aegyptiacorum libro quodam idem Manethon tradit, gentem quandā, cui captiuorum pastorum nomen esset, in sacris ipsorum libris memoriae fuisse prodita: in quo rectè dicit. Nam priscis maioribus nostris hæreditarium fuit pascere: & quia pastori-
 tiam vitam agebant, pastores dicebantur: iisdēq; captiui non ab re in literis dicti sunt ab Aegyptijs, quandoquidem parens noster Iosephus & seipsum captiuū esse dixit Aegyptiorum regi, & eiusdem permissu fratres suos postea in Aegyptum accersuit. sed de his quidem alibi disseram accuratius. Nunc antiquitatis huius testes exhibeo Aegyptios, ac rursus à Manethone traditam rationem temporum subscribam. Sic autem ait:

*Iudæi olim quā-
re pastores co-
capti ui sunt ap-
pellati.*

B Postquam ex Aegypto Hierosolyma migravit pastorum populus, qui eos exegerat rex Tethmosis regnavit postea annos viginti quinque, & menses quatuor: ei vita defuncto successit in regnū eius filius Chebron, qui regnavit annos tredecim. Post eum Amenophis viginti, & menses septem: deinde eius soror Amesses viginti unum, & menses nouem: deinde Mephres duodecim, & menses nouē: deinde Mephramuthosis viginti quinque, & menses decem: deinde Thmosis nouem, & menses octo: deinde Amenophis triginta, & menses decem: deinde Orus triginta sex, & menses quinque. Huic successit eius filia Acenchres, quæ regnavit annos duodecim, & mensem vnum. Huic Rathotis frater annos nouem. deinde Acenchres duodecim & menses quinque: deinde Acenchres alter duodecim, & menses tres: deinde Harmais quatuor, & mensem vnum: deinde Rameses vnum, & menses quatuor: deinde Harmesses Mamum sexaginta sex, & menses duos: deinde Amenophis vnde viginti, & menses sex: deinde Sethosis & Rameses, qui tum equestris tum nauales copias habuit. Hic Sethosis fratrem Harmaim Aegypti procuratorem constituit, & omni reliqua potestate regia donato, tantum ne diadema gestaret præcepit, neue reginam & liberorum matrem læderet, utq; à regijs pellicibus abstineret. Ipse in Cyprum & Phoeniciam, itemq; in Assyrios & Medos facta expeditione, omnes partim armis, partim sine prælio, virium suarum terrore in suam potestatem redegit: eoq; successu elatus, etiam audacius iter faciebat, Orientales vrbes & fines vastans. Iamq; præterito satis magno tempore, Harmais, qui in Aegypto relictus fuerat, omnia contra quam à fratre monitus fuerat, securè faciebat, Nam & reginam vi habebat, & pellicibus uti nihil dubitabat, & amicorum suasu sumpto diademate, in fratrem Ramessem arma sumpsit. Et Rameses qui Aegypti sacerdotibus præfectus erat, missis ad Sethosim literis, ei omnia significauit, necnon de fratris Harmais expeditione indicauit. Et Sethosis cōfestim Pelusium reuersus, suum regnum obtinuit, & ab eiusdem nomine regio Aegyptus dicta est. Sethosis enim Aegyptus appellabatur: Harmais verò frater eius Danaus. Hæc Manethon.

*Manethonis
verba de ratio-
ne temporū
Regum Aegy-
ptiacorū suc-
cessionē ordinaria.*

*Aegypti Deno-
minatio.*

Iam verò illorum annorum ratione subducta, perspicuum fit, maiores illos nostros, pastores appellatos, trecentis nonaginta tribus annis ex Aegypto profectos, in his finibus cōsedisse, antequam Danaus venit Argos: quæ tamen antiquissimum existimāt Argiui. Igitur duorum maximorum testimonium nobis dedit Manethon ex Aegyptiorū literis: primum aduentus aliunde in Aegyptum deinde discessus ex Aegypto, tempore sic antiqui, ut mille ferè annis res Iliacas antecesserit. Quod autem ad ea attinet, quæ idem Manethon non ex Aegyptiorū literis, sed ut ipse confessus est, ex incerti authoris fabulis adiecit, ea postea singillatim refellam, eius incredibile mendacium ostendens. In præsentia transire libet ad ea, quæ in Phoenicum annalibus scripta extāt de genere nostro, & ex illis testimonia allegare. Sunt autem apud Tyrios multorum annorum scripta publica, diligentissimè seruata, de rebus memoria dignis, quæ vel apud ipsos, vel aduersus alios gesta fuere. In ijs proditum extat, Hierosolymis extructum fuisse templum à Solomone rege, annis ante cōditam à Tyrijs Carthaginem centum quadraginta tribus, & mensibus, octo. Est autem apud illos memoriae prodita templi nostri extructio. Iromus enim Tyriorum rex amicus erat regis nostri Solomonis hæreditaria amicitia. Itaque cupidus adiuuandi Salomonem, ad splendorem operis contulit auri centum viginti talenta, sectamq; ex Libano monte pulcherrimam materiam misit ad tectum. Ei vicissim donauit Salomo cum alia multa, tum agrū quēdam in Galilæa, in tribu Zabulonis appellata. Maximè autem inter eos amicitiam conciliauit sapientiæ studium. Quæstiones enim alter alteri mittebant ad soluendum, & in his præstantior erat Salomon, & alioquin sapientior. Extant etiamnum apud Tyrios multæ epistolarum, quas illi alter ad alterum scripsere. Atque ut hoc quod de Tyriorum scriptis dico, à me non fingi appareret, testem adducam Dium, quem virum in Phoenicia historia diligen-

*Tyriorum an-
nales.*

*Templi Hiero-
solymitani e-
refti autor, &
tempus.*

*Iromus Tyria-
rum rex.*

tem fuisse creditur. Is in historijs de Phœnicibus scribit in hunc modum:

Defuncto Abibalo regnavit eius filius Iromus. Is urbis partes Oriëntales aggere explevit, urbemq; maiorem reddidit, & Olympij Iouis fanum, quod erat in insula separatâ, ex quo medio loco urbi coniunxit, & aureis donarijs ornauit: consensuq; Libano materiam se-

Dei verba de cuit ad templorum apparatus. Ad hunc Iromum missa fuisse perhibent ab Hierosolymorum principe Solomone ænigmata, & ab eo vicissim postulata, ea conditione, ut vter ea explicare nequiuisset, is ei qui soluisset, pecuniam penderet. Itaque Iromum cum ænigmata soluere non poruisset, id confessum, grandem pecuniam multæ nomine pendisse. Deinde Abdemonum quendam, hominem Tytium, proposita soluisset, & ipsum alia proposuisse, quæ Solomon cum soluere nequiuisset, magnam insuper pecuniam Iromo soluerit.

Hoc nobis Dius de ijs quæ suprâ dixi, testimonium dedit. Sed præter huc allegabo Menandrum Ephesium. Scripsit is quæ sub vnoquoque regum, tum apud Græcos, tum apud Barbaros gesta fuerint, cum operam dedisset, ut ex illorum patrijs scriptis res cognosceret. Ac de Tyri regibus scribens, postquam ad Iromum ventum est, hæc dicit:

Mortuo Abibalo, successit in regnum eius filius Iromus. Is amplum locum æquauit, & auream columnam, quæ est in Iouis delubro, posuit. Deinde ligneam materiam sectum iuit ex monte qui Libanus dicitur, videlicet cedrinam ad tecta sanorum: iduritisq; antiquis fanis noua templa construxit: & Herculis & Astartæ delubrum consecrauit. Et Herculis quidem primum fecit, mense Peritio: deinde Astartæ cum Tityis bellum intulit, quia tributa non penderent quibus deinde in potestatem redactis, reuersus est. Horum tempore fuit Abdemonus puer iuuenis, qui in ænigmatibus ab Hierosolymorum rege mandatis, vincere solebat. Computatur autem tempus ab hoc rege ad Carthaginis extructionem hunc in modum.

Mortuo Iromo, successit in regnum Baleazarus eius filius, qui vixit annos quadragintatres, regnavit septem. Post eum Abdastratus eius filius, vixit annos vndetriginta, regnavit nouem. Is à nutricis suæ quatuor filijs per insidias interfectus est: quorum natu maximus regnavit annos duodecim. Post hos Astartus Delæ astarti filius, vixit annos quinquagintaquatuor, regnavit annos duodecim. Post hunc eius filius Aserymus, vixit annos quinquagintaquatuor, regnavit annos nouē. Is à fratre suo Phelete interfectus est, qui Pheles regnum adeptus imperauit menses octo, vixit annos quinquaginta. Hunc interfecit Ithobalus Astartæ sacerdos, qui regnavit annos trigintaduos, vixit annos sexaginta octo. Huic successit Baldezorus filius, qui vixit annos quadragintaquinque, regnavit annos sex. Huius successor fuit Margenus filius, qui vixit annos trigintaduos, regnavit annos nouem. Huic successit Pygmalion, qui vixit annos quinquaginta sex, regnavit annos quadraginta septem. Huius regni anno septimo eius soror profuga condidit in Africa urbem Carthaginem. Ita fit ut ab Iromi regno usque ad Carthaginis constructionem anni intercesserint centum quinquagintaquinque, & menses viginti. Anno autem regni Iromi duodecimo Hierosolymis extructum est templum: ut ab eius templi constructione, usque ad conditam Carthaginem anni effluerint centum quadragintatres, & menses octo.

Hoc est à Phœnicibus sumptum testimonium: ad quod quid opus est addere plura? cum iam de veritas sine ulla controuersia consentiens perspiciatur. Iam templi constructione longè antecessit maiorum nostrorum in hos fines aduentus. Postquam enim totam regionem bello sibi quæsiuere, tum demum templum extruxere: id quod à me in Antiquitatibus perspicue demonstratum est ex sacris literis.

Berosus scriptor Chaldaeus. Deinceps iam dicam quæ apud Chaldaeos de nobis extant prodita literis, quæ quidem cum nostris literis etiam alijs de rebus admodum consentiunt. Horum testis est Berosus, homo natu Chaldaeus, idemque in literis versantibus notus: quippe qui & de Astronomia & de Chaldaeorum disciplinis libros ad Græcos publicauerit. Igitur hic Berosus vetustissima literarum monumenta sequens, & de diluio, quod extitit, & de hominum in eo interitu sic tradidit ut Moyses, necnon de arca, in qua nostri generis parens (aliàs Noë.) Nochus euasit, appulsa ad verticem Armeniorum montium. Deinde Nochi posterius recensens, & tempora eis addens, ad Nabolassarum venit Babylonis Chaldaeorumque regem: eiusque gesta narrans, dicit, quemadmodum misso in Aegyptum & in nostros fines Nabuchodonosoro filio suo cum magnis copijs, quoniam eos rebellasse audisset, omnia subegerit, & templum combusserit Hierosolymitanum: denique vniuersum nostrum populum à suis sedibus Babylonem transtulerit, & urbs annos septuaginta deserta

A ta deferta fuerit, vsq; ad Cyrum Persarum regem. Subactam autem à Babylonio fuisse Aegyptum Syriam, Phoeniciam, Arabiam: deniq; rebus gestis ab illo superatos fuisse quotquot ante ipsum Chaldaeis & Babylonijs imperarint. Deinde digressus paululum Berosus; rursum hæc, adducit in antiquitatis descriptione. Sed apponam ipsa verba Berosi, quæ sic habent:

Cum audiuiſſet eius pater Nabolaſſarus Satrapam Aegypto & Coeleſyria Phoeniciæq; locis præfectum, rebellionẽ feciſſe, nec ipſe iam labores ferre poſſet, tradita filio Nabuchodonoso adhuc ætate vigenti parte copiarum, eum miſit. Et ille cum rebelli, prælio cõgreſſus, victor euasiſſet, & regionem denuò ſub ipſorum poteſtatem redegit. Accedit eodem tempore, vt morbo correptus eius pater Nabolaſſarus, in Babyloniorum vrbe vitã finierit, cum regnaſſet annos vndetriginta. Cuius obitu haud multo poſt cognito, Nabuchodonosorus; cõpoſitis Agypti reliquæq; regionis rebus, captiuisq; Iudæis, & Phœnicibus & Syris, & Aegyptiarum gentium cõmendatis quibuſdã amicorum, qui eos cum copijs reliquisq; facultatibus in Babyloniam reportarẽt, ipſe cum paucis per ſolitudinem itinere factò Babylonem venit. Adminiſtrabantur tũ res Babylonẽ à Chaldaeis, ſeruabaturq; regnum ab illorum optimo. Hũc ille ſtatim naçt⁹, & patrio imperio in totum potitus, captiuos adiit, eiſq; colonias in opportuniſſimis Babylonie locis aſſignauit. Ipſe ex manubijs fanum Beli & reliqua magnificẽ exornauit, & veteri vrbi alterũ extrinſecus adiunxit: ac ne deinceps poſſent hoſtes, ſi fortẽ urbem obſiderent, auerſo flumine eam aggredi, urbem tum interiorem tum exteriorem triplici muro cinxit, hanc ex cocto lapide, illam ex eodem, addito etiam bitumine.

Beroſi verba.
Nabuchodonosorus patri ſuccedit.
Nabolaſſarus moritur.

B Ita vrbe egregiẽ murata, portisq; auguſtẽ exornatis, extruxit præter patrium palatium alterum illi contiguum, altitudine operisq; magnificentia præſtans, quæ omnia enarrare longum fortaiſſe fuerit. Illud inſigne eſt, quòd tam ingens tamq; ſuperbum diebus quindecim perfectum eſt. In hoc palatio lapideas moles excelfas extruxit, aſpectu motibus ſimilimas, & omni genere arborum conſitas. Et hortos illos, Penſiles appellatos, ædificauit in gratiam vxoris ſuæ: quòd ea in Mediæ locis nutrita, montanum aſpectum deſideraret.

Nabuchodonosorus fanum Beli ornat.

regiam extruit.

hortos penſiles ædificat.

Hæc Beroſus de illo quem diximus rege, nec non alia multa de rebus Chaldaicis tradit: & in his Græcos ſcriptores reprehendit, qui à Semiramide Aſſyria conditam fuiſſe Babylonem fruſtrã opinentur, miranda illa circa urbem opera ab illa conſtructa fuiſſe falſò ſcripſerint. Et in his quidem Chaldæorum ſcripta fide digna eſſe cõtendunt. Neq; non in Phœnicum archiuis congrua ijs quæ à Beroſo dicũtur de hoc Babyloniorum rege, memoriẽ prodita ſunt, ab eo videlicet Syriam Phœniciamque omnem fuiſſe vaſtatam. Ac de his conſentit Philoſtratus in hiſtorijs, obſidionis Tyri mentionem faciens: & Megathenes in Iudicorum libro quarto, in quo oſtendere conatur, illũ de quo loquimur regem Babyloniorum, fortitudine rerumque geſtarum magnitudine Hercule fuiſſe præſtantiorem. ab eo enim vaſtatam fuiſſe & Africæ partem magnam, & Hiſpaniã. Iam de Hieroſolymitano templo quæ antẽ dicta ſunt, videlicet quòd & crematũ ſit à Babylonijs, qui illuc expeditionem fecerint, & rurſum inſtaurari cõeperit Cyro Aſiæ regnum adepto, ex Beroſi verbis huc appoſitis perſpicuẽ oſtenderetur. Sic enim dicit in libro tertio:

Babylon non à Semiramide cõdita.

E Igitur Nabuchodonosorus poſtquã quem diximus murum inchoauit, morbo vitam finiuit, cum regnaſſet annos quadragintatres. Ei ſucceſſit ipſius filius Euilmaraduchus. Is cum ſclerate & laſciuẽ imperio præſſet, inſidijs oppreſſus eſt à ſuæ ſororis marito Neriglifſo ſoroꝝo, poſtquam regnauit annos duos. Ei ſucceſſit idem qui eum oppreſſerat Neriglifſo roꝝus, regnauitq; annos quatuor. Huius filius Laboroſoarchodus regnum puer obtinuit menſes nouem: & quia prauæ indolis ſpecimina multa edebat, ab amicis oppreſſus inſidijs per cruciatũ interfectus eſt. Hoc ſublato, qui eum oppreſſerant cõueniunt, & communi ſententia regnum tradunt Nadonnedo cuidam Babylonio, eiũdem functionis homini. Sub hoc vrbis Babyloniorũ muri fluuiò circũdati, cocto lapide & bitumine exornati ſunt. Hoc regni annum agente decimum ſeptimum, Cyrus ex Perſide profeçtus cum magnis copijs; vaſtata reliqua omni Aſia Babiloniã adoritur. Eius aduentu cognito. Nabonnedus ei cum copijs obuiam vadit, & prælio congreſſus vincitur, cumq; paucis fuga elapſus, in Borſippenorũ urbem ſe includit. Cyrus Babylonẽ capta, mandatoq; vt exteriora vrbis moenia (quoniam ei nimis operoſa, & difficilis expugnata viſa fuiſſet vrbs) diruerentur: ad Borſippum ire contendit, Nabonnedum oppugnaturus. Cumque Nabonnedus obſidionem non ferens deditionem feciſſet, Cyrus eum benignẽ acceptum, dataque ad habitandum Car-

Beroſi verba.
Nabuchodonosorus è vita exceſſit.

Babilũ capiunt.

mania, ex Babylonia dimittit. Et Nabonnedus quidem in illa regione reliquum vitae A. transegit.

Hæc Berofus: quæ quidem vera sunt, & cum nostris libris conuenientia. In ijs enim traditur. Nabuchodonosorum duodeuigesimo regni sui anno templum nostrum vastasse, & per septennium nusquam extitisse. Secundo autem regni Cyri anno iactis fundamentis, secundo item regni Darij exædificatum fuisse. Addam autem etiam Phœnicum monumenta literarum, ne vel redundantiæ testimoniorum omittam. Est autem huiusmodi temporum supputatio.

Phœnicum an-
nales de Iudeo-
rum antiquitas.

Nabuchodono-
sorum Tyrum ob-
sideri

Sub Thobalo rege Tyrum obsedit Nabuchodonosorus. Post hunc regnauit Baal an- nos decem: post quem constituti iudices iura dixerunt. Ecnibalus Baslachi filius menses B duos, Chelbes Abdæi menses decem, Abbarus pontifex menses tres: Mytgonus & Gerastra- tus Abdelimi iudices fuere annos sex, quos inter regnauit Balatorus annum vnum. Eo mor- tuo, accersuerunt Babylone Merbalum, qui regnauit annos quatuor. Hoc mortuo, accers- verunt eius fratrem Iromum, qui regnauit annos viginti. cuius tempore Cyrus Persis im- perauit.

Est igitur in vniuersum tempus annorum quinquagintaquatuor, & trium mensium. Septimo enim anno regni sui coepit Nabuchodonosorus Tyrum obsidere: decimoquarto autem Iromi anno Cyrus Persa Imperium adeptus est. Et congruunt equidem de templo scripta Chædæorum & Tyriorum cum nostris: patetque ex ijs quæ à me adducta sunt testi- monijs sine vlla iam controuersia nostri generis antiquitas. Itaque hominibus non con- tentiosissimis satisfactura esse arbitror, quæ à me dicta sunt. Verum qui barbarorum anna- libus non credunt, sed solis Græcis fidem habendam esse censent, eorum dubitatio tollen- da est, allegandi que sunt Græcorum quoque multi, quibus gens nostra cognita fuerit, qui- que eius, si quando sese obtulit occasio, in scriptis suis meminerint. Igitur Pythagoras ille Samius, priscus homo, & sapientia ac religione omnium qui philosophati sunt præstanti- ssimus habitus, nō solum nostra (id quod perspicuum est) cognouit, verum etiam maxima ex parte æmulatus est. Et eius quidem nullum (quod quidem in confesso sit) scriptum extat, sed de eo multi memoriæ prodiderunt, quorum illustrissimus est Hermippus, vir in omni historia diligens. Is in primo de Pythagora libro dicit, Pythagoram vno eius familiarium vita defuncto, nomine Calliphonte, natu Crotoniata, dictitare solitum, illius animam se- cum noctes diesque versari, atque admonere, ne per locum transiret in quo asinus impegisset: utque ab æstuosis aquis abstinere, & ab omni maledicto se contineret. Deinde hæc quoque subiicit: Atque hæc & agebat & dicebat Iudæorum Thracumque; opiniones sequens & ad sci- psum transferens. illum enim virum re vera multa ex Iudæorum institutis ad suam translu- lisse philosophiam. Erat autem etiam per vrbes non ignota olim nostra gens, multi que nostros morum apud nonnullos iam increbuerant, & nonnullis imitatione capeſſebantur. De- clarat hoc Theophrastus, dum dicit, Tyriorum legibus interdici, ne peregrino more iuretur: & in ijs iurandi modis annumerat quibusdam alijs etiam iusiurandum Corban appellatum: quod pfecto nusquam nisi apud solos Iudæos inuenias. quod quidem Hebraicum vocabulum donum Dei notat. Quin nec Herodotus Halicarnassensis gentem nostram ignorauit: quippe ap- pareret eum eius quodam modo fecisse mentionem. De Colchis. n. narras in secundo libro sic refert.

Soli omnium Colchi, & Aegyptij, & Aethiopes à primordio virilia circumcidunt: Phœni- ces verò & Syri, qui sunt in Palæstina, id se ipsi quoque; ab Aegyptijs didicisse confitentur. At Syri Thermondontis & Parthenij fluminis accolæ, & Macrones eorum vicini, id se nuper à Colchis didicisse ferunt. Nam hi soli mortalium circumciduntur, eosque eadem cum Aegy- ptijs facere patet. De Aegyptijs verò & Aethiopibus. vtri ab alteris didicerint, nō habeo dicere.

Igitur Syros Palæstinæ incolas dixit circumcidi: atqui incolarum Palæstinæ soli Iudæi id faciunt, id quod ille intelligens, de eis dixit.

Chœrilus quoque poeta antiquior meminit nostræ gentis, quæ Xerxi Persarum regi expeditionis in Græciam socia fuerit. Enumeratis enim cunctis gentibus nostram quoque postremo loco collocauit his verbis:

*Ponē sequebatur genus admirabile uisū,
Lingua quibus Phœnissa fuit, sedesque locata
Montibus in Solymis, quæ latè stagna pateſcunt.
Squalet eis vertex, circum coma rasa, supernè*

Durata.

Durata fumo eximia gestantur equina.

Hic certè nostri cum meminisse cuius perspicuum est: siquidem & Solymi mōtes in no- *Asphaltites lacus.*
stris sunt finibus, eosq; incolimus, & lacus qui Asphaltites appellatur. Is enim omnium Sy-
riæ lacuum latissimus est & maximus. Et Choerilus quidem sic nostri meminit.

Quòd autem non solùm nossent Iudæos, verùm etiam admirarentur, in quoscunque eo-
rum inciderent, non abiectissimi Græcorum, sed qui sapientiæ nomine in maxima admira- *Clearchi locum de Iudæis.*
tione fuere, facile est cognoscere. Nam Clearchus Aristotelis discipulus, & Peripateticorū
nulli secundus, in primo libro de Somno ait, Aristotelem magistrum suum, de Iudæo quo-
dam hæc tradere: atq; ipsum Aristotelem facit loquentem in hunc modum.

Verùm pleraque narrare longum fuerit, sed quæ illius dicta admirabilitatem quandam,
itemque philosophiam habent, ea persequi non erit absurdum. Cæterum ut tibi apertè hoc
dicam, Hyperochide, mira tibi & somniorum similia dicere videbor. Tum Hyperochides
subiecit: Istam ipsam, inquit, ob causam audire cuncti cupimus. Et Aristoteles: Igitur secun-
dum Rhetorica, inquit, præcepta genus eius primò explicemus, ne præceptorum magistris
non pareamus. Dic inquit Hyperochides, quòd tibi videtur. Et ille: Erat igitur, inquit natio-
ne Iudæus, ex Cœlesyria. Sunt autem hi prognati ex Indicis philosophis, vocanturque (ut a-
iunt philosophi) apud Indos Callani, apud Syros Iudæi, nomen à loco adepti. nuncupa-
tur enim quem incolunt locum Iudæa. Urbis autem eorum nomen admodum durum
est: vocant enim Hierosolymam. Igitur hic homo multorum hospitio utens, & ex superiori
bus locis ad maritima paulatim descendens, non sermone solùm, sed etiam animo Græcus
erat. Actunc commorantibus nobis apud Asiam, cum in ea loca deuenisset in quibus e-
ramus, congressus est & nobiscum, & cum alijs quibusdam scolasticis, ut eorum sapientiam
exploraret: cumque multi eruditorum cum eo familiaritatem contraxissent, ille sua tanto
magis tradebat.

Hæc dixit apud Clearchum Aristoteles, magnam præterea & admirabilem illius Iu-
dæi vitæ continentiam frugalitatemque narrans. Qua de re si quis volet plura, ex ipso li-
bro cognoscat licebit. nam ego, ne plus satis adducam, caueo. Et Clearchus quidem o-
biter hæc dixit: cumque aliud sibi propositum haberet, sic nostri meminit. At Hecatzus *Hecatzus liber de Iudæis.*
Abderita, homo & philosophus, & rebus gestis clarissimus, & qui cum Alexandro rege vi-

guit, & cum Ptolemæo Lagi filio commercium habuit, non obiter Iudæorum mentionē
fecit, sed de ipsis librum conscripsit: ex quo libet summatim quædam percurrere. ac primùm
tempus ostendam. Memorat enim Ptolemæi apud Gazam cum Demetrio prælium, quod
quidem incidit in annum ab Alexandri interitu vndecimum; Olympiade centesima deci-
ma septima, auctore Castore. Is enim hac Olympiade commemorata sic ait: Hac Olympia-
de prælio vicit apud Gazam Ptolemæus Lagi filius Demetrium Antigoni, cum qui Obsesso *Ptolemæus filius Lagi Demetrii vicit.*
ris cognomen habuit. Alexandrum autem consentur omnes obijisse Olympiade centesi-
ma decima quarta. Ex quo perspicuum est, & illius, & Alexandri tempore viguisse natio-
nem nostram. Igitur Hecatzus hæc rursus dicit, post illud apud Gazam prælium, Ptolemæ-
um positum fuisse locis Syriæ: multosque homines, audita Ptolemæi comitate & humani-
tate, cum eo in Aegyptum proficisci, & neogciōrum socios esse voluisse: quorum vnus e-
rat, inquit, Ezecias Iudæorum pontifex, homo ætate annorum circiter sexaginta sex, digni-
tate apud gentiles suos magnus, & ingenio non bardus: præterea dicendi facultate pol-
lens, & rerum gerendarum, si quis alius, peritus. Et sunt, inquit, in vniuersum Iudæorum sa-
cerdotes, qui frugum decimas accipiunt, & rempublicam administrāt, numero circiter mil-
le quingenti.

Ac rursus eiusdem hominis mentionem faciens: Hic homo, inquit, honorem eum ade-
ptus, nobisq; familiaris factus, assumptō quodam comitum suorum, totam controuersiam
eis recitauit. habebat enim scriptam eorum habitationem atq; mores.

Deinde rursus explanat Hecatzus, quomodo simus erga leges animati, quiduis ut potius *Iudæi legum ex- patiamur, quam ut eas violemus: quòd id honestum esse ducamus.* Itaq;, inquit, cum & ma-
lè audiant apud finitimos, omnesq; eos qui illuc veniūt, & sæpe à Persarum regibus & satra-
pis vexentur, non possunt de sententia dimoueri: quin sauiissimis cruciatibus & mortibus
apertissimā confessione obuiam vadunt, neq; patriam religionem negant.

Adducit & argumenta eorum de legibus constantissimæ persuasionis non pauca. Ait e-
nim, cum Alexāder aliquādo Babylonē venisset, & collapsum Beli fanū expurgare statuisset,

De 4 argue

atque vniuersis militibus suis rudera exportare imperasset, solos Iudæos non paruiffe: sed & multas plagas sustinuisse, & grandes multas soluisse, donec rex eis ignoscens, impunitatem dederit. Cumque in eorum fines venissent satrapæ, & templa arasque extruxissent, omnia hæc diruerunt, & ob quædam Satrapis multam penderunt, de nonnullis veniam consequuti sunt. Atque illud addit, eos ob hæc dignos esse admiratione. Neque non illud dicit, nostram gentem fuisse populosissimā. Plurima enim nostri millia à Persis antea Babylonem abrepta fuisse: neque pauca post Alexandri quoque mortem in Aegyptum & Phoeniciam ob Syriam seditionem commigrasse. Idem homo & magnitudinem agri quem nos incolimus, & pulchritudinem literis prodidit, Trecenta enim millia iugerum, inquit, optimi ferè fertilissimi que soli possident. tanta enim magnitudine est Iudæa. Quin etiam quod & urbem ipsam Hierosolyma & pulcherrimam & maximā, iam admodum olim habitemus, & de hominum multitudine, & de templi opere sic idem differit.

De vrbe Hierosolymæ: templis eius ornatu: & ministris seu sacerdotibus.

Sunt enim Iudæorum multæ munitiones in agris, & vici: sed vna est vrbs valida, patens in circuitu quinquaginta maximè stadia, quam incolunt hominum circiter centum viginti millia. eam vocant Hierosolyma. Ibi est in vrbis ferè medietate septem lapideum, longitudine circiter quinque iugerum, latitudine centum cubitorum, habes duas portas: in quo altare est quadrangulum, nec sectis, sed crudis lapidibus confectum. latera sunt viciuum cubitorum, altitudo decem. Apud altare edificium est ingens, cuius est altare & candelabrum, vtrumque aureum, pondere duorum talentorum. Super his lumen est noctes diesque inextinctum. Simulachrum ibi nullum omnino est, neque statua, neque vlla prorsum stirps, quales sunt luci, aut aliquid huiusmodi. In eo noctes diesque degunt sacerdotes, sacra quædam per agentes, & in fano vinum omnino non libantes.

Præterea quod cum Alexandro rege, & postea cum eius successoribus militauerimus, testatus est, seque in eo incidisse tradit sub homine Iudæo militantibus. Quem equidem locum huc subijciam, qui sic habet:

De Mosollamo Iudæo.

Igitur me ad mare rubrum vadente, subsequebatur quidam cum cæteris deducenibus nos equitibus Iudæus, nomine Mosollamus, homo & animo satis robusto, & sagittarij omnium tum Græcorum, tum barbarorum facile præstantissimus. Hic homo cunctis iter facientibus, & vate quodam augurante, omnesque gradum sistere iubente, quæsiuit cur restarent. Cumque vates auem ei ostendisset, dixissetque, siquidem illa mansisset, omnibus è re esse manere: sin surrexisset, atque prorsum auolasset, progredi: sin retrorsum, retrogredi: ille tacuit, tensoque arcu, auem illam sagitta istam interfecit. Atque hic indignantibus tum vate, tum alijs quibusdam, illumque detestantibus. Quid insanitis, inquit, habentes cum infœlicissima aue negocium? Etenim qui potuisset hæc, sua ipsius salute non præuisa, de nostro itinere nobis sani quicquam nunciare? Nam si futura præuidere potuisset, in locum hunc nunquam venisset, metuens ne se sagitta perimeret Mosollamus Iudæus.

Verum Hecatæi testimoniorum hæcenus satis est. Nam plura discere si quis volet, librum facile nanciscetur.

Agatharchidis locus de Iudæis.

Non pigebit autem me Agatharchidem quoque nominare, cum qui ad nostram, ut ipse putat, stulticiæ derisionem nostri mentionem fecit. Is enim Stratoniciæ res narrans, quem admodum ex Syria venerit in Macedoniam, relicto viro suo Demetrio: cumque Seleucus eam (id quod ipsa sperauerat) ducere noluisset, & à Babylone exercitum suum duceret, apud Antiochiam tumultuatum fuerit: deinde reuerso rege, cum caperetur Antiochia, illa Seleuciam fugerit, & cum inde protinus nauigare liceret, vetante somnio obsequens remanserit, mortuaque fuerit: hæc, inquam, præfatus Agatharchides, & Stratoniciæ superstitionem cauillans, nos exempli gratia allegat, hunc in modum scribens:

Iudæorum Sabbathum.

Qui Iudæi vocantur: urbem incolentes omnium munitissimam, quæ ab incolis Hierosolyma vocatur, septimo die ociari soliti, ac neque arma ferre eo tempore, neque agriculturam attingere, neque aliud opus vllum curare, sed in fanis passis manibus ad vesperam vsque orare, cum intrasset in urbem Ptolemæus Lagi filius cum exercitu, & homines, quorum erat urbem custodire, dementem illam superstitionem retinerent, & patria asperum dominum accepit, & legis institutum vitiosum esse paruit. Atque ille casus omnes, exceptis illis, docuit, rum demum ad insomnia & traditam in lege opinionem esse confugiendum, cum humana ratione expediri res dubiæ nequeunt.

Et hoc quidem Agatharchides derisione dignum iudicat: sed qui sine maluolentia rem perpen-

A perpendunt, ijs magnam multisque dignum laudibus videtur, & qui homines legum custodiam, & erga Deum religionem, & saluti & patriæ semper anteponant.

Quod autem nonnulli scriptores, non quia gentem nostram ignorarent, sed aut invidia quadam, aut alijs non iustis de causis, nostri mentionem præterierint, coniecturam, ut arbitror, adducam. Hieronymus enim, is qui successorum historiam conscripsit, eodem fuit *Hieronymus h. historicus.*

cum Hecateo: & cum esset Antiochi regis amicus, Syriam administravit. Et tamen cum Hecateus etiam librum de nobis scripserit, Hieronymus ne mentionem quidem ullam nostri usquam fecit in historia: cum tamen plerumque in ijs locis versatus fuerit. Tantum fuit inter hominum illorum instituta discrimen, cum alteri etiam seria commemoracione digni visi fuimus: alteri affectus nescio quis, certe non æquus, ad veritatem tenebras of-

B fuderit. Sed satis sunt alioquin ad Antiquitatis nostri generis demonstrationem Aegyptiorum Chaldaeorumque, & Phœnicum annales, & insuper tot scriptores Græci: accedunt Theophilus, & Theodotus, & Mnaseas, & Aristophanes, & Hermogenes, & Euemerus, & Conon, & Zopyrion, & forsitan alij multi. neque enim omnes ego libros legi, in quibus nostri non obiter est facta mentio. Et aberrarunt equidem plerique eorum quos dixi à primarum rerum veritate, quia nostros libros sacros non legerunt: sed de nostri Antiquitate omnes communiter testari sunt, de qua in præsentia dicere nobis propositum est. Sed Phalereus Demetrius, & Philo senior, & Eupolemus, haud multum à veritate aberrarunt, quibus ignosci par est, neque enim licuit eis scripta nostra accuratissime assequi.

C Vnum mihi restat caput eorum quæ in Operis initio proposita sunt, videlicet ut calumnias & maledicta, quibus quidam aduersum genus nostrum vsi sunt, falsitatis coarguam, & ijs ipsis qui illa scripserunt, contra semetipsos vtar testibus. Igitur quod alijs quoque multis idem vsuenerit ob quorundam malevolentiam, notum esse arbitror ijs, qui plulculum in historiæ lectione versati sunt. Etenim gentium clarissimarumque ciuitatum nobilitatem foedare, & rerum publicarum formas maledictis turpificare quidam conati sunt: ut Theopompus Atheniensium, Polycrates Lacedæmoniorum: qui verò Tripolicum scripsit (neque enim is Theopompus est, ut quidam putant) Thebanorum ciuitatem inuasit. Timæus quoque, in historijs tum de illis, tum de alijs multa maledixit. Maximè autem hoc faciunt cum clarissimis quibusque congregientes: nonnulli

D inuidia ac peruersitate mori: alij, quia se vanis dictis nobilitatum iri arbitrantur. Et quidem apud dementes spe sua nequaquam frustrantur: sed qui sanas habent aures, eorum prauitatem vehementer damnant. Et in nos quidem primi maledictorum authores extiterunt Aegyptij: & porro in illorum gratiam veritatem pervertere quidam conati sunt, neque maiorum nostrorum in Aegyptum aduentum, uti fuit, confitentes, neque exitum verè narrantes. Odij autem in-

uidiarumque causas sumpserunt multas. Primum, quia in eorum finibus potestate valere maiores nostri, & illinc domum profecti, rursus florere. Præterea morum diuersitas magnas eis peperit inimicitias, tantum nostra ab illorum religione differente, quantum Dei natura brutis præstat animalibus. hæc enim pro dijs habere illis commune & patrium est: sed in ijs honorandis inter sese priuatim differunt. Et leues alioquin ac dementes prorsus homines, male

E iam à primordio de dijs sentire consueti, Theologiæ nostræ grauitatem imitari nesciuerunt, & cum multos nostri æmulos esse viderent, inuiderunt. Siquidem eò dementiæ ac abiectionis processerunt eorum nonnulli, ut ne antiquis quidem suis annalibus contraria dicere dubitauerint: quinimò odio cæcati, ipsi sibi contraria imprudenter scripserint. Atque ut vnum primum mea petat oratio, quo etiam antiquitatis teste paulo antè vsus sum, idem Manethon, qui se Aegyptiacam historiam ex sacris literis interpretari professus est, præfatus maiores nostros cum plurimis hominum millibus in Aegyptum profectos incolis imperasse: idem deinde confitens aliquanto post tempore pullos Iudæam tenuisse, conditisque Hierosolymis templum extruxisse, hætenus annales sequutus est. Deinde sibi licentiam dans, sequæ de Iudæis quæ fabulosa tradantur scripturum dicens, incredibilia interfert: immi-

F scere nobis volens Aegyptiorum leprosum, & ob alios, ut ipse ait, morbos in exilium damnatorum multitudinem. Nam adiecto Amenophi rege, falso nomine, idcircoque eius regni tempus definire non ausus, cum tamen in cæteris regibus annos accuratè adieciisset, huic adiungit quasdam fabulas, oblitus quod ipsemet iam literis prodiderat, videlicet quingentis ferme & octodecim annis ante hunc Menophim extitisse pastorem ad Hierosolyma profectionem. Tethmosis enim rex erat, quando migrarunt. A Tethmo-

si au-

si autem interiorum interea regum anni sunt, autore ipso Manethone, trecenti nona-
 gintatres, usque ad duos fratres Setho & Hermæum. Quorum Setho Aegypti, Hermæo Da-
 nai nomen postea inditum fuisse refert. quo eiccto Sethos regnavit annos quinquaginta-
 novem: post eum natu grandior eius filius Ramphes sexaginta sex. Igitur tot ante anthi-
 grassæ ex Aegypto patres nostros confessus, postea Amenophim illum regem intercalare
 facit, eumque dicit cupivisse deos videre, sicut eos vidisset quidam, eius decessorum nomi-
 ne Or. Atque hanc suam cupiditatem aperuisse cuidam suo cognomini Amenophi, Paapis
 filio, qui diuina præditus natura putaretur, tum ob sapientiam, tum ob futurorum præno-
 tionem. Dixisse igitur ei cognominem illum, posse eum deos videre, si regionem omnem
 à leprosis pollutisque hominibus expurgasset. Hoc responso delectatum regem, coegisse ex
 Aegypto omnes qui corporibus essent vitiatis: & fuisse eam multitudinem octoginta mil-
 lium. Hos in latumias in quendam ad orientem Nili positum locum ab Amenophi conie-
 ctos fuisse, ut ibi operarentur vna cum cæteris inclusis Aegyptijs: & fuisse inter eos et-
 iam quosdam eruditos sacerdotes lepra perfosos. Amenophim autem sapientem illum &
 vatem, timentem tum sibi tum regi ab ira deorum, si illi per vim spectati fuissent, cum dice-
 re in animo haberet, quosdam pollutis illis ita opem laturos, ut Aegypto imperarent annos
 tredecim, non ausum fuisse illum quidem hæc enunciare regi: sed omnibus in literas rela-
 tis, sibi mortem consciuisse. quæ res regem in anxietatem coniecerit. Deinde ad verbum sic
 scribit Manethon:

Illis deinde in latumijs longo iam tempore fatigatis, rogatus rex ut eis ad habitationem
 atque domicilium Abarim daret, urbem tunc à pastoribus desertam, concessit. Fuit autem
 ea vrbs, ut habetur in theologia, quondam Typhonis. Illi in eam ingressi, eumque locum
 ad rebellionem habentes, ducem sibi Heliopolitanum quendam sacerdotem crearunt, no-
 mine Osarsyphum, ei que in omnibus se dicto fore obedientes iurarunt. Ille primum eis le-
 gem tulit, ut [neque deos adorarent] neque ab ullo sacrorum animalium, quibus apud Ae-
 gyptios lege caueretur, abstinere: sed omnia mactarent, & vescerentur: itemque, ut cum
 nemine, nisi cum coniuratis, commercium haberent. His ille, & plurimis alijs lege sancitis,
 iussit ut operarum multitudine vrbis mœnia construerent, seque ad bellum Amenophi re-
 gi inferendum prepararent: ipse ascitis sibi reliquorum quoque sacerdotum, itidemque pol-
 lutorum nonnullis: legatos misit illos eicctos à Terhmosi pastores ad urbem Hierosolyma
 vocatam, qui suo reliquorumque vna secum ignominia affectorum statu demonstrato, pe-
 terent, ut secum vna bello Aegyptum inuaderent: seq; pollicitus est ducturum eos primum
 ad Abarim auitam ipsorum patriam, & multitudini rerum necessariorum copiam præbitu-
 rum: deinde propugnaturum, cum opus esset, & regionem eis facile subacturum. Illi omnes
 summo opere lætati, alacriter profecti sunt, viri ad ducenta millia. & haud multo post ad Abarim
 peruenerunt. Amenophis Aegyptiorum rex illorum aduentu cognito, non mediocri-
 ter perturbatus est, recordatus prædictionis Amenophis Paapis filij: coactaque prius Aegy-
 ptiorum multitudine, & inito cum eorū ducibus consilio, sacra animalia, quæ prima in fa-
 nis maximè colebantur, ad se curat adducenda, singulisque sacerdotibus mandat, ut deorum
 signa tutissimè occultent. Filium autem Setho, qui & Ramesse à Rapseo patre nominatus
 est, quinque annos natum deposuit apud amicū suum. Ipse cum traiecisset cum cæteris Ae-
 gyptijs, viris bellicosissimis, numero ad trecenta millia, cum hostibus qui occurrerunt, con-
 gressus non est, videlicet ne cum Deo pugnaret: sed cōuerso itinere Memphim reuersus est,
 & assumpto Api, cæterisque illuc accersitis sacris animalibus, protinus in Aethiopiā cum vni-
 uersa classe & Aegyptiorum multitudine nauigauit. nam ei subiectus erat Charitius Aethio-
 pum rex. Itaque eum excepit, & omni multitudini res ad victum necessarias, quarū erat in illa
 regione copia, suppeditauit, necnon vrbes & vicos, qui satis essent ad illos tredecim annos,
 quibus eum imperio carere fatale erat: necnon Aethiopicum exercitum ad Amenophis re-
 gis custodiā collocauit in Aegypti confinijs. Et Aethiopiæ quidem hic status erat. Solymitæ
 autem cum pollutis Aegyptijs, postquam eò peruenerunt, ita impiè in homines sauiuerunt,
 ut suprā dictorum imperium aureum fuisse videretur ijs, qui tunc horum scelera specta-
 bant. Etenim non solum vrbes & vicos incenderunt, neque deorum signa depeculari ac
 corrumpere satis habebant: verum etiam ea quæ colebantur sacra animalia, ad epulas ad-
 hibebant, & sacerdotes vatesque ad ea immolanda iugulandaque cogebant, nudosque eij-
 ciebat. Ferunt sacerdotem eum, qui eis recip. formā legesque tradidit, natione Heliopolitanū,

ROMA

Osarsyphus.

Hæc [] adici
 ex vetere trans-
 latione. nam Osarsyphus
 postea à Iosepho
 repetuntur.

Setho, Ramesse
 nominatus.

A nomen Osarsiph, ab Heliopolitano deo Osiri, postquam in eam nationem transijt, mutasse nomen, & Moysen fuisse nuncupatum. Igitur quæ perhibent de Iudæis Aegyptij hæc sunt, & alia plura quæ breuitatis causa prætereo.

*Osarsiphus po-
stea Moyses di-
ctus.*

Idem Manethon porro dicit, postea discessisse ex Aethiopia Amenophim cum magnis copijs, necnon eius filium Rampsem item cum copijs, & hos duos cum pollutis prælio congressos vicisse, multisq; interfectis, eos usq; ad Syriæ confinia persequutos fuisse.

Hæc & huius generis alia conscripsit Manethon, quem ego delirare & mentiri perspicuè demonstrabo, si prius illud explicauero, ob ea quæ postea dicentur aduersus eum. Dedit hic nobis confessusque est, non fuisse nos principio Aegyptios, sed aliunde profectos Aegypti fuisse potitos, rursumque inde discessisse. Quod autem nobis non admixti fuerint postea Aegyptiorum ij, qui corporibus erant vitiosis, quodque ex ijs non fuerit Moyses, qui populum duxit, sed multis ante seculis fuerit, hæc, inquam, ex ipsius Manethonis dictis euincere conabor. Primum fabulæ causam affert ridiculam. Rex, inquit, Amenophis deos videre concupiuit. Quos nam? siquidem eos quos deos esse apud ipsos lex sancit, bouem, & hircum, & crocodilos, & cynocephalos videbat. Cœlestes verò quipoterat? aut curea cupiditate tenebatur? quod nimirum rex alius ante eum viderat. Ab illo igitur cognouerat & quales essent, & quo nam pacto eos ille vidisset. itaque noua ei arte nihil opus erat. Sed erat, credo, sapiens vates, per quem hoc se perfecturum rex putabat. Cur igitur non prænouit, eum inconcessa cupere? neque enim contigit. Iam illud quid rationis habebat, ob mutilos & leprosos inaspectabiles esse deos? ob scelera enim, non ob corporum vitia irascuntur. Octoginta verò leproforum & malè valentium millia vno ferè die cogi quipoterat? aut quifactum est, vt vati rex non paruerit? Insuper enim vates ei, vt ex Aegypto exterminaret vitiosos: ipse verò eos in latumias detrussit, quasi cui operarijs opus esset, non qui regionem expurgare statuisset. Iam vatem ipsum sibi manum attulisse dicit, quod decorum iram Aegypti que casum præuideret: regi autem scriptum reliquisse prædictionem. Cur verò non statim ab initio præuidit vates mortem suam? aut cur non protinus regi contradixit volenti videre deos? aut quid erat, cur non euentura suo tempore mala timeret? aut quid nam grauius imminebat, quod morte præueniret? Iam quod est omnium stultissimum videamus. His ille rex auditis, & de futuris vitiosos illos veritus, à quibus vt Aegyptum expurgaret ei edictum erat, ne tunc quidem eos finibus exegit: sed orantibus ipse dedit urbem, olim, vt ipse dicit, à pastoribus conditam, & Abarim appellatam. In quam congregatos eos ducem ait delegisse ex sacerdotibus olim Heliopoli oriundis: & hunc illos docuisse neque deos adorare, neque ab ijs quæ colerent Aegypti animalibus abstinere, sed omnia mactare atque comedere. cum nemine autem, nisi cum coniuratis, commercium habere: & iureiurando multitudinè obstrinxisse obedituros his legibus, muneraque Abari, regi bellum intulisse. Addit misisse Hierosolyma qui ab illis peterent auxilium, se que eis Abarim traditurum promississe: quippe quæ venturis ab Hierosolymis auita foret, in quam illi recepti vniuersam Aegyptum essent occupaturi. Deinde illos cum ducentis militum millibus venisse dicit: regem autem Aegyptiorum Amenophim, quod sibi cum Deo pugnare nefas duceret, in Aethiopiam confestim aufugisse: Apim autem & alia quædam sacra animalia sacerdotibus custodienda mandasse. Deinde Hierosolymitas eò venisse, & vrbes euertisse, & fana concremasse, & iugulasse sacerdotes: denique nullum sceleris crudelitatisque genus prætermisisse. Qui verò eis reipublicæ formam legesque tulit, sacerdos, inquit, erat natione Heliopolitanus, nomine Osarsiph, ab Heliopolitano deo Osiri: sed mutato nomine Moysen seipsum appellauit. Anno autem decimotertio (tantum enim exilij spacium ei fatale fuisse) Amenophim ex Aethiopia magno cum exercitu profectum, & cum pastoribus pollutis que prælio congressum vicisse, multisque interfectis reliquos usque ad Syriæ fines fuisse persequutum. Atque in his rursus non videt se improbabiler mentiri. Nam leprosi & eorum socia multitudo, etiamsi antè succenserent tum regi tum cæteris, à quibus illa ex vatis consilio passi fuissent: at dum ex latumijs exierunt, & urbem ab eo agrum que consequuti sunt, certè mitiores in eum facti fuissent. Sin illum oderant, priuatim ei insidiari fuissent, non in vniuersos arma sumpsisset, cum plurimas profectò cognationes haberent, vtpote quorum tanta foret multitudo. Aut si omnino homines oppugnare decreuerant, at cum dijs quidem suis bellare nunquam ausi fuissent, neque leges auitis, & in quibus educati fuerant legibus planè cōtrarias tulissent.

Et Ma-

Et Manethoni gratiā debemus, quòd sceleris huius non eos qui Hierosolymis aduenissent **A** authores extitisse dicit, sed illos ipsos qui erant Aegyptij: & inprimis sacerdotes & hæc excogitasse; & plebem iureiurando obstrinxisse. Illud autem non absurdum esse quī potest: quòd familiarium amicorumque nullus cum eis rebellauit, aut periculi belli socium se præbuit: sed miserunt polluti Hierosolyma nuncios, & ab illis auxilium exciue: qua amicitia aut familiaritate antegressa? nam contrā, erant hostes, & moribus plurimum discrepabant. Ipse vero dicit, eos protinus obtemperasse pollicentibus occupaturos Aegyptum: quasi verò non essent ipsi regionis perquam periti, ex qua per vim exacti fuerant. Et si quidem inopes & calamitosi fuissent, fortasse periculum subiissent. Sed cum & urbē incolerent beatam, & agro fruerentur longè meliore quàm est Aegyptus, cur tandem in periculum se conijcerent, vt **B** veteribus hostibus, iisdemque corpora mutila habentibus, quos ne familiarium quidē quisquam fert, opem ferrent? neque enim utique futuram præciebant fugam regis. Nam contrā ipse Manethon dixit, Amenophis filium cum trecentis militum millibus ad Pelusium occurrissē, id quod omnino sciebant aduenientes: mutationem verò sententiæ & fugā eius conijcere qui possent? Iam potitos cibarijs Aegypti eos qui ab Hierosolymis illuc expeditio nem fecerint, dicit multum & crudeliter sæuissē. & hæc exprobat, quasi non hostes in illos adduxerit, aut quasi accusandi sint qui aliunde acciti sunt, cum eadem ante illorum aduentum & facerent, & facturos iurassent, qui erant natione Aegyptij. Sed & aliquanto post tempore Amenophis illos aggressus prælio vicit, & hostes interficiens ad Syriam vsq; persequutus est. Vique adeò videlicet expugnatu facilima est Aegyptus vndelibet inuadentibus: & **C** qui tunc bello eam occupauerant, cum viuere audirent Amenophim, neque aditus ab Aethiopia muniuerunt, cum magnum haberent ad eam rem apparatus, neque reliquas copias pararunt. Amenophis verò etiam vsque ad Syriam interficiens, inquit, eos persequutus est per inaquosas illas arenas: quasi verò non facilē esset exercitui sine prælio transire. Igitur authore Manethone nec ex Aegypto oriundum est genus nostrum, nec ei Aegyptij vlli admixti fuere. Nam leprosum & egrotantium multos consentaneum est in latumijs perisse, cum ibi & diu & miserē vixerint: multos & insequutis postea prælijs, plurimos verò in postremo & in fuga. Superest vt aduersus eum de Moyse dicam. Hunc virum Aegypti admixtum illi quidem diuinumque existimant, sed ei affingunt incredibile maledictum: dicunt Heliopolitanum fuisse, vnum ex illius loci sacerdotibus, illuc ob lepram fugatum. At **D** qui ostenditur in annalibus, eum quingētis octodecim annis antè fuisse, & maiores nostros ex Aegypto in eum quem nunc incolimus agrum, adduxisse. Iam nullo tali corporis vitio eum laborasse, ex ipsius dictis patet. Leprosis enim interdixit, ne vel in vrbe manerent, vel in pago degerent, sed soli ambulant discissis vestibus. Quod si quis eos tetigit, aut sub eodem tecto fuit, immundum ducit. Quinimò si quis ab eo morbo curatus valetudinem recuperauerit, huic præscribit Moyse expiationes quasdam, & fontanæ aquæ lotiones ac purificationes, & omnium corporis pilorum deraisiones: iubetque, vt multis varijsque perfunctus sacrificijs, ita demum in sacram urbem intret. Atqui contrā consentaneum erat, vt qui hac calamitate laborasset, is cura aliqua & humanitate vteretur erga eiusdē miseriæ socios. Neque verò solum de leprosis ita sanxit, sed etiā ne minutissima quidem corporis parte mutilis sacerdotio fungi permisit: quinimò si quis inter fungendum sacerdotio in quodpiam huiusmodi malum incidisset, eum honore illo priuauit. Potest ne igitur esse verisimile, hæc illum contra seipsum sanxisse, legibus in probrum damnumque suum conditis? Quin & nomen mutauit minimè probaliter. Osarsiph enim, inquit, vocabatur: at id quidem mutationi non quadrat, & verum nomen indicat seruatum ex aqua Moysen. aquam enim Moy **E** vocant Aegyptij. Igitur satis perspicuum factum esse puto, Manethonem, quando priscos annales sequutus est, haud multum à veritate aberrasse: vbi verò ad authoris incerti fabulas se conuertit, aut eas improbabiler composuisse, aut aliquibus, qui eas præ maleuolentia dixissent, credidisse.

Moyse unde dicatur.

Chæremonis loci excogitatus.

Post hunc Chæremonem examinare volo. Is enim Aegyptiacam historiā scribere se proficiens, idemque quod Manethon regi nomen Amenophis, eiusque filio Rameffis nomē tribuens, dicit Isidem in somnis apparuisse Amenophi, expostulantē quod suum fanum in bello dirutum fuisset. Phritiphantē verò sacrarū literarū peritū dixisse, si pollutis hominibus Aegyptū expiasset, terrore liberatum iri. Itaque illum electa morbidorum ducenta L millia eiecisse. Illis autem præfuisse literatos homines Moysen & Iosephum, qui esset ipse quoque sacris literis **F** eruditus.

A eruditus. & eis Aegyptia nomina, Moyſi Tiſithē, Iosepho Peteseſeph, fuiſſe. Hoſ ad Peluſium veniſſe, & ibi naſtos fuiſſe hominum trecenta octoginta millia, ab Amenophi relictā, quod ea in Aegyptum deportare noller. Cū his amicitiam iniſſe, atque ita Aegypto arma intuliſſe. Amenophim verò eorum aduentu non expectato, in Aethiopiam fugiſſe, relictā vxore prægnante: & illam latitantem in quibuſdam antris peperiſſe filium, nomine Meſſenen: qui poſtquam adoleuit, Iudæos in Syriam perſequutus fuerit, & patrē Amenophim ex Aethiopia receperit. Hæc Chæremon. Arbitror autem ex ijs quæ dicta ſunt manifeſtum eſſe amborum mendacium. Si quid enim veri ſubeſſet, fieri non poſſet, vt uſque adeò diſcreparēt. Sed qui falſa cōminiſcuntur, ij non quæ cum alijs conſentiant, ſcribunt, ſed quæ iſpis viſum eſt, fingunt. Igitur Manethon regis cupiditatem videndi deos initium fuiſſe dicit eiectionis pollutorum: at Chæremon proprium quaſi Iſidis ſomnium commentus eſt. & ille quidem Amenophim fuiſſe dicit, qui regē expiationem prædixerit: hic Phritiphantem. Multitudinis verò numerus non admodum, ſcilicet diſcrepat, illo octoginta millia, hoc ducēta quinquaginta dicente. Præterea Manethon cū prius pollutos in lapidicinas eieciſſet, deinde eis Abarim ad habitandum dediſſet, & cæteris Aegyptijs infeſtos reddidiſſet, tū demū inuocaſſe dicit eos Hieroſolymitarum auxilium: at Chæremon diſcedentes ex Aegypto apud Peluſium inueniſſe hominum trecenta octoginta millia, ab Amenophi relictā, & cum illis rurus Aegyptum inuaſiſſe, Amenophim autem in Aethiopiam fugiſſe. Ac, quod eſt omnium maximè egregium, ne quidem dixit, quæ nam eſſent, aut vnde veniſſent tot hominū legiones, vtrum Aegyptij eſſent natione, an aliunde veniſſent. Quin neque cauſam explanauit, cur eos in Aegyptum rex ducere voluerit, qui tamen de leproſis ſomnium finxit Iſidis. Moyſi verò etiam Iosephum adiunxit Chæremon, quaſi eodē tempore expulſum: cum Iosephus quatuor ante Moyſen ſæculis mortuus fuerit, quæ conſciunt omnes ſerme centum ſeptuaginta. Iam Rameſſes Amenophis filius, authore Manethone, iuuenis cum patre bellum gerit, & fuga in Aethiopiam elabitur: at hic eum facit poſt patris abitum in antro quodam natum, & poſtea prælio vincentem, & Iudæos in Syriam fugantem, quorum erat numerus circiter ducentorum millium. O' facilitatem. Neque enim prius quæ nam eſſent illa trecenta octoginta millia dixit, neq; quonā pacto illa quadringēta triginta milia perierint, in plione ceciderint, an ad Rameſſem defeccerint. Quodque eſt omnium maximè admirandum, neq; quosnam vocet Iudæos ex eo licet diſcere, aut vtris illorum nomen hoc imponat: vtrum illis ducentis quinquaginta leproſorum millibus, an illis trecentis octoginta millibus, quæ erant apud Peluſium. Sed ſtultum fore aſſe fuerit pluribus refutare à ſciſis refutatos. nam ab alijs eos refelli, eſſet tolerabilius.

His autem ſubiungam Lyſimachum, qui idem cū illis ſumpſit, ille quidem argumentum mēdacijs, ſed eorum incredibilitatem cōmentis ſuis ſuperauit. Dicit enim, ſub Bucchori Aegyptiorum rege Iudæorum populum, homines leproſos & ſcabiſos, & alijs quibuſdā morbis laborantes, in fana confugiſſe, cibumque mendicaſſe: ac plurimis hominibus morbo correptis ſterilitatem in Aegypto extitiſſe. Bocchorum autem Aegyptiorum regem ad Ammonē miſiſſe qui de ſterilitate reſponſum peterent. Illum iuſſiſſe vt fana expiaret à profanis impijsq; hominibus, eis ex fanis in loca deſerta eiectis ſcabiſos autem & leproſos ſubmergeret, vtpote Sole eorum vitā agrè ferente, fanaq; purificaret: ita demū terram fruges laturam. Bocchorum autē his oraculis acceptis, euocatis ſacerdotib; & flaminibus iuſſiſſe vt congregarent immundos, & militibus in ſolitudinē ducendos traderent: leproſos autē plūbeis laminis illigatos in pelagus deijcerent. Ita demerſis leproſis & ſcabiſis, reliquos in deſerta loca coactos, expoſitos fuiſſe. Eos conuentu conuocato, de ſciſis conſultaſſe: cumque nox adueniſſet, ignibus & lucernis accenſis ſui cuſtodiam egiſſe: & ſequenti nocte cum ieiuſſent, placaiſſe deos vt ſe ſeruarent. Poſtridie Moyſem quendam eis conſuluiſſe, vt periculum facerent, vnamq; viam ſecarent, donec in habitata loca veniſſent: eosq; monuiſſe, vt neque cuiquam mortalium bene vellent, neq; optimè, ſed peſſimè conſulerent, deorumque templa & aras, in quæcunq; inciſiſſent, euertèrent. Hæc approbantibus cæteris ex illius ſententia per ſolitudinē iter feciſſe, atq; ita multa perpeſſos in regionē cultam veniſſe, & in homines ſeruendo, & fana depeculando atq; cōburendo perueniſſe in eam quæ nunc Iudæa nuncupatur, & condita vrbe ibi conſediſſe. atque urbem hanc Hieroſyla, ab illorum ſacrilegijs fuiſſe nominatam. Sed eos poſtea rerum potitos, appellationem illam probri declinandi gratia mutaiſſe, & urbem Hieroſolyma, & ſc Hieroſolymos appellaiſſe.

Ioseph.

Ee Hæc

Meſſenes Amenophis filius.

Lyſimachus mētiens ſcribit,

fuiſſe Iudæos leproſos

ſubuerſos: necnō

quosdam eorum in Iudæam conſugiſſe, Hieroſolymamq; ibidē condidiſſe.

Lyfimachus re- Hæc Lyfimachus. Qui qdem non eundem cum illis regem inuenit, sed nouum nomen
fellitur. commentus est: & prætermisso somnio ac vate Aegypcio ad Ammonem profectus est, de
 scabiosis & leprosis oraculum relaturus. Ait enim, in fana coiuisse multitudinem Iudæorū:
 vtrum hoc nomine leprosis imposito? an solis Iudæis hoc morbo laborantibus? Dicit enim
 Iudæorum populum: quem nam? Aduenam ne, an indigenam? Cur igitur Aegyptij qui
 sunt, Iudæos vocas? Sin peregrini, cur tandem id non dicis? aut quo pacto multis eorum à
 rege in mare summersis, reliquis in deserta loca expulsis, tanta eorum superfuit multitudo?
 Aut quonam pacto & solitudinem transierunt, & quem nunc incolimus agrū occuparunt?
 & urbem condiderunt, & templum omnibus celebratissimum ædificauerunt? Debebat &
 legislatoris non solum nomen dici, sed & genus declarari, quis nam & cuias esset, & cur ta-
 les eis leges ferre conatus fuisset, de inferenda dijs & hominibus iniuria in itinere. Siue enim
 natione erāt Aegyptij, nō ita facilē à patrijs morib. descuiisset. siue aduenæ, omnino aliquas
 habebant leges longa consuetudine seruatas. Et si quidem erga eos à quibus expulsi fuerāt,
 nunquam se beneuolos fore iurarunt, erat causa probabilis: sed cunctis mortalibus non in-
 dictum bellum inferre eos, qui, vt ipse dicit, inopia laborantes, omnium egerēt auxilio: hoc
 verò singularem non illorum, sed mentientis dementiam arguit, qui etiam nomen vrbi in-
 didisse illos à sacrilegio ausus est dicere, idemque postea immutasse. Scilicet eorum posteris
 probum odiumq; conflabat illud nomen: ipsi vrbis conditores hoc sibi nomen decori fo-
 re putabant. Et iste vir egregius præ immodica maledicendi intemperantia non intellexit,
 sacrilegium à nobis Iudæis non eadem qua à Græcis voce nominari. Quid am-
 plius dici possit in tam impudenter mentientem? Verum post-
 quam mediocrem iam magnitudinem hic liber adeptus
 est, alterum faciam initium, & cætera ad hoc
 institutum pertinentia, disere-
 re conabor.

Mentienti impu-
denter nihil di-
audium.

LIBRI PRIMI FINIS.

FLAVII IOSEPHI

DE IUDAEORVM ANTI-

QVITATE CONTRA APIONEM

LIBER SECVNDVS.

De Apione gram-
matico.

RIORE Libro, mihi honoratissime Epaphrodite, nostri generis anti-
 quitatem demonstraui, eam Phœnicum, & Chaldæorum Aegypcio-
 rumque literis planam faciens, allegatisque multis Græcis testibus, Ma-
 nethoni & Chæremōni, alijsque quibusdam contradixi: nunc reliquos
 qui contra nos aliquid scripserunt, refellere aggrediar. Quanquam in re-
 futando Apione grammatico vtrum seriò laborandum sit, equidem mi-
 hi orta est dubitatio. Nam eorum quæ ab ipso scripta sunt, pars similis
 est dictis aliorum, partem admodum frigide adiecit: pleraque scurrilita-
 tem habent, & magnam (vt verum dicam) inscitiam, quippe ab homine composita & mo-
 ribus improbo, & qui per omnem vitam rabulam egit. Sed quoniam multorum hominum
 ea est amentia, vt huiusmodi libris magis quàm serijs scriptis capiantur, & maledictis gau-
 dentes, laudibus offendantur: operæpretium existimaui ne hunc quidem inexamatum re-
 linquere, qui nostri accusationem planè tanquam in iudicio scripserit. Nam & illud pleris-
 que hominibus vsuuenire video, vt vehementer delectentur, si quis altero maledictis pro-
 uocato, ipse de suis criminibus coarguatur. Est autē eius orationē persequi non facile, aut
 quid

A quid sibi velit apertè cognoscere: ac ferè (ut sit in magna perturbatione, mendaciorumque farragine) partim in simile genus orationis labitur, quale est eorum quos iam excussimus, de maiorum nostrorum ex Aegypto discessu: partim accusationem habet habitatium Alexandriae Iudæorum. Tertium præterea admixtum est, videlicet vilitatè in fano nostro sanæ Simonis, & cæterorum institutorum accusatio.

Igitur neque natione Aegyptios fuisse patres nostros, neque ob corporum vitium, aut vlla alia huiusmodi incommoda illinc exactos fuisse, satis superque iam demonstratum esse arbitror. Quæ verò addit Apion, ea paucis repetam. hæc enim in Aegyptiacorum Libro tertio dicit:

B Moses (sicut audiui ex senioribus Aegyptijs) Heliopolitanus fuit, qui patrijs moribus institutus, subdiales preces vrbs mœnibus accommodauit. Vergebat autem tota ad Subsolanum. sic enim Heliopolis quoque sita est. Pro obeliscis autem statuit columnas, sub quibus erat similitudo peluis, & insuper collocata vmbra viri, ut semper in aere eodem cum sole cursu circumageretur. Apionis lecto.

Hæc est mirabilis illa grammatici locutio, mendacium autem verbis non eget, sed ipsa re patet. Nam nec ipse Moses, dum primum Deo tabernaculum fecit, vllam huiusmodi imaginem in eo posuit, neque posteris facere mandauit: & qui postea Hierosolymis templum construxit Solomo, ab omni abstinuit curiositate tali, qualem contexit Apion. Audiuisse autem se dicit à senioribus Heliopolitanum fuisse Moysen: vide-

C licet iunior ipse illis credidit, qui per ætatem illum nouissent, & cum eo versati fuissent. Et de Homero quidem Poëta, ipse grammaticus, quænam fuerit illius patria, affirmare non possit: quin neque de Pythagora, qui tamen nuper admodum fuit. De Mose verò, qui tot annorum multitudine illos antecessit, tam faciliè pronunciat, credens dictis seniorum, id quod eum mentitum esse manifestum est. Iam de temporibus quibus eductos à Mose tradit leprosos & cæcos, & cruribus mutilos, ad vnguem scilicet cum cæteris consentit accuratus hic grammaticus. Manethon enim dicit, regnante Tethmosi migrasse ex Aegypto Iudæos, annis ante Danai in Argos fugam trecentis nonagintatribus. Lyfimachus regnante Bocchori, hoc est annis antè mille septingentis: Molon verò & alij quidam, ut ipsis visum est. At omnium fidelissimus Apion migrationem illam certò definiuit Olympiade septima: eiusque annum primum dicit eum fuisse, in quo Carthaginem Phœnices condiderint. Carthaginem autem ideo omninò adiecit, quòd hoc sibi euentissimum veritatis argumentum esse existimaret: nec animaduertit se sui refutationem secum trahere.

D Si enim de colonia illa credendum est Phœnicum annalibus, in illis scriptum est, Iromum regem annis plus centum quinquaginta fuisse ante conditam Carthaginem: quem Iromum Solomonis Hierosolymirani templi conditoris amicum fuisse, multaque ad templi extructionem contulisse, superius adductis ex Phœnicum annalibus testimonijs planum feci. Ipse autem Solomo templum extruxit annis post egressos ex Aegypto Iudæos sexcentis duodecim. Iam verò expulso eundem quem Lyfimachus commentus (centum enim & decem millia fuisse dicit) mirabilem quandam

E & verisimilem causam adducit, à qua nomenatum fuerit Sabbathum. Emensi enim, inquit, sex dierum iter, bubonibus laborarunt, eamque ob causam die septimo requieuerunt, elapsi in eam regionem quæ nunc Iudæa dicitur: eumque diem Sabbathum appellarunt, retento Aegyptio vocabulo. nam inguinis dolorem vocant Aegyptij Sabbathosim. An non derisione dignæ sunt hominis hugæ? vel potius odio digna est talia scribendi impudentia? Videlicet bubonibus laborarunt omnes, cum essent centum decem millia hominum. At si quidem erant illi cæci, claudi, & omnibus modis ægroti, quales fuisse dicit Apion, ne vnus quidem diei iter conficere potuerunt. Sin vastam solitudinem peragrarè, & insuper aduersarios pugnando cuncti vincere potuerunt, certè non vniuersi post septimum diem ab inguinibus laborarunt. Neque enim natura-

F liter solet hoc necessariò accidere ambulantibus: quin multa hominum millia semper mediocre iter conficiunt. Et id illis sua sponte sic euenisse, omnium est absurdissimum. At mirificus hic Apion sex diebus eos in Iudæam venisse antè dixit: idemque rursus Moysen refert conscenso monte Sinæ, inter Aegyptum & Arabiam sito, dies quadraginta latuisse, & illinc digressum leges dedisse Iudæis. Sed qui fieri potest, ut & quadraginta dies in deserto in aquosoque loco manserint, & iidem omnem interiacentem re-

Joseph.

He 2 gionem

gionem sex diebus permeauerint? Iam nominis Sabbathi grammatica illa mutatio aut magnæ est impudentiæ, aut singularis imperitiæ. nam Sabbo & Sabbathum plurimum inter se differunt. Sabbathum enim Iudaico sermone requies est ab omni opere: Sabbo verò, sicut ille ait, significat apud Aegyptios dolorem inguinis. Hæc sunt quæ de Mose & Iudæorum ex Aegypto discessu noua tradidit, à se præter cæteros excogitata. Sed quid mirum, si de nostris mentitur maioribus, dicens eos fuisse genere Aegyptios, cum ipse de semetipso contrà mentitus sit: & natus Oasi in Aegypto, omniumque Aegyptiorum, si verum dicendum est, vel primus, veram patriam genusque abiurauerit, & Alexandrinum se esse mentiens, sui generis improbitatem fateatur? Merito ergo quos odit, & maledictis incescere vult, eos vocat Aegyptios. Nisi enim vitiosissimos esse existimasset Aegyptios, nūquā id genus fugisset: siquidem qui sibi de patrijs suis placent, ab ijs se denominari gloriantur, & si qui eas sibi falsò vendicant, eos refellunt. Iam duorum alterum erga nos faciunt Aegyptij: aut enim gloriandi gratia cognationem simulant, aut nos in societatem pertrahunt infamiæ suæ. At egregius hic Apion videtur suam illam aduersum nos maledicentiam quasi mercedem quandam voluisse Alexandrinis soluere datæ sibi ciuitatis: cumque eorum in contubernales suos Alexandriæ Iudæos simultatem intelligeret, decreuit Iudæis ille quidem conuiciari: sed cæteros quoque omnes complectitur, in vtrisque mentiens impudenter. Sed videamus quæ nam sint grauiora illa, & immania Iudæorum Alexandriæ incolarum crimina, de quibus eos accusat.

Cum venissent, inquit, ex Syria habitatū ad importuosum mare, fluctibus vndarū vicini. Ergo si in locum maledictum est, maledicit suæ non patriæ ille quidem, sed quam dicit patriam, videlicet Alexandriæ. Illius enim maritima pars (id quod confitentur omnes) est ad habitandum amoenissima. Quam si Iudæi per vim occuparunt, ita vt ne postea quidem expulsi fuerint, argumentum est eorum fortitudinis. Locum quidem illum eis dedit Alexander ad habitandum, & parem cum Macedonibus honorem adepti sunt. Neque verò video quid dicturus fuerit Apion, si apud Necropolim habitarent, ac non apud palatium sedes haberent, atque hæcenus Macedonum appellationem obtineret eorum tribus. Quod si legit Epistolas Alexandri regis, & Ptolemæi Lagi filij, & scripta vidit illius successorum Aegypti regum, & positam Alexandriæ columnam, ac iura continētem quæ Cæsar ille magnus Iudæis concessit: si hæc, inquam, sciebat, & tamen contraria scribere ausus est, malus fuit: si horum nihil sciebat, imperitus. Iam cum miratur quo pacto, Iudæi cum essent, Alexandrini vocati fuerint, eiusdem est imperitiæ. Omnes enim in coloniam aliquam alleciti, etiam si nationibus plurimū inter se differant, à cōditoribus nomen accipiunt. qua quidem de re quid opus est alios commemorare? nostrum qui Antiochiam incolūt, Antiocheni nominantur, ciuitate enim eos donauit Seleucus ipse cōditor. Similiter qui Ephesi & in reliqua Ionia degunt, idē cum indigenis nomen habent, hoc adepti successoribus Alexandri. Romanorum verò humanitas cunctis propemodū nomen suum impertiuit non solum viris, verum etiam totis gentibus magnis. Certè qui olim Hiberi dicebantur, & Tyrreni, & Sabini, ij Romani vocantur. Quod si hunc ciuitatis modum tollit Apion, desinat Alexandrinum se dicere. Nam cum sit natus (vt suprā dixi) in intima Aegypto, qui possit Alexandrinus esse, si ciuitatum donatio (id quod in nobis ipsis vult fieri) tollatur? Enimuero solis Aegyptijs in vllam omnino ciuitatem ascribi interdixerunt nunc domini orbis Romani. At iste ita est egregius, vt verita sibi vendicans, calumniari conatus fuerit eos, quibus ea merito contingere. Neque enim profecto ob colonorum penuriam cōgregauit Alexander nostrorum aliquos in eam quam sedulo condebat urbem: sed omnium virtute ac fide diligenter explorata hoc munus nostris dedit. Honorabat enim gentem nostram, sicut & Hecataeus de nobis refert, quod ob exhibitam ipsi à Iudæis modestiam atque fidem, Samariticū agrum, eis à vestigalibus immunem attribuerit. Ptolemæus quoque Lagi filius, de Alexandriæ incolis eadem quæ Alexander sensit. Nam Aegypti munitiones ei cōmisit, sperans fideliter simul & fortiter eas custodituros. Cūque Cyrenæ & reliquarū Africæ vrbium Imperiū turò tenere vellet, in eas partē misit Iudæorū ad habitandū. Eius quoque successor Ptolemæus, cognomento Philadelphus, nō solum si qui nostrorū apud eum erāt captiui, omnes reddidit: verum etiā pecuniā sæpe largitus est: quodque maximū est, leges nostras cognoscere, & sacrarū literarū libros legere cōcupiuit. Itaque misit petitū, vt homines mitterentur qui sibi legē interpretarentur: & eorū bene describendorum curam mandauit nō quibusuis, sed Demetrium Phalerenum, & Andream, & Aristum (quorum

- A** rum Demetrius erat sui temporis doctissimus: reliquis duobus mandata erat prouincia custodiendi corporis regis) huic negotio præfecit. qui profectò nunquam leges nostras & patriam disciplinam dilcere concupiuisset. si videntes his homines contempsisset, ac non summo opere suspexisset. Apionem verò latuit omnes ferè deinceps ipsius maiorum Macedonũ reges animo fuisse erga nos beneuolentissimo. Etenim tertius Ptolemæus, q̄ dictus est Euergetes, tota Syria vi potitus, non Aegyptijs dijs de victoria gratias egit sacrificando: sed Hierosolyma profectus, multa more nostro peregit Deo sacrificia, & donaria pro victoriæ dignitate reposuit. Philometor verò Ptolemæus, & eius vxor Cleopatra, vniuersum regnum suum Iudæis crediderunt, vniuersarum copiarum imperatoribus Iudæis Onia & Dosithæo: quorum nomina cauillatur Apion, quorum deberet opera admirari, ac non conuiciari, sed gratiam eis habere ob conseruatam Alexandriam, cuius ciuitatem ipse sibi arrogat. Nam Alexandrinis bellum cum regina Cleopatra gerentib⁹, & in summo salutis suæ periculo versantibus, illi pacificatores extiterunt, & eos ciuilibus malis liberarunt. Sed postea duxit Onias (inquit Apion) in urbem exiguũ exercitum, cū illic præsens adesset Romanorũ legatus Thermus. Et sanè rectè fecit, & admodum iustè. Nam Ptolemæus cognomine Physcon, mortuo eius fratre Ptolemæo Philometore, à Cyrene profectus est, regno expellere cupiens,

Ptolemæus Euergetes.

Ptolemæus Philometor.

Ptolemæus Physcon.

Quæ sequuntur non extant in Græco, sed ex uetere translatione huc à me translata sunt Latini: correctæ etiam, sicuti per coniecturam fieri potuit, sententiæ.

- C** regis filios, vt ipse regnum per scelus occuparet. Hanc ob causam Onias bellum aduersus eum pro Cleopatra suscepit, & suæ erga reges fidei in necessitate nequaquam defuit: atque eius iustitiæ testem se Deus apertè præbuit. Nam cū Ptolemæus Physcon cū Oniæ exercitu prælio decernere in animo habens, omnes quicunq; in vrbe extabant Iudæos cum liberis & coniugibus comprehendisset, & nudos vinctosque elephantis conculcandos obiecisset, & ad id beluas etiam inebriasset, contrà quàm ipse instituerat accidit. Elephantis enim omissis Iudæis sibi expositis, regis amicos aggressi multos eorum interemere. Hoc tam horribili spectaculo motus cū hæreret Ptolemæus, quò illis hominib⁹ nocere prohibebatur, orante eius dilectissima concubina (quam alij Ithacam, alij Hirenen nominant) ne tantum scelus perpetraret, concessit, & eorum quæ vel fecerat vel facturus erat, pœnitentiam egit. Itaque eam diem Alexandrini Iudæi, vt in qua apertè salutem consequuti sint, meritò celebrant. At Apion omnium calumniator, etiam ob bellum aduersus Physconem gestum Iudæos accusare animum induxit, cū eos laudare debuerit. Ille verò etiam Cleopatræ Alexandrinorum reginæ vltimæ sic meminit, vt eius in nos ingratitude nobis exprobet, ac non illam potius vituperet, cui nihil omnino vel iniustitiæ vel scelerum defuit, tum in suos necessarios, tum in maritos qui ipsam amauerant, tum communiter in Romanos omnes, & bene de se meritos Imperatores: vt quæ etiam sororem suam Arsinoen occiderit in templo, nulla ab ea affecta iniuria. Peremit & fratrem insidijs, patriosque deos & maiorum sepulchra depeculara est. Eadem regnum à primo Cæsare consequuta, in eius filium & successorē rebellare ausa est: & corruptum amatorijs poculis Antonium & patriæ hostem reddidit, & in amicos infidelem effecit, alijs regio genere spoliatis, alijs ad facinora perpetranda impulsis. Sed quid opus est pluribus? Nōne eundem in nauali prælio & maritum, & communium liberũ parentem derelinquendo, prodere cum exercitu principatum, & se sequi coegit? Postremò capta à Cæsare Alexandria, eò progressa est, vt in eo demum spem sibi positam esse iudicaret, si posset ipsa sua manu Iudæos perimere: vt in omnes crudelis & infidelis. Scilicet nobis pudendum, ac non potius gloriandum est, si illa, quemadmodum dicit Apion, vīgente fame Iudæis frumentũ mensa nō est. Sed illa quidem meritis dedit pœnas. Nos verò maximo Cæsare vtimur teste nostræ erga ipsum aduersus Aegyptios fidei, neq; non senatũ eiusq; consultis, & Epistolis Cæsaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas inspicere debebat Apion, & generaliter examinare testimonia quæ vel ab Alexandro, vel ab omnibus Ptolemæis præbira sunt: tum quæ à senatu & maximis Cæsaribus fuere decreta. Quod si Germanicus cunctis Alexandriæ incolis frumenta admetiri non potuit, hoc verò non Iudæorum crimen, sed sterilitatis & penuriæ frumenti argumentum est. Quid enim sentiant omnes Imperatores de Alexandriæ incolis Iudæis, palam est. nam frumenti quidē

Elephantis in Iudæos sauire recitant.

Cleopatra scelerata.

Ioseph.

Ecce 3 supple.

suppeditatio nō magis eis quā ceteris Alexandrinis denegata est. Maximā verò fidem e-
 is olim à regibus habitam fuisse ostendit custodia fluminis, totiusque præsidij: quam illi e-
 is nunquam profectò credidissent, nisi dignos iudicassent. Sed pergit Apion. Qui sit, ingr,
 ut si ciues sunt, non eosdē cū Alexandrinis Deos colant? Cui ego sic respōdeo: Qui sit vt &
 vos, cū sitis Aegyptij, inter vos atroci & capitali bello de religione contendatis? Nūquid
 vos omnes Aegyptios, aut omnino homines esse negabimus, quoniam bestias magna cura
 nutrientes reclāmante natura colitis? nam nostrorū quidē gen^o cōcors esse constat. Quod
 si inter vos Aegyptios tanta est opinionum discrepantia, quid eos miraris qui Alexandriam
 aliunde venerunt, si ex constitutis olim legibus religionem retinuere? At etiam seditionis
 crimen nobis impingit: qui si verè de ea Iudæos accusat Alexandrinos, cur non nos omnes
 eodem crimine inuoluit, cū inter nos concordiam esse constet? Quid quod illius seditio-
 nis authores Alexandrinos ciues Apionis similes fuisse facile euinci potest? Quādiu enim
 Græci & Macedones urbem illam tenuere, nullā in nos seditionē excitarunt, sed āriquis ces-
 sere solennitatib⁹. Sed postquam inter eos creuit Aegyptiorū multitudo, turbatis rebus eri-
 am seditio semper extitit. nostra quidem natio pura permāsit. Itaq; ipsi authores extiterunt
 harum turbarū, quòd populus neq; Macedonicā constanriam, nec Græcam prudentiā reti-
 neret: sed malis Aegyptiorum morib; præditi omnes, antiquas in nos similitudines exerce-
 rent. Nā quod nobis exprobrare audent, id contrā est: siquidem cū eorū plurimi ius illius ciuita-
 tis iniquè obtineant, peregrinos vocant eos quib; concessam fuisse immunitatē hanc inter
 omnes constat. Nam Aegyptijs neq; olim regnum, neq; nunc Imperatorem quenquā ius
 ciuitatis largitum fuisse, manifestum est. At nos Alexander introduxit, reges auxere, Roma-
 ni semper sibi tuendos putarunt. Sed hoc nobis vitio vertit Apion, quod Imperatorum sta-
 tuas non ponimus: quasi verò hoc illi ignorent, aut Apionis patrociniū egeant. cū potius
 admirari debuerit Romanorum magnanimitatem atq; modestiam, qui subditos suos ad pa-
 triorum institutorum violationem non cogant, sed eos demū honores exigant, qui eis à
 subditis piè & legitimè possint exhiberi. neq; enim acceptos habent honores coactos & vio-
 lentia expressos. Græcis quidem & alijs quibuscū bonum esse creditur, statuas erigere: quin
 & patrum, & vxorum natorumq; effigies gloriabundi depingunt: quidam etiam hominum
 nulla sibi necessitudine coniunctorū sumunt imagines: nōnulli & seruorum, quos charos
 habent. Quid ergo mirum, si etiam principibus & dominis honorem hunc exhibere solēt?
 At legislator noster, non quòd Romanorum potentiā non honorandam esse vaticinaretur,
 sed quòd rem nec Deo nec hominibus vrilem despiceret, quodq; simulachra cunctis etiam
 animantibus, nedum Deo inanimato, deteriora esse cōstaret, imagines fieri vetuit. Alijs qui
 dē honorib⁹ bonos viros secundū Deum coli non prohibuit: quib⁹ quidem nos & Impera-
 tores & populum Romanum pro dignitate euehimus, facimusq; pro eis cōtinua sacrificia:
 neq; solum quotidie communi Iudæorum omnium sumpta talia celebramus, verū etiā,
 cū alioquin nullas alias hostias vel publicè pro repub. vel priuatim pro liberis immola-
 mus, solis Imperatoribus honorem hunc præcipuum communiter exhibemus, quem alio-
 quin nulli mortalium præstamus. Atq; hæc in vniuersum esto defensio contra Apionem,
 super ijs quæ de Alexandria dicta sunt.

*Possidonius &
 Appollonius mē-
 dacij arguuntur
 & veritate con-
 uincuntur.*

Cæterum illos quoq; miror, qui ei ansam hanc præbuere, videlicet Possidonium & Apol-
 lonium Molonis: qui nos quidem accusant, quòd non eosdem cum alijs colamus Deos. I-
 psi verò cū & mentiantur, & de templo nostro fœda maledicta comminiscantur, impiè se
 facere non putant, cū liberis hominibus quacunq; tandem ratione mentiri sit omnino
 turpissimum: sed multò turpius de templo apud mortales omnes celebrato, tantaq; sancti-
 tate prædito. In hoc enim sacrario asini caput collocasse Iudæos, idq; coluisse, & singulari ro-
 ligatione dignatos fuisse, ausus est Apion dicere. Idq; patefactum fuisse affirmat, dum Antio-
 chus Epiphanes templum depeculans, caput illud reperit auro factum, magniq; precij. Ad
 quod ego primum hoc respondeo: Non debuisse Aegyptium, etiam si quid apud nos tale fu-
 isset, reprehendere, cū nihilo sit asinus deterius viueris, & hircis, cæterisq; qui apud Aegy-
 ptios dii habentur. Deinde quā fieri potuit, vt suum illud incredibile mendacium re ipsa re-
 felli non videret? Legibus nanque semper vtimur iisdem, & in ijs perpetuò perseueramus.
 Cumque urbem nostram, sicut & aliorum, varij casus vexauerint, & Theus, & Pompeius
 Magnus, & Licinius Crassus, & postremò Titus Cæsar templum armis expugnaverint,
 nihil tale illic inuenire, sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud alios effabile.

Antio-

*Crimen de asini
 capite refellitur.*

A Antiochum autem nō iure, sed pecuniæ egestate impulsū, templum deprædatum, & nos non hostes, sed socios amicosque suos aggressum fuisse, neque quicquam derisione dignū illic inuenisse, multi, ijdemque præclari scriptores testantur: Polybius Megalopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor annalium scriptor, & Appollodorus: qui omnes tradunt, pecunijs indigentem Antiochum, violasse fœdus iktum cum Iudæis, & plenum auro argentoque templum violasse. Hæc spectare debuit Apion. Quod profectō fecisset, nisi & asini corde, & canis (qui ab eis coli solet) impudentia præditus fuisset. neque enim sic alioquin mentitus fuisset. Nos verò asinis nec honorem nec potestatem vllam tribuimus, sicut Aegyptij crocodilis & aspidibus, dum eos qui ab his mordentur, aut à crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Quin apud nos (sicut & apud alios homines sapientes) sic sunt asini, vt imposita sibi onera portent: & si fortè de arcis fruges comederunt, aut iniuncta sibi opera non præstiterunt, iktibus contundantur: quippe operibus & rei rusticæ destinati. Sed Apion profectō aut fuit omnium imperitissimus ad comminiscenda mendacia: aut sumpto à rebus falsis initio, conata perficere non potuit, quādo l lum ei maledictum contra nos succedit.

Antiochi Epi-
phanis in Iudæ-
os perfidia.

Apion asinus
& caninus no-
minatus.

Asinini quinam
apud Iudæos
sunt vocati.

Alteram fabulam nostri vituperatione plenam de Græcis adiecit. Qua de re hoc dicere satis erit, quod qui de religione verba facere audent, ij non ignorare debent, rem esse minus inmundam profanos homines per templa transire, quàm sacerdotes scelestas narrationes confingere. Isti verò maluerunt sacrilegum regem defendere, quàm de nostris & templo iusta veraque conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari, ejusque perfidiam ac sacrilegi-

C um quo aduersus gentem nostram ob pecuniæ egestatem vltus est, tegere. * detrahentes nobis etiam quæ in futuris essent mentiti sunt. Apion verò etiam plura vaticinatus est. Dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam marinis terrestribusq; volucrum dapibus referam. Ad quæ cum obstupuisset Antiochus, illum mox adorasse regem ingressum, tanquam maximam sibi opem allaturū: ac prolapsū ad eius genua, extensa dextera petiisse libertatem. Et iubente rege vt resideret, & diceret quisnam esset, cū ibi habitaret, aut quæ ciborum illorum causa foret: hominem cū gemitu & lachrymis flebiliter suam narraſſe miseriam. Ait, inquit, esse se Græcum, & dum eam regionem victus sibi comparandi gratia peragraret ab extraneis hominibus subito correptum fuisse, & adductum in templum, atque illic conclusum, à nemine conspici, sed omni dapum apparatu sagari. Et primū quidem hæc sibi inopina bona attulisse lætitiā, deinde suspicionem, postea stuporem. Postremò ex ministris ad se ventitantibus percontādo audiuisse Iudæorum legem arcanam, secundum quam aleretur, id quod illi quotānis statuto tempore factitarent. Comprehendere enim eos Græcum peregrinum, eumq; per vnius anni spaciū saginare: deinde ductum in syluā quandā occidere, ejusq; corpus suis ritibus maciare, & viscera gustare & in ea Græci immolatione inimicitias aduersus Græcos iureiurādo sancire: ac tū demū pempti hominis reliqas in syluā quandā abijcere. Deinde refert, eū dixisse, paucos iā sibi dies de destinato spacio superſe: rogasseq; vt reueritus Græcorū deos, suū sanguinē aduersus Iudæorū insidias tueretur, seq; malis circumstantib; liberaret.

* Hæc verba quæ
sibi vclint, non
intelligo, ideoque
non mutavi.
Apionis mendaciū
de Græco
homine à Iudæis
immolando.

E Hæc quidem fabula non solum planè tragica est, verū etiam crudeli impudentia redūdat: neq; tam enā sacrilegio vindicat Antiochū, sicut arbitrati sunt qui hæc in illius gratiam conscribere. Neq; enim in templum ingressurus tale quicquā futurum prævidit, sed illud non sperans reperit. Fuit ergo praua voluntate profanus, & omnino impius, vtcunq; prolixo mendacio defendatur, quod ex ipsa re cognoscere facillimū est. Neq; enim à solis Græcis discordare constat leges nostras, sed vel in primis ab Aegyptijs alijsq; plurimis. Cuius enim gentis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? vt in solos Græcos annuieraria cōiuratione effuso sanguine sæuiremus? Aut quī fieri poterat, vt ad illas hostias omnes Iudæi coirent, totq; hominum millibus ad gustandum viscera illa sicut dicit Apion, sufficeret? Aut cur repertū hominē, quicūq; fuit, nō suo nomine descripsit Apion? Aut cur eū rex in ipsius patriā non cū pompa deduxit: cū posset hoc factū tū ipse pius haberi, & Græcorū amator eximius: tū ad suū in Iudæos odiū magna cūctorū auxilia sibi conflare. Sed hæc missa faciā, demētes enim nō verbis, sed re coarguedi sūt. Sciūt omnes, qui templi nostri opus vidēre, quale fuerit, quamq; inuiolabili sanctimonia castū. Quatuor enim porticus circū se habuit & earum suam quæque secundum legem custodiam. In extrimam porticum ingredi licuit omnibus etiam extraneis: tantū menstruatæ fœminæ intrare vetabantur. In secundam por-

Templi descriptio.

dam porticum intrabant Iudæi omnes, eorumque coniuges, si erant ab omni pollutione mundæ. In tertiam mares Iudæi mundi atque puri. In quartâ sacerdotes, vestitu sacerdotali induti. In penetrabile verò, soli pontifices sua veste amicti. Tanta autem in omnibus erat cura religionis, ut non nisi stans horis sacerdotes intrare fas esset. Nam manè aperto templo, immolandæ prius erant traditæ hostiæ, atque ita demùm intrandum: rursumque meridiæ claudendo templo. Denique ne vas quidē vllum inferre licebat in templum: sed in eo posita erant duntaxat altare, mensa, thuribulū, candelabrum: quæ omnia in lege descripta sunt. Neque enim arcani quicquam aut abditæ ibi agebatur, neque vlla epulatio peragebatur. nam quæ diximus, ea totius populi manifestum testimoniū, actionumque rationem habent. Cum essent enim sacerdotum cognationes quatuor, quarum cognationum vnaquæque habebat hominum plus quinque millia, illud obseruabatur, ut per vices certi certis diebus operaretur: quibus transactis, alij succedentes ad sacrificia venirent, & meridiæ in templum congregati à decessoribus suis claues templi & vasa omnia ad numerum acciperent, nullo esculento aut poculento in templum illato. Nam talia etiam ad altaria obmouere vetitum est, exceptis quæ ad sacrificia præparantur. Quid ergo Apionem dicemus? nam nullo horū perpenso incredibilia effutiuisse? at turpe est grāmatico rei veram narrationem afferre nesciuisse. Sin templi nostri religionem sciens eam prætermisit, & hominis Græci comprehensionem finxit, & pabulum arcanum, & ciborum illas lautitias, & peruios ingredientes quò ne nobilissimis quidem Iudæorum intrare licebat, nisi essent sacerdotes: hæc, inquā, extremæ sunt impietatis voluntarijque mēdacij, ad eorum deceptionem, qui veritatem discutere noluerint. Nam fictis illis quæ dixi, arcanis sceleribus, nos in inuidiam vocare conati sunt.

Pergit Apion nugari, homo videlicet religionis præcipuæ, & fabulæ inania quædam adijcit. Ait enim illum retulisse, cum aliquando Iudæi cum Idumæis diutinum bellum gererent, venisse ad Iudæos ex quadam Idumæorum vrbe cultorem quendam Apollinis, nomine Zabidum: qui promiserit eis traditurum se Apollinem Dorensium deum, venturumque illum in nostrum templum, si omnes eò ascenderent, omnemque Iudæorum multitudinem adducerent. Zabidum verò fecisse machinam quandam ligneam, eamque sibi circumposuisse: & in ea tres ordines infixisse lucernarum, & ita ambulasse, ut procul spectantibus speciem præberet stellarum humi

Iam deinceps ex Græco translatus.

incedentiū. Cuius spectaculi miraculo territos Iudæos procul restitisse: Zabidum verò seorsim ad templum accessisse, & detracto aureo illo asini capite (sic enim lepidè scripsit) rursus Doram celeriter discessisse. Nimirum nos quoque, meritò dixerimus Apionem asinum, hoc est seipsum onerare, sibi que nugarum simul & mendaciorum sarcinam imponere. Siquidem & loca quæ nusquam sunt scribit, & vrbes quas nescit transfert. Nam Idumæa finibus nostris cōtermina est, secundū Gazā posita, nec vllam urbem habet quæ Dora dicatur. Est quidem in Phœnicia apud Carmelum montem vrbs nomine Dora, quæ cum Apionis nugis nihil habet negocij, utpote quæ quatrivari itinere distet ab Idumæa. Quid igitur iam nos insinuat, quòd non eosdem cum alijs habeamus deos, si tam facilè persuasum est maioribus nostris venturum Apollinem ad eos, & cum stellis illis humi ambulantiem à se visum arbitriati sunt? Lucernam enim videlicet nunquā antè viderant, quib⁹ tot & tantas accendere lucernas mos erat. Sed neque quisquā ei regionem peragranti ex tot millibus obviam factus est: & muros à custodibus desertos nactus est, cum esset bellum. Omitto cætera. Templi ostia erant altitudine sexaginta cubitorum, latitudine viginti, eaque tora deaurata, & propemodum solida. Hæc claudebant quotidie viri non minus ducenti, & aperta relinquere nefas erat. Facile igitur ea videlicet aperuisset, aut se aperturum sperasset ille lucernifer, præsertim asini, ut putabat, caput gestans. Vtrum igitur illud ad nos rursus attulit ille, an potius Apio illud sumsit, & in templum intulit, ut id reperiret Antiochus, ad suppeditandam Apioni secundam fabulam?

Iusiurandū quoque nob. falsò affingit, quasi qui Deū iuremus cœli terræque & maris conditorem, nos nulli extraneo beneuolos futuros, præsertim Græcis. Enimverò debebat, semel mentiri aggressus, dicere nulli beneuolos fore extraneo, præsertim Aegyptijs. Sic enim primis eius commentis consentanea essent quæ de iusiurando dicerentur, si modò ab Aegyptijs cog-

Aptijs cognatis suis exacti fuere maiores nostri non ob prauitatem suam, sed ob calamitates. Nam à Græcis quidē loco magis quàm moribus distamus: vt nulla in eos laboremus similitate aut obtrectatione. Quin contrà multi eorum in nostras leges aliquando transferunt: quorum nonnulli manere, aliqui duritatis impatientes rursus defecere: neq; quisquam vnquam iusiurandum illud à nobis iuratum se audiuisse dixit, sed solus, vt videtur, Apion audiuit. quippe ipsemet eius fictor. Iam ex eo quod dicturus sum est operæ precium etiam atq; etiam admirari acumen Apionis. Argumento enim esse dicit, nos neq; iustis vt legibus, neque Deum ritè colere, quod non imperemus, sed potius gentibus aliàs alijs seruiamus: *seruitute ludæorum.* quodq; vrbs nostra in calamitates quasdam inciderit: quasi verò ipsorum ciuitas pollentissima olim imperare, ac non Romanis seruire cōsueuerit, quorum magnanimitatem quis **B** euadere queat? Cæterorum quidem hominum nemo fermè est, quin seipsum illo Apionis dicto petatum esse dicere queat. Paucis. n. principatū adipisci licuit, & eos ipsos mutationes rursus alijs seruire coegerunt. Soli Aegyptij, quia in eorū fines cōuersi in beluarum formas dii, vt ipse ait, confugerunt, atq; ita euaserunt, singulare donū illud adepti sunt, vt nulli vnquā eorum qui Asiæ aut Europæ imperarunt, seruiuerint: quos nullum vnquā libertatis diē ab omni æuo consequutos fuisse constat, ne quidem à patribus familiās. Nam quo pacto eos tractauerint Persæ, non semel, sed sæpius vrbes depopulando, fana diruendo, & quos pro dijs habent iugulando, exprobrare nolim. Imitari enim non decet Apionis inscitiam, cui nec Atheniensium, nec Lacedæmoniorum fortunæ venerunt in mentē: quorū hos fortissimos, **C** illos religiosissimos esse Græcorum omnes prædicant. Omitto reges pietate celebres, quorum vnus fuit Cræsus: qui in quantas inciderunt calamitates? Omitto combustam arcem Atheniensium, & templum Ephesi, & Delphorū, & alia mille, quæ nemo passis, sed auctoribus exprobrauit. At nostri nouus accusator repertus est Apion, suorum ipse Aegypti maiorum oblitus, nimirum eum cæcauit fabulosus ille rex Aegypti Sesostris, quasi verò nos nostros reges Dauidem & Solomonem cōmemorare non possimus multas sibi subegisse gentes. Sed, vt illa prætermittamus, ignorauit Apion quæ nota sunt omnibus: videlicet Persis, *Dauid & Solomonis potentia.* & post illos Asiæ imperantibus Macedonib. sic seruiuisse Aegyptios, vt à mæcipijs nihil differrent: cum nos interea liberi insuper finitimis ciuitatib. imperauerimus annos ferè centū viginti, vsq; ad Magnum Pompeiū: cunctisq; vbiq; regibus debellatis à regnantib. vbiq; Romanis, soli nostrorum ij qui Romanorum socij amiciq; erant, ob fidem conseruati fuerint. Sed admirandos viros non præbuimus, vt arrium quarundam inuentores, & sapientia præstantes: & enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & eius generis alios quosdam: deinde illis recensitis, seipsum, omnium videlicet maximè admirandum, adiungit, beatamq; prædicat Alexandriam, quæ talem ciuē habeat. Erat enim opus ei teste seipso, quippe qui cæteris omnib. rabula malus esse videretur, & vitæ & orationis perditæ: vt meritò miseranda sit Alexandria, si sibi de ciue hoc placebat. Quod ad eos nostrorum attinet, qui nulli virtute secundi extitere, norunt qui Antiquitates nostras legerunt. Reliqua quæ in accusatione scripta sunt, digna forsitan fuerint, ad quæ nihil respondeatur, vt ipsemet tū sui tum cæterorum Aegyptiorum sit accusator. Criminatur enim nos, quod animalia immolemus, *De animalium* & suilla non vescamur, & verendorum circumcissionē deridet. Et mansuetorum qdē anima *maestatione criminum refellitur.* **E** lium maestatio nobis cōmunis est cum cæteris omnib. mortalibus: Apion verò dum immolantes insinuat, ipse se natione Aegyptiū esse coarguit. Neq; enim si Græcus aut Macedo foret, eo offenderet: vt pote cum ij dijs victimas voueāt, & hostijs ad epulas vtātur: nec iccirco pecorib. destitutus est mundus, id quod Apion veritus est. Quinimò si Aegyptiorū mores sequeretur omnes, desereretur orbis ab hominibus, idēq; sœuissimis repletur bestiis, quas isti deos esse putantes sedulo alunt. Iā si quis eū interrogaret, omnium Aegyptiorū quos nam sapientissimos & maximè pios esse existimet, omnino sacerdotes cōfiteretur. his enim duo hæc dicit à regibus olim fuisse mandata, deorū cultum, & sapientiæ curā. Atqui illi oēs & circuncidūtur, & à suilla abstinere: qn nec vllus omnino cæterorū Aegyptiorū immolat **F** dijs. Itaq; mēte cæcus fuit Apion, qui cum in Aegyptiorū gratiā nobis conuitiari statuisset, illos accusat: vt q nō solum vtātur ijs quib⁹ iste cōuiciatur morib. verum etiā alios circūcidi docuerint. Sicuti dixit Herodorus. Quo fit, vt mihi meritò videatur iustas dedisse poenas Apion suæ in patrias suas leges maledicentiæ. Nā circūcidi coactus est, cum verendorū vlcere laboraret, & nihil adiutus circūcissione, putrescente membro cum grauib. cruciatibus mortuus est. Est enim cordati hominis patrijs religionis legib. diligenter obtemperare, peregrinas *Apionis mors.*
NON

non vituperare. Ille verò & suas fugit, & in nostras mentitus est. Et hic quidem Apioni vitæ **A**
 finis fuit, & hic nostri quoque sermonis finis esto.

*Præfatio de
 Mose & eius
 legibus.*

Quoniam autem & Apollonius Molo, & Lyfimachus, & alij quidam cum in scitia, tum
 maximè odio impulsæ, & de legislatore nostro Mose, & de legibus nec iusta nec vera prodi-
 derunt, illum ut præstigiatores deceptoresque calumniantes: leges verò non vilius nobis
 virtutis, sed prauitatis magistras esse dicentes: libet paucis tum in vniuersum de nostræ rei-
 pu. ratione, tum de singulis, ut potero, dicere. Spero enim perspicuum futurum, nos leges
 habere & ad pietatem, & ad mutuam inter nos cõmunionem, & in vniuersum ad humani-
 tatem, ac præterea ad iusticiam laborumque tolerantiam & mortis contempTIONem opti-
 mè compositas. Rogo autem lecturos hoc scriptum, ne cum inuidia legant. Neque enim no- **B**
 stri ipsorum encomium conscribere decreui: sed nobis de multis falsò accusatis defensionem
 hanc iustissimam esse puto, à legibus secundum quas viuimus petitam. Vsus est autem
 Apollonius accusatione nō coniuncta, sicut Apion: sed sparsim & in toto Opere interdum
 ut impijs nobis & hominum osoribus conuiciatur: nonnunquam timiditatem nobis ex-
 probrat, quandoque contrà audaciæ nos & temeritatis insinuat. Dicit etiam barbarorum
 esse ignobilissimos, ideoque solos nullum ad vitam inuentum contulisse. Quæ omnia perspi-
 cuè refutatum iri existimo, si demonstratum fuerit, contraria eis quæ ab illo dicta sunt,
 & nobis à legibus præcepta esse, & à nobis accuratissimè præstari. Quòd si fortè coactus fue-
 ro ea commemorare, quæ apud alios contrà quàm apud nos instituta sunt, ascribi causa de-
 bebit ijs, qui nostra, tanquam deteriora, conferri volunt. quibus quidem neutrum, ut spero, **C**
 dicere restabit, vel non eas habere nos leges. quarum ego præcipuas allegabo: vel nos non
 maximè omnium parere nostris legibus.

*Legislatoris &
 multitudinis
 officium.*

Igitur, ut rem paulò altius repetam, hoc primùm dico, eos qui cum sine lege & ordi-
 ne viuerent, ordinem legemque concupiuerunt, primi que hoc aggressi sunt, meritò dicendos
 esse mansuetudine & naturæ virtute excelluisse. Certè conantur sua quique ad antiquissima
 secula referre: ne alios imitari, sed alijs legitimè viuendi ipsi authores extitisse videantur.
 Quæ cum ita sint, legislatoris officium est, optima videre, & quæ sanciat, vsuris persuadere:
 multitudinis autem, omnibus decretis obtemperare, neque in rebus secundis, neque in aduer-
 sis eorum quicquam immutare. Igitur legislatorem nostrum dico omnibus quorquos vsquæ
 cõmemoratur legislatoribus vetustate antecellere. Lycurgi enim & Solones, & Locrorum **D**
 Zaleucus, denique omnes qui apud Græcos sunt in admiratione, nuper admodum, si cum illo
 conferantur, fuisse comperiuntur: quippe cum ne nomen quidem ipsum legis quondam
 apud Græcos notum fuerit, vel Homero teste, qui in suo carmine nusquàm eo usus est. neque
 enim erat eius tempore lex: sed indefinitis sententijs regumque imperatis plebs regebatur.
 Unde & diu moribus non scriptis usi suere, multa eorum è re nata subinde mutare soliti. At
 noster legislator ille antiquissimus (hoc enim certè confitentur etiam qui contra nos nihil
 non dicunt) & seipsum plebi præstitit optimum ducem atque consiliarium: & vniuersam vi-
 uendi rationem lege complexus, ut admitterent persuasit, utque cognitam constantissimè
 tuerentur effecit. Ac videamus eius operum primum atque primarium. Ille enim maiores no-
 stros, postquam eis visum est relicta Aegypto in patriam terram reuerti, cum quidem essent **E**
 eorum plurima millia, assumptos ex multis iisdemque maximis difficultatibus in tutum per-
 duxit. Nā eis inaquosa illa & vasta permeanda erat arena, & vincendi hostes, & inter pugnā-
 dum liberi, & vxores, & pecora tuenda. In quibus omnibus ille & imperator optimus exti-
 tit, & consiliarius prudentissimus, & omnium curator verissimus. Cumque vniuersam mul-
 tudinem sibi obnoxiam reddidisset, sibi que in omnibus dicto audientem haberet, nihil
 inde sibi supra ceteros arrogauit, quin cum esset in eo statu, in quo dum sunt qui ceteris
 præsumunt, ijs & sibi potentiam & tyrannidem maximè vindicare solent, & in plebem multa fla-
 gitia perpetrare: hanc, inquam, ille potentiam adeptus, contrà & sibi pietatem colen-
 dam putauit, & magna beneuolentia prosequendum populum: ita demum se maximè
 & virtutem suam ostensurum esse existimans, & salutem ijs firmissimam præstiturum, qui **F**
 se ducem facerent. Igitur cum & honestum institutum haberet, & magnis rebus gestis
 clarus esset meritò nos diuinum habere ducem & consiliarium existimabamus. Cum-
 que ipse sibi prius persuasisset, se Dei voluntate omnia & facere & cogitare, eadem opi-
 nione plebem ante omnia imbuendam esse existimauit. Qui enim à Deo vitam suam in-
 spici credunt, ijs nihil peccare audent. Talis fuit noster illæ legislator, non præstigiator, neque

*Legis nomen o-
 lim Græcis igno-
 notum.*

Deus laudes.

impo-

A impostor, ut illi conuiciantes iniuste dicunt: sed quale apud Græcos extitisse Minoem gloriatur, & post eum reliquos legislatores. Pars. n. eorum leges suas Ioni acceptas ferunt: Minos verò ad Apollinem, & ad Delphicum eius oraculum legum effata referebat: siue quia sic re vera esse putabant, siue quod se tanto esse facilius persuasos arbitrabantur. Quis autem leges rectissimas tulerit, & quis Dei naturam optimè fuerit assequutus, ex legum ipsarum collatione perspicere licebit: iam enim de his dicendum est. Igitur singulorum morum legumque apud omnes homines infinitæ sunt differentie. Pars enim uni alicui, alij paucis, alij plebi reipublice potestatem commiserunt. At noster legislator nihil tale spectauit, sed theocratiam) ut verbo paulò duriore utar, instituit, hoc est, Deo soli principatum imperiumque tribuit, & omnibus ut in illum intuerentur persuasit: ut qui bonorum omnium author ea tum communiter cunctis hominibus, tum priuatim singulis præbeat. Neque hoc solum, verum etiam quibus rebus interdixit, earum interdictionem Deo ascribit. Et illi quidem Deum unicum principem docuisse videtur, sed reuera præter eum fabulosos quosdam finxere Deos. Qua quidem in re cum difficultate laboraret, latere illius oculos non potuerunt: quippe quæ non solum facta nulla, sed ne arcanæ quidem cogitationes fugiant. Vnum quidem cum esse pronunciauit nostra lex, inaccessum, ingenitum, sempiternum, intemporalem, immutabilem, omni mortali forma pulchritudine præstantiorem, & potestate tantum nobis cognitum: substantia autem qualis sit, incognitum. Atque eadē de Deo sentire videntur sapientissimi Græcorum, eum solum principem obiter pronunciantes. Nam si Deus est, non sunt dii: ut ingenue dicā, quæ naturæ illi experti principij honesta sint & consentanea, quæque Dei maiestatem verè deceant. Ac quod hæc illi didicerint principia præbente Deo, nunc dicere prætermitto: quod autem & honesta sint, & Dei naturam ac maiestatem admodum deceant, testati sunt. Nam & Pythagoras, & Anaxagoras, & Plato, & qui post eos fuere Stoici philosophi, denique propemodum omnes eam videntur de Dei natura habuisse opinionem. Sed quia apud occupatam opinionibus multitudinem ad tempus philosophabantur, disciplinæ veritatem proferre ausi non fuerunt. At noster legislator, qui consentanea dictis opera præstaret, non solum sui temporis hominibus persuasit, verum etiam illorum perenni posteritati immutabilem de Deo persuasionem ingenerauit. Cuius rei causa hæc est, quod & legem tulit eiusmodi, quæ in perpetuum utilitatem afferret singularem. Neque enim virtutis unam partem fecit pietatem, sed eius cæteras quoque partes vidit: videlicet, iustitiam, continentiam, frugalitatem, & ciuium inter ipsos rerum omnium concordiam. Omnes enim actiones nostræ, & exercitationes, & sermones eò tendunt, ut pietatem erga Deum colamus. nihil enim horum inexamatum aut indefinitum reliquit noster legislator. Nam duo modi sunt omnium disciplinarum institutionumque morum: quorum vnus loquendi magister est, alter in omni morum exercitatione versatur. Et cæteri quidem legislatores sententijs discreparunt: & horum altero, ut cuique visum est, sibi delecto, alterum prætermiserunt. Veluti Lacedæmonij, & Cretenses moribus instituebant suos, non oratione: Athenienses verò, & ferè cæteri omnes Græci, quæ agenda forent aut omittenda legibus præcipiebant, sed suos ad illa opere præstanda assuefacere neglexerunt. At noster legislator ambo hæc magna diligentia copulauit. Nam nec inerte reliquit morum exercitationem, nec orationis legem ociosam esse voluit: quin protinus à prima nutritione & priuato cuiusque victu exorsus, nihil ne tantulum quidem cuiquam permisit arbitrio: sed & de cibis à quibus abstinendum, & quibus utendum esset, & qui nam in victus commercium admittendi itemque de operum in artibus perpetuatione, rursusque eorundem intermissione: horum inquam, modum lege terminauit, ut sub ea tanquam sub patre ac domino viuentes, nihil vel volentes vel imprudentes peccaremus. Siquidem ne in imprudenter quidem commissæ non animaduertendū censuit. Quin & pulcherrimam & omnium maximè necessariam disciplinam statuit esse legem: quam quidē non semel aut iterum, aut etiam sæpius audiri, sed septimo quoque die, omissis operibus ad eius auditionem cōueniri, eamque accuratè edisci iussit. id quod prætermisisse legislatores omnes videntur: tantumque ab eo absunt plerique omnes homines ut uiuant secundum leges suas, ut ferè ne quidem eas sciant, sed postquam peccarunt, tūc demum se legem violasse discant ab alijs: quiq; maximos, & omnium maximè præcipuos principatus gerunt, ij suam ignorantiam in eo cōfiteantur, quod rebus administrandis præficiunt homines qui legum peritiā profitentur. At nostrum quilibet si de legibus interrogetur facilius omnia quam suum ipsius nomē dixerit. Hinc fit, ut eas à teneris statim vnguiculis

Legū collatio.

Hunc locum in Græco (ut scilicet) deprauatum, trāstuli potui. Mihi quidem ipse hic non satisfacio. De Deo.

Moyſis et aliorū Legilatorum comparatio.

Modi duo disciplinarum & in iuniorum.

Moyſes doctrinam cum moribus coniunxit.

*Iudaei leges suas
ad vniuersam
valentes.*

lis ediscentes, in animis impressas habeamus, & rari sint qui in eas delinquant, & poenae depre- **A**
catio nulla esse possit. Atque hoc omnium primū admirabilē illam concordiam nobis peperit.
Nam vnam eandemque habere de Deo opinionē, & vita moribusque; nihil inter sese discrepare,
hoc verò pulcherrimū morū inter homines concentū efficit. Siquidē apud nos solos, neque;
de Deo sermones audias inter sese pugnantēs) qualia multa apud alios, idque; nō à vulgaribus
solū hominibus, vt quēque; mouit animi aliqua perturbatio, dicuntur: verū etiā ipsorum
philosophorū nonnulli talia ausi sunt, dū alij totam Dei naturā tollere conantur: alij eū ge-
rere hominum curam negāt) neque; in vitā institutis discrepantiā videas: quin cōmunia sunt
omniū opera apud nos, vnusque, & secum ipse consentiens sermo de Deo, omnia dicens
illū intueri. Iā in vitā institutis debere ceterorū omniū finem esse pietatē, vel ex mulierib⁹ **B**
& seruis audias. Atque; inde exitit illud quod nobis vt prōbrū à quibusdā obijcitur, videlicet
quod ex nobis nouarū artium inuētores, aut dicēdi periti nulli exorti fuerint. Ceteri enim
nulli patriorū, institutorum obtemperare pulchrū esse ducunt, & vt quisque; illa violare ma-

*Iudaei legi suae
parent.*

ximē audet, ita primū ei dant sapientiae testimoniū. At nos contrā vnicā esse & prudentiā **C**
& virtutē existimamus, nihil omnino vel facere vel cogitare quod antiquis legis sanctiōni-
bus repugnet. Quod quidem argumentū esse censendum est, optimē latā esse legem. nam
quē secus se habent, ea correctionis egere euincit experiētia. At nobis quib⁹ persuasum est, prin-
cipiō latā fuisse Dei voluntate legem, eā nō sarram testā seruare, impiū ducitur. Quid enim
eius immutari? aut quid pulchri⁹ inueniri, aut quid ab alijs desumptū melius pferri queat?
nunquid tota reip. forma? Sed quā nā pulchrior aut iustior esse queat, quā quā & Deum **C**
fecit omniū moderatorem, & sacerdotibus res maximas cōmuniter administrandas cōmi-
sit: rursumque; ceterorū sacerdotum gubernationē summo omniū pontifici credidit? Quos
quidem sacerdotes non à censu, neque; à reliquis fortunae dotibus, quibus ceteros excellerēt,
ei muneri primō statim praefecit legislator: sed quicunque; pōtiffices gregales obedientia mo-
destiaque; ceteris praestarent, ijs potissimū Dei cultum mandauit. Erat autē eorum muneris
legē ceteraque; instituta diligenter curare. nam & omniū inspectores. & controuersiarū iudi-
ces, & condemnatorū punitores cōstituti sunt sacerdotes. Quis nam igitur principatus fieri
possit hoc sanctior? aut quis ho nos Deo cōuenientior? Vbi & plebs vniuersa ad pietatē est
bene cōparata, & sacerdotibus concredita est cura praecipua, & vniuersa respub. instar cere-
moniae cuiusdam administratur. Nā quā paucos dies in id incubentes seruare extranei ne- **D**
queunt, mysteria & ceremonias nominātes, ea nos magna cū voluptate animique; proposito
immutabili perpetuō seruamus. Quē nam igitur sunt pronunciata, & interdicta simplicia
atque; nota? Primū est de Deo. de quo sic traditur: Deus habet omnia perfectus & beatus, i-
pse & sibi & omnibus sufficiens, principium, & medium, & finis. Hic ex operibus quidē suis,
& omni erga genus humanū donorum genere sic clarus est, vt nihil suprà: sed forma & ma-
gnitudine nobis ineffabili. Nā & omnis materia ad illius imaginē exprimēdā est inepta, ac
licet magni sit praecij, ad illius quidē gloriam probrosa: & omnis ars ad imitationis excogita-
tionem est rudis. Nihil eius simile neque; cogitamus, neque; imaginari pium est. Opera quidem
cernimus eius, lumen, coelū, terram, solem, lunā, fluuios, mare, animalium generationes, fru-
gum prouentus. Hae fecit Deus nō manibus, neque; laboribus neque; vllis adiutoribus adhibi- **E**
tis. sed ipso tantū volente, sicuti voluit, sic protinus facta sunt. Hūc sequi debent omnes, &
virtutem exercendo colere. est enim hic Dei colendi modus sanctissimus. Vnum templum
est vnius Dei. placet enim semper cuique; sui simile. Cōmunis est mundus omnium Dei com-
munis. Hunc perpetuō colūt sacerdotes: quos semper regit, qui genere primus est. Qui qui-
dem ante alios sacerdotes Deo sacrificat, leges custodit, dijudicat controuersias, conuictos
delicti punit: cui qui non obedit, is poenas luit tanquam in Deum impius. Hostias immola-
mus non ad satietatem ebrietatemque; nostram (nam Deo ingrata sunt haec, praebentque cō-
tumeliae & luxus occasionem) sed cum frugalitate, ordine, moderatione. Atque; vt sacrifican-
tes maximē frugales simus, adhibendae sunt ad sacrificia preces, primū pro communi om-
nium salute: deinde pro sua cuiusque; nam ad communitatē nati sumus: quam qui suae ipsius
vitae praefert, is Deo maximē acceptus est. Precibus & supplicationibus interpellatur Deus, **F**
nō ille quidem vt bona det (dedit enim ipse vltro, & omnibus in medium proposuit) sed vt
ea accipere, & accepta seruare possimus. Lustrationes sacrificijs procurandas praescripsit lex
à cubili, à lecto, à coitu, & alijs multis, quae scribere longum foret. Et haec quidē de Deo eius-
que cultu nobis est oratio, quae eadem lex est.

*De Deo iterum
eius pro-
videntia.*

Dei opera.

*Sacerdotum
efficiū.
De Dei cultu.*

- A** De coniugijs aut sic traditur. Coniunctionē cum vxore eam demum admittit lex, quæ est secundū naturā, eamq; ob liberorū procreationē. Maris cum mare coniunctionē detestatur, & morte mulctat. Vxorē ducere iubet nō dotis gratia, neq; tactu, neq; dolo & fraude pellētā, sed ab eo ambitā quē penes sit eam dādi potestas, idq; adhibitis cognatis idoneis. Est aut foemina viro ad omnia, inq; deterior: estq; viri prauitas mulieris virtutē pstantior. Proinde obediat, & hæc nō sibi cōtumeliosa, sed ad obedientiā necessaria esse ducat. Deus. n. viro dedit imperiū. Cū hac solus maritus rem habeo. Alienā cōprimere nefas: si qs faxit, capitale esto sine vlla misericordia: quēadmodū & si quis virgini alteri despōsatē vim intulerit: aut si nuprā aut matronā pellexerit. Hæc omnia lex imperauit, & foeminae interdixit ne vnquā foetum suū vel exponat, vel corrūpat, sed omni ratione foueat. Effet. n. haricida, si animā perderet, genusq; diminueret. Iam verō qui coiuuit, aut semē emisit, is mundus nequaquā est: gni- mō etiā post legitimū viri cum vxore cōgressum lauari iubet lex. sit. n. animæ corporisq; pol- lutio, tanquā q̄ alium in locum transeāt. Nam & dum corporib; ingeneratur anima, & rursus dum postea ab iisdē separatur, læditur. hanc ob causam lustrationē talibus lex imperat. Neq; verō in puerorū natalib; cōiuiua agitari, & ebrietatis occasione inde capi voluit: sed sobriū protinus principiū fieri, & mox puerū literas doceri iussit, & legibus op̄erā dare, maiorūmq; facta cognoscere: hæc vt imitētur, illas vt in eis educati neq; delinquant, neq; ignorantie p̄te- xum habeant. Mortuis iustā p̄solui sic voluit, vt nec ad sepulturā magni sumptus fiant, nec monumenta extruantur insignia: sed funus à proximis procurari mandauit, & vt superstites omnes ad exequias cocāt lugeantq;, sanxit. Lustrari autē iubet etiā defuncti domesticos à fu- nere: tantū abest vt eos mundos esse iudicare videatur. Cædē si quis volens nolensue cōmi- serit, ne huius quidē p̄enam reticuit. Parentū honorem secundū Deum primū esse voluit: ac si quis parentibus gratiā non referat, sed cōtra officiū faciat, eū ad lapidandū tradi iubet. Et omnino omnib; senioribus honorē à iuuenibus exhiberi: quādoquidē antiquissima res sit Deus. Celari quicquā amicos nō patitur: neq; enim amicitia esse, quæ nō omnia credat. Quod si quæ interuenerint inimicitie, arcanū enunciari vetuit. Iudex si dona acceperit, ca- pitale est. Subuenire alteri qui negligit, sons est. Quod quis nō deposuit, ne tollito. Aliena ne attingito. Mutuū qui dedit, ne vsurā accipito. Hæc & alia multa his similia mutuā inter nos cōmunionē contiinent. Iam in extraneos qua nos æquitate vti voluerit legislator, vide- re est op̄eræ precii. Apparebit enim, eū optimē prospexisse, vt neq; nostrā dilapidem, neq; nostra participare volentibus inuideamus. Quicunq; enim sub iisdē nobiscū legibus viue- re volūt, eos comiter admittit, & coniunctionē non solum generis, verūm etiā institutionis vitæ esse cēset. Sed qui obiter adēūt, eos corrib; nostris admisceri noluit. Cætera quidē quo- rū est impertitio necessaria, omnibus eḡtibus p̄beri p̄cepit, ignē, aquā, cibū, tūā mon- strare, insepultū non negligere, etiā erga hostes æquū esse. Nā nec agrum eorū igne vastari, nec cūcres arbores cædi permittit. Quin & p̄lio cæsos spoliari vetuit: & à captiuis vt abstine- retur cōtumelia curauit, & maximē à foeminis. Deniq; mansuetudinē & humanitatem nos docere vsquē adeo studuit, vt ne bruta quidē animalia neglexerit: sed eorū solum hūc vsum permiserit, qui apud oēs esse solet: aliū vetuerit. Quæcunq; tanquā supplicātia dōmibus ad- herescūt, interfici vetuit: neq; vna cū pullis parētes tolli permisit: quin eis parci iubet, neca- riq; vetat, etiā si iumētis infesta sint. Sic undiq; æquitatis rationē circūspexit, illis, quas dixi, legibus ad docendū vtēs, rursumq; alijs ad irrogādas fontibus p̄enas sancitis inexorabilib;. Est enim plerisq; delictis p̄ena cōstituta mors: si quis adulterauerit, si quis puellæ vim intū- lerit, si mari stuprū offerre ausus fuerit, si sollicitatus ipse cōcesserit. In seruis quoq; lex est iti- dē inexorabilis: itēq; in mensuris aut ponderibus si quis fraudē cōmiserit: & de iniqua frau- dulētāq; venditione: & si quis alienū sustulerit, & si quod hō deposuit sustulerit: omniū, in- quā, p̄enæ cōstitutæ sunt, nō quales apud alios, sed maiores. Nam de iniuria in parentes, & impietate in Deū, si quis vel cōmissurus fuit, euestigio perit. Iis verō, qui secundū leges om- nia faciunt, p̄miū est non argentū, nō aurū, non gēmata coronā: sed quod terrena omnia superat, & Deo propinquū est, amicū esse Dei. nā hominis Deo chari tāle p̄coniū est. Quin & ipse sibi quisq; testantē habens conscientiā credit (tū legislatore hoc varicināto, tū Deo certā fidem faciente) ijs qui legibus obediuerint, & si pro eis moriendū sit, alacriter occubue- rint, dedisse Deum vt renascantur, & denuo vitā meliorem adipiscantur. Equidem hæc nūc scribere dubitare, nisi ex operibus ipsis cōpertum esset omnibus multos sæpe nostrorū ex- itisse, q̄ ne vel verbū contra legem profertēt, omnia generose pati sustinuerint. Quod si nō

De coniugijs

virginem vi ob-
primētis p̄na.

De lustratione
à coitu.

De puerorum e-
ducatione.
De funerib;.

Honor parenti-
bus debitus.

Iudicis iniqui
p̄na.

Furtum.
Vsurā.

De officio in ex-
traneos.

Obedientia
p̄miū.

Isoph.

Ff

esse.

esset cunctis mortalibus nota gens nostra, neq; palam esset voluntariū illud nō strū legesē A
quēdi institutum, & existeret scriptor aliquis, qui hæc ipse Græcis recitaret, aut se alicubi ex-
tra orbem cognitū incidisse diceret in homines, qui talē tamq; augustā de Deo opinionem
haberent, & in talibus legibus longo æuo constanter perseverassent, mirarentur, vt ego pu-
to, omnes, ob crebras illas quæ apud ipsos existere solēt mutationes. Certē qui apud Græcos
rerum pub. formas legesq;, tanquā ipsi admirandi acutiq; scribere conati sunt, reprehendi
solent, vt qui maiora viribus susceperint. Atq; vt cæteros prætermittā philosophos, qui tale
allquid in suis operibus egerūt, Plato ille, apud Græcos admirandus, vt qui & vitæ grauitate
excelluerit, & dicēdi facultate atq; eloquētia omnes in philosophia versatos superauerit, ab
ijs qui ciuiliū rerū scientiam profitentur, propemodū derideri solet & exagitari. Et illius B
scripta si quis cōsiderauerit, multa inueniet faciliora, & ad vulgi consuetudinē accedentia.
Ipse Plato confessus est, verā de Deo opinionē in vulgus indoctum proferre, nō esse tutum.
Sed Platonica quidē nouas quasdam esse leges existimant, magna cum licentia phalaratē
scriptas. Omnium autē legislatorum Lycurgū maximē admirantur, & Spartam prædicant
omnes, quod illius leges diutissimē tulerit. Igitur & hoc in confesso esto, parēre legibus, ar-
gumentū esse virtutis. Et qui Lacedæmonios admirātur, illorū tempus cōferant cū reipub.
nostræ annis plusquā bis mille. Et illud insuper considerent, Lacedæmonios, quandiu liber-
tatis cōpotes fuerūt, legibus sedulō obtēperasse videri: sed postquam eorū fortuna mutata
est, omniū ferē legum oblitos fuisse. At nos mille casibus ob regum Asiæ mutationes agi-
tāti, ne in extremis quidē malis leges prodidimus: nō equidē ocij aut deliciarū gratia eas G
colentes, quippe quæ, si rē perpendas, longē longeq; maiora nobis certamina & labores im-
ponāt, quā quæ Lacedæmonijs imperatæ videntur ærumnæ. Nā illi quidē nec terram co-
lentes, nec artibus incubentes, sed ab omni opere immunes, pingues, & corpora sua ad pul-
chritudinē exercētes, in vrbe degebāt. seruis ad omnia ad victū necessaria vtentes, paratūq;
cibum ab illis accipiētes: tārū ob pulchrum illud & humanū opus nihil nō & faciebāt &
pariebātur, videlicet vt omnes vincerent cum quibus bellum gererent. Taceo quod ne hoc
quidē præstiterunt. Etenim nō solū singuli, sed & multi sæpe neglectis legis præceptis vni-
uersi seipsos cū armis tradiderunt hostib⁹. At apud nos quis vnquā vidit, non dicā tam mul-
tos, sed vel duos aut tres fuisse legum proditores? quātus morte proposita, nō dico facilima
illa, quæ pugnātibus solet accidere, sed quæ cum corporum cruciatu cōiuncta est, quæ qui- D
dē esse videtur omnium sæuissima. Itaq; ego arbitror nō nullos in nos victos nō odio sæui-
re, tanquā in vi subactos: sed quod mirabile quoddā spectaculum videre cupiāt, num aliqui
sint homines, qui nihil sibi malū esse credāt, nisi si facere aliquid aut dicere cōtra suas leges
cogātur. Neq; verò mirādum est, si mortē pro legib. ferim⁹ omniū mortaliū cōstantissimē:
quippe cū ne ea quidē instituta nostra, quæ vidētur esse facilima, facile ferāt alij, videlicet
opera, & vict⁹ tenuitatē, & nihil temerē, neq; vt cuiq; libuit comesse aut bibere, aut in cōcu-
bitu sumptu ue modum trāsire: rursumq; ocij inuiolabilē statū tolerare. Cumq; qui gladijs
cominus pugnāt, & hostes aggressi in fugā vertunt, præcepta de victu ne tārū quidē cu-
rēt: nos cōtra, quoniā in his quoq; legib⁹ paremus, libēter hīc quoq; virtutē nostram exere-
re solemus. Et postea nobis, tanquā mortalium lōgē ignauissimis, maledicunt Lysimachi &
Molones, & huius generis alij quidā improbi sophistæ, adolescētium deceptores. Ego verò
aliorum iura discutere nolim. nostra enim nobis seruare patrium est, nō aliena taxare: ac de
nō deridēdo aut maledictis incessendo quos colunt alij Deos, disertē nobis præcepit legis-
lator, ob ipsam Dei appellationē. Sed cū accusatores nos facta cōtentione à se refelli arbi-
trētur, tacere nequeo, præsertim cū quæ dicturus sum, ea nō nunc primū à nobis exco-
gitata, sed iā antē à multis, & quidē probatissimis, dicta fuisse constet. Quis enim eorum qui
apud Græcos summā habēt opinionē sapientiæ, nō & poetarū clarissimos, & legislatorum
summa autoritate præditos vituperauit, q̄ tales de dijs opiniones olim vulgo hominū in-
stillauerint: nimirū numero tot esse Deos, quot ipsi edere voluerūt, eosq; alios ab alijs geni-
tos, & quidē varijs gignēdi modis? Atq; eos quidē etiā loci viuēdiq; ratione, sicut animalīū
genera, diuidentes, hos sub terra, alios in mari, antiquissimos aut eorum in Tartaro victos
collocarunt. Quibus verò coelum tribuerunt, his verbo patrē, re vera tyrannū dominūq;
præfecerunt: ideoq; aduersus eum cōspiratum fuisse tradiderunt ab vxore, & fratre, & filia,
quam ex suo capite pepererat, vt cōprehensum eum in carcerem, sicut ille ipse suum ipsius
patrem, conijcerent. Hæc meritō vehementer vituperant præstantes prudentia viri, ac præ-
torca

De platonis
legibus.

De Lycurgi le-
gibus.

Iudeorum cum
Lacedæmonijs.
comparatio.

De Græcos Deos
inueniuntur.

A terea deridēt, si deorū alios imberbes & adolefcētes, alios seniores & barbatos esse cēsendū est alios artib. esse destinatos, hūc fabrū ferrariū, illā textricē, aliū belligerātē, & cum hominib. pugnantē, nōnullos fidibus canētes, aut arte sagittaria gaudētes. Deinde eis existere inter se seditiones, & de hominib. cōtentiones, vsq; adeo vt nō solū inter se manus cōferant, verū etiā ab hominib. vulnerari eiulēt ac sese afflictent. Iam quod est omniū proteruissimū, coitus intēperantiā, & amores omnibus ferē tū maribus tū fœminis dijs tribuere, cuius est absurditatis? Quid, q̃ nobilissimus ille & primus ipse pater deceptas à se grauidatasq; mulieres in carcerē cōijci, aut aqua summergi patitur, & suo fatu editos neq; seruare potest, fato viduos, neq; sine lachrymis corū mortes ferre? Iā illa pulchra sunt, & ceteris cōsentanea, quod adulteriū in coelo ita impudēter spectatur à dijs, vt qdā etiā sese inuidere confiteātur vinctis in adulterio. Quid, nī enim hoc illi facerent, cum ne antiquissimus quidē, & rex, ab vxoris cōgressu cōtinere se potuerit, donec saltē in cubiculū venisēt? Quid seruiētes hominib. dijs, & nunc ob mercedem ædificantes, nunc pecora pascentes, alij maleficorum ritu in festo carcere constricti: quem nam cordatum hominem nō excitēt tum ad taxādos eos qui hæc excogitarunt, tum ad insignis stulticiæ cōdemnandos qui admiserunt? Quid qui & Terrorē, & Timorē, quinimō & Rabiem, & Fraudem, deniq; quid non pessimorū affectuum in Dei naturā formamq; effinxerunt, & horū faustioribus vt sacrificarent ciuitatibus persuaferūt? Itaq; omnino necesse habent nōnullos deorū existimare bonorū datores: alios Veioues appellare, atq; hos tanquā homines quosdam acerbissimos muneribus donisq; placant, ingēs

C aliquod ab eis malum sibi impendere putantes, nisi mercedē eis præbuerint. Quæ nam igitur causa est tantæ inæqualitatis, tantiq; in Deum delicti? Nimirum (vt equidem existimo) quod neq; veram Dei naturam principio perspexerunt corū legislatores, neq; quantā cōsequi ualuerāt, cognitionē accuratē explicarūt, vt secundū eam rerumpub. instituta componerēt: sed quasi res esset parui itidē vt aliæ momēti, & poetis quos vellent introducere deos, in quos quiduis caderet: & oratoribus in ciuitates suffragijs allegere peregrinorum deorum aliquem idoneum permiserunt. Neq; non pictores & statuarij apud Græcos magnam huius rei licentiam habuerunt, dum quisq; formā aliquā excogitat, hic ex argilla fingendo, ille pingendo. Omniū verò opificum clarissimi noui semper alicuius operis materiā habēt ebur & aurū. Et fanorū quidem alia planē iacent in solitudine, alia singulari studio frequentantur, & expiationū omni genere exornātur. Et qui antea honoribus floruerant dijs, conueniēte: q̃ verò ætate vigent, ij in secūdā classē, vt honorificentius dicam, surrogati sunt. Alij noui, nescio qui, introducti religione potiūtur, vt interim q̃ dixim⁹ deserta loca derelinquātur. Et fanorū alia deferūtur, alia cuiusuis hominū arbitrio recēs cōstruuntur: cum cōtrā debeāt de Deo & eius honore immutabilē seruare opinionē. Et Apollonius quidē Molo homo fuit demēs & arrogās. Nam q̃ verē in Græcorū disciplinis versati sunt, hos neq; quicquā corū q̃ dixim⁹ latuit, neq; frigidas illas allegoriarū excusationes ignorarūt. Itaq; illa meritō cōtempserunt, & in vera decoraq; de Deo persuasione nobiseū senserūt. Qua motus Plato, neq; ceterorū poetarum quēquā censet in reimpub. admittendū, & Homerum ablegat honorificē, coronatum, & vnguento delibutum, ne rectā de Deo opinionem fabulis aboleat. Maximē autem legislatorem nostrum imitatus est Plato, tum in eo quod ciuib. nihil diligentius præcepit, quā vt omnes accuratē leges ediscerent: tum quod curauit, ne temerē admiscerentur vlli peregrini, sed ex solis ijs constaret respublica, qui legibus parerent. Horum nihil considerans Apollonius Molo, nos insinulauit, quod alios, alijs de Deo opinionibus occupatos non admittamus: neque cum ijs communicare velimus, qui aliud vitæ institutum sibi delegerint. Sed ne hoc quidem nobis proprium est, sed omnium commune: nec solū Græcorum, verū etiam eorum, qui sunt apud Græcos probatissimi: Lacedæmonij verò etiam peregrinos expellere soliti fuerunt, neque ciuib. suis peregrinari permittere: quod utroq; modo leges labefactari suspicarentur. Itaq; illi iniquitatis accusari meritō possunt, ut qui nemini uel ciuitatem impertirent, uel apud se, cōmorari permitterent. At nos aliorum quidem instituta nobis imitanda non putamus: sed qui nostris frui uolunt, eos libenter admittimus. id quod indicium est, opinor, humanitatis & magnanimitatis. Et de Lacedæmonijs quidē plura dicere supersedeo. Athenienses uerò, qui ciuitatē suā cōmunem esse arbitrati sunt, quales se in his præstiterint ignorauit Apollonius, uidelicet quod in eos qui uel unum uerbū contra illorū leges eloqui de dijs ausi fuerunt, inexorabiliter animaduertunt. Quānam alia de causa mortuus est Socrates? Neq; enim profecto urbem prodebat ho-

Quæ causa sit peccati Græcorum in rebus diuinis.

Apollonius Molo.

De non admittendis in ciuitatem peregrinis.

Lacedæmonij in peregrinos aui.

Supplicia ab Atheniensi ob religionem irrogata.

stib., nec sanū vllū depēculatus est: sed q̄a nouo more iurabat, & nescio quē genū sibi p̄ces
 se siue serio, siue (vt dicunt q̄dam) ioco p̄dicabat, p̄pterea ad mortē cicutā potu obēdā
 est dānat⁹. Iuuenes quoq; ab eo corrūpi, causabatur accusator, q̄ eos ad patriā reip. legūq;
 contēptum adduceret. Et Socrates quidē ciuis Atheniēsis tali supplicio affect⁹ est. Anaxago
Sal Deus statui- ras autē Clazomeni⁹ erat: sed quoniā putantib. Atheniēsis. Solem esse Deū, ipse molē esse di
tur. cebat ignē, illi eū morte omniū penē suffragijs dānarunt. Lidē Diagorā Meliū, p̄misso si q̄
Talentum 600 eū interfecisset talēto, proscriserūt, quoniam eorum mysteria deridere dicebatur. Et Prota
coronatos conti- goras nisi oci⁹ aufugisset, cōprehēsus interiisset: q̄ nescio qd de dijs scripsisse videretur, quod
net. cū Atheniensib. parū cōcordaret. Sed qd mirū si in viros tā seucros se p̄stiterūt, cū ne
 foeminis quidē pepcerint? q̄ppe q̄ sacerdotē illā interfecerint, quoniā eā quidā accusasset, q̄
 peregrinos occultaret deos: id quod apud eos lege erat interdictū, capitis cōstitutā poena, si
 q̄s pegrinū deū introduceret. Qua quidē illi lege cū uteretur, nō dubiū est, qn aliorū non
 putarē esse deos: alioqn pluriū fruitionē sibi nō inuidissent. tā bene scilicet administraba
Scytharum reli- tur Atheniēsim respub. Scythā verō humanis cādib. gaudētes, & parū à bestiis discrepā
gio, & perfarū. tes, tamē sua sibi tuēda esse existimāt, & Anacharsim illum, cuius sapiētia Grācis fuit admi
 rationi, ad se reuersum interfecēre: quoniam Grācanicorum deorum plen⁹ venire visus est.
 Apud Persas quoque multos inuenias eandem ob causā affectos supplicio. Sed delectaba
 tur videlicet Persarum legibus Appollonius, illosque suspiciebat, quoniam eorum fortitu
 do, & de dijs concors opinio Grācis fuisset conducibilis: hāc videlicet in templorum cōcre
Apolloniū scele- matione, illa in eo, quod propemodum in seruitutē ab illis redacta fuit Grācia. Et sanē om
ra exercet. niūqn Persicorum morū imitator fuit Apollonius, tum alienas vxores stuprando, tum pu
 eros euirando. At apud nos vel bruto animali talem iniuriam intulisse capitale est: atque ab
 hisce nos legibus abducere nec victorum metus potuit, nec eorum æmulatio qui apud ali
 os fuerunt in precio. Neque fortitudinem ideo exercuimus, vt bella per auaritiā alijs in
 ferremus, sed vt leges tueremur. Et cætera quidem detrimenta leuiter ferimus: sed instituta
Iudai legum sua nostra si qui nos labefactare cogant, tūm verō vel supra vires bella suscipimus, & extrema
vl seruantissimi. omnia constanter perpetimur. Cur enim aliorum leges æmulemur, cū videamus eas ne
 ab ipsarum quidē authoribus fuisse seruatas? & meritō. Quid ni enim damnarent Lacedæ
 monij insociabilem illam formam reip. neglectūque matrimoniorum? & Elei & Theba
 ni proiectissimum illum cum maribus concubitus? Nam quæ olim honestissimē & vtilis
 simē à se fieri arbitrabantur, ea nisi reipsa prorsus fugerunt, non consentunt: quinimō latas
 de eis leges admiscunt, quæ quondam tantū apud Grācos valuerunt, vt etiam dijs mariū
 coitus tribuerint, eademque ratione germanorum fratrum connubia, hanc sibi illicitarum
 & naturæ repugnantium voluptatum excusationem comminiscunt. Superfedeo nunc de
 pœnis dicere, quot dederint olim plerique legislatores improbis compositiones, dum in a
 dulterio multā pecuniariam, in corruptela connubium sanciant. Quot item impietatis
 crimine occasiones suppeditent negandi, si quis reum examinare conetur. iam enim apud
 plerosque meditatio inoleuit leges violandi. At apud nos non ita est. Quin etiam si diuitijs,
 & vrbibus cæterisque bonis priuemur, at lex quidem nobis permanet immortalis: nec vllus
 vnq̄ Iudæorū vel tam procul discesserit à patria, vel tā vehementer formidauerit dominos,
 qn legē magis formidet. Si igitur ob legū virtutes sic sum⁹ in eas animati, fateantur nos opti
 mas habere leges. Sin malis legib. sic nos obtēperare arbitrat⁹, quānā poena digni sunt ipsi
 qui meliorib. nō pareāt? Et quoniā tēporis lōginqtas exploratrix creditur esse omniū veris
Moses antiquissi- sima, hāc ego testē non dubitē facere tū virtutis nostri legislatoris, tū traditæ ab illo de Deo
mus legislator. persuasione. Nā cū immensū tēpus elapsū sit, si quis eū cū cæterorū legislatorū cōferat e
 tatibus, inueniet eū lōgē ante omnes fuisse. Iā ipsius leges cæteris omnib. mortalibus semp
 magis magisq; æmulationē sui cōmouisse, à nobis demonstratū est. Primū enim q̄ apud Grā
 cos philosophati sunt, visi sunt illi quidē patria instituta seruare: sed in actionib. studioq; sa
 piētiz illū sequuti sunt, tū eadē de Deo sentiētes, tū vidē tenuitatē, & mutuā inter homines
 cōmunionē docētes. Quin & vulgo hominū magna iā pridē incessit æmulatio religionis no
 stre: nec vlla prorsus est vel Grācorum vrbs vel Barbarorum, nec vlla gens vbi non septimi
Iudaicas leges dici, in quo feriari solemus, mos increbuerit, & ieiunia, & lucernarum incēssiones, & multa
exteri cōmu- de cibis nobis p̄cepta obseruētur. Nostrā inter nos concordia imitari conāt⁹ & facultatū
lantur. impertitionē, & in actib. laboriositatē, & in ferēdis aduersis p̄ legib. tolerantiam. Etenim q̄
 est omniū admirabilissimū, citra voluptatis illecebras ipsa per se lex inualuit: ac sicuti Deus
 vniuer-

A vniuersum mundū permeauit, ita lex vniuersos mortales peruasit. Quod si suam quisq; patriā domūq; cōsiderauerit, is meis dictis nō diffidet. Quo fit, vt aut cōdemnandi sint vniuersi mortales voluntarię prauitatis, si aliena, eademq; vitiosa, ante domestica, eademq; honesta, æmulari cōcupiscerunt: aut inuidiæ suæ finē facere debeant accusatores nostri. Neque enim inuidiosum quiddā nobis v̄edicamus, dum nostrum legislatorē honoram⁹, & eius de Deo effatis credimus. Nam etiam si legum omnium virtutē nō intelligeremus, certē vel æmulantium multitudo fecisset, vt de eis nobis placeremus. Verū de legibus quidem & *Peroratio huius libri.* repub. in meo Antiquitatum opere accuratē tradidi. Nunc ea cōmemorāui quantum erat necessarium, non quod vel aliena recensere, vel nostra collaudare, mihi ppositum esset: sed vt eos qui de nobis iniquē scripserunt, euincerem in ipsam veritatem impudenter inuectos fuisse. Et sanē mihi videor scripto meo satis præstitisse promissā. Etenim in primis vetustum esse demonstrati genus nostrum, quod accusatores recentissimum esse dixerant: & multos allegaui testes, qui antiquitatis nostrę in scriptis suis mentionē fecerunt, illis nullos esse affirmantibus. Cumq; Aegyptios fuisse maiores nostros dixerint, demonstratum est, eos in Aegyptum aliunde venisse. Et cum ob corporum vitium eos eiectos fuisse mēiti sint, planum factum est, eos & volētes & cum singulari robore patriam terram repetisse. Et cum illi in legislatorē nostrū ceu vitiosissimum inuecti sint, cōpertum est virtutis eius & olim Deum, & post illum tempus extitisse testē. De legibus nihil opus fuit oratione longiore. Nam ipsas p *Legis offitio.* se perspectum est nō impietate, sed pietatē docere verissimā, neq; ad hominū odium, sed ad facultatum cōmunitatem incitare. iniusticię inimicās, iusticię curam gerentes, expultrices ocij & luxus: & quæ homines suis contentos & laboriosos esse doceant, & à bellis habendi cupidine gerēdis auocent, & pro legibus fortes esse faciant: & in pœnis irrogandis sint inexorabiles, & verborū eloquentia indeceptare ipsa semper confirmetur. Itaq; ausim equidē dicere, plurimorū simul & pulcherrimorū nos cæteris auctores extitisse. Quid enim inuiolata pietate pulchrius? Quid iustius q̄ parere legibus? Quid conducibilius q̄ mutuam fouere concordia, & neq; in calamitatibus diuelli, neq; in rebus secundis scire seditionib⁹: sed in bello mortem contemnere, in pace artibus & agriculturę operam nauare: & omnia & vbiq; ab arbitro Deo gubernari persuasum habere? Hæc siquidem ab alijs vel primū scripta, vel constantius fuissent seruata, nos illis vt discipuli magistris gratiam deberemus. Sin his nos **D** maximē omnium vti cernimur, & eorum inuentionē primā nostram esse demonstraui⁹, valeant refutati Apiones & Molones, & quicunq; mentiri conuictariq; gaudent. Tibi verō, Epaphrodite, maximē veritatem amanti, & propter te ijs qui itidem gentis nostrum cognoscere voluerint, & hic & superior Liber scriptus esto.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
Libri secundi finis.

FLAVII IOSEPHI

DE MACHABAEIS LIBER,

SIVE DE RATIONIS IMPERIO.

CAPVT I.

DISPVTATVRVS de read Philosophiæ rationem maximē pertinentē, num affectibus imperet pia ratio, rectē fecero, si vobis, vt Philosophiæ sedulō incumbatis, consulero. Est enim omnibus ad scientiam necessarius hic sermo, & alioquin maximæ virtutis, videlicet prudentiæ, laudem continet: videlicet num aduersantibus frugalitati affectibus imperet ratio, gulæ scilicet, & cupiditati: num etiam ijs affectibus dominetur, qui sunt impediētes iusticiæ, vt peruersitati: itemq; qui sunt impediētes fortitudinis, videlicet iræ, & timori, & labori. Sed dicit aliquis: Si affectibus imperat ratio, quī sit, ut obliuionis & ignorantiz domina non sit? *Ratio nam pia affectibus imperat, ut, quæritur.* *Ioseph.* *Et 3* *Ridiculum*

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM AC VOCVM MEMORABILIVM FLAVII

IOSEPHI LIBRIS COMPREHENSARVM ALPHABE-

ticus: in quo numeri notati paginas: literæ verò alphabe-
ticæ numeris iunctæ historiæ recitata-
rum loca demonstrant.

A

ARON filius Amaramis
Mossi fratri in Aegy-
ptum reuertenti obuius
35, a. Deū celebrat,
42, e: implorat, 55, d
ad sacerdotium primus eligitur 58, a
in q: eodem confirmatur 49, a. 58, d
primus pontifex 383, d. moritur
61, a
Aaronis filij quatuor 49, b: quorum
duo ambiciose uictimas offerentes cō-
buruntur 49, f. uirga amygdala
protrudens floret 60, b. posterie-
ius pontificis 383
Aaroni Cores insultat 57, c. plebs re-
pugnat 55, c
Abaneth zona sacerdotalis, quam Ba-
bylonij Emian uocant 47, c
Abaris mons 73, d
Abaris urbs 590, c. e. 598, c
Abassares Syriæ ac Phœnicis preses à
Cyro reedificando templo Hieroso-
lymis preficitur 200, d
Abdagasus Asineum cesurus ab Artax-
bano impeditur 354, c
Abdasstratus rex Tyriorum Balazarro
patri succedit 592, c
Abdemonus Tyrius adolescens proble-
matū dissolutorū peritus 148, a.
592, c
Abdenago aliàs Azarias Danielis so-
cius 190, c
Abdon Elielis filius Israelitarum guber-
nator 88, c. moritur & sepelitur.
ibid. d
Abel, uox quid significet: nascitur ius-
tus pastor 4, a. sacrificium Deo
offert: & à fratre occiditur 4, b
Abelmachea urbs à Ioabo obsidetur:
mulieris prœsentia seruatur 133, a:
& obsidione liberatur. ibid. b
Abemerigus filiam suam Izatæ uxorem
iungit 374, c
Abenerus patruelis Sauli copiis milita-
ribus preficitur 100, e. pigritiæ à
Dauid accusatur 111, d. Iebosthū
periculo eripit: regē cōstituit 116, b.
contra Ioabum pugnat, & supera-
tur. ibid. c. Asaelem uulnerat, ibid. d

in Iebosthi castra uenit, ibid. e. ad
Dauidem deficere conatur: Dauidi
populum conciliat: benignè suscipi-
tur 117, a, b. insidijs Iobab expositur
ibid. d. occiditur ibid. e. à
Dauidelugetur 118, a
Aberi, secundi ex fratribus Machabæi
supplicium, & tolerantia 623
Abesalomus sororem Thamarā ab Am-
none uitiatam consolatur 126, a.
Amnonem trucidat: & in Gesura fu-
git 126, b d. patri reconciliatur,
& in Dauidem conspirat 127, a, b c.
rex salutatur 127, d. patrē regno
eijcit 126, b. thalamo patris pol-
luit 128, d. cum Ioabo cōgreditur
129, f. fugit 130, b. suspensus in
terimitur: et saxo obruitur 130, b, c.
mortuus nunciatur: & à Dauidelu-
getur ibid. d, e
Abesalomi cesaries 127, a. statua Ma-
nus Abesalomi uocata 130, c
Abias Arabum rex Izatem hostiliter pe-
tit: superatur: & manu sua propria
interit 376, e, f
Abias filius Samuelis quomodo rempu-
blicam gubernet 95, b
Abias Roboami filius Hieroboamo pu-
gnaturus occurrit 155, c. Israeli-
tarum copias ad se pellicere conatur
ibid. d. Hebræis confidentiam ex-
probrat, et Roboamo succedit 154,
e. Hieroboamum uincit 156, a.
moritur 156, b
Abiatharus Achimelech filius à Sauli
seuitia seruatur 180, e. ad Dauidē
confugit 108, f. pontifex mansit
133, e. pontificatu priuatur 140, c
Abibals rex Iromi pater 148, a. 592, b
Abigea Nabali uxor Dauidem commo-
tum xenijs placat 110, e, 111, a. Da-
uidi nubit 111, b
Abila oppidum 66, a
Abilamarodachus filius Nabuchodono-
sori, patri succedit: et Iechoniā è uin-
culis dimittit 192, d. moritur. ibid. e.
filium Neglisarem successorem ha-
bet. ibid.
Abimelechus Pef. lemita, quis fuerit, &

qui in Moabiticam terram cum suis
tetenderit 90, f
Abimelechus Palestinae rex Abramum
hospitio suscipit, et Sarā rapit 12, e.
Isaacum hospitio suscipit 15, f. cum
Isaaco foedus pepigit 16, b
Abimelechus nothus Gedeonis interfe-
ctis fratribus principatum sibi uendi-
cat 86, d. à Sicimitis urbe expelli-
tur 86, e: eosdē mō: ulciscitur ibid.
insidias Galis propulsat 87, a. The-
bis prelio uictis moritur 87, c, d.
& quemnam successorem habuerit
ibid. d
Abiron pertinax 58, d. terrā abfor-
betur 59, c
Abisace foemina Dauidem senem calca-
cit 136, b: quam Adonias in cōiu-
gem postulat 139, e
Abisæus Abenerum, 116, e: una cum
fratre Ioabo Sabæum, persequitur
132, f. Dauidē periculo eripit 133, d.
uno die 600 hostes interemit 134, c
Abius filius Aaronis igne sacrificio com-
buritur 49, f
Abramus patre Tharro nascitur 9, c.
Lotum cognatum adoptat 9, e
Abramus in Chananeis uerū Dei cūla-
tum auspiciaturus migrat 9, e. in
Aegyptum tendit: uxorem, sororem
fingit: Aegyptiorum religionem re-
fellit: Astronomiam docet 10, b, c, d.
cum Loto fines partitur 10, d. Assy-
rios uincit 11, a. Melchisedeco ho-
spitaliter habetur, eidemq: decimæ
donat 11, b. de filio sibi nascituro
promissionem accipit 11, c, d. 14, b.
Ismaelem genuit 11, d. angelos ho-
spitio excipit 12, a. in Gerara Pa-
lestinae proficiscens uxorem sorore
cur finxit 12, e. Isaacum immola-
re iubetur & Deo obedit 13, e. quò
loco filium offerre cupiuerit 13, d.
Isaacum mactare uolens à Deo inhi-
betur 14, b. Isaac uxorem querit
ibid. f. moritur 15, d
Abrami arma contra Nechiam Pharao-
nem 544, b. ex Chetura progē-
nies 14, d. domicilium, uicus 16, a
Gg Chebron

Index.

- Chebron 523, e. famulus quaesitur
Isaco uxorem mittitur 14, f. Deum
precatur: Rebeccam alloquitur: &
Labano iuneris suscepti causam re-
fert 15, a, b, c
de Abrahamo testimonium Berofi 9, f:
Hecataei & Nicolai Damasceni 10, a
Abfalomon Manahemi tyrannidis ad-
iutor 472, c
Abfalomus patruus simul et socer Ari-
stobuli captus 258, f
Accaron Ochosiæ regis deus fictitius
165, b
Acaron urbs ab Hebreis capi non po-
tuit 80, f
Achabus Amarini filius patri rex impie
us succedit 157, f. Iezabelam con-
iugem ducit: Eliam prophetam quaerit:
& calumniatur 158, a, c, f.
ab Elia idololatriæ redarguitur.
ibidem f. Nabuthum occidit
160, b. pœnitentia ducitur
ibid. c. Adadi filio bellum inferenti
cedit ibid. e. timens promissione
Dei erigitur: Syrum uincit: Adado
parcit, cumque eodem fœdus facit
161, a, b, e. à Michæa propheta ob-
iurgatur: cum Iosaphato contra Sy-
rorum regem fœdus init 162, a, d.
cum Iosaphato in Syros proficisci-
tur: & moritur 163, c, d
Achabi filiorum interitus 171, a. Deus
Baal ibid. d. filius Ioramus Moa-
bitas domat 165, e, f. uxor Iezabel
impia 158, a
Achabo ac Iosaphato Michæas prophe-
ta è carcere adducitur 162, f
Achabum Elias adit 158, d. & re-
prehendit 160, c
Achæ Machabæi fratris quinti suppli-
cium & tolerantia 623, d
Achar Zebedæ filius furatur 75, f.
punitur 76, c
Achazes Iothami filius patri succedens
idolo filium immolat: bello sollicita-
tur: & superatur 177, c, d. Assy-
rios auxilio aduocat: ac idololatriam
exercere affectat 178, a, b. occidi-
tur ibid. c
Achiabus Herodis nepos aui uim prohi-
bet 327, e. hostibus repugnat
332, b. 451, b
Achias pontifex 99, d
Achias propheta Hieroboamo regnum
predicit 151, c. queritur 155, a
Achiba Ezechie regis uxor Manassis ma-
ter 182, c
Achilaus Dauidi cōmentariensium prin-
ceps 133, c
Achimanus filius Berzellæi cum Dau-
de proficiscitur 132, b
Achimas Dauidi uictoriam: et Abesalo-
mi mortem nūciat 130, d, e
Achimelechus pontifex Dauidem com-
meatu inuat 107, c. propter ob-
sequium Dauidi præstitum à Sau-
lo obiurgatus se excusat: & occidi-
tur 108, b, c
Achimadabæ Basiman nubit 141, d
Achitophel à Dauide ad Abesalomum
deficit 127, e. laqueo uitam finit
129, c
Achonij de alienigenis cum prole eijci-
endis edictum 202, e
Acimaces Persicus qualis 381, c
Acme ancilla Iulie Antipatro & Hero-
di fraudulenter scribit 325, b. 446,
b. à Cesare occiditur 327, d
Acmon filius Arabi gigas Dauidem
occisurus ab Abiseo trucidatur
133, d
Acra collis 534, d
Acrabatenæ toparchia 523, a
Actiaca pugna quando peracta 284, c
Actipus urbs 78, d
Acusilaus Argiuius quando historiam
conscripserit, & in quibus Hesiodū
correxerit 587, c
Adadus Azælis filius patri in regnum
succedit, & à Ioa Israelitarum rege
uita priuatur 174, c
Adadus Damasce rex & Syriæ à Dau-
de uincitur 121, d
Adadus tertius Samariam uasat 121, c
Adadus Syrus Samariam obsidet 160, e.
167, d. ab Achabo profligatur
160, d. in gratiam ab eodem reci-
pitur 161, e. & fœdus init ibid. f.
à Deo fugatur 168, b. egrotat
ibid. f. ab Azæle præfocatus mo-
ritur 169, a
Adadi regnum Azael possidet 169, b
Adadi Damasce & Syrorum regis po-
steri reges Syriæ, sicut Aegypti reges
Ptolemæi dicti 121, e. Ioramo insti-
diantis & Eliseum capere conantis
castra diripiuntur 168, d
Adado fiducia humana quanta fuerit
161, a
Adamus, uox quid significet: à Deo
creatur 3, b. peccat: cum Deo lo-
quens iram deprecatur d. puni-
tur e. cum Eua paradiso eijcitur
ibid. f. ac moritur 4, c
Adami posteritas 4, a
ab Adamo ad diluuium ætates decem
4, b, c
Adar Hebreis, nobis Martius dictus
73, e. 232, a
Adasa uicus 408, b
Aderus Solomoni infestus 150, f. in
Aegyptum profugit: Syriam, in Idu-
mæam rediens, occupat eiusdemq;
rex designatur 151, a, b
Adiabenus filius Nabataei, facibus in
machinas Romanorum euolat
548, b
Adiabeni Izatem despiciunt 376, d
Adiabenorū regina religionem Iudai-
cam amplexa 374, a
Adoma, quid significet 20, e
Adomus, Esau cur cognominetur 20, e
Adomi, uox quid significet 80, d
Adonias Dauidis filius regnum affe-
ctat: regnare à Nathano propheta
affirmatur 13, c, d. à Salomone ue-
niam impetrat 137, b. Abisacen,
coniugem petit 139, e. occiditur
140, a
Adonibezecus captus manibus pedi-
busq; truncatur, moritur, & sepeli-
tur 80, d
Adoram urbs à Roboamo condita
153, e
Adoramus quaestor tributis recipiendis
constituitur 133, c. lapidibus ob-
ruitur 152, b
adoratio uaccarum aurearum permit-
titur 171, f
Adramelechus Senacheribum patrem
occidit 181, d
Adrazarus Sophenorum rex à Dauide
uictus, uribus priuatur 122, a
Adullamæ agri in speluncam Dauid in-
cidit 107, e
adulterium Dauidis 123, c
adulterij suspecti lex 53, a
Aegeas oppidum 210, c
Aegyptij pseudopropheta, seductor Iu-
dæorum 380, f. pugna elabatur
381, a. cum Felice configit: supe-
ratur: fugit, & capitur 462, b
Aegyptij polluti impiè seruiunt 598, f
Aegyptij reges cur Pharaones dicti
148, d
Aegyptij à Nabuchodonosoro bello mo-
lestantur 185, a. cum Aethiopi-
bus pugnant 32, e. Israelitas perse-
quuntur 37, c. Hebræos obsidio-
ne premunt 37, d
Aegyptij persequentes Israelitas obrui-
untur 38, c. & quibus pœnis affe-
cti fuerint 35, e, f. 36, a, b, c, d
Aegyptij crocodilis & aspidibus hono-
rem tribuunt 607, b
Aegyptiorum arma uento in Hebræo-
rum litus expulsa 38, f. cum Mi-
thridate certamen 262, b
Aegyptiorum annales 597, b. dii qui
607, b de Iudæis maledicti 597, d.
& idololatria ibid. libido 10, b.
mores, sapientia 609, e. in Moy-
sen ingratitude & insidiæ 33, d.
inuidia

Index.

inuidia in Hebræos: & studia 30, e.
ostenta 35, c. regum nomina Hero-
dotus cur non citet 148, e.
religio 606, a. religionem Abra-
mæ refellit 16, c
Aegyptiis in ullam ciuitatem ascribi, à
Romanis interdictum 604, f
Aegyptios Abramus Astronomiam do-
cuit 10, c
Aegyptus unde nomē acceperit 591, d.
describitur 526, d. fame ingenti
infestatur 25, b. ab Aethiopiis
inuasit 32, f
Aegypti munitiones Iudeis à Ptole-
meo committuntur 604, f
Aegypti regina Salomonem inuifit
149, b. rex infantes mares He-
bræorum necari iubet 31, a. rex
Saram rapit 10, b
Aegypto Iosephus præficitur 25, a
in Aegypto Hebræorum afflictiones
30, f
ex Aegypto patres Moyse duce ducun-
tur 583, e
Aelius Gallus auxiliariarum ab Hero-
de Cesari missorum dux 294, a
Aemilius Iulundus à Iudeis occiditur
477, b
Aemilius Regulus Cordubensis 357, d
Aeneas, Aretas postea dictus, Arabum
rex constituitur 312, f
Aeoles populus 8, b
Aerarie inuentor quis 4, d
Aeris genus auro pretiosius 122, a
Aetæ, petra, Sampsonis habitatio 89, d
ætates decem ab Adamo ad diluuium
4, b, c
Aeternius Fronto duarum legionum A-
lexandrinarum magister 561, c.
Aethiopes Aegyptum inuadunt 32, e.
à Moyse uincuntur 33, b. ab Aeg-
yptiis circumcisionem accipiunt
154, c
Aethiopum origo 8, e
Aethiopum expeditio in Hierosolyma
156, d
Aethiopum rex Zaræus 156, d
Africa siue Lybica 8, d
Agagus à Saulo capitur 101, b. in-
terficitur 102, b
Agar ex Abramo granida Saram despi-
cit: obiurgatur: in desertum fugit
11, d, e
Agari angelus Ismaelis curam mandat
13, c. atq; ut ad herum redeat, sua
det 11, e
Agatharchides historicus de Iudeis
596, e
Aggeus propheta populo animum ada-
dit 200, c
Agiras Nabathæus audacissimus et hor-

rendus 548, b. quid fecerit 545
agricultura à Camo inuenta 4, a
agricultura lex 68, d
M. Agrippa in Asiam mittitur 295, e.
ab Herode excipitur 299, f. bo-
ues Deo immolans epulum populo
dat 300, a. cum Herode profici-
scitur 300, c. Iudeos Romanis o-
bedire iubet 466, e. populum ar-
ma Floro illaturum coercēs 469, f.
à Iudeis expellitur 470, a
Agrippæ ad Iudeos oratio 466, e
coram Agrippa Iudei Græcos accu-
sant 300, e
Agrippa Aristobuli filius pauper, Rei-
publice præficitur: à Flacco excipi-
tur: accusatur 344, d, e, f. Alexan-
driam nauigat: Puteolos appulit: à
Tiberio excipitur: ab Antonia mu-
tuum accipit: Cesaris amicitia frui-
tur: Antonie soluit: Eutychum furti
arguit 345. apud Tiberium ac-
cusatur: in uincula conijcitur 346.
457, e. de Tiberij morte nūcium
accipit 348, d. e uinculis soluitur
349, a. 457. tetrarchie rex con-
stitutus in suum regnū nauigat 349,
a, b. 457. Herodis conatibus re-
pugnat: eundemq; conspirationis in
Tiberium accusat 349, e, f. 457, e.
Caium honorat 352, d. Claudium
ad reuocandum principatumhorta-
tur: et ad Claudium mittitur 367, a,
b, c. à Claudio in regno confirma-
tur 368, e. ad sui regni curam ha-
bendam mittitur 466, c. uotius
sacrificia soluit: Simonem Boethi fi-
lium pontificem constituit: et ædium
tributum Iudeis remittit 302, a.
369, d, e, f. Silam ob insolentiam
custodie tradi curat: conuiuium a de-
se cupit 370, f. Hierosolyma mu-
nit: impeditur: exteris benefacit, con-
tumelijs afficitur: Simoni reconcilia-
tur: ac Beryti theatrū extruit 371, a,
b, c, d. à regibus suscipitur ibid. e.
ab adulatoribus Deus saluatur: e-
grotat, & moritur 372, a, b. de-
functus conuiuijs petitur ibid. d
Agrippæ Aristobuli soboles 343.
460, a
Agrippæ prosapia 372, d. regiminis
amplitudo, diuicie, liberalitas 372,
e. & Hierosolymitanorum dissi-
dium 381, f
de Agrippa augurium 347, a
Agrippa filius Agrippæ educatus 372,
e. pontificis stolæ custodiam à
Iudeis impetrat 373, d. alcaidi
præficitur 377, f. autor est
Claudio ut Iudeos in causam legiti-

mè cognoscat 379, c. multis to-
parchijs Chalcide ablata, donatur
ibid. d. nuptias instruit 379, d.
Galilee parte à Nerone donatur
380, c. summum sacerdotium Isa-
maeli Phabei filio contulit 381, a.
domum extruit ibid. f. Iosepho
cognomine Cabi pontificatum detu-
lit 382, b. domum extructam quo
modo nominet ibid. f. theatrum
Berytium ornans, Iesum pontificem
confirmat ibid. templi ministris
sacros hymnos canere concessit
383, b
Agrippa filius Agrippæ Magdala ca-
stellum capere certat 390, f. cum
Vespasiano Tyrum uenit 403, a.
à Claudio regno præficitur 460, b.
lapide percutitur 503, f
Agrippæ regis direptas facultates Iose-
phus seruat 388, e. literæ ad Iose-
phum 401, f
Agrippa Simonides Flauij Iosephi filius
404, c
Agrippina Claudij Cesaris uxor pro Iu-
deis intercedit 379, c. maritum
ueneficio tollit, filiumq; Neronem
regno præficit 380, a
Agrippinus Demetrii filius ex Mariam
mè 379, f
Agrippinum ab Herode cōditum 430, e
agrorum à quo primum constituti ter-
mini 4, c
Aine oppidi excidium 76, e
Amatæ opprimuntur 76, d.
Al. barchie magistratus 377, e. 379, f
Alanorum in Armeniam & Mediam e-
ruptio 578, d, e
Albinus Iudæe præses malignus 462,
e. Iudæam latronibus explet 382,
d, e, f. captiuos occidit 383, a
Albini successor Florus crudelis 384, e
Alcimus alias Iacimus pontifex 230, e.
copias militares colligit: Iudeos occi-
dit: fugiens Iudam accusat 231, c, d.
miserè periit 232, b
Alexander Alabarcha pecuniam Agrip-
pæ præbet 345, b. uide, Alexand.
Lysimachus.
Alexander Antiochi Epiphanis filius
Demetrio bellum infert 235, a. 251,
a. uincit 236, b. 411, c. Iona-
thæ amicitiam ambit 435, d. Iona-
tham honorat 257, c, d. Cleopa-
tram uxorem ducit 237, d. Iona-
thæ munera mittit 238, c. in Ara-
biam fugere compellitur & mori-
tur 239, d
Alexander Aristobuli filius à Gabinio
uincitur 259, f. 260, d. Romanos
occidit 260, c. Hyrcano bellū in-
ferit

Index.

- ferit 415, b. cum Gabimio pugnat 260, c. 415, c. Iudeos ad defectionē reducit 416, b. securi percutitur 361, e. 416, f.
- Alexander Herodis filius uxorem ducit 299, f. à patre accusatur, & reconciliatur 303, c. d. 304, e. 305, d. calumnijs oppressus uinculis constringitur 310, e. reconciliatur patri 311, d. ab Eurycle iterum calumnijs afficitur 313, d. 438, c. in carcerem detruditur, accusatur Beryti, & damnatur 314, 316. strangulatur 317, b.
- Alexandri Herodis filij progenies 460, b.
- Alexander fictitius instruitur, suscipitur, honoratur, sella portatur, falsus deprehenditur: & remigum numero inferitur 453, d. e. f.
- Alexander Iannæus rex constituitur 249, a. Ptolemaidem obsidet ibid. b. Ptolemæum decipit: ab eodem uincitur e. f. Ptolemæo obuius 250, a. fugit b. cum Cleopatra foedus facit: Gazam oppugnat ibid. e. f. occupat 251, a. Demetrio Eucero resistens caditur ibid. f. febris laborat 252, f. moritur 253, b.
- Alexandri filij Hircanus & Aristobulus: uxor Alexandra 253, d. c. immanitas 410, e.
- Alexander Lyfimachus à uinculis soluitur 368, f. Alexandria diuissimus 377, e.
- Alexander Philippi filius imperio Macedonico presidet: in Asiam contendit, Darium uincit, Tyrum oppugnat 211, d. e. f. Tyrum capit 211, a. Iaddum pontificem benigne suscipit 211, d. Hierosolymis sacrificat ibid. e. Gazam occupat 211, b. tributorum immunitatem Iudeis concessit 211, f. libertatem uiuendi Samaritis permittit 212, a. moritur ibid. d.
- Alexander Polyhistor de Aphrica testatur quid 14, e.
- Alexander rex primus Machabunæ edificat 575, f. quo tempore mortuus 595, d. mortuo Iudei in Aegyptum & Phoenicem translati 596, d.
- Alexander Tiberij pater portam templi auro & argento obducit 227, b.
- Alexander Vcles regno annos quinque præfuit 239, b.
- Alexander Zebina Demetrium uincit 246, c. cum Hircano foedus ferit, & ab Antiocho Grypho caditur 246, d.
- Alexandra Phasaeli filia 343, d.
- Alexandra Alexandri Iannæi uxor Alexandro mortuo succedit 253, b. Iudeis Castella credit 254, d. Damastum occupat 412, d. egrotat 254, b. 412. moritur 254, e. 412, e.
- Alexandra Hyrcani filia, Alexandri Aristobudi uxor: ab Antonio filio pontificatum petit 280, b. Aristobulo & Mariammes effigies ad Antonium mittit 280, e. Herodi suspecta 281, d. fugam moliens deprehensa ibid. b. Cleopatra Herodis insidias aperit 282, a. carcere detinetur 282, b. arces sibi subijcit 290, e. Ptolemæo nubit 416, f.
- Alexandra Alexandri Iannæi uxoris mors 254, e. 290, f.
- Alexandria plus singulis mēribus quam Hierosolyma toto anno pendit Romanis 469, a. iisdem quatuor mensium annonam ministrat. ibid.
- Alexandria ciuitas post Romanam maxima 529, b. à Cesare capta 605, e. à quibus conseruata ibid. b.
- Alexandria portus descriptio 526, e.
- Alexandrimi Vespasianum imperatorem agnoscunt 527, d.
- Alexandrinorum seditio contra Iudeos 474, c. bellum cum Cleopatra 605, b.
- Alexandrium arx, castellum 259, d. 413, d.
- Alexandrium Castellum à Gabimio obsessum 415, c. 259, e.
- Alexas Salomem Herodis filiam coniugem ducit 318, c.
- Alibama uxor Esai 20, f.
- Alicornasseorum decretum pro Iudeis 267, c.
- Aliphazes Esai filius 20, f.
- Alifas Alifais nomen dedit 8, b.
- Allus Samarita, libertus Neronis 345, c.
- Althemus timore riget 429, c.
- Amalecitarum bellum inferunt Hebreis 41, c. Israelitis molesti 85, a. uicti 100, f. Sicellam incendunt 114, b. ab Amasia uicti 173, f. accersunt Syros in Dauidem 123, c.
- Amalecitarum clades 41, c.
- Amalecitas fuderunt Hebrei 42, d.
- Amalecitas Dauid infestat 112, d. persequitur 114, d.
- Amalecitis unde denominata, nunc Idumæa dicta 20, f.
- Amalecus Esai nothus & Thamma concubina eius 20, f.
- Aman adoratur 205, d. arrogans 207, c. clauis regi Artaxerxi infigitur 209, d. uxoris consilio Mardocheo, eundem cogitans tollere, crucem erigit 205, e. 207, c. ab Esthere coram Artaxerxe accusatur 208, b. peccatum falsus ueniam petit: & à Sabuchade insidiarum arguitur 208, c. in crucem agitur 208, c.
- Amanis filij in crucem acti 209, c. possessiones Mardocheo dantur 208, d.
- Amareis filij Ioannem Gaddum interficiunt 234, a. à Ionatha puniuntur ibid. c.
- Amarames Moyses & Aaronis pater pro Hebreis liberandis Deum inuocans, exaudiuit 31, b.
- Amarinus Israelitarum rector constituitur 157, d. relicto principatus successore Achabo filio moritur ibid. e.
- Amasai Dauidis exercitui præficitur 131, c. 132, d. Ioabo destinatus ad necem 138, e. à Ioabo interficitur 132, e.
- Amasias Iosaf filius rex Hierosolymitanus 173, f. Idumæos uincit 174, e. Amalecitas bello exacerbat 174, d. uincit 173, f. ad idola deficit 174, f. Ioam literis ad bellum uocat 175, a. pugnans contra Iosafum, uincitur 174, d. capitur 175, b. occiditur & sepelitur ibid. c.
- Amasia profapia & probitas 174, d.
- Amathus castrum ad Iordanem 250, e. uastatur 251, d.
- ambitio malorum scaturigo 117, f.
- M. Ambuius Coponio succedit 338, c.
- Amenophes pater Messenis 601, d.
- Amias Achaz fil. bello superatus à Zacharia trucidatur 177, d.
- Aminadabus Leuita 94, b.
- Ammonitæ à Babylonio infestantur 190, a. Dauidi insurgunt 123, a. à Iuda uincuntur 228, a. deprehendantur 125, c.
- Ammaus uicus iherosolymitanus idoneus. uide Emmaus.
- Ammaus combusta 452, d.
- Ammonitæ Israelitis diuitijs nudant 87, e. mutuo se conficiunt 164, e. uastantur 98, d.
- Ammonitarum origo 12, d.
- Ammonij detestandus interitus 238, d.
- Amnis Sabbatici miraculum 573, d.
- Ammon filius Dauidis sorore Thamaræ uim infert 125, d. occiditur 126, b.
- Amoræi ab Hebreis deuicti 61, d.
- Amoræorum terræ situs 61, e.
- Amoritæ regio quibus data 65, e. f.
- Amos Manassis filius Iudæ præficitur & moritur

Index.

- & moritur 182, f
 Amygdalon stagnum 548, d
 Ananelus summo sacerdotio ab Hero-
 de donatur 280, b
 Ananelus pontificatu priuatur 280, f
 Ananias alias Sedrachas Danielis soci-
 us 190, c. educatur 190, b. in
 ignem coniectus 627, d
 Ananias Iudeus mercator Helenam Iu-
 daicos ritus docet 374, e
 Ananias Masbali filius à Simone occidi-
 tur 550, d
 Ananias Nebedai filius unctus Romam
 mittitur 379, b
 Ananias Onie filius Cleopatrae copijs
 praefectus 247, b
 Ananias Phariseus Iosepho se opponit
 398, e
 Ananias pontifex cum fratre Exechia
 occiditur 472, d
 Ananus Anani filius iunior pontificatu
 acquirit: Iacobum lapidat: pontifica-
 tu priuatur 382, c, d
 Ananus dux unctus Romam mittitur
 379, b
 Ananus pontifex praelium adornat
 510, e
 Ananus pontifex quamdiu 515, c
 Ananus Ionathae filius Caestio portus pa-
 tesfacere conatur 476, e
 Ananus Sethi filius pontifex constitui-
 tur, esse desinit 338, b, d
 Anani senioris sollicitas 382, b
 Anchus rex Gitta Dauidem secum du-
 xit bellaturum 113, b. Dauidem
 remisit 114, d
 Andromacho Herodes amicitiam renū-
 ciat 310, b
 Andromedae catenarum uestigia 498,
 c
 Andronicus Messalani filius 237, b
 Angelus Agari Ismaelis curam mandat
 13, c. persuasit reditum ad he-
 rum 11, e
 angelus Eliam alit 159, e. Manochi
 apparet, 88, e
 angeli lucta cum Iacobo 19, d
 angeli Dei filij uocati 5, b
 angeli Dei filij appellati 5, b. ab A-
 bramo hospitio excipiuntur, 12: &
 à Loto ibid. b
 angelorum supra & proles 5, b
 Anileus manuum armatam colligit 353,
 d. amoribus correptus degene-
 rat, admonentemq; amicum conso-
 dat 354, f. Mithridatem nudum
 asino impositum abducit 355, c.
 fratrem ueneno è medio tollit 355,
 b. à Mithridate fungatur 355, f.
 dolo oppressus occiditur 356, d
 Anilei uxor peregrinae religionis obser-
 uans 355, d
 anima, Dei particula in corporibus
 496, e
 animae corpori iunctae uirtus 582, b
 animalium usus permittitur 6, e
 Anna Helcanis Leuitae uxor 91, f
 annales Hebraeorum 588, b.
 ptiorum 597, b
 Annibas seditiosus occiditur 373, c
 Annius Minucianus 357, e
 Annius Rufus M. Ambiuio succedit
 338, c
 Anochus filius Madianis 14, d
 annus Iobelus 53, e
 annus magnus quot annis constet 6, f
 annus sabbaticus 265, c
 anni quot à Iosue tempore usque ad Da-
 uidis expugnationem 119, e
 anni quot ab exitu Israelis ex Aegypto
 usque ad templi Salomonis extru-
 ctionem 383, e
 anni à diluuio usque ad templi deuasta-
 tionem quot 188, b
 Anted luui: ni cur tam longauit 6, f
 Anteius trucidatur 362, b
 Anthedon urbs instauratur 259, e
 Anthedon urbs 430, b
 Antigonus à Ptolemæo Menneio ado-
 ptatur 269, b
 Antigonus Herodis familiam oppugnat
 273, f
 Antigonus Pappum Herodi bellaturum
 misit 277, d. 426, c
 Antigonus Aristobuli filius ab Herode
 oppugnatur 271, b. 275, f. 423, d.
 uincitur 275, b. 420, c. Iudaea
 expellitur 269, d. opprimitur
 277, c. Herodis se dedit 427,
 d. à Parthis in regnum reducit
 271, b. in templo obsidetur
 271, b. patris mortem questus,
 Hyrcanum criminatur 417, c.
 Iosepho caput praecidit 276, d.
 & in ipsius cadauer seuit 425, f.
 Hyrcanum auribus priuat 272, e.
 Phasaelo loco remedij uenenum por-
 rigit 272, f. Silonem placat
 423, d. pecunia corrumpit
 274, b. Macheram repulit
 425, c. Massadam obsidet
 423, c. odiosus Antonio 273, d.
 à Sosio opprimitur 277, c. occi-
 ditur 278, d. 279, d.
 727, e
 Antigoni lis apud Cesarem 262, d
 Antigonus Hyrcani filius ab Aristobu-
 lo in societatem recipitur 248, d.
 false accusatur 409, f. Spondiū
 uincit 409, c
 Antigonus Hyrcani filius ab Aristobu-
 li coniuge insidijs petitur 248, c.
 à fratre trucidatur 248, d. 410, b
 Antiochenfes calamitate Iudeos affici-
 unt 571, d
 Antiochenfium fuga & clades 240, d.
 petitiones apud Titum 573, e
 Antiochia à Seleuco condita 604, d
 Antiochus Cyzicenus cum fratre Antio-
 cho Grypo belligeratur 246, d.
 & Philomatore 249, b. occidi-
 tur. ibid. c
 Antiochus Cyzicenus ab Aristobulo ce-
 sus fugatur 246, f
 Antiochus Antiochi Cyziceni filius su-
 perat Antiochum Grypi, & supera-
 tur ab Eucero & Philippo fratri-
 bus 251, b
 Antiochus Comagene rex 339, c.
 368, e
 Antiochus Comagenes rex in Ciliciam
 fugiens, unctus à Peto Romam mit-
 titur 578, b, c
 Antiochi Comagenes regis clades 577,
 e
 Antiochus alias Dionysius 411, e.
 Damasci regno potitus quid gesserit
 252, c. cum Alexandro & Arabi-
 bus bellum mouet 411, e
 Antiochus Deus, Alexandri filius ad-
 lescens rex coronatur 240, c.
 amicitiam cum Ionatha init ibid. c.
 à Tryphone suo tutore trucidatur
 244, d
 Antiochus occiditur, & eius exercitus
 fame perit 252, d
 Antiochi uallis 252, e
 Antiochus Epiphanes rex Syriae 223,
 d. mores Iudaicos abrogat 407,
 d. murum Ierosolym. impetit
 547, f. templum spoliat 224, d.
 571, c. 606, e. Hierosolymam
 uastat 407, b. arcem condit
 224, b. in templo Iudaico por-
 cos mactauit, cultum Dei amouens
 224, c. uetuit Iudeos uti patrijs
 legibus 225, d
 Antiochus Epiphanes cum Ptolemæo
 Sexto propter Syriam contendit,
 & in Iudaeam seuit 407, c.
 à Iuda reprimitur 407, f. Hyr-
 cani opes inuadit 223, d. ab
 Arabibus uicitur 411, f. Ely-
 maidam obsidens profligatus, egro-
 tat 229, b. moritur 407, e
 Antiochi Epiphanis in Iudeos perfidia
 607, d. filius Demetrium bello pe-
 tit 235, d
 Antiochus Syriae rex Eupator 229, d.
 Iudaeam inuadere cogitat 226, c.
 Gg 3 cum

Index.

- cum Iuda foedus pepigit 230, d.
 Iudam in templo obsedit 229, d.
 Iudae pacem nunciens, foedus uiolat
 230, d. Bethsuritas expugnat
 230, c. Philippum tutorem oc-
 cidit 230, f. & captus à Deme-
 trio trucidatur 231, d
 Antiochi Eupatoris mors 229, d
 Antiochus Grypus 251, b. Alexan-
 drum Zebinam occidit 246, d.
 Heracleonis insidijs occiditur 251,
 b. Hyrcanum in urbem cogit
 245, b
 Antiochus Magnus Hierosolyma ten-
 dens, ibi praesidium relinquit 408,
 b. Iudae aduersatur 218, d.
 fauet, E. amicitia Ptolemaeo iungitur
 219, e. filiam Ptolemaeo uxorem
 dat ibid. e. Aegyptum occupat
 223, e
 Antiochi Magni decretum de templo
 Hierosolymitano 218, f. 219, b.
 de Iudeorum pietate testimonium
 219, c, d. copiae militares Ve-
 spasiano misse 485, c
 Antiochi Pharaux, loci nomen 412, d
 Antiochus Pius, alias Eusebes 251, c.
 & cur Pius cognominetur 245, d.
 Hyrcano placatur 245, d
 Antiochus Sedetes Hyrcanum obsidet
 409, d
 Antiochus Seleuci nepos, cur Deus no-
 mimetur 218, c
 Antiochus Soter Tryphonem superat
 244, c. à Parthis uictus moritur
 245, f. 246, d. 251, c
 Antiochus Spondius ab Hyrcani filijs
 uincitur 409, c
 Antiochus Iudeorum princeps ciuium
 suorum proditor, perfidus Iudeo-
 rum solennitates despicit 571, d, e
 Antipas pater Antipatri Idumae ab A-
 lexandro praeficitur 255, d
 Antipas regij generis uir comprehen-
 sus custodiae traditur 508, e. occi-
 tur ibid.
 Antipas Herodis filius regnum affectat
 329, f. 449, c. portionem re-
 gni paterni acquirit 334, d. rex
 constituitur testamento 446, c.
 tetrarcha ordinatur 447, d.
 uxorem repudiat, & cur 342, d
 Antipater Herodis filius donum reuo-
 catur 322, c. extollitur e. in ius
 citatur 322, f. callidus 433, e.
 malus 318, d
 Antipater patris Herodis animum à fr-
 lijs auocat 302, f. in fratres ex-
 acerbatur 303, c. apud Caesarem
 accusatur ibid. regni expe-
 ctatione nixus 441, b. donis
 fauorem conciliat 440, c. ui-
 te paternae finem optat, amicos mu-
 neribus parit 318, d. Alexandro
 insidiatur 434, f. ab He-
 rode patre suo filio Antipatri expel-
 litur 432, e. ueneni parati ac-
 cusatur 321, d. seipsum excu-
 sat 323, b. culpam in Antiphi-
 lum reijcit 325, d. innocen-
 tiae testem Deum facit 324, e.
 in carcerem coniectus 325, d.
 capitis damnatus uincitur 322, c.
 occidi iubetur 327, f. patri succe-
 dit 433, e. moritur & lugetur
 419, c, d. 447, d
 Antipater Salomes filius Archelaui ac-
 cusat 330, b
 Antipater Samarita ueneficium appa-
 ratum Herodi indicat 442, f
 Antipatri contra Herodem insidiae
 319, d. 440, d
 Antipatrum Herodes à Pherora collo-
 quo auocat 441, d
 Antipatri mater ornata exuta pellitur
 442, f
 Antipater Idumaeus Hyrcani amicus
 255, d
 Antipater Antipas Scaurum commea-
 tu iuuat 259, c. 260, c. qualem
 operam nauarit Caesari, aliaq; gesta
 261, d. 262. procurator ac dy-
 nastia Iudae constituitur 262, d.
 suos filios ad gubernacula prouebit
 263
 Antipater primo Antipas uocat 255, d
 Antipater Idumaeus Hyrcanum in regnum
 restituit 413. aliaq; eius gesta
 416, 417, 418
 Antipatri ciuitas edificatur 305, e.
 Caparsaba dicta 252, d
 Antiphilus cum suo fratre uenenum
 apparant in Herodis interitum
 321
 antiquitatum libri uiginti, quod tem-
 pus complectantur & quas historias
 385
 Antonia Drusi maioris uxoris Claudij
 mater pro Agrippa intercedit
 347, c
 Antonia literis patefacit coniurationem
 in Tiberium constituta 346, c
 Antonia turris unde denominata 341, e
 Antonia turris, ab Herode condita
 298, b. ui occupata 471, d.
 collabatur 553, c. à Romanis
 inuaditur 554, f. eueritur
 557, f
 Antonia situs 538, c
 in Antonia stola pontificia deponitur
 341, d
 Antonius Centurio à Iotapatenis infi-
 dijs interimitur 495, c
 M. Antonius dux Romanus, amore
 Cleopatrae captus Herodem & Pha-
 saelum tetrarchas constituit 270, e.
 280. ad regium fastigium eun-
 dem promouet 273, d. ab eodem
 pecunijs corruptus Antigonom occi-
 dit 279, 278, d
 Antonius pecunijs Herodi conciliatur
 269, c. Herodi nimium indula-
 get 282, e. qualem operam Ga-
 binio praestiterit 415. Herodem
 exulem regno Iud. praeficit 423, b.
 270, c. in gratiam Cleopatrae
 multa indecore facit 427, f. 283, c.
 284. à Cleopatra corrumptur
 605, e. Samosata obsidet
 276, b. Sosio prouinciam tra-
 dit, cur 276, d. Artabazem
 Tigranis filium capit, & uinctus in
 Aegyptum mittit 284, d. Iu-
 deos rebelles incarceration 420, e.
 profligat 483, b. Arabiam
 subigit 284, c. apud Aetium à
 Caesare uincitur 284, c. 286, f.
 occiditur 289, c
 Antonij decreta pro Iudeis 266, d
 Antonij pro Iudeis literae 307, b
 Antonius praefectus aequitum con-
 tra Romanos Iudeos impugnans &
 profligans 483, d. Bezedelem
 turrim incendit ibid.
 Antonius primus exercitum contra Vi-
 tellium ducit 527, d
 Antonius primus in conflictu cum Vi-
 tellio quatuor milia & quingen-
 tos amittit 528, d. Vitellium
 interficit 522, d. 528, c
 Antonius Silo Taricheas cum duobus
 millibus sagittariorum mittitur
 501, d
 Anuath uicus 484, d
 Apachnas Iudeorum rex Beoni succe-
 sit 590, d
 Apamenus Antiocho regnum asseruat
 239, e
 Apamiam Cassius obsidione liberat
 418, f
 Apelleus, mensis 202, e. 224, b.
 227, d
 Aphaci turris 475, e
 Apeca oppidum 161, d
 Aphra Abrami è Chetura filius 14, e
 Aphres urbs dicta unde ibid. e
 Aphrica dicta unde ibid. e
 Apion de Moyse 603, b
 Apion Iudeos accusat 350, c.
 circumcisionem Iudeorum ridet
 609, e

Index.

- 609,e. patriam & genus abiurat 604,d
Apion Onie & Dosithei nomina cauil latur 605,b
Apionis calumnia de Iudeorum iusu-rando 608,f. mendacium de Græco homine à Iudeis immolando 607,c. mendacium de Zabido 608,c. patria Antiochia 604,c. mors 609,f
Apobaterion, locus 6,b
Apocryphi libri 588,d
Apollo Dorensium Deus 608,c
Apollodorus annalium scriptor 607,d
Apollodorus in castra Iudeorum erum pit 250,f
Apollonius Antiochi dux occisus 226,d
Apollonius Ionatham prouocat 237,e. uincitur 238,d
Apollonius Molo historicus 610,d
Aponius senator saucius 368,c
Apophis Iudeorum rex 590,d
Aprilis mensis Macedonibus, Aegyptijs, Hebreis, quomodo uocetur 36,f
Aprilem mensẽm Hebraei quomodo uocent 5,d
Apsanes Israelitarum præses 88,c
Aquila Romanorum insigne quare 487,d
Aquila Caium Caligulam occidit 361,d
Aquila spirans Romanis horrificus 581,b
ara Deo erecta 9,f. 42,d
Arabes à nonnullis Hysci uocantur 590,d,e
Arabes Alexandrum uincunt 411,d.
Antiochum uincunt ibid.f. obstatim pacem petentes capiuntur 286,d. Herodem prelio superant 284,d. ab Herode uincuntur ibid.d. & dominantur 311,f
Arabice gentis autor quis 18,b. & origo ibid,d
Arabum circuncisio 18,b
Arabum fines Herodes infestat 428,d
Arabum gesta in Iudæa mortuo Herode 451,d,f. 452
Arabum bellam cum Hyrcano 413,d
Arabum Iudæam uastantiũ seuitia 333
Arabibus Hyrcanus prelia machinatur 223,b
Arabibus Zenodorus Auranitidem e-locat 295,e
Arabici belli cause 311,e. 285,c
Arabicarum foeminarum propensio 321,b
Aramus, Arameis appellationem dedit 9,d
Arami liberi quibus gentibus nomina indiderint ibid.b
Aranes filius Tharri, frater Abrahami 9,c
Araphus pater Acmonis 133,d
Arasci templum 181,d
Arattonis inuentio 4,d
arbor uitæ & scientie interdicta 3,b,c
arboribus frugiferis parcendum 72,b
arca Hierosolyma in templum Salomonis transfertur 120,d. 145,c. in tabernaculum reposita 120,f. ab Assyrijs rapta 544,c. d. in Hebraeorum castra peruenit 92,d. in Dagonis sanum deferretur 93,b
Arca Dei descriptio 46,c
Arca Noe fabrica 5,c. reliquie ubi seruentur
Arcades antiquitatem sibi arrogant 587,e
Arce urbs 78,d
Arcus cœlestis seu Iris, signum fœderis inter Deum & Noe 6,e
Archelaus Cappadocum rex Alexandrum patri reconciliat 311,b,c
Archelaus regno dignus iudicatur 331,b
Archelaus Iudææ Tetrarcha & rex saluatur 328,c. 453,b
Archelaus ciuitatibus præfectus 453,b
Archelaus seditione petitur 329,d. in tumultuantes animaduertit 329,d
Archelaus in Iudæam uenit 436,f
Archelaus Pheroram fratri reconciliat 311,d. accusatur 322,b. se excusat 314,e. Herodis minas arte soluit 436,e. maneribus afficitur 437,e. à Iudeis in ius uocatur 452,d
Archelai in populum liberalitas 448,e. in seditione sedanda prudentia 448,f
Archelai luctus et feræ epulæ 448,c
Archelaus Herodis filius Ethnarcha cõstitutus 334,d
Archelaus ethnarcha fit 453,b. rex 447,f
Archelaus Herodis filius à patre regno præfectus, ipsius funus curat 328. accusatur apud Augustum 330,b. defenditur 330,f. 334,b. 450,b. Glaphyram sibi copulat 454,c. populo se accommodat 448,d. & in seditionem incidit ibid. falsò à fratre accusatus 443,d. in exiliũ ablegatus, patrimonio priuatur 454,d
Archelai somnium 454,b. eius redditus quanti 453,c
Archelaus Herodis filius, quòd non reuellaſſet, quarta tributorum parte leuatur 453
Archelaus Magadati filius ad Titũ per-fugit 561,d
Arcyon medicus 363,c
Arethis, sexti ex fratribus Machabæi supplicium, eiusq; cum insigni tolerantia sermones 623
Aretas Arabum rex Cœlesyrie regnum adipiscitur 252,d. Herodem bello uincit 342,d. Damascenis conciliatur 411,f. & Scauro 415,b. à Scauro c c c talentis multatur 415,b.
Aretas Syllaum insidiariũ arguit 320,f. & homicidij 320,e
Arite Augurium 343,e
Aretas Petrus Romanis auxiliatur 333,b
Arethusa urbs 414,f
Aries Rom. magnus Nisõn à Iudeis ap-pellatus, Hierosolym. murum per-rumpit 541,d
arietis instrumenti bellici descriptio 491,d
Ariochus Nabuchodonosori satellitum præfectus 190,f
Arion Iosephi Tobie filij procurator 222,d
Arion uinculis ab Hyrcano constringi-tur 222,d. & numerato pretio dimittitur 222,b
Aristei ad Ptolemæum Philadelphum oratio pro Iudeis 213,c
Aristobulus Aristobuli regis filius adom-lescens formosus 280,b. ab Hero-de pontificatu donatur ibid. e. aquis dolo Herodis præfocatur, & lugetur 281,d. e. 440,b. sepeli-tur 282,d
Aristobulus Alexandri Iannæi filius om-pulentus 256,e
Aristobulus Alexandri Iannæi filius 253,c. matrem obiurgat ibid.e. Da-masum ablegatur 254,d. castella occupat ibid.b. accusatur ibid. d. 257,c. cum Hyrcano de regno cõ-tendit 255,c. 257,d. e. Antipatro odio bello mouetur ibid. e. Aretæ & Hyrcano repugnat 256,f. ad Scaurum legatos mittet 256,e. in templo oppugnatur 256,b. Phari-sæorum crudelitatem taxat 253,e
Aristobulus Alexandri Iannæi filius bello molestatur: castella Põpeto tradit 257,e. uinctus tenetur 259,c. cũ coniuge & liberis 412,e. Romæ uinculis elabatur 260,d. à Roma-nis obsidetur, capitur 260,b. uin-culis soluitur et ueneno tollitur 261,d. 416,e

Index.

- Aristobuli filij capti dimittuntur 260,
c
- Aristobulus Herodis filius, uxorem
Bernicem filiam Salomes ducit
299,f. Antiochum Cyzicenum
cadit 246,f. accusatur 316,a.
303,c. 435,d. ab Euricle calum-
nijs petitur 313,d. patri reconcilia-
liatur 304,e. 305,a. 435,e.
pontificatu ornatur 280,e. ca-
lumnij opprimitur 303,c. d. 299,
b. ab Herode insidijs petitur,
281,c. damnatur 316,b.
strangulatur 317,b.
280,f
- Aristobuli Herodis filij progenies
460,b
- Aristobulus Herodis Chalcidis filius
380,c
- Aristobulus Hyrcani filius primus re-
gium diadema usurpat 409,e.
248,a
- Aristobulus se regem declarat 412,d
- Aristobulus pontifex 384,b
- Aristobulus Hyrcani filius matrem occi-
didit 248,b. Antigonum trucidari
curat 248,d. Antigonum ca-
edit 410,b. bellum Alexandro
infert 415,a. Hyrcani filijs
Spondium uincit 409,c. Scam-
rum muneribus corrumpit 413,c.
à Pompeio petitur 413,d. custo-
diæ traditur 413,f. Romam du-
citur 415,a. Romæ turbæ datas
415,e
- Aristobulus morbo correptus: facinus
in fratrem passus, moritur 248,e,f.
409,f. 410,c
- Aristobuli & Hyrcani conflictus 412,
e. reconciliatio 412,f
- Arius rex Lacedæmon Onie pontifici
& Menelao scribit 223,a
- Arius centurio ab Athronge uincitur
332,f. moritur 451,e
- Armenia regio à Partis amittitur 342,
a. ab Alanis uastatur 578,e
- armigeri Saulis obitus 115,a
- Arnon fluuius 61,b
- Aropheus Maræathi 140,b
- Arphas uicus 484,f
- Arphaxades Semæ filius Arphaxadeis
nomen dedit 9,a,c
- Arsamum castrum Izates ui capit 376,
e
- Arfinoe soror Cleopatræ ab ipsa occi-
ditur 605,d
- Artabanus Bononem expellit 339,b.
- Asinei amicitiam expetit 354,a.
ab Herode conuiuio excipitur 342,
b. bello petitur 341,f. subsidium
petens subleuatur 375,e. 376,a.
Izatem honorat 376,b. re-
gno expulsus imperio per Izatem
restituatur 342,b. 376,b
- Artabano Vardanis in regno successit
376,c
- Artabazes Parthorum rex Cleopatræ
datur 428,a
- Artabazes Tigranis filius captus in Ae-
gyptum ab Antonio mittitur 284,
a
- Artaxerxes regnum paternum accipi-
ens conuiuatur 204,e. edictum
in Iudeos promulgat 206,a.
uxorem Vasten accusans & ab ea di-
uertens, Estheram uxorem ducit
205,c. edicto Iudeorum exi-
tium reuocat 208,e. Mardo-
cheum honorat 207,e
- Artaxerxis iunioris exercitus imperi-
um penes Bagasen 210,a
- Artaxerxi insidiatur Aman 209,a
- Artaxias Tigranis filius Armenie re-
gno potius aliquandiu expellitur
284,b
- Artemisius mensis 143,a
- artium inuentiones 609,d
- Artorius dolo seruatur 559,d
- Aruceus Arcen urbem condidit 9,e
- Arudeus Arudum insulam obtinuit
9,f
- Arus uicus 452,a
- Arus uicus 333,b
- Arum locus 107,e
- Ara uxor Esai 20,f
- Asabel Beniaminis filius 29,d
- Asael frater Ioabi 116,d
- Asael Abenerum insequitur 116,d
- Asaeli uulnus lethiferum inflatum
116,d
- Asael cæsus ibid,e
- Asanus Hierosolymorum rex pius 156,
b. oppida extruit 157,c. uicto-
rie signum à Deo capit 156,d
- Asanus Iudeorum rex Zareum pro-
fligat 156,d. moritur 157,e
- Asani successor Iosaphatus 157,f
- Asani pietas 156,c
- Ascalon Iudeis semper inuisa 483.
capitur 80,f
- Ascalonis situs 483,a
- Ascalonitæ quingentos & duo millia
Iudeorum apud se habitantium in-
terfecerunt 47,f
- Ascalonitarum uestigia Iosephus exi-
git 220,f
- Ascalonitis quantum incommodi arca
attulerit 93,c
- Aschanaxes originem Aschanaxis de-
dit 8,b
- Aschanes eunuchus prepositus Hebræ-
orum nobilium curæ, obsequitur Da-
niel 190,c
- Aser Iacobi filius nascitur 18,c. fia-
lios quos genuit 29,e
- Aseris etymologia 18,c
- Aserrinus Asarti filius 592,c
- Aseritarum fors in Chananeæ 78,d
- Asia 500 ciuitates uni rectori & con-
suli Romano parent 467,f
- Asineus & Anileus fratres Artabanus
accedunt 354,c
- Asineus fit potens 354,d. manum
armatam colligit 353,c. incolu-
mis domum ablegatur 304,d
- Asiongaber, loci nomen 149,a
- Asochis à Ptolemæo ui capitur 249,
f
- Asphaltites lacus 10,c. 521,a,e.
595,a
- in Asphaltitem fons Iordanis se exone-
rat 502,a
- Asprenas 361,a. occiditur 362,a
- Assamonæi filius Matthias Antiochrus
sprenit 225,a
- Assamonæi principatus finis 678,d
- Assamonæorum familie quandiu et prin-
cipatus Iudeorum concessus fuerit
384,a
- Assaradoddas Senacheribi filius patri
succedens rex creatur 181,d
- Assuerus rex Persarum 204,d. ui-
de Artaxerxes.
- Asis rex Iudeorum 590,d. eiusdem
regni termini ibid.
- Assuras Semæ filius Nynum urbem com-
didit 9,a
- Assyria uocata unde 14,c
- Assyrie rex Teglabalassar Israelius
capit 177,a
- Assyriaci imperij scissio 182,a
- Assyrii arcam rapiunt 544,c,d. ab
Abramo uincuntur 11,a
- Assyriorum origo 9,a
- exercitus peste consumitur 181,
d
- Astabarri populus 8,d
- Astaborra fluuius 33,c
- Astaborlus fluuius 33,c
- Astapus fluuius ibid,c
- Astartus Dele Astarte filius 592,
c
- Astronomia quando inuenta
4,f
- Astronomiam Abramus docuit Aegy-
ptios 10,c
- Asurus filius Sui 14,d
- Athalia, uide, Gotholia.
- Athenienses quando & quomodo Ro-
manis subiecti 467,c
- Atheni-

Index.

- Athenienses Grecorum religiosissimi crediti 609, c. scriptis legibus utebantur 611, d
Atheniensium decretum in Hyrcani honorem 262, f
Atheniensibus historiae conscribende nulla cura fuit 587, e
Athenio Ptolemaei Euergetis ad Iudeos legatus 220, d
Athenionis proditione ab Arabibus Herodes vincitur 284, e
Astronges pastor regnum sibi uendicans in Romanos seuit 332, e. Arium centurionem uincit ibid. f. uictus capitur 333, a
Auranitidem Zenodorus Arabibus elo cat 295, e
auaritia malorum radix 117, f. omne supplicium contemnit 551, d
Augusti Caesaris in Iudeos beneficia 306, e. in Herodem et Aretiam odium 312, d. cum utroque in gratiam reditus 315, d. Herodis testamentum ratum confirmantis testatio 334, e. in Italiam profectio 420, c. mors, eiusdemque imperij administrati anni 338, c
Augusto Herodes templa dedicat 430, f
Aulice deliciae quae 132, b
Aurea terra, regio 149, b
Auran, in Biblijs habetur Aberon 225, d
Auranes Iude Machabei frater 230, b
Azazel famulus Adadi ad Eliseum mittitur atque rex crudelis futurus uocatur 168, f. 169, a. Adadum Syri praeficit 169, a. a Syris celebratur ibid. b. Adali regnum inuasit ibid. Iudeos infestat 173, e
Azazelis contra Hierosolyma expeditio 173, a. cum Ieu bellum ibid.
Azanus filius Nachoris 9, d
Azarias Abdenago Danielis socius appellatur, atque ab Nabuchodonosoro educatur 190, b, c. in ignem coniectus 627, d
Azarias increpat Oziam sacerdotium usurpantem 176, c.
Azarias a Gorgia deuictus 229, a
Azarias Iudeos ad pietatem hortatur 156, e
Azeca urbs a Roboamo condita 153, e
Azermothus Iudae filius 9, b
Azizus Emeform rex circumcissus Agrippae iunioris sororem Drusillam uxorem ducit 379, d. defunctus 380, c
Azotus urbs 269, e. 414, f. destruitur 229, a. a Ionatha capitur et igne incenditur 238, b
Azymorum dies solennis 37, b
Azymorum diebus pugna 533, a
Azymorum festum 178, e. 338, b.
cur institutum 519, a
B
Aal rex in imperio Nabuchodonosoro succedit 594, b
Baal Achabi Deus 171, d.
Tyriorum ibid. d, e
Baalis sanum destruitur 172, e. uates omnes Elias uincit 159, b, c
Baaliticus sacrificulos Ieus tollit 171, d
Baales Ammanitarum rex 189, b
Baaras locus, et radix mirifice euellenda 576, b. eiusdem uirtus ibid. c. et loci fontes fluentes ibid.
Babe liberi ab Herode occiduntur 291, e
Babel quid significet 7, d
Babel turris constructa quando ibid. c
de Babel turri Sybillae testimonium ibid. d
Babylon locus cur dicatur ibid. d
Babylon in Cyri potestatem peruenit 193, d. capta 593, f
Babylonica captiuitas quando et quomodo acciderit 185, 186, 187, 188, 544
Babylonica captiuitas praedicta 182, b. et eius finis 195, d
Babylonica captiuitate detentos Esdras reducit 202, b
Babylonius Ammanitas adoritur 190, a. Hieremiam donis ornat 188, e. Sedeciam regem constituit 186, a. Ioachimum obsidet et abducit 185, e
Babylonius Moabitis aggreditur 190, a. Hierosolyma obsidet 185, e. oppugnat 186, c. captam Ierosolymam incendit 545, d
Babylonij Iudeos persequuntur 356, a
Babylonij Sedeciam fugientem capiunt 187, e
Babyloniorum rex Manassem captum restituit 182, c
Babyloniorum antiquissima rerum memorabilium traditio 588, a
Babylonios Nechaº bello afficere studet 184, c
Bacac uicus 484, b
Baccharis Beniaminis filius 29, d
Bacchides dux Demetrii aduersus Iudam Machabaeum aciem instituit 233, a
Bacchides Iude fautores cruciatis occidi curat 233, e
Bacchides Iude insidiatus, iuramentum uiolat 231, c
Bacchides pacem cum Ionatha faciens, abiit 234, e
Bacchides Ionatha dolo sublaturus bello petit 233, f
Bacchides cum exercitu in Iudeos missus 231, a
Bacchides Iudeos transfugas occidit 234, d
Bacchides in Iudeam tendit, Ionatham capturus 234, d. a Mathathia occiditur 407, e
Bacchidis in Iudeos crudelitas 407, d. eiusdemque meritis ibid. e
Bacchidis denuo missi in Iudeam uictoria 232, d
Bactriani, populus 9, b
Badezor Ithobal filius 592, d
Badus, mensura qualis 142, f
Baonis regni termini 590, d
Bagoas eunuchus 320, b
Bagoas copiarum Artaxerxis imperator, quomodo Iudeos ob homicidium in templo factum tractauerit 210, a
Bagoas templum Hierosolymitanum polluit 210, a
Bagothous et Theodestes eunuchi in necem Artaxerxis coniurant, et pleantur 205, d
Bala ciuitas Campaniae 349, e
Bala Iacobi Patriarchae ancilla 18, b
Balachus Moabitarum rex Balamum ad Israelitas execrandum mittit 62, b
Baladas Babyloniorum rex amicitiam cum Ezechia inire cupit 182, a
de Balada Berofus ibid. b
Balamus propheta ab asina sermone reprehenditur 62, c
Balamus iniuriae acculatur 62, d
Balami consilio ad supra pellecti Hebraei 63, e
Balami uaticinium 62, e
Balami oracula 64, f
Baleazarus Iromi filius 592, c
Ballis Germanorum dux 572, f
Balsamum ubi crescat 283, e
Balibasar alias Nabonadel Babyloniae rex 192, e. cum suo regno in Cyri potestatem uenit 193, d. Adoniam occidit 140, a. manum in pariete scribentem cernit 192, f
Banaias, genere sacerdos unus fortium Davidis 134, d
Banaias Salomonis copijs praeficitur 140, c
Banaothas et Thanus occisores Iaboboschi supplicio afficiuntur 118, d
Barachias Israelitis, ut captiuos Iudeos et Beniamitas dimittant, consuevit 177, e
Baracus dux militaris arma corripit 84, d. Israelitas liberat ibid. c
Baraci

Index.

- Baraci imperium 85, d. officium 84, e
- Barasa ui expugnata concrematur 228, c
- Barbari Herodi insidiantur 276, b. occiduntur 425, d. à Domitia no tentantur 573, a
- Barbarorum possessiones 34, a
- Baris mons 6, b
- Baris castellum, postea Antonia 412, e
- Baruchus Neri filius, Hieremie prophete scriba in Aegyptum abducitur 189, e. è carcere liberatur 188, f
- Baruchi filius neci destinatur 516, c
- Basanes Israelitarum rex impius Hieroboami totam familiam sustulit, regnum occupat 156, b, f. à Gimone propheta grauiter reprehenditur 157, a. Afano societate iungitur 157, b. Ramathonem munit 157, b. moritur 157, c
- Barzapharnes Parthorum satrapa à Phasaelo perfidie arguitur 271, c
- Basemnatha Esai uxor 16, e
- Basimam filiam Solomonis, Achinadabæ nupta 141, d
- Bassus addit se Cassio 418, f. Iudeos interemit 577, d
- Bassus Sext. Caesarem occidit 418, e
- Bassi militares copie à Iudeis irrumpuntur 577, d. successor Flauius Silua 578, f
- Batanæ, Trachonis, & Auranitidis, partiumq; quarundam domus Zenonis centum talenta redditus erant 453, b
- Bathuel Nachoris filius è Melcha 9, d
- Bathyllus Antipatri libertus uenenum hero adfert 473, f
- Bathyra 388, b
- Baibius uir pretorius de Caij nece futura 380, e
- Bauxus Nachoris è Melcha filius 9, d
- Bdellium quid 40, e
- Beelsephon, ciuitas 37, a
- Beleus fons 458, c
- Beli templū à Nabuchodonosoro ornatur 192, b. 593, b. ab Alexandro expurgatur 595, f
- bellum Hebræorum cum Amalecitis 41, d
- belli leges 71, f. 54, a
- Beniamin nascitur, atque cur sic uocatur 20, b. captiuus 27, c. eiusdem filij 29, d
- Beniamite Chananeos tributari reddunt 80, f. Israelitas debellant 82, c. quas uxores acceperint 82, e. post Iesu ducis mortem agriculture studentes quicquid 80, f
- Beniamitarum clades 82, c. fortitudo & peritia militaris 82, b. cades omnium usque ad sexcentos uiros 82, d. & quomodo eatribus restituta fuerit ibid.
- Beniamitarum fors 78, c
- Beniamitis rapere uirgines licuit 83, a
- Beon rex Iudeorum 590, d
- Berenice, locus 149, a
- Berenice Agrippæ germana Florū precans despicitur 464, f
- Bernice Salomes filia Aristobulo Herodis filio nuptum datur 299, f. fit exosa Glaphyræ 308, a. datur alteri marito 440, b
- Bernice Ciliciæ regi Polemoni copulatur 379, e
- Bernice & Iudei ad Cesium de Flori gestis retulerunt 466, e
- Berotha ciuitas Galilæe 77, c
- Berosus scriptor Chaldaicus 592, e. de Astronomia & Chaldeorū philosophia Græci scripsit 592, e. de Iudeis 593, a
- Berosus de Abrahamo 9, f. de Balada 182, b. de Nabuchodonosoro 192, a
- Bersabe ciuitas 172, f
- Bersabe puteus 13, a
- Berytus Romanorum domicilium 315, e. colonia 571, b. ab Agrippa exornatur 371, d. 382, f
- Berzelleus quantis beneficijs Dauidem regno pulsum inuenerit 129, d. quam gratiam receperit 132, a
- Besara, oppidum 391, a
- Beselel tabernaculi opifex 49, d
- Besenothe uicus 520, c
- Bethalaga, uicus 234, d
- Bethela urbs 78, c
- Bethel quid significet 17, b
- Bethel proditione occupata 81, a
- Bethenaber uicus à Placido igni traditur 520, a
- Bethlepton toparchia 520, d
- Bethmaus, uicus 388, d
- Bethora locus 77, b
- Bethsabe formā Dauidem ad adulteriū allicit, atque eius maritus è castris uocatur 123, e
- Bethsabe Dauidi nubit 124, d. de Adonia regno monetur 136, d. pro Adonia intercedit 139, f. Solomoni regnum petit 136, e
- Bethsaida 338, b
- Bethsama, uicus 94, a
- Bethsamitarum prophani septemdecim arcum contingentes moriuntur 94, b
- Bethsana, que Scythopolis dicitur 78, c
- Bethsana ciuitas ibid.
- Bethsur urbs à Roboamo condita 153, e
- Bethsuritarum deditio 230, c
- Bettea urbs capta & pradata 122, a
- Bezeca urbs 80, d
- Bezedel uicus cum turri inexpugnabili 483, d. turris ab Antonio incenditur ibid.
- Bezetha collis 535, a
- bibendi mos apud Persas 204, e
- Biblia quot annorum historiam complectantur 1, d
- Biblica scripta tractantes ethnici puniuntur 217, c
- Bithyni, Cappadoces, Pamphylj, Lydi Romanis tributa persoluant 468, e
- Bochoris Aegypti rex 603, c
- Bochoris Sabæi pater 132, c
- Bonones ab Artabano pulsus 339, b
- Boozus ex Ruthe filium habet 91, d
- Borceus Agrippæ legatus à Iudeis unneratus euasit 476, c
- Borceos uicos 484, d
- bos agnum in templo Hierosolym. parat 563, e
- bouis cornupete noxa quomodo uindicanda 71, b
- boues triturantes 68, f
- Bosora euerfa 228, d
- Boz uestibuli templi columna 144, a
- Bozus Ruthem uxorem quomodo acceperit 91, c, d
- Britannicus Claudij Caesaris filius 380, a. ueneno à Nerone è medio tollitur 380, b
- Britanni in Romanam ditionem subacti 468, d
- Broccus tribunus plebis 366, f
- Bruti exitium 269, f
- Bubastes fluuius 590, c
- Bubastis castrum 236, e
- buccinarum inuentio & usus 54, c
- Burrus pretorianorum militum praefectus 380, b

C

Abrothaba nomen unde 54, f

Cæcilius Bassus Sext. Caesarem occidens copias eius occupat 418, e

Cecinna de proditione cogitans cum milite ad Antonium fugit: obtruncandus petitur 527, e, f. ab Antonio

Index.

- ab Antonio rerum gestarum nuncius ad Vespasianum mittitur: laudatur, & dedecus eius honoribus promittitur 528, d
- Cadesa ciuitas, atque eius situs 77, d
- Cælesyria præfectus Hyrcano aduersatur 264, d
- Cænopolis forum (quod Materiarium uocatur) a Cestio incenditur 476, d
- Cæsar Alexandrum falsum deprehendit: & remigum numero inserit 453, f. Antipatrum Romana ciuitate donat 417, c
- Cæsar Archelaum regno dignissimum iudicat 331, b. Herodem regem appellat 429, f. Herodis filios Romanam missos excipit 295, c. Iudeis iura concessit 604, d
- Cæsaris hostie ab Eleazaro reijciuntur 470, c. in honorẽ quæ urbes conditæ 338, b. in profugos benignitas 556, d. obitus 338, c
- Cæsares unde appellati 148, e
- Cæsarium beneuolentia Iosepho cõstans 404, d
- Cæsarea urbs 294, e
- Cæsarea ab Herode extruitur 430, e. prius Stratonis Pyrgos dicta fuit 431, d. Neronis dicta 382, e
- Cæsarea spectacula à Tito habentur 570, d
- Cæsonia Caij uxor maritum mortuum, inobedientiæ arguit 365, d
- Cain, uox quid significet 4, a, b
- Cain nascitur 4, a. malus, agricola primus ibid. sacrificat, fratrem interfecit 4, b. 627, d. à Deo castigatus sit peior 4, c
- Caini soboles 4, d, e
- Caiphas pontifex 338, d. Iosephus dictus ibid.
- Caius Caligula Cæsar fit 343, c. Tiberij successor Agrippam uinculis soluit 344, b. 348, f. se Deum uocari uult 458, b. & coli 357, a. Petronium in Syriam mittit 350, d. reuocat 352, d. Iouem Olympium Romam traduci iubet 357, b. in senatores seuit 356, f. tributa minui petentes, capite plectit 357, f. rem diuinam Augusto Cæsari facit 360, d. sororem stuprauit 365, c. uulneratur, & occiditur 361, c. 356, e. 364, b
- Caius quandiu regnarit 459, b
- Caij Cæsaris decreta 265, b. mores & facta 365, c. studium, eruditio ibid. d. superbia 458, b
- Caij mors in theatro per præconem indicata 362, f. interitum mole-
- stiferentes 362, b. uxor & filia occise 365, b
- C. Fannij Cos. decreta pro Iudeis 266, d
- C. Norbani Flacci literæ 307, d
- Callani apud Indos qui 595, b
- Callimander audacius dimicans cadit 247, d
- Callistus Caij libertus 359, d
- calumnia in Eliam 158, f. in Eze- ciam 181, b. in Dauidem 128, b
- Calculus quid 48, b
- Cambyses Cyri filius Iudeos ab ædificando templo prohibet 196, f. moritur 197, d
- Campius regius 11, b
- Canæ Cælesyria locus 284, d
- Canæ uicus Galilææ 389, e
- Candebeus à Simone uincitur 408, d
- Caparsaba, Antipatris dicta 252, d
- Capernaum fons 502, b
- Capharni capitur 524, d
- Caphetra incensa 524, d
- Cappadoces populus 8, d
- Cariathiarum oppidum 120, e
- Carre, Mesopotamiæ ciuitas 9, d
- Carthago à Didone extructa 592, d
- Carus occiditur 320, b
- Cassius Longinus 373, b
- Cassius in Syriam ueniens Marcum & Bassum in suas partes pertrahit, Iudeam affligit 268, d. Apamiam obsidione liberat 418, f
- Cassij in Syria res gestæ 261, c. exitum 269, f
- Castor historicus 595, d
- Castoris Iudæi dolus 541, e
- Catullus Iosephum falso accusat 586, a. tria milia Iudeorum trucidat 585, f
- Catulli morbus & mors 586, b
- Celenderis oppidum Ciliciæ 322, d
- Cendebeus dux regius è Iudæa profugatus 244, c
- Cenæzus Hebræos in libertatem restituit 83, d
- Cephalon Antipatri frater 413, c
- Cerealis uastator 524, c
- Cesennius Petus Antiochum defectio- nis accusatum hostiliter adoritur 577, e
- Cestius Cænopolim incendit 476, d. Hierosolymam obsidet 476, d. impetum populi compefcit 463, c. quinquaginta Iudeos occidit 475, f. à Iudeis fugatur 477, d
- Chabalon quid denotet 147, e
- C. Chereas de Caij seuitia conqueritur 358, d. Caium ad necem querit 359, d. laudibus extola-
- litur 363, b. libertate à Con- sulibus donatur 364, d. Caium uulnerat 361, c. occidit 356, e. ad Cornelium Sabi- num confugit 359, d. ad sup- plicium ductus moritur 368, d
- Cheremonis locus excogitatus 600, f
- Chetura Abramo nupta 14, d
- Chalamas Syrorum transcuphratensis rex 123, e
- Chaldei populus 9, d
- Chaldeorum annales 597, b
- Chaldeis Nabuchodonosori somnium propositum 190, e
- Chalebus Israelitas consolatur 55, c
- Chamae Noe filius 7, a. patris irrisor 8, f
- Chami filij, ipsorumque progenies 8, e
- Chananae olim dicta Iudæa 10, d
- Chananae terre natura 55. 78, d
- Chananae uastatio 77, d
- Chananeus Chamae filius 8, d
- Chananei filij 8, e. agri partitio 78, d
- Chananei Hebræis bellum mouent 77, c. uincunt 56, e. per- cussi 74, b. Hierosolymis ca- lecti 119, d
- Chananeorum progenies 8, d. ex- ercitus 77, d. reges cæsi 77, d
- Chariathiaris ciuitas 94, b
- Chariathiarum arca translata 94, b
- Charithius Aethiopum rex 598, e
- Charmisus Rubeli filius 29, d
- Chasleus mensis 224, b. 227, d
- Chaspoma cuersa 228, d
- Chebron Tethmosis filius 591, b
- Chebron 523, e. expugnatur 524, d. diruta 229, d
- Chelcias Iudeus Cleopatæ copijs præ- fectus 247, b
- Cherubes quid 46, c
- Cherubini duo 143, e
- Chettæus miles fortissimus Dauidis 133, d
- Chettæi populus 8, f
- Chethon quid 47, b
- Chetim, uox quid significet 8, b
- Chetimus quis 8, b
- Chetima insula 8, b
- Chetima, nunc Cyprus uocatur 8, b
- Chidonis area locus, ubi 120, d
- Chij porticum reparari curat Herodes 300, b
- Chijs immunitatem Herodes impetrat 300, d
- Chiramus opifex Tyrius 144, d
- Chosbis quæ 64, b
- Christus conteret caput serpentis 3, f. quando cruci affixus 340, d
- Chusæ

Index.

- Chusei unde denominentur* 8,c
Chusaribes Assyriorum rex Hebræos sibi subijci 83,d
Chusus, Chusei 8,c
Chusis Abesalomum fecellit 128,c.
Architophelis consilium facit uanum 128,e. *ut se opponat Achitopheli rogatus Hierosolyma pergit* 128,d. *rerum uicissitudinem deest et à Dauide consolatione erigitur* 127,f
Chusus Nabrodis filius 8,e
Chuthei in Israeliticam regionem inuecti 179,e
Chuteorum leuitas 180,d
Cilicia nunc Tharsus appellatur 8,b
in Cilla Dauid à Saulo obsidendus, oraculi hortatu discedit 109,b
Cinnamus Ariabano dignitatem regiæ reddit 376,b
Cinnura, instrumentum musicû 134,d
Circenses ludi 357,e
circuncisio Arabum 13,b
circuncisio Iudeorum 13, b. *ab Apio ne ridetur* 609,e. *Aegyptiorum* 609,e
circuncisionis origo 11,f
de Circumfione Iudeorum Herodotus 594,e
Cisus pater Sauli 96,a
cithare inuentor 4,d
citium quid 8,b
Ciuis Germanorum dux 572,f
ciuitatem quis primus instituerit 4,d
Clasicus Germanorum dux 572,f
Claudius Felix Iudeæ prætor 379, d.
ad imperiû à miliib. rapitur 365,e. 368,d. *princeps declaratur* 366,b. *Agrippam regno præficit* 460,b. *confirmat* 368,e. *Comagenam Antiocho donat* 368,e. *Samaritas puni* 379,c
Claudij edicta in Iudeorum gratiam 369,a. *imperium* 459,b. *uxores quot* 380,a.
Claudij Cesaris mors 379,f. 461,c
Cleantes philosophus 609,d
Clearchus Aristotelis discipulus 595,d
clementia principem ornat 27,f
clementia Titi in hostes 507,e
Cleodemus propheta cognomine Malchus Iudeorum historiam contexuit 14,e
Cleopatra Antiochi Magni filia 219,e.
Antiocho Soteri coniugium offert 244,c. *Alexandro nubit* 237,d. *aduersus filiû copias instruit* 250,c. *expellit Alexandrum* 410,e. *M. Antonium dementans, fratrem cum sorore occidi iubet* 283,c. *duobus regnis inhians, partem corû*
ab Antonio impetrat 282,a. 283,d.
Herodæ ad stuprum sollicitat 283,e.
ab Herode in Aegyptum ducitur 284,a. *Ptolemaidem expugnat* 250,d. *moritur* 289,d
Cleopatra astutia 428,b. *seuitia, auaritia* 427,f
Clitus seditionis inter Tiberienses auctor leuam sibi præcidit 393,d
Clito manus utrasque Iosephus abscindit 481,f
Cluuitus 360,e
Cocles uulgo Syria 9,b
Comagenus regum Romanis subditorû felicissimus 547,e
cometa gladio similis excidium Hierosolym. præcesit 563,d
Conon Græcus de Iudeis consilij bonitas 597,b
518,d
consuetudo in Rege laudanda 207,d
consultores pestimi quid incommodi afferant 437,b
Cophene fluxus Indie 9,b
Coponius Syriæ præfectus 336,f
Corban quid 60,d. 457,d. 594,e
Corduba urbs Hispaniæ 357,d
Corraei locus 94,f
Cores Moysen criminatur 57,c. *flamma consumitur* 59,d
Core factionis patroni qui 57,e
Coreus filius Esai 20,f
Cornelius Faustus 258,e. 414,c
corus mensura qualis 56,b
à Coruo Elias pascitur 158,a,b
Costobarus Bernices pater 343,e
Costobarus Idumææ præfectus, mortis periculo eximitur: ab uxore repudiatus insidiarum accusatur, filios Babe ad necem quæsitos occultat 291,a,b,c,d
Cotardes Parthorum rex 376,c
coturnices ubi copiosè inueniantur 40,c
Cous Euaratus 439,d
M. Crassus in Parthos proficiscens Hierosolymitanum templum spolians iramentum uiolat 260,e,f. *Piubo laum occidit* 416, d. *moritur* 261,c
Crispus Iudeus uinctus sistitur 402,d
Crocodili Aegyptiorum dii 607,b
Ctesiphon urbs Græcanica 356,c
cultus Dei in pristinum statum restituitur 172,e
Cumanus militem, libros Moysi conscindentem, securi ferijt 378,c
Cumanus Tiberio Alexandro successit 377,f. *conuiuijs petitur* 378,b. *in Iudeos insurgit* 378,e. *uulgi impetum fore hostilem timet* 460,c. *Eleazari sequaces præbescos neci tradit* 460,f. *exilio punitur* 461,c
Cuspius Fadus Syriæ prætor 372,f. *Iudeam à latrocinijs purgat* 373,c
Theudam pseudopphetam puni 377,d
Cassio Fado Tiberius Alexæder successit 377,e
custodes thesaurorum Dei 137,d
Cydoessa Tyriorum uicus 507,b
Cypris Antipatri uxor 416,c
Cypros Herodis Magni filia 343,d
Cypros Phasaeli filia 343,d
Cyprus insula olim Chetima dicebatur 8,b
Cyprus presidij locus in finibus Hierichuntis 474,b
Cyrena urbs 604,f
Cyrenæi, Marmaride et terribiles Syretes quomodo Romanis subditi 468,e
Cyrus Persarum rex Babylonicum imperium Persico iungens Babylonem et eius regem capit 192,d. 193,d. *Iudeos liberat* 195,d. *Iudeis reditum in patriam uasa templi restituens concedit templi restauraturis ibid.* f
Cyri de restaurando templo Hierosolymitano commentarij 200,d. *editum* 195,e. *ac litera* 196,b. *mors* 196,d

D

- D** *Abariteni uxorem Ptolemæi procuratoris inuadunt* 391,c
Dacchari herbe descriptio 48,b
Dagon arx 244,e
Dagon simulachrum coram arca concidit 93,b. *cur genuerit* 544,c
Dalales amica à Sampsonel eluditur 90,b
Dalmate bellicosissimi sub una tantum legione Romanorum quietem agunt 468,b
Damascus urbs 9, a. *ab Alexandra occupatur* 412,d
Damasci conditor Vses Arami filius 9,b
Damasci populus in Mediam abducitur 178,d
damasceni ab Assyrijs bello petuntur 177,c. *à Dauide uincuntur* 121,d. *Damasceni Ptolemæo in fesi Aretâ sibi conciliant* 411, f. *cum Sidonijs apud Flaccû contendere decernunt* 344,e
Damascenorum in Iudeos seuitia 477,f
Damnei filius Iesus in pontificatu firmatur 382,d
Dan è Bala Iacobi filius nascitur, et cur sic uocetur 18,b. 29,e
Dani

Index.

Dani filius vnus 39, c
Dana vrbs edificata 183, c
Danaus, 591, d. in Argos fugit 603, c
Daniel, Balhafar appellatur 190, c
Daniel Nabuchodonosori somnia duo interpretatur 191, b, c, f. mēse regie equijs non delectatur 190, c. coram Balhafare statuitur 193, a. scripturam manus Balhafari cœnanti uisam explicat 193, b. à Dario in Mediam abducitur & honoratur 193, c. satrapa Medie constituitur 193, d. mandati regij violati à Satrapis coram Dario accusatur 193, e. in leonum fossam conijcitur 194, a. extrahitur ibid. a. turrin Ecbatana edificat ibid. c. deo quam chyrus fuerit ibid. c. quantumq; prophetis ceteris prelatu fuerit 195, b
Danielis inimici leonibus dilacerati 194, b. Deum verum prædicandū, Darius mandat 194, c. uisio de arietē & hirco 194, e. de Romano imperio prædictio 195, a. cognati statuam non adorantes, fornacim missi, Dei providentia incolumes manent 191, c
Danitarum fors 78, d. fuga, habitationis inquisitio 83, b
Danitis bellū Chananei inferre conantur 83, b
Danus fons Iordanis 11, a
Darabitta vicus 399, f
Darius Artabani filius Tiberio obses mittitur 342, b
Darius Astiagis filius imperium Baby loniorum vastat, & Danielē constituit Satrapam, inuitus postea leonibus obiit 193, d. hostes Danielis iisdem obijcit, & deum laudat, 194, b
Darius equitum præfectus sub Agrippa 471, a
Darius Hystaspis filius rex Persarum creatur, quæstionem proponit quænam omnium rerum fortissima aut potentissima 197, b, c. 198, commo- nitus à Zorobabele Iudeos libertati restituit, urbemq; & templum restituere promittit & iuvat 198, c, d, e. 200, e. 201, c. 197, b. mortuus successorem filium Xerxem relinquit ibid.
Darius filij Xerxis in Iudeos beneficentia 201, d
Dathamus contumax 58, d
Dathamus terra absorptus 59, c
David Iessei filius 91, d. 103, a. in regem vngitur 102, e. Saulo ad citharam canit 103, a. Saulum cantu ex- hilarat, cum Goliatho congressurus

mittitur 103, a, d. Goliathum inter- imit: Saulo fit odio, à Sauli filia ama- tur, capita abscissa Saulo tradit 104, b, c, d, f. Sauli filiam ducit, Saulo reconciliatur, Sauli spiculum effugit, Palestinos vincit 104, d, e. in Gittam aufugit, insaniam simulans, in speluncam peruenit 107, d, e. Pa- lestinos dissipat, Saulo proditur, e- iusdemq; in antro occurrentis laci- niam pallij abscindit 109, a, c, e. Na- bali iumentis parciit, à Nabalo ali- menta postulat, despiciatur, atque ab Abigea placatur 110, c, d, e. uxorem Abigeam ducit, Saulo spiculum au- fert, Abenerum oscitantia conuin- cit 111, b, c, d. ad Anchum diuertit, Saritas excursoribus infestat 112, a, b. ab Ancho in prælium assumitur 113, b. ab Ancho domum remittitur, Amalecitas insequitur, atq; ab ipsis castris prædam recipiens in Sicellam reuertitur 114, b, c, d, e. rex creatur 115, d. declaratur 116, b. 118, c
Dauid ab vniuersis Israelitis rex fit 118, f. Sauli interitum luget 116, a. Micholem sibi reddi postulat, Abe- nerum humaniter tractat 117, b, c. occisum Abenerum luget, Iebosthi vitæ censuram capit, eiusq; occisori- bus minatur 118, a, e. Hebræorum proceres excipit, Hierosolymorum arcem expugnat, Chananeos & le- buseos Hierosolymis expellit 119, a, c, d. Palestinos vincit 120, a. inq; eosdem hastam vibrat 121, c. oraculū consulit, arcem Hierosolyma trans- ferri mandat, saltans ab uxore despi- citur 126, b, c, d, e, f. templum costru- cturus prohibetur, gentibus tributa imponit, Adadum prælio vincit, Da- mascenos & Moabitas superat, So- phenos subegit, Syria inuadit 121, d, e, d, f. Adrasari vrbes adimit, Thoenū in amicitiam recipit, Sibæ villicatio- nem iniungit 122, a, c. Mesopotami- os & Syros vincit, adulterium com- mittit 123, a, c, e. adulterij commissi obiurgatur, Bethsabeam uxorem du- cit 124, d. filium egrotum dolet: at mortuum sentiens, ad Dei taberna- culum maturando, cibum præberi petit 125, a, b. à filio Abesalomo re- gno pellitur 126, b. 127, d. fugiēs Ior- danem transiit 129, d. Ammonem ex- tinctum luget 126, c. fugiturus sacer- dotes perseuerare vult, ab Achito- phele, Abesalomo adherente, deseri- tur 127, e, f. Deo suam causam com- mendat 128, b. Abesalomo parcendū indicat, exercitui ab amicis subtrahi

tur 129, e, f. mortuum Abesalomum deflet 130, e. ab Israelitis in regnum reducitur 131, b. regno redditus quo modo vixerit 130, c. Amasam copijs præficit 131, c. 132, d. Semēi ignoscit 131, d. & Memphibostho 132, a. offi- cia militaria distribuit, prælijs vt nō adstet admonetur, in prælio pericli- tans ab Abiseo liberatur, muscam curat 133, c, d, f. populum numerari vult, è tribus malis pestē eligit 134, e, f. materiam templo parat, Solomō nem regnum ordiri iubet, eidemque præcepta templi fabricandi præscri- bit 135, d, e, f. populum in classes disponit 137, c. ad templi structuram necessaria relinquit, moriturus Salomoni facienda inculcat 138, d, c. moritur 138, d. sepelitur 139, b
Dauidis defuncti successor Salomō 139, d. vitæ spaciū ac regni 139, d. progenies 116, f. 119, f. virtutes 103, c. celebritas 103, a. pietatem Saul probat 110, b
Dauidis fortitudo 105, a. potētia 609, c. impatiētia 114, c. ieiunium ob Abenerum 118, b. instrumenta musi- ca 134, a. sepulchro thesauri abscon- si 139, b. monumentum spoliatum 139, b. 307, d. 409, b
Dauidici sepulchri spoliati pœna 107, f
Dauidi mors Sauli nunciatur 115, e. re- gnum offertur 102, b
Dauidici generis reges quot, & quan- diu regno præfuerint 188, a
Dauidi Sicella vicus datur 112, b
Debora mulier qualis 84, d. comitata Baracum in bello 84, c
Debras locus, & radix miræ euellenda 576, b
Debræ radicis virtus: loci verò fontes fluentes 576, c
Decapolitani Iustum accusant 463, e
Decapolitanis calamitatum Iustus ad- tor 460, f
decimarum lex 67, c. 69, b
Decius Mundus quantum in Paulinam insanierit 340, b
Deliorum decreta pro Iudeis 266, c
Delphorum templū cōbustum 609, c
Demetrius Antigoni à Ptolemæo L. gi filio vincitur 595, d
Demetrius Eucerus Antiōchi Grypi filius, apud Damascus rex consti- tuitur 251, c. contra Alexandrum ex- peditionem instituit ibidem, e. Iupe- rat 251, f. fratrem obsidet 252, b. capi- tur, honoratur, moritur 252, b
Demetrii impietas 411, d

Index.

- Demetrius Gadarensis Pompeij liber-
tus 259, a
Demetrius Alexandro victo Ionatham
amicè fouet 237, c
Demetrii filius in foedus adsciscit Iona-
tham 237, c
Demetrius Nicanor regno potius in-
gratitudinis accusatur 239, b. contra
Ionatham exercitum mouet: donis à
Ionatha placatur: exercitum dimit-
tens militum stipendia minuit, & à
Ionatha subsidium petit. ibid. c, d, f.
ab Antiochenfibus impetitur; quos
fugat: Ionathæ ingratus 240, d, b. à
Ionatha vincitur 241, a. Nicanor
prelio à Tryphone vincitur 240, c.
Mesopotamiam inuadit: Parthorum
regem bello aggreditur, & victus
capitur 242, b. ab Arsace dimittitur
245, f. & in regnum restituitur, ibi-
dem suis iniuriis vincitur, capitur, et
interficitur 246, c
Demetrii Nicanoris litera in Iudeorū
fauorem 239, c
Demetriani Ionatham fugiunt 241, c
Demetrius Phalereus Bibliothecam
Ptolomeo Philadelpho comparat
213, b. ipsiq; de vertendis Iudeorum
legibus scribit 214, c
Demetrio Phalereo in historia Iudeo-
rum vñia concedēda, quod Hebrai
cē nesciuerit 597, c
Demetrius Seleuci filius rex Syriæ 231,
a. literis se in amicitiam Ionathæ in-
sinuat 235, b, c. Antiochum & Lysi-
am occidit 232, a. Iudam in prelio
occidit 233, a, b. in prelio contra A-
lexandrum succumbit 236, c. deposi-
ti lex 71, c
Deus quando potissimum afferre auxi-
lium soleat 37, f
Deus quibus peccatis grauiter offendit
tur 545, b
Deus Galilæorum clades Romanis do-
nabat 493, f
Deus Iudæis omnem viam salutis ad in-
teritum verterat 551, d
Dei castra locus 19, c
Dei descriptio apud Moysen 611, a
Dextra porrecta quid apud Barbaros
significet 354, b
Deus Dorensium Apollo 608, c
de Deo Plato veram opinionem pro-
ferre noluit 614, b
Dij alieni 159, c
dij Aegyptiorum 607, b. Græcorum
614, c
Dido soror Pygmalionis regis Tyrio-
rum in Aphrica Carthaginem ædifi-
cat 592, d
Diebus singulis quid Deus condiderit
2, f. 3, a, b
Dilath paradysi fluius 3, c
Diluuij descriptio & duratio 6, a. tem-
pus 5, d. causæ 5, a
de Diluio Berosi & Nicolai Dama-
sceni testimonium 6, b
Dina filia Iacobi 18, d. 29, d. stupratur,
quare Simitri trucidantur 19, f
Diocles historicus 192, c
Diogenes Alexandrianicus à Pharise-
is occiditur 412, c
Dionysius Tripolitanus securi percus-
sus, aliàs Antiochus 421, c
Dioptanes pseudographus 314, a. A-
lexandri nomine fictus literas scribit
438, f
Disciplinarum traductio 10, d
disidium inter Senatum & plebem
Rom. 367, a
Dius mensis 5, d.
Dius historicus de Salomone 148, a.
592, a
doctrinam prodigio probat alias
159, c
Doecus Achimelechum pontificem at-
cidit 108, a
Dolefus à Gadarensibus interficitur
519, d
Dolobellæ decretum pro Iudæis
266, b
Domitia Domitiani Cesaris vxor
404, d
Domitianus Iosephum honorat 404,
d. populo rector insinuat 528, c
Domitianus Titi frater in Barbaros tē-
dit 573, a
Domitiani gesta contra Germanos
572, c
Domitiano Germani & Galli subijciū-
tur 573, b
Domitius Acnobardus 380, a
Domitius Nero imperator. salutatur
380, b. fratrem, matrem, vxorem, vi-
rosq; illustris. trucidat ibidem. Cesa-
rea Iudeos excludit 381, d
Domitij Sabini fortitudo 542, f
Dora vrbs Phœnices 259, c. 414, f
Doras Hierosolymitanus pontificem
perimit 380, c
Dorcadis quid significet 508, f
Doris, Antipatri filij Herodis vxor
420, c. Antipatro scribit 444, c.
ornatu priuata expellitur 442, f
Doride repudiata Herodes Mariammē
reducit 432, c
Doride profanata religionis Iudaicæ
à Petronio accusantur 370, a
Doritarum in Iudeos insolentia
369, f
Dorotheus 70, interpretibus additur
217, a
Draco de homicidijs 587, c
Druma Gedeonis concubina 86, c
Drusilla Agrippæ filia 343, c. Felici Ro-
mano nubit 379, c
Drusilla iunioris Agrippæ soror Azē-
zo regi Emesorum nubit 379, d
Drusum turris 431, c
Drusus Agrippæ filius 343, c
Drusus turris 235, a
Drusus Tiberij filius 344, c
Drymos loci nomen 421, a
Dysurus mensis, Hebræis Adar, nobis
Martius dicitur 735, c. 232, a
F.
E Butius decadarchus sub Vespasia-
no 488, c. à Iosepho impugna-
tur 390, f. Gamala occiditur
504, c
Ecbatana turris Mediæ à Daniels ædi-
ficatur 194, c
Ecdippon locus 421, c
Edom, vide: A domus.
Edreus dux militum Ionathæ 162, d
Eglon Israelitæ sibi subdidit 83, c
Eglon à Iode peremptus 84, a
Ela vrbs capte 177, d
Elanus Basanæ filius vnà cum omni
sobole per Zamarem tollitur
157, c
Elcana Iudæ copiarum dux occiditur
177, d
Elcias Magnus pro Iudæis apud Petro-
nium intercedit 351, b
Eleazarus Aaronis filius 49, c. ponti-
fex fit 61, a
Eleazari mors 80, b
Eleazarus Ananiæ pontificis filius Ce-
saris hostias reijcit 470, c
Eleazarus Boethi filius pontifex con-
stituitur 335, c
Eleazarus demonis incuntator arre-
ptiorum medicus 142, b
Eleazarus Dinaei filius latro 378, c. Iu-
deorum princeps immanis 460, f.
suspensus 461, c
Eleazarus Dodie filius vnus sortium
Dauidis 134, b
Eleazarus filius Iairi in Manahemum,
cum sectatoribus impetum facit
472, b
Eleazarus Iudæ Macchabæi frater, cō-
fesso à se elephantu opprimitur
230, b
Eleazarus Iudæus Izatem ad circum-
cisionem monet 375, b. audax &
strenuus, à Ruso Aegyptio captus,
verberatur 576, c, f. crucifigendus
offertur: & Iudeos sua calamitate
ad deditionem fugamq; concitans,
tandem

Index.

- tandem dimittitur 577, a, b
Eleazarus pontifex 1, d. Moſis filius 34, f
Eleazarus Pharifaeus functionis cauſa Hyrcanum arguit, at cōiūtiſ a Ionaſtha conuincitur 247, d
Eleazari Samēi præclarum facinus 491, d
Eleazarus ſcariorum princeps 578, f. caſtellum Maſſadam dolo occupat 580, c. Iudeos ad facinus inuitat 581, c. de immortalitate animæ quid ſenſerit 582, a
Eleazarus ad mortis contemptum ſuos monet 582, d. Romanam crudelitatem Iudeis exponit 583, d. proprio gladio perit 584, a
Eleazarus Simonis filius Gioræ Iudæos aduocandos cenſet 512, a
Eleazarus Simonis Gioræ ſocius ad Herodij cuſtodes mittitur & moritur 513, c
Eleazarus ſenex ad veſcendum immunis monitus Antiocho reſpondet, & ſuppliciam fert 620, d, f
Elcinus Nephthalim filius 29, c
Elephantis ſub Antiocho Eupatore pugnatur 229, c
Eleuſa oppidum Ciliciæ 305, b
Eleutherus fluuius 238, d, 241, f
Eleutheri equites 411, c
Eliab tabernaculi opifex 49, d
Elias propheta Theſbone Galaditica vrbe oriundus ſiccitatem prædicit: Sareptam veniens a coruo nutritur: puerum in vitam vocat: Achabum querit: eundemq; idololatriæ redarguit 158, a, b, c, e, f. populi malitiam taxat: Baalis prophetas vincit illud: doctrinam miraculo confirmat: pluuiam impetrat: Iezabelam fugit: ab angelo alitur: cum Deo loquitur: Eliſeum ad propheticum munus uocat 159, Achabi facinus reprehendit 160, c. vrbem habitacionis locus habuerit 159, c. Ochoziæ mortem prædicit 165, b. Ochoziam idolatriæ arguit, ibid. d. Ioramum taxat 169, d
Eliæ forma 165, c
Eliæ ſacrificium Deo offerenti, atque oranti ignis vltionis mittitur 165, c, c
Eliacius ſub Iofia rege pontifex 183, c
Eliacimus Iofie filius antea Ioacimus dictus regnum paternum accipit 184, c
Eliacimus Iofie filius Babylonis tributum pendit, & occiditur 185, b, d
Eliaſimus Ioacimi filius in pontificatu patri ſuccedit 203, b
Elicæus Gethæi filius pontificatum accipit 371, f
Elis pontifex Aaronis filius 91, f. filiorum interitum percipit & moritur, ibid.
Elis filiorum nequitia 91, e. poena prædicta 92, c
Elis ſacerdotis filij occiſi 90, c
Eliſæus Saphati filius prophetiæ domum accipit 159, f. pluuiam prædixit & victoriam 166, a. oleum multiplicat 166, e. Ioramum de inſidijs monet 166, f. obſidetur 167, a. hoſtes Samariam adducit 167, b. cibis reſci vult, ibid. c. Adadum morti vicinum aſſerit 168, f. diſcipulum mittit ad Ieum vegendum regem 170, a. egrotat: Ioæternam victoriam prædicit: & moritur 174, b, c. eiſdemq; mortui miraculum, ibid.
Eliſæi geſta 166, c
Eliſæi ſamulus viſione firmatur 167, b
Eliſæo vati Ioramum irſcitur 167, c. in credulus perit 168, c
Elon Zabulonis filius 29, d
Elymus, **Elymei** 9, a
Elymida vrbs 229, b
Emalſema mater Amoſi vxor Manaſſis 182, f
Emauſ ſeu Ammauſ, vox quid ſignificet 503, c
Emmauſ concremata 333, c
Emmauſ vicus 338, d. 276, a. vide Ammauſ.
Emiam Zona ſacerdotalis 47, c
Eniachin tribus 509, b
Enochi raptus 165, c
Enochi finis in ſacris literis non eſt 5, c
Enoſa vrbs prima a Caino condita 4, d
Enoſus Sethi filius 4, d
Epaphrodit laus 1, c
Epheſi templum combuſtum 609, c
Epheſorum decreta pro Iudeis 267, d. 306, F. 307, b
Ephodes quid 47, c
Ephremitæ Gedeoni inuident 86, b
Ephremitarum ſors 78, c
Ephremes Iosephi filius 29, d. in numerum Iacobi filiorum pro patre Iosepho adoptatur 30, c
Ephremi pars quæ ceſſerit 78, c
Ephronem oppidum Iudææ ſubuertit 228, c
Epicrates Scythopolim Iudæis prædicit 247, d
Epicureorum error conuiſtus 195, b
Epiphanes, aliàs **Ptolemæus**, interijt 223, d
Epiphania, ciuitas 8, f
Exomidis deſcriptio 47, c
Epulæ ſeriales Iudeorum 448, c
equitum Romanorum arma 485, c, f
Equus Modius Varo ſuccedit 388, c
Erebimthonicus vicus 549, d
Erica prætoridnorum Achazæ præſectus occiditur 177, d
Eroedes Gadis filius 29, e
Eſai **Ezechiam** conſolans orat pro populo 181, a. prodigio nunciuſ del probatus 182, a. oſtenſorum theſaurorum **Ezechiam** arguit 182, b
Eſaiæ vaticinia ſcripta 182, c
Eſauſ, **Adomus** dicitur 20, c
Eſauſ natus 15, e
Eſauſ venatum mittitur 16, c. benedictione priuatur 16, c. ius primogenituræ vendit 20, c. donis Iacobi placatur 19, c. habitationem diuiſit 20, d.
Eſai vxores 16, b. progenies 20, f
Eſcon puteus 16, d
Eſdras legis Moſaica ſcientiſſimus 201, e. Iudeos in Babylone conuocat 202, a, b, c. captiuos in Iudeam reducit: ſacerdotes in obediētiæ arguit 202, e. populo legem præſctā. moritur 203, d
Eſron Pharae filius 129, d
Eſſæus vates de Antigono 248, d. Herodi regnum prædicit 296, e
Eſſaron Rubeli filius 29, d
Eſſen quid ſignificet 47, c
Eſſen, oraculum 50, c
Eſſeni quas virtutes colant 454, d. & 455
Eſſenorum placitum, vita & mores 337, c. in tormentis conſtantia, de diuinitate animæ opinio 456, b
de Eſſæis Herodes religioſe ſentit 296, d
Eſſenos Herodes honorat 297, d
Eſſus Aſſeri filius 29, c
Eſther delicatiſſimè tractatur, & Artaxerxi regi nubit 205, b, c. cauſam querit lugentis Mardochei 206, d. ieiunans Deum inuocat 206, e. Amanem accuſat apud regem Artaxerxem 208, b
Eſthmonitis arx 292, c
Eithæus Githæus Davidis ſectatur exercitui præſcitur 129, e
Eua mater omnium viuentium 3, b. a Serpente tentatur 3, d. labitur, puniatur, atq; cum Adamo Paradypo eiicitur, ibid. c, f
Euei populus 8, f

Index.

Euaratus couis	439,4	Faustus Cornelius Sylla filius primus	tia	622,623,624
Eucerus rex Syriæ	251,c	Hierosolyma conscendit	414,c	
Euemerus Græcus de Iudeis	597,b	Cl.Felix Pallantis frater à Claudio ad Iudeos missus	379,d	
Euilmaraduchus filius Nabuchodonosoris	593,c	Felix Ionatham pontificem præfectus militum Rom. occidit	380,d	
Euodus Neronis libertus	347,c	latrones supplicio afficit at Eleazarum Romam mittit	380,d. seductos occidit	381, a. accusatur
Euphrates, Paradisi fluius	3,c	381, d. Phasaelum armis adoritur	269, d. 420, d. à Phasaelo superatur	420, d. contumaces coercet
Eupolemus scriptor de Iudeis	597,b	462,d		
Eurycles Laco amicitia iungitur Herodi	313,b. Alexandri sermones indicat, ibidem c. in exilium agitur	313, d. Alexandrum in vitæ discrimen adducit	437, f. Alexandri proditor	438, a. & accusator
Eutychus libertus & auriga Agrippæ	345, d. Agrippam accusat	346, d. furti arguitur	345, d	
Ezechias Achazæ ex Abia filius rex constituitur: pius: templum aperi-ri permittit, sacrificat	178, d. cum populo epulatur: idola abiicit: Palestinos vincit	179, a, b. ad Senacheribum legatos mittit	180, c. qui occiduntur, ibidem c. opugnatur, ibidem c. Deo supplicat: probro afficitur: morbo corripitur, Deum precatur, sanatur, atque longiore vita donatur	181, a, e. Deo vota persoluit: thesauri Babylonij ostentati ab Esaiâ increpatur: moritur
182, a, b, c. Manasse filium successorem habet. ibidem c.				
Ezechias Iudeorum pontifex	595,e	Ezechias vnâ cum Anania fratre pontifice interficitur	472,d	
Ezechias latro ab Herode necatur	263, d. 417,f			
Ezechie filius Iudas regnum affectat	332,e			
F:				
Fabatus Caesaris Augusti procurator pecunijs corrumpitur: Sylleum prodit	441,f			
Fabij centurionis fortitudo	414,c			
facinora impura	524,c			
falsæ poena	68,b			
de Fame ingenti	56, b. 90, c. 133, c. 167, d. 252, d. 293, b. 337, b. 382, d. 543, f. 546, b. 549, c. 552, b. 559, f.			
Fanum, arx siue castellum	509, f. supra collem conditum	536, c. sanctum	537, b	
fami sancti descriptio	536, c. locus mulieribus destinatus	536, f		
Fatum quid vocemus	317, c			
fati Iudæici statutum	543, b			
Festus procurator successit Felici, magum oppressit	381, e. 462, c			
Festus latrones punit	462, c. vide Porcius.			
festum Azymorum	178, c. 388, b			
festum Azymorum cur institutum	519, d			
festorum dierum mores & lustrationes	406, c. leges	49, d		
fides cuiuslibet seruanda	285, c			
fidei violatæ vindicta	256, d			
filijs contumaces & proterui in parentes quomodo mulctandi	70, b			
filiorum hereditatis ius	65, f			
Flaccus Syriæ præses	344, c			
Flavius vide Iosephus				
Flavius Sylua Basso succedit	578, e.			
Massadam obsidet	570, d			
Fletus sylua	120, b			
G. Flori iniquitas, auaritia, perfidia	463, a, b, e. inuidiosus vocibus expetitur, auaritia desperatione compescitur, obsidionem templi soluere cogitur	465, a, f. Iudeos defectionis criminatur, accusatur	466, b	
Flori nouus dolus Hierosolymis	465, f. mendacium eiusdem apud Cestium	466, b		
Fœdus Dei cum Noâ	6, d. Abimelechi cum Isaaco	16, b. Iacobi & Labani	19, b	
fœderis signum inter Deum & Noachum	17, c			
Fontecius Agrippa à Sarmatis occiditur	573, c			
fortis quis sit	504, f			
fortitudo sapientiæ species	618, b			
fortitudinis lapis	95, d			
Fortunatus Agrippæ libertus	349, c			
forum Hebræorum	54, b			
fratris defuncti vxor ducenda	69, f			
fratricidij poena	210, b			
fratrum septem supplicia, & toleran-				
fraus Gabaonitarum	76, e			
Prontonis gesta in custodia	568, d			
frugum primitiæ	52, d			
Fulua Romana sit Iudaicæ Religionis	341, d			
Furij centurionis animositas	414, c			
furis poena	299, c			
furti lex	70, e			
G.				
Gaba quid significet	102, c			
Gaba equitum ciuitas, cur sic vocetur	484, d			
Gabam Ebutius spe frustratus peruenit	391, d			
Gabala arx	292, c			
Gabaeni armis tentati	81, f. dedere sceleratos nolunt	82, d. ad pœnam poscuntur	82, f	
Gabaenorum facinus cum vxore Leuitæ	81, d			
Gabaon vicus	132, e			
Gabaonitarum fraus	76, e. fœdus cum Iesu	77, a. vide, Iesu.		
Gabaonitæ Hebræorum opem postulant	77, b			
Gabaonitis septem è Sauli progenie necandi dantur	133, d			
Gabara oppidum	396, b			
Gabath Saul, vicus	531, b			
Gabaraganei populus	387, d			
Gabareni Ioanni se tradunt	391, c			
Gabinius præfectus militum Pompeij vrbes dirutas reedificari iubet	259, c. Hyrcanum Hierosolyma deducit: castella diruit, ibidem f. aristobulum Romam mittit	260, d. reductio in Aegyptum Ptolemæo, in Syriam reuertitur	260, c. Alexandrum vincit	260, d
Gabinius Iudaicam Remp. mutat	415, d. vrbes subuersas erigit	415, d. Antipatro pacem persuasit	416, b. Nabatheos superat	416, c
Gabinij res gestæ	415, b			
Gabinio portæ Hierosolymitanæ præcluse	258, d			
Gabinius Alexandrum victum in quodam castello oppugnat	259, d, e, f			
Gadas Iacobi filius nascitur, & cur sic vocatur	18, c			
Gadara à Vespasiano expugnatur	487, f. à Pompeio restaurata	414, f		
Gadareni populus	387, d			
Gadarense Herodem accusant	295, f. Vespasiano se dedunt	519, d		
Gades è Zelpha Liæ famula natus	29, c			
Gadis				

Index.

- Gadis filij 19,e
Gadite à Moysè Amoritidem impetrat 65,c
Gaditis promissa renouata 74,b
Gadias aliàs Antipater 191,a
Gadus propheta Dauidi vnus è tribus malis electionem offert 134,f
Galades collis & Galadena regio 19,b
Galates Agabæ morans Aristobulum excipit 254,c
Galantis regio ab Agrippa deficit 394,a
Gatate vnde oriundi, & denominati 8,a
Galba Imperator creatur 522,c. necatur 524,c
Gales Abimelecho insidias struens indicatur: & à Sicimitis fugatur 87,a,b
Galgalalocus 75,f
Galilea inferior que 484,b
Galilea inferior & superior describitur, ibid.
Galilea à Ioanne depopulata 479,c. igni repleta 485, b à Vespasiano inuaditur 487,c
Galilee caput Sephoris 338,b. & Tiberias 401,a
Galilee gubernationem Ioannes affert 497,d
Galilee Herodes ab Antipatro præficitur 263,c. 417,f
Galileam in pace Iosephus retinuit 389,b
in Galilea à Iosepho viatoribus iter præcluditur 396,d
Galilei sciuentes sermone Iosephi sedantur 402,c. Iosephi inimicos repudiârunt 396,b. Iosephi inimicis associatur 481,b. ab Herode deficiunt 276, d. à Samaritis opprimuntur 376, d. in Sepphoritis sciunt 402, c. ab infantia pugnacissimi, & omni tempore plurimi 484,b
Galilei iude secta 337,f
Galileorum & Samaritanorum conflictus 460,c. in Ionatham furor 397,d. in Iosephum beneuolentia 389,d. 397,a. noua inuenta, & factiones Hierosolymis 524,f
Gallie stus describitur 468,b
Gallie motus 520, d. bellum desinit 522,c
Gallus in subsidium à Sepphoritis vocatur 403,a
Gallus saluus euadit 504,c
Galli centurionis apud Gamalam facinus 504,c
Galli à Romanis cur deficiunt 572,c
Gallorum munimenta 468,b
Gallos sub mille & ducentis militibus seruire, quibus penè plures habuerint ciuitates 468,c
Gamala filius Iesu 509,c
Gamala ciuitas rebellat 503, d. 506, c. & vbi sita, ibidem d. excisa 506,c
Gamala castellum 387,e. 388,b. 403, b. à Iosepho stabilitur & à Vespasiano oblectatur 503, c. expugnatur 505,f
Gamala ciuitatis descriptio 503,d
Gamalestum fides in Romanos 387,d
Gamalestum & Romanorum conflictus 503,c
Gamalielis filium Agrippa pontificem facit 382,f
Ganges flumini Paradisi 6,c
Garistma vrbs 403,a
Garizim mons 210,d
Garizim templi asylum 212,b
Garizimus mons 224,d
Gaza vrbs 259,c. 414,f. vrbs ab Hebrais capi non potuit 80,f
Gaza ab Alexandro oppugnatur 250, c. f. occupata 221,b. 251,a
Gazei, Ptolomæi opem implorant 249,c
Gazei Ionathæ se tradunt 240,c
Gazara Palestine vrbs à Salomone bis edificata 248,b
de gazophylacio 562,f
Gedeon iuuenis imperium adeptus 85, c. populum liberat 85,c. imperium relicturus, confirmatur 86, c. Medianitarum castra explorat 85,d. senex mortuus 86,c
Gedeonis filij quot 86,c. successorum bella 86,c
Gedeoni Sicimite ingrati 86,c
Gela Beniaminis filius 29,d
Gelfemius Leuis filius 29,d
Germani vici situs 460,c
gemme victorie prouincia 50,b,c
Gemello Herodes amicitiam renuntiat 310,b
Genesar lacus describitur 502,a,b. terra eiusdem nominis ibid.d.
Gentium enumeratio quæ Romano imperio subduntur 467,d
Gentibus singulis à suis autoribus quomodo nomina sint indita 7,f. 8
Geon Paradisi fluuius 3,c
in Gerara, Abrami migratio 12,c
Gerara capitur 522,b
Geraseni quomodo se erga Iudeos cohabitatores gesserint 474,a
Gergezei populus 8,f
Germanicus Cæsar pater veneno sublitus 361,c
Germanicus Claudij Cæsaris frater 380,a
Germanus augur victus Agrippa victo vaticinatur 347,d
Germani, qualis gens 361, f. 468,d
Germani fortet, captiui 468,d
Germani à Romanis cur defecerint 572, f. capitolij collem occupant 528, b. ad sobrietatem coguntur 573,d
Germanorum seuitia occiso Caio ostensa 361,f
Germanorum rabies frenatur 363,a
Gersus Moysis è Sephora filius 34,f
Gessius Florus Iudæe procurator seruus 338,c
Gessij Flori procuratoris qui Albino succedit iniuria 338,d
iniquitas 463,a. vide Flori.
Getheris Arami filius 9,b
Getuli populus 8,d
Gigantum in Hebrone reliquie 80,c
Gigantum vallis 120,a
Gigantum posterij à quibus perdomiti 119,d. e. f.
Gimon propheta Basani regi poenam nuntiat 157,d
Gimæa vicus 484,b
Gion fons 136,f
Gioræ F. Simon Romanos inuadit 476,b
Giscala Gal. oppidulum indomitum 506, d. incenditur & diruitur 387, d. à Iosephi militibus depredatur 481,f
Giscalam sibi subijcere Titus decernit 506,c
Giscalorum status 506, d. excidium 508,a
Gitta Dauidi refugium 107,d
Githæ mœnia à Machera restaurantur 276,c. 425,f
Glaphyra Archelai Cappadocum regis filia 536, c. 299, f. Alexandro inuisa 435, c. Salomem odio prosequitur 308, a. occiso marito ad patrem cum dote remittitur 318,d. Archilao Herodis filio nubit 434,c. deinde Iubæ 336,b. somnia habet 336,c. 454,c
Glaphyra Archelai Cappadocum regis filia moritur 336,c
gloria rerum gestarum vnde petenda 405,c
Gobolitis, Idumæa regio dicta 20,f
Godolias Acani filius Hierosolymorum reliquijs præficitur 188,c. Iudeos profugos in sui tutelam recipit 189, H h 3

Index.

- Goliathus Githæus quæta statura 103,
b. Hebræos in certamen prouocat,
ibidem, c. occiditur, 104, b.
Gomaris filiorum progenies 8, a.
Gomarenfes, nunc Galatæ dicuntur
8, a.
Gorgias in Iudæam arma mouet 226, c
e. deuincit Iosephum & Azariam
229, a.
Gorgia contra Iudæos expeditio 226,
Gorgiani à Iuda uicti 227, b.
Gorion Iosephi filius 509, c. occidi-
tur 517, c.
Gorionis F. Iosephus belli dux 478, b
Gotholia Achabi filia, Iorami uxor in
Bibliis Athalia vocatur 171 f. Da-
uidis semen delictum cupit 171, f.
Hierosolymis regnat 171 f. regno et
uita priuatur 172, d.
Græcarum literarum inuectores qui
587, b.
Græco fœno perfunduntur pontium
tabulata 493, c.
Græci fortes suos heros & semideos
dicunt improborumq; animas apud
inferos uersari asserunt 456, d.
imagines colere soliti 294, d. à Iu-
dæis coram Agrippa accusantur
300, c. à Iosepho cæduntur,
388, e.
Græci historici bellum Iudaicum non
attingunt 405, f. ueritatem historie
negligunt 406, b.
Græci mu. ti in Iudæorum leges tran-
sere 609, a
Græci diis uictimas uolunt, & hostiis
ad epulas utuntur 609, c.
Græci legis nomen olim ignorarunt
610, d.
Græci legislatores reprehenduntur
614, a. & qui 610, d.
Græcorum dii 614, c. fortissimi &
religiosissimi qui, 609, c. quoniam de
rebus sacris scripserint, eorum scri-
ptorum discordia, & cur 537, c, d.
Græcorum historiis quantum creden-
dum 586, f.
Græcorum apud Alexandriam seditio
350, b. & Iudæorum seditio, 350, c.
Grando Aegyptiis ante Moysen nun-
quam uisa 36, c.
Graptæ cognata Ixatæ regis Adiabeno-
rum aulam regiam Hierosolymis æ-
dificat 525, a.
Gratus miles 396, a.
Gratus militum præfectus ad Romanos
deficit 332, a. Simoni seruo Herodis
repugnat, eundemq; fugientem oc-
cidit, ibidem, d.
Graudam calce percutiens quomodo
plectendus 71, d.
Gryphus Alexandrum occidit 246, d
Gunes Nephtholim filius 29, c.
- H
- H** Alisphragmuthoss pastores
uincit 590, c.
Harmais rex Aegypti 591, b.
Heberus Hebræorum auctor 9, b.
Hebræi Moysen susceperunt 35, b. ab
Aegyptiis obfessi 37, d. incolumes
mare rubrum transiunt 38, b. à Mo-
yse corroborati 41, d. profligant
Amalecitas 42, a. prædam ab iis
reperunt 42, b. montem accedunt
42, d. terram Amœorum occu-
pant 61, c. consilio Balam ad stu-
rum inuitantur 63, a. idola co-
lunt 64, a. Madianitas percusse-
runt 65, a. Moysen lugent 73, c.
Iordanem transiunt 75, a. Dei de-
cretum intelligunt, ibidem, c. re-
gem expetunt 95, c. Moabitas vin-
cunt 166, c. quantopere suis scri-
ptis credant 588, e
Hebræorum origo 9, b. afflictiones 30,
c. in deserto mora 40, f. castitas
43, c. cibus & uictus 43, c. de
Moysen opinio 56, a. dux Iapthes
87, f. Hebræorum fuga 92, d. à
Palestinis clades 92, d. sapientes
142, a. annales 588, b. libri quot
588, d.
Hebræis dimissio à Pharaone denegata,
onus duplicatur 35, b, d.
Hebron urbs 10, d. capta 80, e.
Hebronis urbis conditor quis 153, e.
in Hebrone Dauidis progenies 116, f.
Hecateus Abderita philosophus 595,
c. de Iudæis, 604, e. de Abrahamo
10, a. Helena Monobazi mater
539, a.
Helena Adiabenorum regina religio-
nem Iudaicam amplexa 374, a.
Helena Ananiam ritus suos docentem
audit 374, e. Hierosolyma uadens
famelicis alit 375, d. moritur
377, d.
Hecatombæon mensis 61, a.
Hecatontamachi qui 250, a.
Helcanes Leuita uxores quot habue-
rit 91, f. & liberi eius ibidem, 92.
Helias, uide Elias.
Heliopolitanus sacerdos Iudæorum
598, c.
Heliopolis urbis situs 603, b.
Helisei prophete miraculum 521, b
Hellimus Nephthalimi filius 29, e.
- Helon Israelitarum dux 88, c.
Heniochi Romanis subiecti 467, f.
Heoron arca Domini 46, c.
Herculis progenies 14, c.
Herennius Capito procurator Iamnie
345, d.
Hermæus Danaus Aegypti rex 598, a.
Hermippus Græcus historicus 594, c.
Hermogenes Græcus de Iudæis 597, b
Herodes Agrippæ frater rex Chalcidis
368, f. moritur 377, f.
Herodes Antipatri filius, uenator, bel-
lator 432, d. ab Antipatro Galilææ
præficitur 263 c. Ezechiam latronem
tollit 263, d. tyrannidis & iniusti-
tie insimulatur 263, f. iudicibus o-
mnibus occisis, Sameam honorat
264, c. ab Hyrcano admonitus, sa-
luti fuga consulit 264, c. Cælefyrie
dux designatur 268, c. Malichum
dolose occidit 298, e. in morbum
incidens, restituta sanitate, contra
Felicem proficiscitur 269, a. à Iu-
dæorum legatis accusatur 269, c.
in Bitbynia Antonium conciliat
269, c. ab Antonio tetrarcha ordi-
natur 270, c. Antigono repugnat
271, b. eumq; uincit, 420, c. ut com-
prehendatur Parthi laborant, 271,
f. cum familia fugit, sibi manus infer-
re nititur: sepe à Parthis impugna-
tus uictor discedit: Massadam castel-
lum ingreditur 272, a, b, c. à Mal-
cho Arabiæ rege repudiatus, regno
excedere iubetur 272, f. in Aegy-
ptum contendit: Romam properat:
Antonio casus suos narrat: ab Au-
gusto Cæsare iuuatur: Senatui Ro-
mano commendatur: & Iudææ
rex declaratur, 273, a, b, c, d, e. mili-
tes contra Antigoni colligit: Iop-
pem occupat: multos sibi adiungit:
Ressa castello capto Hierosolyma
petit: & quare urbem adortus sit,
proclamari mandat: à mœnibus ar-
cetur: de comœatu prospicit: equi-
tatu Hierichūtem petit 274, b, c, d,
e. latrones à maleficiis cohibet, ho-
stem Antigoni uincit, & tota Ga-
lilæa potitur: armis cum Antigono
decertat: deflores morte afficit: à
Machera auxilium accipit 275, b,
c, f. Antonio Samosata obsidenti
auxiliaturus insidiis Barbarorum
impetitur: Barbaros profligans spo-
liat: ab Antonio honorifice excipi-
tur, & comiter salutatur: Galilæos
deficientes pugna propulsat: tricli-
nij casum mire euadit, vulneratur
276 b, c, e, f. Antonianos uincit, et
lauans

Index

- lauans periculum illasus mirifice ef-
fugit: Pappi caput Pheroræ tradi
precipit, Hierosolymis oppugnan-
dis exercitum admouet, atq; nuptias
celebrat, annonæ difficultati prospi-
cit: Hierosolyma expugnat 277
deuictis hostibus militares copias
compescit: rapinas per urbem fieri
prohibet, et urbem ab ulteriore ve-
xatione pecuniis exercitus datis re-
dimit 278, b, c. amicos promouet,
inimicos tollit: factionis Antigonianæ
primates interficit 279, b, c. Aristobulo
pontificatum attribuit: Ananelo
pontificatum abrogat 280. Aristobulo
insidias struit: eundem tolli curat,
ad Antonium vocatur causam de
Aristobuli nece dicturus, uxoris suæ
necem Iosepho patruo suo precipit:
Antonium donis cecat 282, d. à Cleopatra
ad stuprum sollicitatur: Cleopatram occi-
dere consultat 283, e, f. Cleopatram
in Aegyptum ducit: Antonio opitu-
latur: Arabes vincit 429, b. sed Athe-
nionis proditiōe vincitur 284, b, c, d,
e. 428. Hyrcanū tollit. 286, e. 287,
c. à Cesare regnū obtinuit 288, a.
Herodes Doride repudiata Mariam-
mem reducit 432, e. calumniis op-
pressam occidit 288, e. uxoris oc-
cise causa affligitur 290, d. intimo-
s amicos occidit 291, a. Athletica
certamina instituit 291, e. fame
laborantibus subuenit 293, d. Hiero-
solymis regiam edificat 294, a. Simonis
filium uxorem duxit 294, b. maleficia
coercet 295, d. Cesari templum extrui:
tributa minuentis seditionibus occurrit:
populū sacramento obstringit: de Es-
sæis religiose sentit 296, b, d. 297, a. \
- Herodes filios apud Casarem accusans,
lachrymis ad misericordiam mouetur
303, f. filios in vincula conijcit
314, b. filios apud Barytum da-
mnat 315, e. iudicio conseruati,
supplicio adiudicantur 316, b. 439,
d. atq; eos strangulari iubet 317, b.
quot uxores et liberos habuerit
319, a. 440, f. Phariseos necat 320,
b. quinquennale certamen habet
305, d. Antipatridem oppidum cō-
dit 305, e. monumentum Davidis
spoliat 319, b. 307, d. turbis dome-
sticis agitat 309, e. amicitiam in-
timis renuntiat 310, b. ac mortem
optat 311, b. Traconitas truci-
dat 311, f. latrones ad supplicium
poscit 312, a. Raptam castrum di-
ruit à Sylleo accusatur 312, c, d. cō-
tra Sylleum defenditur 315, c. sibi
manus illaturus Antipatrum iubet
occidi 327, e. funeratus lugetur
328, d. 448, a.
- Herodiani regni diuiso 453, b.
Herodis successores 448, c.
Herodis progenies 278, d. 343, c.
ab Herode cur vrbes condite 338, a.
430, c.
- Herodes Herodis filius ab Aretā bello
vincitur 342, d. 441, c. Tiberia-
dem urbem condit 338. Artabanū
et Vitellium conuiuio excipit 342.
uxorem Aretæ filiam repudiens fra-
tris coniugem reducit, ibidem, d. 10
annem Baptistam occidit 343, a. in
exilium abigitur 350, a. 349, b. in
Hispaniam fugit 458, a. occiditur
339, a.
- Herodias Herodem ad nauigandum Ro-
mam, regiam dignitatem recepturū,
impellit 349, c.
- Herodes Phasaeli filius 343, d.
- Herodium oppidum 272, c. describitur
575, e.
- Herodotus de Aegyptiis 609, f. Ae-
gyptiorum regum nomina, cur non
dicat 148, e. de Susaco 154, d. Iu-
deorum circumcissione 594, e.
- Hezarbunis dux militum capitur 86, b
- Hiberi olim, dicuntur Romani 604, e.
- Hieremias propheta Iosie epicedium
scribit 184, d. accusatus ad suppli-
cium depositus: liberatur: librum
suum populo prælegendum tradit
185, b, c. Sedeciam à Pseudoprophe-
tis seductum monet 186, a. de ca-
ptiuitate Babilonica vaticinans cō-
temnitur: in iudicium ducitur, affli-
gitur: in carcerem coniectus futura
predicit: despicitur, torquetur 186,
d, e, f. in puteum fūne demittitur:
extrahitur: frustra, Sedeciam, vt vr-
bem Babiloniis traderet, monet 187,
a, b. à Babilonio muneribus dona-
tur: vbi moretur: Baruchum e carce-
re liberat, 188, c. in Aegyptum ab-
ducitur 189, c. Iudæis frustra sua-
det, vt Babiloniis seruiant 189, e.
- Hieremias oraculorū certitudo 187, f.
- Hieremias militum Iosephi præfectus
403, b.
- Hiericho vrbs 62, a. describitur 520,
f. euertitur 75, d. à Romanis vastatur
274, f. eius præfectus murorū fabri-
cæ 151, c. vaticinio se regem futu-
rum cognoscit, decem tribuum rex
eligitur, et Sicimis habitat 151, e.
populum ad defectionem sollicitat:
Solomonis iram refugit 151, c, d.
aureas vitulas facit 152, d. à falso
- propheta seducitur 153, b. filio
suo ægrotante quid responset à pro-
pheta acceperit 155, a. contra A-
biam ducit exercitū 155, c. vincitur
ac moritur, relicto regni successore
Nadabo 156, b.
- Hieroboami tota familia à Basane ex-
tinguitur 156, f.
- Hieroboamus 10æ filius Israelitarum
rex 175, d. Syriam suo regno im-
pius adijcit, ibidem. Zacharia filio
herede relicto moritur 176, a.
- Hieronymus historicus Iudæorū 597
a. Antiochi regis amicus, Syriam
administrat 597, a. Hierosolyma
vrbs pulcherrima et maxima 596,
b. Solyma dicta 11, b. 119, c. vnde
nomen sumpsit 596, c. eius pri-
mus conditor quis 569, c. Hiero-
solyma obseffa à Rase Damasceno-
rū rege 177, c. à Babilonio 185,
e. 186, c. ab Herode et Sosio 277,
d, f. à Pompeo 414, a. ab Hero-
de 423, c. à Cestio 475, f. à Ti-
to 549, c. Capta et vastata à Cha-
nanais 80, d. à Dauide 119, d. à
Susaco rege 122, a. 154, c, d. à Nabu-
chodonosoro 187, d. à Nabuzar-
dane 188, b. ab Herodianis 277,
f. à Tito Casare 405, e. ab An-
tiocho Epi: hanc 407, b. ab He-
rode et Sosio 426, f. 427, a, c. à
Tito ac Babiloniorū rege 544, e. à
Vespasiano 569, c. ab Antiocho
Epiphane 571, c. à Romanis 583,
b. restaurata à Salomone 148, b.
ab Ozia 176, b. à Manasse Eze-
chiæ ex Achiba filio 182, e. à Ne-
hemia 204, a.
- Hierosolymitani discordes 517, e. 529,
b. vnanimes 540, b.
- Hierosolymitæ ab Antiocho ad alie-
nos mores cogi non possunt 627, c.
- Hierosolymitarum fames 546, b.
549, e.
- Hierosolymitanorum et Agrippæ dis-
sidium 321, f.
- Hiezechiel in Babylonem abducitur
185, e. templum vastandum prædi-
cit 186, b.
- Hiezechielis oracula solida 187, f.
- Hippeni Iudæos cohabitatores male
tractant 473, f.
- Hippicosturris 535, d.
- Hippodromus, locus 447, c.
- Hiramus Tyrionum rex, Vide Iromus.
- Hirene concubina Ptolemæi Physco-
nis sobrietas 605, d.
- Hispania Historiographis ignota
589, f.
- Hispani Romanis parent 468, c.

Index.

- historia Antiquitatum Iudaicarum*
 quot annorum res gestas contineat 586,e
historia brevis Hierosolymæ urbis
 569,c
historiæ veræ indicium quod 588,a
historiæ cur scribendæ 1,a
historijs suis Iosephus fidem facit
 401,f
historias suas Iosephus cur conscripserit 1,b
historiarum Biblicalium finis in Iosepho 245,a
historicus falsitatis arguitur 401,d
historici officium & finis 255,b.
 400,c
historici de Iudæis 597,b
historiographi optimi qui 406,a
historiographi Græci bellum Iudaicum reticent 405,f. veritatem historiæ negligunt 406,b
historiographi Græci Hispaniam ignorant 589,f
holocaustoma sacrificium cur dictum
 50,f
Homeri carminis vetustas, & an ab Homero quid scriptum sit 587,b
homo sui interitus autor 6,d
hominis creatio 3, a. ætas constituta 9,d
hominum scelera 5,b. commertia quorsum vitanda quibus 52,e,f
homicidium Davidis 123,f. 124,c
de Homicidijs Draco leges conscripsit 587,c. homicidarum inuitorum asyla 65,c
homicidij incerti inquisitio qualis fiat
 68,b
Homoneæ, loci nomen 398,c
horti pensiles à Nabuchodonosor extructi 192,c
Hycos quid significet 590,d
Hycosyamus herba 48,b.
Hyperberetæus mensis 51,d
Hyrceanum vicus 428,b
Hyrceanus Iosephi filius fratribus odiosus 221, c. in solitudinem cum bobus ablegatur 221, c. in Aegyptum mittitur 221, e. insidijs fratrum petitur 221,f
Hyrceanus Arionem dispensatorem vinctulis tradit 222, a. eundemque numerato precio dimisit 222,b. accusatus, causam suam agit 222,b. fratres insidiatores prælio vincit 222, f. Arabibus molestus 223,b
Hyrcani sales 222, c. facultates Antiochus occupat 223,d. detestabile exitium 223,d
Hyrceanus Simonis filius Ptolemæum
 oppugnat 244, f. à quo matrem & fratres suos torqueri videt: atque interfici cognoscit 244,f. 245, a. ex Davidis monumento pecuniam petit 245,e. in Syriam expeditionem instituit 245,f
 Romanam amicitiam renouat 246, a. pace fruitur 246, d. Samaritan, nunc Sebastem dictum, obsidet 246, c. solo æquat 247, b. cum Deo colloquitur, ibidem. in Phariseorum odium incidit: functionis causa ab Eleazaro arguitur 247,c, d. à Phariseis ad Sadducæos deficit 247,c
Hyrcani de filijs vaticinium 248,a.
 mors & laus 247,f
Hyrceanus Alexandri Iannæi filius 253, c. matri inuidens Aristobulum accusat 254,d. cum Aristobulo de regno contendit, 255, c. 257, c. d. ad Aretam confugit, ibidem. pauper 256,f. apud Pompeium accusatur 257, c. pontifex constituitur eius nominis primus 259, a. 341, d. 408, e. Hierosolyma deducitur, 259,f. in pontificatu confirmatur 262,c. accusatur, ibidem d. pontifex declaratur, d. 412, b. 414, e. moenia patriæ collapsa restituendi potestatem accipit 262,c. Herodem Antipatri filium in ius vocat fugit: increpatur 264,a,c, d. proventus annuos accipit 265, d. Antonio auream coronam offert 269,d. à Parthis impetitur 271, d. vinctus ducitur e, 422, c. auribus priuatur 272, e. dimissus à Parthis ad Herodem reuertitur 279,d. à Iudæis honoratur, ibidem e. ab Herode occiditur 287, c. 286, c. 432,c
Hyrcaui cum Aristobulo sœdus 255,c.
 412,f. bonitas 255,e
Hyrcano proventus & loca adiudicantur 265,d
 I.
Abes à Naase obsidione cingitur
 97,d
Iabesinis auxilium à Saulo promissum 97,c
Iabinus Chananeorum rex Hebræos opprimit 84, c. ipseque interit 85,a
Iabissa vrbs: & Iabissenorum erga Saulum, & filios eius extinctos officium
 115,c
Iabissus vrbs Galaditidis occupata: omnesq; eius habitatores, exceptis 400 virginibus, cœss 82,d
Iachenus Simeonis filius 29,d
Iachin, columna vestibuli templi
 144,a
Iacimus filius Zamaris 319,d
Iacimus pontifex 384,a
Iacimus pontifex, vide, Alcimus
Iacimi filius à Gamala abiit 393,e
Iacobus Isaaci filius nascitur 15,e. Esauo benedictionem præripit 16, c. fratris iram fugiens in Mesopotamiam tendit: dormiens cuiusmodi visionem habuerit 16,f. consolatione diuina erigitur: votum deo facit 17,a. ducit Prachelem uxorem 18, b. à Socero fugit in patriam 18,d. cum fratre Esauo redit in gratiam 19, c. cum angelo luctatur, ibidem d. Israel vocatur, ibidem: cum Esauo paternam hereditatem partitur 20,d. opulentus & sœlix 21, a. Iosephum filium luget 22,c. filios in Aegyptum frumentatum mittit 25,c. Iosephum adhuc viuere intelligit 29, a. ad Iosephum migrat 29, b,c. Pharaonem salutat 30, a. natus annos 147, moritur: inq; Hebrone sepelitur, ibid. c
Iacobus Apostolus, frater Iesu Christi lapidatur 382,c
Iacobus Idumææ rector patriam prodit 523,d
Iacobus Iudæ Galilæi filius crucifigitur 377,c
Iacobus, septimus è fratribus Machabæi, supplicio afficitur 624,a
Iacobus Sose filius dux militum 567,b
Iaddus Ioannis patris loco pontifex constituitur 210, b. ab Alexandro familiariter excipitur immunitatem tributorum impetrat 211,d,f. moritur 212,c
Iadon propheta Hieroboami idololatriam obiurgans in eius aram vaticinatur 152,f. deo inobediens à leone necatur 153,c
Iairus Galadenus, Hebræorum princeps 87,e
Iale Sisarem occidit 84,f. 85,a
Iaminus Simeonis filius 29,d
Ianel Zabulonis filius 29,d
Ianias rex Iudeorum 590,d
Iannæus Leui filius 391,e
Iapha Galilæa vicus 396, b. capta à Tito 494,b. à Traiano expugnatus 493,e
Iaphæi à suis excluduntur 493,f
Iaphetus filius Noë 7, a. eius posteri 7,f. 8,a.
Iaphtha Ephremitarum victor, filium immolat 8,b
 Iaph.

Index.

- Iaphthes Hebræorum dux 87, f. votum facit 88, a. sepelitur 88, c
- Iarmensis 143, a
- Iardus saltus seu sylva ab exercitu Romano cingitur 577, c
- Iaredus quis 4, d
- Iason alias Iesus Onie pontificis filius vocatur 228, d
- Iason pontifex impius 620, a
- Iauanis filiorum genus 8, b
- Iaus filius Esai 20, f
- Iazares filius Abrami è Chatura 14, d
- Iaziel vates Iosaphato victoriam promittit 164, d
- Iazoron vrbs à Iuda Macchabæo expugnata, & concremata 228, a
- Iberi populus 8, a
- Ibium & serpentum odium 33, b
- idololatra Achabus 158, e. Achases offert filium 177, c. Amasias, 174, f. Hieroboamus 152, d. 155, a. Ochozias 165, d. Salomon 150, d
- idololatra Chutai 180, a
- idola Ierosolymis ab Execia rege abolentur 179, a
- idola à Matthia Affamonæi filio tolluntur 225, d
- idolorum euersio præcepta 66, c
- Idumæa vnde nomen suum sortita 20, e. olim Adoma, Amalecitis & Gobilitis appellata, ibid. f
- Idumæa vastatur 523, f. 524, c
- Idumæus patriam prodit 523, d
- Idumæi sceleratissimi 579, c. ab Amasia victi 173, f. 174, e. domiti à Ioabo 122, b. à Iuda debellantur 228, a. subacti, circumcidi coguntur 246, a. à Iudæis desciscunt 169, c. tabernacula erigunt 514, c. Hierosolymitanos trucidant 515, b
- Idumæorum dissidium 525, a. duces de se tradendis consultant 567, b. ad bella alacritas 512, b. seuitia 516, b
- Iebosthus Sauli filius periculo eripitur: rex designatur 116, b. Abeneri interitur: ægrè fert: dormiens occiditur 118, d
- Iebosthi caput Dauidi adferentes, obiuergantur, & necantur 118, e
- Iebusei populus 3, f. ludibrio Dauidem exponentes cæduntur 119, c
- Iechonias è carcere dimissus regiæ Babylonice præficitur 192, d. vide infra Ioachim: nam binominis fuit.
- ieiunium Dauidis ob Abenerum 118, b.
- Israelitarum 94, d. Iudæorum tri-duanum 206, c
- Ierasha Iothami mater, Ozie regis vxor 177, a
- Israel vrbs 159, d
- Iesseus filius Obedæ 91, d.
- Iessai filij qui 102, d
- Iesus Christus quando crucifixus 340, a
- Iesus Anani filius Hierosolymæ excidium prædixit 564, b
- Iesus tormenti lapide perimitur 564, c
- Iesus Damnei filius in pontificatu firmatur 382, d
- Iesus Gamalielis filius ab Agrippa pontifex constituitur 382, f. deponitur 383, d
- Iesus Iason dictus sacerdotium adipsi-scitur, eodem priuatur 223, d. cum Onia fratre seditionem mouet, ibidem, e
- Iesus Naueci filius, alias Iosua dictus à Mose exercitui præficitur 41, e. Amalecitas vincit 42, a. vna cum Chalebo populum Chanæeorum multitudinem territum, consolatur 55, c. Moysi succedit 65, c. pro salute populi sibi peragenda prædicat 72, f. Chananeam explorans in Hierichuntem suos mittit: Rubenitis & Gaditis promissiones Moysi factas renouat 74, b. Iordanem cum exercitu traiecit: Hierichuntem euertit 75, a, b, d. Aimam excindit 76, c. cum Gabaonitis socius iniens, Hierosolymitas vincit, reges quinque cædit 77, a, b, d. oppida munit, ibidem f. Chananeam terram victoria questam tribubus diuidit 78, b, c. hostes extirpari præcipit, prædam acceptam distribuit: Transiordanenses dimittit, ibidem e, f. Sicima sibi domicilium eligens moritur 80, b. sepelitur, ibidem c
- Iesu alias Iosue verba nouissima 80, b
- Iesus Phabetis filius pontificatu priuatur 294, b
- Iesus pontifex multitudinem Hierosolymitanam alloquitur 512, d. Zelotas in vrbe suppressi monet 513, d. moritur 515, c. cum Anano occisus laudatur, ibid. d
- Iesus Saphiæ filius nauatarum & inopum factionis dux palatium incendit, Græcos interimit 388, f. latronum princeps, Iosepho insidias struit: comprehenditur, dimittitur 390, d, e. summum magistratum gerens populum à Iosepho auocare nititur 391, f. 398, b. de suppellectile regiæ incense ex Iosepho querit 399, a
- Iesus Sapphæ filius, vnus è pontificibus militum dux optatur 478, b
- Iesus Thebutij filius sacerdos Tito c: sacra donaria tradit 567, c
- Iesus Tobie P. latronum dux 499, d. ad Taricheas cum socijs confugit, ibidem, e. nouali prælio cum Romanis certat 500, b. vincitur 501, c
- Iesus Sia filius pontifex 335, f
- Iesus Iosedeci pontificis filius à Cyro Persarum rege pontifex designatur 383, f. altare erigit 199, c
- Iethegleus alias Raguel 34, a
- Iethra Moysi socer 80, e
- Ieus Amasis F. Ramatham expugnans rex Israelitarum inungitur 170, a. Ioramum & Iezabelam occidit, ibidem e, f. Iezabelam sepeliri mandat: Achabi & Ochozie cognationem tollit: Baalis sacerdotes necat: posteritatis suæ promissionem accipit 171, a, c, d, e. regionem ab Azæle vastari sinit: degenerans moritur & sepelitur: Ioazam filium successorem relinquit 173, a
- Ieus Nemessei filius rex Israelis 159, f
- Icus propheta Iosaphatum regem Hierosolymorum, ob impio Achabo contra Adadum latas suppetias, arguit 164, b
- Iezabela filiz Ithobali, Achabi vxor 158, a. impia, in prophetas seuit, ibidem e: Elie propheta, quod prophetas ipsius interfecisset, necem minatur 159, d. Nabuithum ob vineam denegatum per calumni-am occidit 160, b
- Iezabela iussu Iei regis de turri præcipitata ab equitibus concucatur 170, f
- Iezeciel propheta 184, e
- igne extincti filij Aaronis 49, f
- Illyrici Romanis subditi 468, b
- imagines colere Græci soliti 294, d
- immunda quæ Moysi 52, d
- immundi homines qui 52, e
- impedimentorum custodibus æquè ac pugnantibus præda partienda 114, c
- Imperatores Rom. templum Hierosolymitanum honorauerunt semper atq; ornauerunt 551, c
- Imperij Romani fines quousq; tendant 468, 486, f
- impostores & Magi Hierosolymis turbas post se trahunt 380, f
- indulgentia quandoq; noxia 101, e
- Indici philosophi 595, a
- Indorum philosophi igne sibi admoto moriuntur 582, c
- ingenij humani prauitas 108, d
- ingratitude Aegyptiorum 33, d. Deme-trij in Ionatham 240, c
- ingrati

Index.

- ingrati Sicimitæ Gedconi 86, e
 iniuria maxima quæ 67, d
 inobediens Deo propheta necatur 153, c, d
 inobedienciæ poena 70, b
 inobediencia Sauli 101, d
 infaniam simulat David 107, d
 inuenti lex 70, f
 inuenta debere restitui ibidem
 inuidia pietate vincitur 108, d
 Ioabius Davidis sororis filius, Abenero pugnatur occurrit 116, c. Abenero insidiatur: eundemque persequitur 116, e, 117, d. enecat, ibidem, e. 138, e. exercitui Davidis præfectus Idumæos donat 122, b. Syros vincit 123, c. contra Ammanitas pugnat & superat, ibidem, b
 Ioabius pro Abesalomo intercedit apud Davidem 126, d. Abesalomo armis resistit 129, f. Abesalomum interimit 130, b. Davidem obiurgat, Abesalomum lugentem 130, f. Amasam dolose occidit 132, e. Sabæo resistit 132, e. Abelmacheam obsidet 133, a. Adonia deletio, metuit 140, b. in templo occiditur 140, c
 Ioabi frater Asael 116, d
 Ioabi militis virtus 119, d
 Ioachabes nascitur, & quid significet 92, f
 Ioachimus aliàs Iechonias Ioacimi filius rex Iudææ constituitur 185, d, e
 Ioachimus à Babylonio obsidetur, & abducitur 185, e. liberatus è vinculis regiæ Babylonice præficitur 192, d
 Ioacimus Iesu filius pontifex 201, d. moritur 203, b
 Ioacimus Iosæ filius, aliàs Eliacimus regnum patris, tributarium Aegyptijs factum, accipit 184, e. tributarius etiam Babylonis fit 185, b. occiditur, ibidem, d
 Ioasus pontifex Gotholiam regno spoliatur & occidit 172, d
 Ioasum regem constituit, ibidem a. religionem curans populum in Ioasf verba cogit 172, d. templo restaurando studet 173, b. moritur, ibidem, c
 Ioasus præceptore defuncto, Ioasus degenerat 173, d
 Ioannes, aliàs Hyrcanus, vide Hyrcanus.
 Ioannes Anania filius Gophnitæ & Acrabatene regionum rector designatur 478, c
 Ioannes Asamonæi filius occiditur 408, c
 Ioannes Baptista ab Herode occiditur 343, d
 Ioannes Careæ filius dux profugorum Hierosolymitanorum Godoliæ fide liter consulit 189, a, b. Ismaelem Godoliæ occisorem persequitur, captiuos ab eodem recipit, ibidem, d, e. Hieremiam consulit, & cum in Aegyptum abducit, ibidem, f
 Ioannes dux militum Ionathæ frater occiditur 234, d
 Ioannes Esseus toparchias administraturus, Tamnam mittitur 478, b
 Ioannes Gaddis Matthiæ filius 215, a. à Medabensibus Amariis occiditur 234, d
 Ioannes Idumæorū dux ab Arabe quodam sagitta occiditur 540, d
 Ioannes Iudæ filius pontifex fratrem, Iesum nomine, in templo interficit 210, a. punitur, ibidem, b
 Ionathæ ac Iudæ fratris Ioannis interitum vindicat, ibidem, b
 Ioannis pontificis monumento aggeres à Tito admoventur 43, c
 Ioannis Iudæ fratris mors 408, c
 Ioannes Hyrcanus effeminatus 409, a. moritur, ibidem, d. vidi Hyrcanus.
 Ioannes Levi filius Gischalensis, Galilæos à Iosepho auocat: Gabarenos sibi copulat 391, b, c. Iosepho per Simonem imperium abrogat 394, b. contra Iosephum consilium pronunciat 396, c, d. 399, e. consilio Iosephi à suis deseritur 402, b
 Ioannes Giscala, aliàs Giscalenus scarios moderatiores esse demonstrat 579, b
 Ioannis Giscalæi malitia 479, b
 Ioannes Leuiæ filius homo fallax 506, d. ambitiosus, arrogans 518, d. Iosephi iussu Gischalam muro cingit 478, d. Iosepho insurgit: comitatum audaciæ inuenit: Galilæam depopulatur, avarus Galilææ gubernacula affectat, & falsos rumores de Iosepho spargit 479, b, d. Iosephum iubet interfici 480, e. fugit 480, f. 507, b. fugam dissimulat: Hierosolymitanos ad bellum incitat 508, b. quantum exercitum habuerit 588, f. & ubi castra sua posuerit 539, a. Iosepho insidiatur 481, a. Titum fallere conatur 507, b. arcana reuelans 511, c. & sanum occupans seditionem mouet 533, a, b. turres erigit 530, d. strenue Tito repugnat 541, b. Romanis adiutum obstruit 546, a. arte Romanorum aggeres deiecit 548, a. ad sacrilegia se conuertitur 551, e.
 Iosephum conuiciatur 556, a. à Romanis capitur 569, b. in Italiam portatur 574, b
 Ioannis & Simonis crudelitas 546, e
 Ioas seu Iosafes filius Iosæ Israelitarum Rex pius, Eliseum ægrotum inuist: lamentans ab Eliseo consolatur: Adadum Syriæ regem tribus prælijs vincit: moriens regnum filio Hieroboamo relinquit 174, a, b, c
 Ioas Amasie literis ad bellum irritatur 175, a. contemnit Amasie minas, quem in pugna capit, ibidem, b. Hierosolyma populatur 175, b
 Iosus Ochozæ filius à Gotholiam seu Italia seruatur 171, a. in templo custoditus, olco sacro iunctus rex proclamatur 172, c. necari à Gotholia iubetur 172, d. templum instaurat 173, a. mortuo præceptore Iosado, degenerat 173, d. Zachariam lapidat 173, d. Amasiam vincit 174, d. templum spoliatur, morbo corripitur, & moritur 173, e
 Ioasf probitas 172, f
 Ioazarus dux contra Iosephum Matthiæ filium mittitur 481, b
 Ioazarus F. Iosepho inuidet 394, d.
 Ioazarus pontifex constituitur 326, e. pontificatu priuatur 335, e. 338, d
 Ioazarus filius lei regnum paternum assequitur 173, f. dei beneficio liberatus ab Asaele, moritur 174, d
 Ioasæ precatio 174, d
 Ioasus Iosæ filius regnum paternum capit, vir impius, at captiuus in Aegyptum abducitur & moritur, 184, e
 Iobacchus torrens 19, d
 Iobel quis fuerit 4, d
 Iobelus quid significet 53, e
 Iobeli anni remissio & libertas 53, e
 Iochabel mater Moysis 31, e
 Iodes filius Geræ Egloni Moabitarum regi familiaritate iungitur 83, f
 Iodes Eglonam interimit 84, d
 Iodes à Moabitibus oppressos Hebræos libertati restituit 84, b
 Ioel Samuelis filius 95, b
 Iolamus filius Esai 20, f
 Iobel Samuelis filius, quomodo se in principatu gesserit 95, b
 Ionas propheta Hieroboamo Amasie filio vaticinatur: ad Niniuitas mittitur, & in mare proicitur, ac à ceto haustus post triduum viuus in terrā reuocatur 175, d, e, f
 Ionia

Index.

- Ionia** unde sic dicta 8, a
- Ionici** Iudæi apud Agrippam Gentiliū iniurias queruntur 300, c
- Ionum** in Iudæos odium 218, c
- Ionathas** Amani filius pontificatum ab Agrippa oblatum repudiāns, fratri Matthiæ eum conciliat 370, c. quid gesserit 461, b
- Ionathas** Afamonæ filius Antiochi Eupiphanis filio reconciliatur, à Tryphone captus occiditur 408, c
- Ionathas** Sauli filius castrum Palæstinarum expugnat: hostes vnico tantum armigero comitatus aggreditur, Palæstinos 20, occidit 99, a, c, f. animo suus & honestus 100, d. Dauidem amat 105, c. 106, d. e. fœdus cum eo in it, ibidem d. 109, castra Palæstinorum vifitat 99, e. Palæstinos conficit 99, e. Sedigitum vincit 133, f. Dauidi liberos commendat 106, e. patrem Dauidi reconciliat 105, c. Dauidi patris mentem aperit 105, b. à facie patris profugit 107, b. morti addicitur & eximitur 190, e. in pugna contra Palæstinos occumbit 114, f. eius posteri à Dauide honorantur 122, c
- Ionathæ** interitū Dauid deplorat 116, a
- Ionathas** quidam Sadduceus cum Pharisæis contendit 247, d
- Ionathas** homo vilissimus, ad singulare certamen Romanos prouocat, Pudētem equitum Romanum duello victum interficit: & à Prisco centurione sagitta transfigitur 558, e, f.
- Ionathas** Matthiæ filius, defuncto fratri Iudæ in imperij administratione succedit 233, d. suffragijs Iudæorum dux fit, ibid. c. Bacchidem superat 234, a
- Ionathas** Medabenses vlciscitur 234, b. insidias vitat 234, d. Bethalagæ obfessus 234, d. in Bacchidis castra irrumpit 234, e. Bacchidem compulit discedere 234, e. patriæ religionis obseruans 235, a
- Ionathas** pontifex fuit stolam pontificiā inducens, exercitum conducit 235, e. ad nuptias Alexandri vocatus honore afficitur 237, d. Ioppen occupauit 237, f. Apollonium superat 238, a. ab Alexandro munera captat 238, c. Demetrium donis placat 239, c. à Ptolemæo honorifice excipitur 238, d. Azotum inflamat 238, d. in amicitiam Tryphonis recipitur 239, e. Demetriū vt eiiciat præsidia rogat 239, f. in Demetrii duces exercitiū cogit 240, d. in Arabiam tendens Nabateos vastat 241, f
- Ionathas** Matthiæ filius.
- Ionathas** Demetrianos vincit 241, d
- Ionathas** Romanorum & Lacædemoniorum amicitiam renouat 241, b. exercitu dimisso, Tryphonem profecultur, et capitur 242, d. dolo captus interficitur 242, c. 384, b. 242, d
- Ionathæ** Vtelius pontificatum cōfert 341, c
- Ionathæ** monumentum 243, c
- à Ionatha** successiones principum vsq; ad Aristobulum 408, c, d
- Ionathas** Absalomi filius Ioppen mittitur 243, b
- Ionathas** alijs Ionadab Ammonis socius 125, d. Dauidem solatur 126, a
- Ionathas** Phariseus malitiose in Iosephum mentitur 398, c
- Ionathas** ad Iosephū quid scribit 396, a de fuga cogitat 397, b. Darabitta venit 399, f. à Iosepho Hierosolyma mittitur 400, d. præsidia è castris Iudææ amoueri petit 239, f
- Ionathas** pontifex primus Massadam ædificat & nomen id imponit 580, a
- Ionathas** pontifex à Felice occiditur 380, d
- Ionathas** pontifex à Scarijs occisus 461, f
- Ionathas** Same filius virum sex cubitorum sternit 133, f
- Ionathas** textor, sicariorum princeps, Iudæos incautos seducit, comprehensus ad Catullū ducitur 585, e. viuusq; exurit 586, a
- Ionici** Iudæi Græcos cur accusarint 300, c
- Ioppe** ab Herode expugnatur 274, c. 423, e. à Ionatha occupatur 237, f. à Simone occupatur 242, a. importuosa 498, c. diruitur ibid. c. eius situs describitur, ibid. seditionum receptaculum 498, c
- Ioppe** à Cestij militibus capitur, diripitur & incenditur 475, c. bis à Romanis excisa est 498, c
- Ioppeni** fluctuum tempestate obruti 498, d
- Ioppenium** interfectorum quot M. 498, c
- Ioramus** Achabi filius Ochoziæ fratri in regno succedit 165, d. à Iosaphato auxiliū petit 165, e. eidemq; præsidium promittitur 165, f. Moabitarū regi bellum facit 165, c. Moabitis vicit 164, a. de insidijs ab Elizeo admonetur 166, f. fame urgente Elizeum interfici iubet, cuius mandati eū mox pœnitet 167, e. obsidione Adadi liberatur 168, d. Ramatham obsidens telo petiuit 169, f. vulncri me-
- detur 170, b. cum tota stirpe ab Iel occiditur 170, c. 169, e. & cadauer eius in agrum Nabathi proiecitur 170, c
- Iorami** exercitus deletus 169, d
- in Ioramum** factio Arabum 169, c
- Ioramus** Iosaphati filius in regnum patrum succedit 166, c. fratres & amicos paternos occidit 169, b. ab Iudamæis alijsq; gentibus deseritur, ibid. c. ab Elia iteris increpatur 169, d. & suum factum cognoscit, ibid. moritur, & pro merito tractatur 170, d
- Iordanis** fontium origo 501, c
- Iordanis** refectus mortuis 520, c
- Iordanem** traiecerunt Hebræi 75, a
- Iosabetha** Ochoziæ soror pontificij Iosaphati nupta 172, a. Iosaphum seruat
- Iosadochus** pontifex Babylonem vinctus ducitur, vinculis eximitur 188, d
- Iosaphatus** Achili filius à commensarijs Dauidis 122, c
- Iosaphatus** Asani filius pius patri succedit 157, f. præsidia vici bibus suis imponit, & collapsam religionem restituit 162, b, c. cum Achabo fœdus facit, ibid. d. quantos habuerit exercitus 162, d. cū Achabo in Syros contēdit 163, c. à Ieu propheta increpatur 164, b. pietatē ac iustitiā colit 162, b. 164, b. bello impetitus Dei opem implorat, ibid. d. Ammanitas et Moabitas citra sanguinem vincit 164, f. cum Ioramo Moabitis bellum infert 165, f. moritur 166, d
- Iosephus** Antipatri filius, Herodis frater 416, d. ab Antigono oppugnatur, 273, f. Idumææ præsidio ab Herode fratre præficitur 275, a. 424, c. in Iudæa perit 276, d. 425, c.
- Iosephus** Cabeus pontifex creatur, munere priuatur 382, b
- Iosephus** Caiphas pontifex cōstituitur 338, d
- Iosephus** Canel pontificatum ab Herode acquirit 373, f. priuatur 377, f
- Iosephi** Dalai fatum miserabile 563, b
- Iosephus** Ellemi filius Matthiæ vicarius 326, c
- Iosephus** & Iesus pontifices cum alijs multis ad Romanos profugiūt 566, d
- Iosephus** Gorionis f. belli dux contra Cestium 478, b
- Iosephus** Herodis nepos Varo occurrit 333, d
- Iosephus** Itaburij montis planiciem muro circumdans Gamalæ occiditur 505, d, f
- Iosephus

Index.

Iosephus Herodis patruus preceptum uxoris Herodis necandæ accipit: mulieribus arcanam detegit: accusatur 282, b, c, f. interimitur 283, b
Iosephus, vox quid significet 18, d
Iosephus Iacobi Patriarchæ è Rachele filius, nascitur 18, d. exosus fratribus quare fuerit, somnia explicat sua 21, c. à fratribus morti destinatur 21, d. in puteum demittitur, venditur, lugetur, ad stuprum ab hera sollicitatur 22, b, c, d. interpellatus fugit, adulterij accusatur 23, b, c. in vincula coniectus Pincernæ somnium interpretatur 23, f. Pistoris 24, b. è carcere liberatur, & Pharaonis somnia interpretatur, ibidem d, e. Aegypto præficitur, à rege ob eius incredibilem prudentiam Pfontompaneus nominatur, Asanetham Petephra sacerdotis filiam uxorem ducit 25, a, b. fratres speculatores vocat, capit, ibidem, d, e. furti arguit 26, e. fratribus se indicat 28, e: eos lachrymantes amplectitur, superstes patri nunciatur, obuiam patri procedit 29, a, e. Pharaoni facultates comparat: moritur 30, b, d
Iosephi ossa in Chananeam transferuntur 30, e. liberi 25, b. 29, d
I. Iosephi Matthiæ filius historias suas Antiquitatum Iudaicarum: & belli Iudaici cur conscripserit, Græcoq; idiomate absoluerit 1, b, c. easq; utilissimas & verissimas affirmat 2, a. 397, b. Romam proficiscitur: Iudeos à bello reuocare nititur 386, b, c. Galilæe provincie præficitur 388, d. 478, c. ablatas Agrippæ facultates retinet 388, f. Romanis prospicit, ibidem f. collegas Hierosolyma remittens urbibus muniendis præest, Galileamq; in pace detinet 389, b. Ioannis ingratitudinem experitur, ibidem d. à Tiberiensibus obuijs salutatus, populum ad fidem seruandâ hortatur. Ioannis insidijs eripitur: Taricheas peruenit ibidem, f. seditionem cohibet: insidijs petitur: Iesum latronem comprehendit: hosti benignitatem suam declarat: Trachonitas per vim circumcidi prohibet: Ebutio Decadarcho Magni cæpi præfecto certamine resistit 390. frumentum in Galileam mittit: periculis maximis implicatur: proditiōis insinuilatur: Ptolemæo ablatam suppellectilem restitui mandat: morte dignus proclamatur: occidendus quæritur 391. mutata veste abit: oratione ad populum habita, periculum

euadit: reluctantibus se opponit: Trachonitas primates dimittit 392. Tiberiadem astu recipit: carcere detentus liberatur 393, b, d. Gamalensibus defectionem suadens, seditionem mouet: oppida munit: interficiendus petitur 394, a, b, c. è Galilæa abire constituit, ibidem f. oraculo in officio pristino confirmatur: à Galilæis, ut maneret, rogatur: se mansurum pollicetur: & contra Placidum proficiscitur: literas Ionathæ insidiosas nanciscitur: milite inebriato insidias cognoscens Ionathæ rescribit 395. viatoribus in Galilæa vias præcludit: Gabara tendit: Ionathæ literas interceptit: sibiq; insidias fieri animaduertit 396. legatorum insidias detegit, at Ionathæ refellit: rerum seruator proclamatur: astu militari vtens Hierosolyma homines mittit 397. in periculo versatur: Ionathæ mendaciū deprehendit: legatorum fucum intelligit 398, a, c, e. de suppellectili incensæ regie interrogatur: ob 20. aureos altercatur: periculo eripitur: Galileorum primatibus iniurias sibi illatas narrans, eorum iram compefcit: conuentum indicit, Tiberienstumq; in ipsum conuitia commemorat 399. Tiberiadem petit, eiusdemque incolas intra moenia compulit: eam ingreditur, ciuibsq; prædam relinquit 400, a, b, c, d. historicum Iustum falsitatis redarguit 401, d: historijs suis autem veritatem astruit ibidem, f. Sepphorim expugnat: ac in eius incolas Galilæos seuientes inibet: Tiberiadem delere funditus affectantes sedat 402, c, d, e. Garistina penè potitur: à Romanis profligatur: regios ad certamen prouocat, fugat: Silæ repugnans cum equo prolabitur atque Taricheas deseritur: capitur: in Romanorum potestatem redigitur: à Vespasiano honoratur: uxores ducit 403. captiuos plurimos liberat, in crucē suffixos mortificat: muneribus donatur: filios suscipit: in Cæsarem beneuolentia permanet 404. bellum Iudaicum cur Græcè descripserit: historicorū negligentiam taxat 405, l. d. 406. rector Galilææ designatur: septuaginta Galilææ rectores constituit, et septem iudices eligit: oportuna loca muro cingit: milites suos ad bellum instruit 478. à Ioanne Leuie filio impugnatur: periclitatur, à suis amicis & satellitibus omnibus, quatuor tantum exceptis, deseritur ac proditiōis obiurgatur 479. se defendit: qua fraude in Iudeos usus fuerit: à Ioanne interfici iubetur: ex periculo euadit 480. Galilæos ad se confluere videt ibidem, f. ad Tiberiadē nauigans, ciuib; calamitates minatur, senatores 50. euocat: duo millia popularium comprehensa abducit: Giscalam deprædari permittit, & prædam popularibus restituit 481, d, e, f. à suis desertus Tiberiadem abit 487, e. primatibus Hierosolymis è Tiberiade de belli conditionibus scribit 488, a. Iotapatenis periclitantibus succurrit, ibidem f. aquæ penuria laborantibus potū subministrat 489, e. de fuga deliberat, precibus motus Iotapatae manet: ad Romanorū castra excurrit 490, atq; eorū machinas, propugnacula & aggres concremat 491, b. seruienti oleo hostes perfundens ab urbis muris abigit, pontium tabulata scæno Græco decocto obducens Romanos repellit 492, b, c. Iotapata occupata in puteum se abdit, nocte vigilias explorat: proditur 495, d, e. capitur 496, a, b. Vespasiano adducitur, de Vespasiano, Tito, Iotapata & semet ipso vaticinatur 497, c, e, f. à Vespasiano muneribus fouetur, ad supplicium petitur 498, a, b. Gamalam munit 503, e. vinculis ac captiuitate liberatur 527, c. 589, a. lapidis ictu vulneratur 550, f. conualefcit 551, b
I. Iosephi genus, patria, diligentia 385, d, f. studium 386, a. eruditio 385, b. castitas & erga hostes clementia 389, c. aduersus Ebutium miliria 390, f. ad Ionatham literæ 396, b. astus militaris 397, c. stratagemata 489, c. 490, a. amor patriæ & constantia 545, f. ad Iudeos oratio 543, d. 544, c. libri despectui habentur 589, b. uxores & filij 385, f. 404, c
Iosephus Salomes maritus, Herodis mandatorum proditor occiditur 433, b, c
Iosephus Tobie filius iuuenis Oniam pontificem senem auaritiæ arguit: orationem ad populum habet: legatum Ptolemæi regis hospitio suscipit: in Aegyptum tendit: mopia deridetur: Oniam excusat: licitatores obiurgat: vectigalia Ascalonitarum exigens, primates necat: 220. Scytopoliis è medio tollendos tradit, reliq; munera mittit 221, a. moritur 222, f
Iosephus Zachariæ filius, Hierosolymorum presidio præfectus malè pugnât

tionis obiurgatur 479. se defendit: qua fraude in Iudeos usus fuerit: à Ioanne interfici iubetur: ex periculo euadit 480. Galilæos ad se confluere videt ibidem, f. ad Tiberiadē nauigans, ciuib; calamitates minatur, senatores 50. euocat: duo millia popularium comprehensa abducit: Giscalam deprædari permittit, & prædam popularibus restituit 481, d, e, f. à suis desertus Tiberiadem abit 487, e. primatibus Hierosolymis è Tiberiade de belli conditionibus scribit 488, a. Iotapatenis periclitantibus succurrit, ibidem f. aquæ penuria laborantibus potū subministrat 489, e. de fuga deliberat, precibus motus Iotapatae manet: ad Romanorū castra excurrit 490, atq; eorū machinas, propugnacula & aggres concremat 491, b. seruienti oleo hostes perfundens ab urbis muris abigit, pontium tabulata scæno Græco decocto obducens Romanos repellit 492, b, c. Iotapata occupata in puteum se abdit, nocte vigilias explorat: proditur 495, d, e. capitur 496, a, b. Vespasiano adducitur, de Vespasiano, Tito, Iotapata & semet ipso vaticinatur 497, c, e, f. à Vespasiano muneribus fouetur, ad supplicium petitur 498, a, b. Gamalam munit 503, e. vinculis ac captiuitate liberatur 527, c. 589, a. lapidis ictu vulneratur 550, f. conualefcit 551, b
I. Iosephi genus, patria, diligentia 385, d, f. studium 386, a. eruditio 385, b. castitas & erga hostes clementia 389, c. aduersus Ebutium miliria 390, f. ad Ionatham literæ 396, b. astus militaris 397, c. stratagemata 489, c. 490, a. amor patriæ & constantia 545, f. ad Iudeos oratio 543, d. 544, c. libri despectui habentur 589, b. uxores & filij 385, f. 404, c
Iosephus Salomes maritus, Herodis mandatorum proditor occiditur 433, b, c
Iosephus Tobie filius iuuenis Oniam pontificem senem auaritiæ arguit: orationem ad populum habet: legatum Ptolemæi regis hospitio suscipit: in Aegyptum tendit: mopia deridetur: Oniam excusat: licitatores obiurgat: vectigalia Ascalonitarum exigens, primates necat: 220. Scytopoliis è medio tollendos tradit, reliq; munera mittit 221, a. moritur 222, f
Iosephus Zachariæ filius, Hierosolymorum presidio præfectus malè pugnât

Index.

- grat 228, f. à Gorgia uincitur 229, d
- Ios Amasi filius patri in regnum succedens, reipublice bene praest, & idolatris aris & sacerdotibus, templum restaurans religionem Deuieram restituit 183, a. Pascha celebrat 184, b. occiditur ibid. c
- Iosie epicedium ab Hieremia conscribitur 184, d
- Iussa alia Iesus populi consolatur 55, c. Moysi succedit 65, c. uide, Iesus Naueci filius.
- Iothamus Esai filius 20, f
- Iothamus Ozia filius è Ierusa uir pius Hierosolymis in tribu Iuda regnans uestibulum & porticum refecit: moenia collapsa restituit: Ammanitas prelio deuictis tributa pendere coegit: & moritur 177, a, c
- Iothamus Zachariae regis filius patri in principatu uir pius & iustus succedit, & moritur 176, d
- Iohanes Gedeonis filius ad Hebraeos loquens parabolicè poenas Sicimilis ominatur, atque eorum ingratitude in Gedeonem accusat 86, d
- Iotaps ubi locorum condita 489, f. à Vespasiano obsidetur & oppugnatur 489, d. 492, e. capitur, & excinditur 495, a, d
- Iotapateni Vespasiano resistentes strenue se defendunt 489, d. 493, e
- Iotapatenis periclitantibus: & inopia aquae laborantibus Iosephus propere succurrit 489, b, d
- Iotape Samsigerami regis filia 343, e
- Iouis etymon 213, d
- Iouis mensis 61, a
- ira domine contra Iudeos iudicia, Romanis adiumenta sunt 553, f
- Iris signum foederis inter Deum et Noe 6, e
- Iramus, uide Iromus.
- Iromus Abibali filius 592, b
- Iromus Tyrionum rex 591, f. amicitiam cum Davide init 119, d. Solomoni amicus, quamdiu ante Carthaginem fuerit 603, d. à Solomone frumentum petit & accipit 142, e
- Iromi in Solomonem beneficia 147, e. adq; eundem litera 142, e. genealogia 592, c
- Isaacus Abrahamo promittitur 11, f. nascitur 13, a. immolatur: & cur 13, e. 627, d. mactari inhibetur 14, b. uxorem ducit, & gemellos ex ea suscipit 15, d, e. Abimelecho exosus foedere interueniente reconciliatur, & pater suus 16, a, b. ab uxore fallitur ibid. c. moritur & laudatur 20, c
- Isaaci probitas, pietas, & mactandi etas 13, d, e. Iacobo benedicentis praesces 16, d
- Isacharianorum fors 78, c
- Isanas uicus 277, a
- Isb oseth, uide, Iebosthus.
- Isferemotb locus 54, d
- Isiacorum flagitium & supplicium 340, b
- Ismael Abrahami filius nascitur & circumciditur 11, e, f. Arabica gentis autor primarius, cum matre Agare ablegatur, & cur 13, b. uxorem ducit ibid.
- Ismaelis curam matri Angelus Domini mandat: filij 13, c
- Ismael Fabi filius fit pontifex, atque pontificatu uix nactus priuatur 338, d
- Ismael Iudeus regij generis Godoliam interficit, quantamque eadem aliorum hominum, praeter Massabatēses abductos, fecerit 189, c, d
- Ismael Phabei filius pontifex ab Agrippa constituitur 381, c
- Ismael pontifex 56, b. 382, a
- Israel quid 19, e
- Israelis rex Solomon post Davidem 139, d
- Israelite coturnicibus saturati 54, e. mortui consolatione eriguntur 154, c. à ducibus iudicantur 87, e.
- Israelite in desertum reducuntur 56, f. Beniamitis filiabus interdixerunt 82, b. seruitute & Eglonis imperio detinentur 83, d, e. à Iabmo opprimuntur & dominantur 84, c. Sifaram superant 84, f. ab Amalecitis uincuntur, eorumq; imperio parere coguntur 85, a. Madianitas delent 86, a. Davidem regem creant 118, f. armati Davidem conueniunt 119, a. seditionem mouent 132, c. à Roboamo desciunt 152, a. Syros in Deum contumaces uincunt 161, b, c. à Damasceno bello peruntur 169, f. ab Azaele bello prouocantur 173, a. à Syrie rege interficiuntur 173, f. à Teglapthalassare abducuntur 177, a. Ezechie legatos interficiunt 178, e
- Israelitarum ex Aegypto migratio & migrantium numerus 37, a, b. comatus, eorumque inopia ibid. sub Azaele oppressio 169, a. praesentis 87, e. liberator Ceniazus 83, d. ad prelium preparatio 41, f. census 54, b. tribuum migratio 179, d. oberratio 55, e. habitatio, uiuendi genus 85, b. obcecosos sup
- plicatio 82, c. fortitudo & tolerantia 627, b. formido 77, d. luxus 81, a. poenitentia, ieiunium 82, d
- Israelitis Deus loquitur 44, a. Iffadem Gabacni facinorosos tradere renunt 82, a
- Israeliticum regnum deletum 179, d
- Issa quid 3, b
- Issachar filius Iacobi ex Lia nascitur, quid denotet 18, c. quatuor filios habuit 29, d
- Issemus filius Albemati, unus fortium Davidis 134, b
- Ithabyrius mons 260, d
- Ithaburi montis situs & descriptio 505, c
- Italiae bella ciuilia 524, c
- Ithacia seu Hirenes concubina Ptolemei Physconis sobrietate 605, d
- Ithamarus Aaronis filius 49, b
- Ithamaro ablata sacerdotij dignitas 140, b
- Ithobal Tyrionum ac Sydoniorum rex, Achabi socer, 171, e
- Ithobalus Baderori filius 592, d
- Ithal & eius inuenta 4, d
- Iustus Heberi filius quos liberos habuerit 9, b
- Iucundus equitum praefectus tumultum Caesarea sedat 463, f
- Iucundus Herodis satellites honoratur 313, e
- Iucundus Herodis satellites falso accusatus torquetur 313, f
- Iudea, Chanaanica olim dicta 10, a. describitur 484, e. deseritur 190, b. à latrocinijs purgatur 373, c. cedibus premitur 519, a. terra à Basso diuenditur 577, d. bellio subuersa 584, d
- Iudea tetrarche declarati qui 420, d
- Iudae magnitudo 596, b. clades 180, c. uastitas 552, e
- Iudeam Susacus inuasit 154, b
- Iudea gens populosissima 596, a. cur paucis nota 589, f
- Iudea gens ferè tota Artaxerxe rege suffocata 204, d
- Iudea Draffilla Felici Romano nubit 379, e
- Iudeus uiuus captus, Titi iussu pro muro Hierosolymae crucifigitur 540, d
- Iudei cuiusdam continentia mirabilis 595, c
- Iudei apud Syros unde dicti ibid. b. olim quare pastores & captiui appellati 591, a. legum defensores acerrimi 595, f. lati nerui esse quare abstineant 19, e. à Graecis loco magis, quam moribus distanti

Index.

- 609, a. non Aegyptij, sed Mesopotamenu sunt 29, d. cum ceteris gentibus commercium non habent 589, d. à Romanis priuilegia concessa accipiunt 300, f. in Chananeo bello duces 80, c. in extruendo templo impediti 196, d. Godoliam conuenientes suscepti 189, a. Babylone dimissi 195, d. ab Amane ad supplicium poscuntur 205, e. Alexandro obuiant 211, c. ab Alexandro honorantur 604, e. Alexandrini 604, b. à Casare iura accipiunt 604, d. pacem cum Macedonibus honorem adepti 604, e. in Aegyptum abducuntur 212, d. ab Aegyptijs maledictis incessuntur 597, d. quando ex Aegypto migrarunt 603, c. seditionibus vexati Antiochum implorant 223, d. sabbato pugnam renuentes, occisi 225, c. à Timotheo affliguntur 228, a. circo clausi dimittuntur 328, b. Macedonica factionis socij 233, d.
- Iudei** Tigrani legatos mittunt 254, d. de Aristobulo conqueruntur 254, d. exules 252, a. caesi 258, e. Casari associati 262, a. à Romanis honorantur 264, e. se Antigono coniungunt 271, a. obseis intrepide repugnant 277, c. apud Agrippam Graecos accusant 300, e. regem deprecanti 333, e. Roma à Tiberio pulsati 341, b. à Philone defenduntur 350, c. apud Petronium status deprecanti, constantiam eius probant 350, e. Petronio negant urbem statua polluentem 351, a. à Romanis victi 503, c. à Romanis occiduntur 474, f. Seleuciam migrant 356, b. Nisibim & Nerdam contendunt 356, d. Fado filios obsides offerunt supplices stolae custodiam petunt 373, d. apud Quadratum accusati 378, f. Samaritas seditionis arguunt 379, a. à Quadrato in crucem aguntur 379, b. crucifiguntur 547, b. à Floro iniuria afficiuntur 384, e. in castellum Gamala se conferunt 388, b. victi 416, b. ab Alexandro ad defectionem reducuntur 416, b. Phasaelum accusant 420, c.
- Iudei** Archelaum in ius vocant 452, d. à Quadrato audiuntur et securi percutiuntur 462, b. fustibus caesi à Romanis 465, d. virtute diuina destituti 469, c. Romanos vincunt 475, e. Agrippam cur urbe expellant 470, a. Syrorum vicos vastant 472, f. caesi 473, f. 495, c. trucidati 472, e. in Graecos seuientes compressi, seditio
- stoccisi 474, e. Syros cadunt 475, c. cum Romanis dimicant 532, c. Romanis resistunt 495, b. Romanos vincunt 533, f. 561, a. Romanos occidunt 476, a. Cestium fugant 477, a. nobiles ex ciuitate enantant 477, f. à Damascenis victi 478, a. Ascalonem petunt 483, a. cum Ioanne fugiunt 507, c. sibi manus inferunt 508, c. deditionem recusant 538, e. Titum in aggeribus impediunt 543, c. à Iosepho acriter obiurgantur 544, e. admonitionem Iosephi repudiant 544, b. Iosephum elidunt 566, d. Tito maledicunt 547, d. cum castrorum custodibus Romanis decertant 548, c. in urbem Ierosoly. se recipiunt 548, f. transfuge secti ob aurum deuoratum 551, c.
- Iudei** supplicium suum tardum Deo exprobrant 552, d. semetipsos timiditatis arguunt 553, c. in suos seuiunt 557, e. contra Romanos irrumpunt 555, a. Romanos equos rapiunt, porticum templi incendunt 558, b. d. porticus spacium soluis & bitumine implent 559, a. calciamenta, & sexum vetus edunt 559, f. fugientes à Tito suscepti venduntur 567, c. Antiochia expelluntur 573, e. inferiorem ciuitatem obtinent 576, d. calamitate Eleazari ad deditionem suamq. mouentur 577, b. ab Eleazaro ad facinus inuitantur 581, c. in Basi militares copias irruentes, prosternunt: & stipendia Romanis persolvere atq. tributa in Capitolium ferre coguntur 577, d. suos & semetipsos occidentes, bonis congestis ignem immittunt 583, f. imperiti à Iohnatha seducuntur 585, e.
- Iudeorum** (qui prius Hebraei dicti sunt) origo 9, b.
- Iudeorum** circumcisio 13, b. Pascha quale 448, f. sabbatum 596, e. lex Graecè versa 213, a. leges transferenda 214, c. census 54, b. in pontificibus designandis ordo 588, b. in exteros benignitas 1, c. in aduersis constantia 553, e. 458, e. libertas 263, d. immunitas confirmata 302, a. modestia atque fides Alexandro exhibita 604, c.
- Iudeorum** arrogantia 566, d. suprema immanitas 550, c. summa impietas 556, f. dolus in Romanos 533, d. fortitudo 604, c. imperium 609, d. potentia 252, e. sectae quot 241, d. 337, c. 454, d. seditio 325, f. 381, d. 462, c. 407, c. in Pontium Pilatum seditio 339, d. apud Alexandriam seditio 350, b. calamitas apud Antiochenses 571, d. seruitus 609, a. clades 514, b. miserrima 252, a. Cestio autore clades 475, a. duplex clades 482, d. captiuitas & clades 189, c. habitus lugubris quis 206, c. in luctu sumptus 448, c. paucior 507, c. extrema infamia 499, b. fortissimi 555, e. dux Iudas Maccabaeus 266, a. duces tres 483, a. res quomodo apud Babylonicos affectae 192, d. 353, a. Roma 341, a. e captiuitate Babylonica reuersorum numerus 196, b. 199, a. b. ieiunium triduanum 206, c.
- Iudeorum** exitium Artaxerxis edicto reuocatur 208, e.
- Iudeorum** inimici interfecti 209, c. datus & gaudium ingens 209, c. epulum & festa Phruræa 209, e. socios se profitentur Samaritae, quando 212, a. conuiuium apud Ptolemaeum 217, d.
- de Iudeorum sermonib. Menedemi pronunciatum 217, b.
- Iudeorum** genti honor habitus 219, a. Antiocho adherentium clades 224, d. exercitus profigatur 229, d. lis de templo Garizitano 237, a. in fauore litterae Demetrii 239, d.
- de Iudeorum amicitia Casaris libera 262, e.
- Iudeorum** legati occisi 285, a. Ionicorum de indigenarum iniurijs querela 300, e. Cyrenensium afflictio 306, d. Affaticorum afflictio 306, d. res administrat Antipater 318, b. aliqui Ctesiphontem migrant 356, c. pugna, strages, maxima seditio 331, e. c.
- Iudeorum** & Graecorum seditio 350, c.
- Iudeorum** & Philadelphensium discordium 373, b.
- Iudeorum** plurimi in templo oppressi 378, d.
- Iudeorum** & Syrorum seditio 381, b.
- Iudeorum** victoria 381, b. cedes 259, f.
- Iudeorum** calamitates quantae 403, f. possessiones à Tito inuaduntur 406, e. in Alexandrum seditio 410, e. Remp. Gabinius mutat 415, d.
- Iudeorum** & Sabimianorum pugna 450, e.
- Iudeorum** castra à Vardio disiciuntur 452, b. accusatio à Nicolao soluta 453, a. audacia Romanos terret 552, f. animi & audacia languescunt 553, a. ad templi adytum certamen 555, a. animi peritiam Romanorum vincunt 555, c. profugium 556, d.
- Iudeorum** & Romanorum pugna an-

Index.

- ceps 557, f. 558, b
Iudeorum fame laborantium bellum
intestinum 559, e. alimenta nature
contraria 552, b. aliqui ad Titum
confugiunt 567, a. captiuorum &
interceptorum bello Titi numerus
568, f. sollicitates ab Antiocho prin-
cipe Iudeorum despicuntur 571, e
Iudeorum & Romanorum conflictus
576, e
Iudeorum rebellio contra Romanos
470, b. eruptiones 531, e. Deum gra-
uiter offendit peccata 545, b. fa-
mes, alimonie copia incenditur 550,
b. cedes intra et extra Ierosolymam
550, c. in Syria occisorum numerus
582, f. a Romanis captorum calami-
tas 583, b. contra sicariorum temeri-
tatem conuentus 584, d
Iudeorum tria milia a Catullo trucidā-
tur 585, f
Iudeorum pars in Africa vrbes a Pto-
lemæo mittitur 604, f. cum Lacedæ-
monijs collatio 614, c. cum Roma-
nis 467, e
Iudeis Antiochenſe ius integrum man-
ſit 218, b
Iudeis nullum ararium præter sacrum
261, a
Iudeis inducie conſeſſe 245, c
Iudeis patrocinaſus Demetrius 411, b
Iudeis fontes aridi 545, d
Iudeis a Tito vita conceditur 565, f
in Iudeos Scythopolitarum feritas
386, e
Iudeos inſeſtans Samarita 219, e
Iudeos Azarias ad pietatem hortatur
196, e
in Iudeos Seleucia ſeuſitur 356, c
Iudeos a bello reuocat Iosephus 386, c
Iudeos in fugam Titus agit 501, a
Iudeos Antiochus commendat 219, d
Iudaica gentis ſupplicationes 458, f
Iudaica hſtorie ordo 407, a
Iudaica captiuitatis exordium 472, d
Iudaici belli origo 405, c. exordium
463, c. cauſa 500, e. 510, b. ſeries
406, c
Iudaici populi calamitas, ſeditio, ſames,
captiuorum clades 406, f. 543, f.
546, b. 549, e
Iudas Amaſſæ regis mater 174, d
Iudas Afamonæi filius patrē ſuccedens
pacta cum Romanis amicitia Antio-
chum Epiphanem reprimat 407, f.
occiditur 408, c
Iudas Chapſei vir ſtrenuus 241, a
Iudas Eſſeus vates 420, b
Iudas Ezechia latronis filius 332, c. Ar-
chelai regnum affectat 451, c
Iudas Eſſeus vates de Antigono 248, d
Iudas Gaulanites 337, a
Iudas Galilæus ſeditiones molitur 336, f
Iude Galilæi ſecta 337, d, f
Iudas Galilæi filij a Tiberio Alexandro
puniuntur 377, e
Iudas Iacobi filius naſcitur, & cur ſic
appelletur 18, b
Iudas fratris cadem auertit 22, b
Iudas Patri perſuaſit, vt Beniaminẽ
ſibi permitteret 56, d
Iude ad Iosephum oratio 27, d. filij tres
29, d
Iudas Iairi Romanorum manus effugit
577, d
Iudas Iuda ſitus præſectus Simonis cũ
20 contubernaliſſibus deliberat murũ
tradere Romanis 550, e
Iudas Machabæus Iudeorum dux 226,
a. Apollonium proſligat 226, b. Se-
ronem occidit 226, b. hoſtes immi-
nentes videns, ſuos confirmat 226,
c. Gorgianos vincens, ſuos a præda
retrahit 227, b. templum luſtrat
227, d. templi feſtinitatem celebrat
227, e. Lyſſam vincit 227, c. 228, a.
Idumæos debellat 228, a. hoſtes per-
domat 228, a. Ammanitis ſuperior
228, b
Iudas viciniſ Iudeis auxilium fert 228,
b. Timotheanos vincit 228, d. Ephro-
nem oppidum ſubuerſit 228, e. ar-
cem Hieroſolymitanam oppugnat
229, e. Eupatori obuiam procedit
230, a. ab Alcimo accuſatur 231, b.
Alcimo ſe opponit 231, d. Nicanoris
inſidias effugit 231, f. ſuas copias ad
pugnandum excitat 232, a. Nicano-
rem occidit 232, a. cum Romanis ſce-
lus percuſit 232, c. Bacchidem pu-
gna proſternit 233, b. ei repugnans
prelio victus occumbit 233, a, b
Iude ſucceſſor Ionathas 233, d
Iudas Saripheus in Herodem coniurat
325, f
Iudas comprehenſus Hierichuntẽ mit-
titur 326, c
Iudas Sephoræi filius Sophiſta 446, d
Iude, quarti fratris e ſeptem ſupplicij
& tolerantia 623, c
Iudicis iniqui poena 613, c
Iudices quales eſſe debeant 43, a
Iudicum officium 67, f
Iudicum ſtatus quis 98, c
Iudicij Dei contra Dathanum, Abiro-
nem & Corem monumentum 59, c
Iulia Ceſaris Auguſti vxor 305, d
Iulie Auguſti Ceſaris vxori Herodes
pro teſtamento quantum legauerit
328, b
Iuliadoppidum 484, f
Iulianus fortitudinem declarans labi-
tur: & moritur 555, d
Iulius Simeonis filius 29, d
Iulius Ceſar Romam occupans Pompe-
ium fugat: Ariſtobulum vinculis li-
berat: cum Aegyptijs bellum gerit
261, d, f. ſe amicũ Iudeis declarat
262, e. Romam reuerſus contra Sci-
pionem & Catonem expeditionem
inſtituit 264, c. M. Antonium cum
Cleopatra occidit 289, c. occiditur
267, f. 418, f
Iulij Ceſaris de M. Antonio victoris
286, f. facta 364, b. in Iudeorum
gratiam decreta 264, f. in Ariſtobe-
lum Alexandri filium beneficia 416,
e. in Herodem, Hyrcanum & Anti-
patrum liberalitas & magnificẽtia
228, c. 417, c. e. 429, f. 430, b, c
Iulij A. pro Iudeis literæ 307, b
Iulij C. Coſ. pro Iudeis decreta 265, f
Iulius Capella quis & qualis fuerit
387, b. 388, e
Iulius Lupus Ceſoniam etiã filia inter-
fici 364, f. & ipſe interficitur
368, d
Iupiter Olympius 557, b
Iuramentum ſeruandum 82, f
Iurandi apud veteres mos 24, f
Iuſtus P. Iosephi filius 385, f. grandior
404, c
Iuſtus Piſti filius populam ad defectio-
nem monet 387, b. a Iosepho culpa-
tur 400, e. a Iosepho aufugit 402, f
Iuſtus capitis ſupplicio dignus: hſtori-
cus falſus a Iosepho impudentia &
iactantia criminatur 401, d
Iuſtus calamitatum Decapolitanis au-
tor 400, f. a Decapolitanis accuſa-
tur 403, e
Iuſti patria Tiberia 401, b
Iuſtitia Dei potentia eſt 68, a
Iuſtitia dñi exemplum 11, b
Iuſtitia præmia 94, d
Iuſti qui 101, f
Iuſti Deus patrocinaſus 285, f
Izates naſcitur: ad Abmerigum mitti-
tur: eumq; filiam coniugem ducit: in
Iudaicis ritibus ab Anania Iudeo
inſtituitur 374, a, b, c. circumciditur
periculis eripitur: Iudeis fame labo-
rantibus ſuccurrit: Artabanum re-
gno pulſum ſuſcipit, coſolatur, hono-
rat 375, & regno reſtituit: ab Adia-
bentis deſpicitur: Adiam Arabum re-
gem vincit: Arſamum caſtrum vi ca-
pit: a Vologeſo bello petitur 376, a,
d, e, f. Deum inuocans exauditur: in
columnis ſeruatur: moritur & ſepeli-

Index.

- tur 377, b, c
 izate regis filij & fratres Tito suppli-
 tant 566, b
- L.**
- L** Abanus filius Bathuelis 9, d. dolose
 cum Iacobo agit 18, a. Iaco-
 bum accusat 18, c. persequitur
 18, c
 Labani & Iacobi foedus 19, b
 Labordachus Niglisaris filius
 192, c
 Laborofoarchodus Neriglisfoori fi-
 lius 593, c
 Lacedemonij Romanis subiecti 467,
 d. Græcorum fortissimi 609, c.
 in peregrinos Iewi 615, c. cum Iu-
 deis foedus & societatem faciunt
 241, d
 Lacedemoniorum amicitia cum Onia
 Iudeo 223, a. cum Ionatha amici-
 tia 241, b. respublica à Polycrate de-
 formatur 597, c
 Lamechus Mathusale filius, liberos
 77, ex duabus susceptos vxoribus
 habuit 4, d
 lapis fortitudinis 95, a
 Largius Lepidus decimæ legionis præ-
 positus 562, c
 Latopolis 37, a
 latrones afflictionem inducunt 462, e
 latrones pontifices designant 508, f
 latronum Hierosol. crudelissima facino-
 ra 590, a
 latronum speluncæ delimeatæ 424, f
 Latusimus Dadanis filius 14, d
 L. Lentuli Consulis pro Iudeis decre-
 tum 266, b
 Lepidus à Caligula occisus 357, c
 leprosi quatuor Syrorum castra vrgen-
 te media, inuadunt 168, a
 leprosi Samaritanis hostium discesio-
 nem nunciant 168, c
 Leproforum ratio 52, c. & quod alicu-
 bi in precio sint ibid. f
 Leuces loci descriptio 580, c
 Leui militum præfectus 394, b
 Leuius traditur 508, e. occiditur, ibi-
 dem f.
 Leui Iacobi filius nascitur, & cur sic ap-
 pellatur 18, b
 Leui in Sicimitas Iewi ob sororis stu-
 prum 20, a
 Leui filij quot 29, d
 Leui filius Iosepho insurgit 479, b
 Leui filius fallax 506, d. proditor
 511, c
 Leuita vxorem in 12 partes sectam ad
 singulas tribus misit 81, c
 Leuita vxor stupro à Gabæenis extim-
 ata 81, b. eius prudentia, ibi-
 dem f.
 Leuita ab Esdra inobedientiæ arguun-
 tur 202, c
 Leuita stola linea vst 382, b. tabernacu-
 lo præfecti 52, d
 Leuitis ac sacerdotibus ciuitates cum
 suo agro & decime adscribuntur
 60, c. earum ciuitatum nomina
 78, c
 Leuitarum sedes 54, b. numerus
 54, a
 Leuitarum delictum dolendum 202, c
 Leuiticæ tribus partes quot 137, d
 Leuitica tribus deo dicatur, cui taber-
 nacula cura committuntur 52, d.
 54, c
 Lex, vox olim Græcis ignota 610, d
 Lex Mosæica à 70 Interpretib. quando
 Græcè reddita 1, d
 Lex Moysi cur à poetis aut prophe-
 tis historicis non tractata 214, c.
 217, c
 legis & præceptorum Dei pulcherri-
 ma explicatio 612, d. 613
 lex alteri opem ferendi 71, a
 lex Caduceatorum 72, a
 lex decimarum 69, b. ducendi vxor-
 em mortui fratris 69, f. ducendi
 vxorem captiuam 70, a. matri-
 monij 69, c. mutui 70, d. pro-
 ficiscendi 54, b. repudij 69, c. talio-
 nis 71, a
 legis libri in templo reperti 183, a
 Legis tabule 44, b
 legis sanctæ libros comburens miles ad
 supplicium exposcitur & rapitur
 460, c, d
 legem membranæ aureis literis scriptā
 continentes 216, c
 legem septuaginta Græcè reddidit
 217, c
 leges Moysi ad mores pietatemq; per-
 tinentes 67, b
 leges à Iudeis acerrimè defenduntur
 595, f. festorum 49, a. de puri-
 ficationibus 50, f. de sacrificijs
 50, c
 leges pueris discende 67, d. e
 legislatoris officium 610, c
 Lia Iacobi vxor 18, a. 29, d
 Lie secum filiam Dimam ducit
 29, d
 Lie & Rachelis emulatio 18, c
 Lie filiorum numerus 29, d
 libationes principum 50, d
 libertas semper tuenda 364, c
 libertatis effectrix & nutrix virtus
 364, a
 libri duo & viginti apud Iudeos Chro-
 nici 588, d
 Liberius Maximus iussu Vespasiani Iu-
 deis stipendium indicit 577, d
 libri Apocryphi 588, d
 Libye regio aliàs Aphricæ 14, c
 Libys filius Messæi 8, d
 ligna pinea noua 49, c
 linguarum multarum cognitionem
 Iudei cur non magni faciant
 385, b
 linguarum confusio 7, c
 Liso Melcha vxor 111, c
 Locorum legislator 610, d
 longevi primi homines cur 6, f
 Longinus tribunus à Iudeis occiditur
 477, b
 Longini equitis Romani sorte factum
 541, d
 Longi iuuenis Romani facinus 559, c
 lorica sacerdotes segregat 537, f
 Lotus Aranis filius ab Abrahamo ado-
 ptatur 9, c. cum Abrahamo fines
 partitur: captiuus abducitur 10, d.
 f. angelos hospitio excipit: ab
 excidio Sodomitarum seruetur
 12, c
 Loti vxor in statuam salis versa: filia à
 patre grauidæ 12, d
 L. Antonij decreta pro Iudeis 266, d
 Lucilius Bassus Macherunti bellum in-
 fert 575, c
 Lucius oppressus pondere moritur
 559, d
 Lucilius Bassus legatus Herodium ca-
 stellum capit 575, c. item Mache-
 runta 576, c. Iarden syluam oppu-
 gnat 577, c
 ludi Olympij 306, a
 lugendi mos veterum 76, a
 lumen nocte fulgens excidium Hieroso-
 lymitanum præcedit 563, c
 Lupus Alexandriae rector ad Vespas-
 ianum de seditione Iudeorum sen-
 tit 585, a
 Lupus ad supplicium ductus moritur
 368, d
 Lupus donarijs ablatis, templum Iero-
 sol. claudit 585, c
 lustratio à coitu 613, b
 lustrandi populum modus 60, f
 lustrationis tabernaculi modus 49, c
 Lufubatus filius Abrami è Chetura,
 14, d
 Luures Dadanis filius 14, d
 luxuria Vitellij 528, c
 Lybia siue Africa 8, d
 Lybia vnde sic dicta 8, d
 Lycurgus Græcorum legislator,
 610, d

Lycur-

Index.

Lycurgus de legibus quid senserit 614, b
Lydda viris vacua exusta 475, f
Lydi olim Ludi dicti 9, d
Lydi Romanis tributa persolunt 468, d
Lysanias Antigonum reducendum, Hyrcanum deponendum, censet 420, f
Lysanias Ptolemæo Mennæij patri in regnum succedit 270, f
Lysanias Ptolemæi filius à Cleopatra occiditur 283, c
Lysanias Parthos in Iudeos incitat 420, f
Lysle ab Antiocho Epiphane filius et bellum contra Iudeos committitur 226, d
Lyslas à Iuda Macchabeo vincitur 227, c. occiditur à Demetrio 231, d
Lysmachus fratrem suum occidit et Gazam prodit 251, d
Lysmachus Hellepontum mortuo Alexandro occupat 212, d
Lysmachus historicus 610, d. de Iudeis 603, c
Lysmachii improbi sophistæ 614, c

M

Macedones Aegyptios subiugant 608, c
Macedones Antiochi Epiphane stipant 547, c. Asie imperant 609, c. Darium vincunt 210, c. diis victimas vouent, et hostiis ad epulas vtuntur 609, c. mirum Ierosoly. impetunt 547, f. mare Pamphylum transcunt 38, c. pari cum Iudeis honore 604, c. Romanis subditi 467, d.
Maccabeus aliàs Iudas Iudeorum dux 226, d
Machabei, primi è septem fratribus, supplicium et tolerantia 622
Machera dux Romanorum legionum ab Antigono repellitur 425, c
Githæ moenia instaurat 276, c. 425, f. ab Herode accusatur 425, c. in Iudeos seuit 276, d. Herodi auxiliatur 275, f
Mashir, tertius è septem fratribus, supplicium perfert patienter et constanter 623, b
Macheruntij Romanis persuadent, vt presidio suo decedant 474, b
Macherus arx Iudeæ 343, d
Macherus muro et turribus ab Herode cingitur 576, c
Macherus et Herodium à Basso capta 575, c

Macheruntis flus et munitio 575, f
Macherunti à Lucilio Basso bellum inferitur 575, c
Macchida locus 77, c
Machma vbi 99, c
Macho vrbs ab Adrasaro expugnata 122, d
Macro prefectus pratoriarum militum 346, d
Madanes filius Abrami è Chetura 14, d
Madai Græcis Medi nominati 8, d
Madianes Abrami filius 14, d
Madianite spoliatur 65, b
Madianite fugantur 86 d. 65, d, b
Madianitarum castra occupantur 85, f
Madiana ciuias vnde dista 33, c
Magistratus Israelitici populi 164, c
Magistratus officij 285, c. ordo 67, f
Magi Aegyptij 35, c. et impostores 380, f
Magi afflictionem inducunt 462, b, c. Hierosolymis turbas in solitudinem strabunt 380, f.
Magnus Campus regio 395, d. 521, d.
Magoges seu Magoge populi 8, d
Malaleel quis 4, d
Malchus aliàs Cleodemus Iudeorum historiam contexuit 14, c
Malchus Arabiæ rex Herodem repudiatur 272, f
Malchi poenitentia 273, f
Maledicta in Iudeos reselluntur 597, c
Malichus Arabum rex Herodem Arabiæ pellit 422, d
Malichus dux Iudeorum 415, c. auxiliatur Gabinio contra Alexandrum Iannæum 259, c. ab Interitu per Antipatrum liberatur 419, d. pro Cassio exactiones colligit 419, d. Antipatri filios impudentia vincit 419, b.
Malichus Antipatri necem luget 268, c. 419, d. ab Herode necis paternæ accusatur, et tolli iubetur 419, d. c. Antipatro insidiatur et eum occidit 268, b. ab Herode interficitur 268, c
Malle vrbs Barbarorum expugnata et conflagrata 228, d
Malhaca Archelai mater moritur 450, c
Malum nullum impunitum 118, c
malo immenti obstandum 469, d
malo nisi sint comperta, non intelligitur 240, c
malorum hominum mors 124, c
malorum tempestas 518, f
Manachses vestis 47, b
Manacmus Thapsami vi caput 576, c

Manabemus Esseni Herodi regnū prædicat 296, e
Manabemus Iuda Galilei filius seditionis princeps 471, c. Massadam inudat, ibidem
Manabemus impetitur, et interit 471, b, c
Manalis locus quid significet 116, b
Manasses Iosephi filius 29, d. in numerum Iacobi filiorum adoptatur 30, c. censetur loco Leui 54, d.
Manasse pars dimidia Chananae 78, c
Manasses Execie filius regnum paternum obtinet: prophetas occidit: capius à Babyloniorum rege abducitur: à Deo in gratiam recipitur: in principatum restituitur: Hierosolyma reparat: beatus sumus predicatus, moritur 182, c. d. f
Manasses Ioannis pontificis filius, Sannaballiris filiam Hicaso vocatam uxorem ducit 210, c. fit pontifex 219, c. trans Iordanem toparchiæ administrandæ mittitur 478, d
Manassensium fors 78, c
Mandra, locus 189, f
Mane quid 193, c
Manethon scriptor Aegyptius 590, b de Iudeis 603, c
Manethonis de Iudeis mendacia 597, c. verba de ratione temporum et Regum Aegyptiacorum successionis ordinaria 591, b
Manochi Angelus apparuit 88, f
Manochis uxori angelus prolem promissit 88, f
Manna datur Hebræis 40, c. deficit 75, b
Mannæ significatio 40, f
Mannâ quandiu Hebræi sustentati 40, f.
Manus Abesolomi statua 120, c
manus sibi inferentium poena 497, d
Mar locus quid significet 39, b
Mare nomen quid 93, b
Marcus Agrippa Iudeis fauet 218, c
Marcus Antonius 415, d
Marcus Crassus contra Parthos ducis per Iudeam iter faciens sacrilegium committit 260, c. 416, c
Marci Publij decreta pro Iudeis 266, d
Marcus Sexto succedit 418, f
Mardocheus Babylone Susa migrat 205, c. Amanem adorare renuit 205, c. c. conspirationem in regem aperit 205, d. cognito Artaxerxis edicto luget 206, b. macroris causam indicat 206, c. ab Amane ad crucem queritur 207, c. amicus
li 3

Index.

- regis Artaxerxis 207, c
Mardocheus ab Amane honore afficitur 207, f. ab Amane insidius petitur 208, c. plurimi fit apud Artaxerxem 209, f
mare Pamphylium Alexandro Persarum imperium destructuro cessit 38, c
mare rubrum scissum 38, b
Mare vasculi genus 122, d. 144, d
Marsa vrbs à Roboamo erecta 153, c
Margalothus in Herodem coniurat 325, f
Maria Eleazari filia raptoribus male dicit: famelica filium coquit, mediū eomesum seditiosis offert 560, b
Mariame soror Moysi 31, f. Moysen in flumen expositum obseruat 31, c
Mariamme Demetrio nubit 379, f
Mariamme Doride repudiata fit Herodis Antipatri filij vxor 432, c. coram Herode accusatur 282, f. calumniis grauatur 289, c. reijcitur 322, d. ad supplicium ducitur 290, b. occiditur 288, c. quibus animi dotibus ornata 289, c
Mariamme interfici ab Herode Antipatri filio iubetur 433, b
Mariamme effigies missa Antonio 280, c. eunuchus questionibus obijcitur 290, d. ornamenta quæ 290, c
Mariamnes turris 515, c
Mario tyrannus Galilee ab Herode expellitur 420, b
Marisa vrbs à Parthis subuertitur 272, d
Marissa vrbs diruta 229, d
Marissa vrbs instaurata 259, c. 414, f
Marsonane mensis 5, d
Marsus Syrie preses iratum Agrippā habet 371, c
Marsyas Agrippæ libertus 344, f
Martius mensis Hebræis quis 73, f. 232, b
Martiace vitam fenit 331, c
martyres septem filij vnius matris 627, c
Marullus preses Iudæe 349, b
Masnaemphibes quid 47, c
Masphata locus 188, f
Masphatis ciuitas 94, d
Massabazanes quid 47, c
Massada ab Antigono obsidetur 423, c
Massada à Flauio Silua obsidetur 579, d
Massada castellum occupatur 518, f
Massada Herodiana dolo ab Eleazaro occupatur 580, c. d
Massada castellum Herodi ingredienti patet 272, d
Massade munitio 579, c. territorium 522, f
Matgenus Badexori filius 592, d
Mathanes Balis sacerdos trucidatur 172, c
Mathathias Asamonei filius 407, c
Mathathias Bacchidem occidens Antiochi ducibus Iudæa exatit, moritur 407, c
Mathematicæ studiosus Tiberius 348, d
Mathias Boethi filius vnā cum suis liberis excruciat 550, c
Mathusala quis 4, d
Matthias Anani filius fit pontifex 370, d
Matthias Absalomi vir strenuus 242, d
Matthias idola tollens, Ioannis filius circumcissionem præcipit 225, d. etiam sabbatho hosti resistendum docet 225, d
Matthias Margali sophista 446, d
Matthias Margalothi seditionem mouet 325, f. comprehensus Hierichū tem mittitur 326, c
Matthias sacerdotio ab Herode priuatur 326, c. viuus comburitur 326, c
Matthias Theophili filius pontifex 383, d
matrimonij lex 69, c
Mauri 468, c
Maxilla locus 89, f. 134, b
Mazaca Cappadocie vrbs 8, d
Medabenses Ionathas vltus est 234, b
Medi vnde nomen acceperint 8, d. in Asia regnantes Græcis cogniti 589, c
Media terra ab Alanis perumpitur 578, d
Megastarus famulus Mariamnes, facibus in machinas Romanas euolat 548, b
Megasthenes historicus de Nabuchodonosoro 192, c
Meieri Belge filij fatum miserandum 563, b
Mela legatus Archelai 314, c. ad Archelai filiam ducitur, ibidem 9, c
Melcha Aranis filia 9, c
Melcha Sauli filia Dauidi periculum nunciat 105, c. Dauidem dimisit 105, c. Liso nupsit 112, c
Melche astutia 105, f
Melchisedech rex iustus primus Ierosolymæ conditor 569, c
Melchisedech rex 11, b
Melus insula 335, b
Memnonis sepulchrum 458, c
Memphibosthus Dauidi se purgat à calumniis Sibe 131, c
Memphibosthus in integrū restituitur 122, d
Memphitæ à Mitridate in gratiam recipiuntur 417, b
Menander Ephesus scriptor 592, b. de Solomonem & Iromo 147, c
Menedemi philosophi de Iudeorum sermonibus censura 217, b
Menelaus, Onias appellatur 223, d. 383, f. moritur 223, d
Menophis Aegyptiorum rex 597, f
mensa panis Deo consecrati 144, d
mensuræ quando excogitate 4, c
mercedis lex 71, d
meretricis mercede Deus non delectatur 67, d
Meroe, aliās Saba 93, c
Mesas, Mesanai 9, b
Meschus, Meschini 8, d
Majjalina Claudij vxor 380, d
messis lex 68, c
Methir tunica pontificalis 473, d
Metilius Romanorum præfectus legatos ad Eleazarum mittit: à cade referuatur 472, c. d
metus prouidentiam docet 428, f
Michæas propheta Iemleæ filius 162, f
Michæas Achabum reprobendit 162, d
Michæas à Sedecia falso propheta oppugnatur 163, d
Michæas carcere tenetur 163, c
Michæas verus propheta à carcere adductus 162, f
Michol Dauidem saltantem subsannat 120, c. vide Melcha.
Milesius arcis Damasci præfectus, Philippum Grypi filium quomodo tractarit 252, c
miles impudens ad supplicium exposcitur 460, c
miles legis sanctæ libros comburēs, ad supplicium rapitur 460, d
ob Militis obscenitatem seditio oritur 378, d
militæ dux vnus cur 72, d
à militia immunes qui 72, b
Mine valor 260, f
Mineus Aegyptij rex, Memphis conditor
M. Minucianus 361, d. 367. à Cherea petitur 359, b
Misael Danielis socius Misaches appellatur 190, b. in ignem conijcitur 627, d
Misaelis nutritio 190, b
Misas Moabitarum rex tributum negans, per Ioramum bello impetitur 165, c
Misenum oppidum 357, d
misericordia in bello nocet 542, d
Mithri-

Index.

Mithridates inuitus contra Anileum exercitum cogens, hostem profligat 355, e. Anileum fugat 355, f. oppressus, nudè aſino impoſitus ab Anileo abducitur 355, e. Antipatrum laudat 262, c. 417, b. ab Antipatro bello petitur 416, d. Memphis in gratiā recipit 417, a. Peluſum expugnat 417, d. oc-
ciſus 257, f.

Mithridatis & Aegyptiorum certamen 262, b

Moabitæ qui 12, d. Iſraelitas decimant 83, e. victi à Davide 121, d. à Iorano ſuperantur 164, a. à Ba-
bylonio impetuntur 190, a. ab He-
brais victi 166, c.

Moabitarum fuga 84, b

Moabitarum rex filiū immolat 166, d

Modm vicus 407, e

in Modm delatus Iudas ſepelitur 233, b

Molon hiſtoricus de Iudeis 603, e

Molones improbi ſophiſtæ 614, e

Monabaz & Bazeos Adiabenorū rex 374, a. Iudeis ſteri vult 376, c. à
quo regnum acceperit 377, c

mons Samaron locus 155, c

Morius mons ubi 13, e

mors animi quid præſet 582, b

mors glorioſa captiui vita potior 513, d

mors inevitabilis 583, c

mors philoſophorum in India 582, c

Mosametha Eſai vxor 20, f

Moyſes Amaramis filius 31, b. Helio-
politani 603, b. prius Oſarphypus
dictus, 599, a. vnde dicatur 600,
e. naſcitur 31, d. vnde dicatur,
& que eius ſtatura, forma 32, b. ſu-
mini mandatus conſervatur 31, e. à
Thermuthi adoptatus, ad Pharaonē
deſertur 32, c. contra Aethiopis
mittitur 32, e, d. eos vincit 33, b.

Saba vrbe potitur 33, d. vxorem
ducit 33, d. fugit ibidem, e. filias Ra-
guelis tuctur 33, f. cum deo loqui-
tur 34, b. vidit prodigium 34, b.

à Raguele commeatum impetrat, &
in Aegyptum redit 34, f. in mira-
culis fidem ſuis verbis facit 35, a. Ae-
gypti regem adiit 35, b. Pharaonē
hortatur ad Iſraelitarum dimiſſio-
nem 35, e. populum ex Aegypto du-
xit 39, a. Deum precans, aqua dul-
ceſcit 39, c. coturnices à Deo per
preces impetrat 40, a. populum
ad Dei beneficiorum memoriā hor-
tatur 40, a. aquam euocat ex pe-
tra 41, a. Ieſum exercitui præſe-
cit 41, e. ſpolia diſtribuit 42, c.
in Sinam rurfus aſcendit 44, c. le-

gis tabulas populo aſſert 43, b. ta-
bernaculum in deſerto conſicit 45,
a. in arca tabulas legis collocauit
46, b. Aaroni ſacerdotium tradit
49, a. honorem aſſernatur 50, d.
immunda que ſtatuit 52, d. popu-
lo pœnam minatur 55, e. oppro-
briis premittitur 57, c. lapidibus im-
petitur 57, e. pontificatus emulos
conuocat 59, d. leuitis decimas tri-
buit 60, c. populum luſtrat, ibidē,
f. Amoreos vincit 61, c. Ogis re-
gnum occupauit 61, f. victimis
Deo gratus 62, a. populum ad re-
ſiſcentiam renocat 64, b.

Moyſes Iſraelitas animat 37, e

Moyſes oracula Balam ſcripſit 64, f.

vrbes condidit 65, e. leges viuē-
di præſcripſit 67, a. populum in
verba legis adiegit 72, c. montem
Sinā conſcendit 603, f. 42, b. Deo
tabernaculum erexit 383, d. pa-
tres ex Aegypto duxit ibidem, e

Moiſaicos libros miles lacerans ſecuri
percuſſus 378, c

Moyſis lex quando græcè reddita 1.
preces ad Deum 58, e. opem Dei
implorantis oratio 38, a. oſtēda
apud Pharaonem 35, c. virtutes
73, e. ſapientia 2, b. inſtitia 33, f.
vxor 33, f. 34, f. filij 34, f. mo-
rituri oratio 66, c. verba nouif-
ſima 73, b. mors 73, c, d. enco-
mium 73, e. 610, e

Moyſis vita dies 73, e. vetuſtas 610,
d. ſucceſſor Iſua 65, c. & alio-
rum legiſlatorum diſcrimen 2, e

Mofollanus Iudeus robuſtus ſagitta-
rius 596, c

Muchæus contra Vaſten reginam ſer-
ſententiam 204, f

mulierum conſuſtio 441, b. virtus
198, d

mundus providentia Dei regitur 198, b

mundi & vniuerſorum creatio 2, d

Mundus Paulina amore captus fruitur
340, b. in exilium ablegatur 340, c

murus 39. ſtadiorum cum tredecim ca-
ſtellis circum Hieroſolymam triduo
edificatus 549, d

mures omnia vaſtant 93, c.

mures Senacheribum exarant 181, c

Muſca 4, d

muſica inſtrumenta Davidis 145, d

Mutianus Vitellium interficit 522, d

mutantis pœna 71, b

mutui lex 70, d

N

N Naamis, nomen quid ſignet 91, d

Naamis vxor Abimelechi Bethleemite
90, e

Naaffes Ammonitarum rex 122, f

Naaſes labem obſidione cingit 97, d.
in Sahum ſcui 97, d. occiditur
98, d

Naaſes iunior Ammonitarum rex Da-
uidis legatis iniurius 122, f

Nabadus igne ſacrificij combuſtus
49, f

Nabal, nomen vnde 110, f

Nabalus eſca cauſa à Davide rogatur
110, d. Davidem reſcit, ibidem

Nabali vxor Abigæa Davidem reconcil-
liat 110, c. gregibus tantum à Da-
uide 110, c. inuicem 111, d, b

Nabatea regio 13, d

Nabathæi à Iomatha vaſtantur 241, f.
à Gabmio vincuntur 416, c

Naboandel Babylonie rex 192, e. vide
Balthaſar

Nabolaffarus Nabuchodonofori pater
592, f. moritur 593, b

Nabonnedus Babylonis rex 593, f

Nabonnedus Babylonem oppugnat
593, f

Nabrodes Deum contemnit 7, b. 8, e

Nabuchodonoforus rex Babylonis Na-
bolaffari filius 592, f. patrem eius
obſiſſe percipit ibidem, b. patri ſuc-
cedit 593, b. ſanum Beli ornat: re-
gis exiit: & hortos penſiles edi-
ficat ibidem, c. Aegyptios bello ad-
oritur 185, a. Iocimam cur oc-
ciderit 185, d. populum Iſraelis in
Babyloniam abducit 187, d. inuſſe
ſyriam 185, a. Hieroſolyma expu-
gnat: & quomodo Sedeciam ca-
ptum tractarit 187, d, e. Tyrum
obſidet & occupat 594, b. mori-
tur 192, d. 193, c.

Nabuchodonofori ſucceſſores 192, d.
ſomnia Chaldeis indiſſolubilia 190,
e. 191, e

Nabuchodonofori aurea ſtatua adoran-
da 191, c

de Nabuchodonoforo Megabſthenes
192, c

Nabuthus ab Achabo occiſus 160, d

Nabuzardanes Hieroſolyma deſtruit
188, b

Nacebus Arabum dux ab Herode ce-
ditur 312, c

Nachor Scruſi filius 9, c

Nachoris progenies 9, d

Nadabus Aaronis filius 49, b

Nadabus Hieroboami filius regnum pa-
ternum paterna malitia accipit 156,
c. à Baſane occiditur 156, f

Namates Benjaminis filius 29, d

Index.

Nabata locus 4, c
 Nain vicus 523, d
 Nais Samaritarum vicus 378, d. à Cui-
 no condita 4, c
 Nabateno toparchia à Romanis ex-
 pugnatur 475, d
 Nabathæ regionis situs 463, f
 Nathan vates Dauidem adulterij ar-
 guit 124, d. Adoniam imperare
 nunciat 136, d
 naturæ humanæ fragilitas 123, d
 nauigatio triennalis 150, d
 Naumi de Nino oraculum 177, d, b.
 de excidio Ninuitarum ibidem
 Nazæeorum propria 60, d
 necessitate in bello nihil pugnacius
 488, d
 Nechaus Aegypti rex in Babyloniis
 militem ducit 128, c
 Nectias Pharaon rex Aegypti Saran ra-
 pit 544, b
 Necropolis vrbs 604, c
 Neemias nuncium accipit de Hierosoly-
 mitana vilitate 203, c. urbem au-
 get habitatoribus 204, c. à Xer-
 xe comestum adipiscitur 203, d
 Neemiæ oratio ad reduces 203, f. pre-
 catio 203, d
 Neemiæ in reficiendis moenibus studiū
 204, b. de sacerdotib. cura 204,
 c. obitus 204, d
 Neerda vrbs 353, b.
 Nemroth, sive Nabrodes, Dei contem-
 ptus author 7, b, 8, c
 Nephtuni singulare cum fortissimo Pa-
 tris lastimorum certamen 133, c
 Nephtalim Iacobi filius nascitur, excur-
 sic dicitur 18, c
 Nephtalitarum fors in Chananeis 78, d
 Nerigissidorus interfecto Euilmara-
 ducho in regno ei succedit 393, c
 D. Nero Domitius crudelis 461, d. in
 Iudea infelix 482, d. meticulosus
 406, d. Domitius veneno Britan-
 nicum, nec non alios viros illustres
 sustulit 380, b. vxorem Octauiam
 & Claudij Caesaris filiam trucidauit i-
 bidem. similiter Agrippinam matrē,
 ibidem. vxorem Poppeam nomine
 duxit 382, b. Vespasianum in Sy-
 riam misit 482, c
 Neronis mors 522, c. mortem secuta
 405, d. 406, d
 Neronias aliās Caesaræa 382, c
 neruis Iudæi cur abstineant 19, c
 Netiræ virtus 491, d
 Noe posteri, terram colere. Deo man-
 danti non parent 7, b
 Nicanor aliās Seleucus 218, d
 Nicanor dux post Bacchidem dolo lu-

dam capere tentat 231, c
 Nicanor templum euertere conatur
 231, f. contra Iudeam missus 231,
 d. Iudeam armis appetit 226, c. à
 Iuda occisus 237, d
 Nicanor amicus Titi sagitta vulneratur
 519, c
 Nicaule Aegypti regina 148, c
 Nicolaus Damascenus Iudeorum hi-
 storiographus 307, c
 Nicolaus Damascenus accusationem
 contra Antipatrum continuat 323,
 d. 445, f. Iudeorum accusationē
 soluit 453, d. Archelaum defendit
 330, f. 334, c. 450, b
 Nicolai Damasceni de Abramo testimo-
 nium 10, d
 Nicolaus rhetor pro Iudeorum immu-
 nitate orationem habet 330, c
 Nikon à Iudæis Aries Rom. appellatur
 541, d
 Niglisar Abimalarodachi filius 192, c.
 patri in regnum succedit 192, c
 Niger Peraites Idumææ rector à Iudæis
 ducibus parere iubetur 478, b
 Nigri mors 517, c
 Nilus paradisi fluius 3, c
 de Nino oraculum Naumi 177, b
 Ninus vrbs à quo condita 9, d
 Ninus Senascheribi regia 181, d
 Nisan mensis Hebræis, Xanthicus Ma-
 cedonibus, Aegyptiis Pharmuthi di-
 ctus, Aprili respondens 534, 36, c
 Nisibis oppidum 393, b
 Nisibis regio
 nobilitas Iudeorum perit 516, c
 nobilitas generis unde à Iudæis discer-
 natur 385, c
 Nochus aliās Noe 592, f
 Noe ubi habitauit 5, b. quò migrarit
 ibidem. quomodo arcam constru-
 xerit ante diluuium, inq. eadem con-
 seruatus fuerit 5, b, c. inebriatus à
 Chama filio deridetur 8, f. ex ar-
 ca egressus Deo victimas offert 6, b
 Noe ætas 6, e. doctrina 5, b. genea-
 logia 5, c. 7, d. posteri quomodo in
 orbe sedes quaesierint 7, e. arcæ re-
 liquæ 374, c
 Nominum origo 3, b. mutatio unde
 orta 8, c
 Norbanus interemptus 362, d
 nubes presentia super tacernaculo quid
 significarit 54, b
 nubes infolita: tempestas legislationem
 antegressa 43, d
 Numidius Quadratus Syriæ procura-
 tor 378, f. eius gesta 461, d
 Nymphæa lacus 432, d
 Nymphidius homo nequissimus 522, c

Oasis in Aegypto patria Apionis
 604, d
 Obade creditum Herodes repetit 312, d
 Obadamus ob arcam beatus 129, c
 Obedas rex Arabum 251, c
 Obedes Boozis & Ruthes filius 91, d
 Obedias iumentorum achabi curator,
 vir pius, prophetas periculis quo-
 modo liberauerit 158, c
 Oboles vates Israelitas capi vetat
 177, c
 Obedientia premium 613, c
 Obimes Hieroboami filius egrotat
 154, f. moritur 155, b
 Obode seu Obedæ necis Syllaus insti-
 mulatur 313, d
 Obode Aeneas succedit 313, f
 Ocanasus Esai filius 203, f
 Ochobati ducis potentia 162, d
 Ochozias Achabi filius Israelitarum
 rex 165, d. idololatriæ ab Elia inicu-
 satus & moritur 165, d
 Ochozias successor Ioramus 165, d
 Ochozias Iorami filius paternum re-
 gnū recipit, atque sauciatus à Deū
 moritur 170, c, f
 Ochozias cognati à Ieu occiduntur
 171, c
 Ochozias filius Ios rex constituitur
 172, c
 Ochus Madianitarum rex 65, b
 Octauia Claudij Caesaris ex Petina fi-
 lia 380, d. vxor Neronis occiditur
 380, b
 Octauius Claudij Caesaris filius 380, d
 Odolam vrbs à Roboamo extructa
 153, c
 Ofilius Phasaclum de insidiis monet ca-
 uendū, & cum iuuat 271, c
 Oges Galadine & Gaulanitis regio-
 num rex interit 61, c
 Ogis forma & lectus 61, f
 Ogis quercus 11, d
 Olde prophetisse oraculum 283, d
 Olineti mons 380, f
 Olurus vicus 523, c
 Olympius Iupiter 357, b
 Omerus Esai filius 203, f
 Omiosa nonnulla 360, f
 Onias & Dosithæus Iudæi duces Ale-
 xandriam liberant 605, b
 Onias Iaddi filius pontifex Hierosoly-
 mitanus 212, c
 Onias Oniæ filius Aegypto templum
 edificat 236, f
 Onias Menelaus supplicio affectus
 230, c
 Onias Simonis Iusti filius pusillanimis
 & auar-

Index.

- & auarus 219, f. à Iosepho luene
 auaritiæ reprehenditur 220, a. ex-
 cusatur ibidem, d. moritur 223, a
 Onias Simonis filius templum edifica-
 re statuit 236, d
 Onias à Ptolemæo humaniter exceptus
 templum erigit 585, a, b. & cur, c
 Onias quidam Tobie filios expellit 407, c
 Onias quidam vir iustus à Deo pluuiã
 exorans, atq; Aristobulum diris de-
 uouere recusans, lapidibus obruitur
 256, b, c
 Onion ciuitas 585, a
 opera mirabilia 537, d
 Ophires Iustæ filius 9, b
 Ophlas locus 472, c
 Ophnes Elis filius 91, e
 Ophres Madanis filius Libyam occupat
 14, c
 Ophus Esai filius 20, f
 Opobalsamum ubi & quomodo pro-
 ueniat 258, a
 Or rex Aegypti Amenophis decessor
 598, a
 oraculum de tēplo Hierosolym. 564, d
 organorum usus 164, c
 Oribus rex occiditur 86, a
 Oroma Iehuseus Dauidi aream dono
 dat 135, c
 Orodes Artabani filius Parthorum rex
 constituitur 339, a. vide, Horodes
 Orphonas Iehuseus Dauidis amicus
 119, f
 Osarsiph sacerdos Heliopolitanus 599, a
 Osarphus Iudeorum dux 598, c. Moy-
 ses dictus 599, a
 Oseas Israelitarum rex 178, c
 Osiris Deus Heliopolitanus 599, a
 Otho Imperator 522, c
 Othonis interitus 524, c
 Otrus Armeniæ rex 9, b
 Oza clades locus 120, d
 Oza tacta arca periit 120, d
 Ozias quomodo gentes sibi subiecerit
 175, c. Hierosolyma restaurauit
 176, b. sacerdotis munus usurpat
 176, c
 Ozie ortus, restoratus et religio 176, a
 Ozie diuitiæ 176, b. improbitas 176, c
 P
 Papis Amenophis pater 598, a
 Pacorus terræ Mediæ rex 576, c.
 coniugem & concubinas ab Alanis
 captus centii talentis redimit 578, e
 Pacorus Parthorum rex cōtra Iudeos
 contendit 420, f
 Pacorus Pacori regis pincerna Iudeam
 explorat ibidem
 Pacorus Herodi insidiatur 271, c. Pa-
 cori regis pincerna Phasaelo insi-
 diatur 271, d
 Pacori insidiæ intellectæ 421, c. mors
 275, f
 Pactum Iacobi cum Labano 17, f
 Patina Claudij vxor 380, a
 Palestina vnde dicta 8, c
 Palestini Dauidis subsidium reliquunt
 113, f. Israelitas facultatib. priuant
 87, c. 99, d. Hebræis rebellant 112,
 c. Hebreos clade efficiunt 92, d.
 vincunt 112, c
 Palestini ab Ezechia bello subiguntur
 179, c. malè tractati 88, d. infe-
 stati 93, b. fuga saluti consulunt
 120, c. armis exuuntur 99, b. oc-
 cubuerunt 94, e. victi 99, a. oc-
 cisi 99, f. 100, b. à Sampsonè 89,
 e. expeditionem instituunt 103, b.
 Palestinarum caesarum numerus 104, b, c
 Pallas Neronis libertus 381, d
 Palmeta ubi sint præstantissima 258, a
 Palmira vrbs 148, d
 Pamphylj Romanis tributa persoluūt
 468, a
 Pamphylum mare Alexandro impe-
 riū Persarum destructuro cessit 38, c
 Panes appositij 46, c
 panes appositij 52, c
 Panium locus 296, c
 Panij pulchritudo naturalis Agrippæ
 diuitijs curatur 501, f
 Pannychis concubina Herodis 437, c
 Paphlagones populus 8, b
 Papinius tribunus 358, d
 Pappus Herodi rebellaturus ab Antigo
 no mittitur 426, b. occiditur ibid. f.
 Pappi caput Pheroræ tradi Herodes
 vult 277, c
 Paradyfus 3, b
 Paradyfi fluij quatuor 3, c
 Paradyso eiiciuntur Adamus & Eua 3, f
 Paradisi optimi qui 521, c
 Parentum honor 613, c
 parricidium publica naturæ iniuria
 324, c
 Parthi regem constituunt 339, a. Anti-
 gonem in regnum reducant 422, b.
 Armeniam amittunt 342, a. Hero-
 dem capere nituntur 271, f. Hiero-
 solymorum bona diripiunt 272, d.
 Hyrcano insidiantur 271, d. Hyr-
 canum captiuum 271, c. & vincitū
 abducunt 422, b, c. Iudeos debel-
 lant 420, c. Romanis obsides mit-
 tunt 468, c. & à Ventidio oppu-
 gnantur 275, c
 Pascha Iudeorum quale 448, f. ce-
 lebratur 75, b. 201, a. à Iosia 144, b
 Pascha Azymorum festum vocatur
 338, b
 Paschæ institutio 36, c. sacrificium 52, a
 Paschæ significatio 36, f
 in Paschæ festo seditio 329, c
 Passini Castrum 9, b
 Pastoralis vita 4, a, d
 patientia Iosephi captiui 23, d
 patris crudele facinus 425, a
 Pauli Apostoli patria 8, b
 Paulina Iliacis insensa 340, e. quo-
 modo à Mundo constuprata ibid. b
 Paulinus Lupo in administratione A-
 lexandriæ succedit 585, d. templū
 Oniæ spoliat, et in accessū facit ibid.
 Pausanias Cerastræ filius Philippum Ma-
 cedonem occidit 386, f
 pax morti preferenda 513, a
 Pedanius Iudeum raptum Cesari tra-
 dit 558, c
 pegmatum fabrica 574, f
 Pelusium oppidum 101, c. obsessum et
 captum 262, a. à Mithridate ex-
 pugnatur 417, a
 Pentecoste 271, b
 Pentecostes festiuitate Iudei non inter fa-
 ciunt 245, e. sacrificium 52, b
 Peræ regionis descriptio 484, c
 Peraitæ mors 517, c
 Pergamenorū decretū pro Iudeis 267, a
 Peristoreonos saxum 149, d
 Perse ab Antiocho impetuntur 614, c
 multa Iudeorum millia Babylōnem
 abripere 596, a. quo pacto Ae-
 gyptios tractant 603, b
 Persarum bibendi mos 204, c. manci-
 pia Aegyptij 609, c
 pestis Hierosolymitanorū 186, c. 290, c
 peste Assyriorum exercitus consumi-
 tur 181, d
 Petephthes vir Aegyptius, cui Iosephus
 est venditus 22, d
 Petilius Cerealis proconsul Germanos
 ad sobrietatem cogit 573, a
 Petra magna, locus 109, d
 Petra vrbs, olim Arce dicta 61, a. 355,
 c. quæ Reccine 65, b
 Petreus amicus Romanis factus pro-
 pter inimicitias Herodis 333, b
 Petronius Aegypti præfectus Herodem
 famis tempore inuat 293, d. à Caio
 in Syriam mittitur 350, d. bellum
 Iudeis infert 350, d. à Caio ad offi-
 cia reuocatur 352, d. Caij nece gau-
 det 353, a. Doritæ insolentiæ ac-
 cusat 370, a. Iudeorum primates
 compellans, ad Cesarem de Iudæicæ
 gentis supplicationib. scribit 438, f
 Petronij epistola ad Doritæ 370, a.
 ad Iudeos oratio 351, d. pietas gra-
 ta Deo 351, c
 Petus fugientem Antiochum regem Ro-
 mam mittit 578, c
 Petronius præfes Iudeos ad Cesaris sta-
 tuas recipiendas hortatur 458, d

Index.

- Phacias Israelitarum rex 177, c. truci datur 176, f
- Phaceias Romelie filius vir impius regnum Israelitarum occupat, Achazem oppugnat 176, f. 177, c
- Phalec, vox quid sonet 9, b
- Phalegus Heberi filius 9, b
- Phalercus Demetrius de Iudeis 597, b
- Phalles Rubeli filius 29, d
- Phanasus Samuelis filius pontifex 383, d
- Phanes rusticus pontifex 509, b
- Phanuela vrbs 152, c
- Pharao vnde dicatur 148, d
- Pharao à Iacobo salutatur 30, a. ostenta cernit 35, c. Hebraeis onus dupli-
cauit 35, d. Moysi necem minatur 36, d. Pharao Necbias rex Aegypti
Saram Abrami uxorem rapuit 144, b
- Pharaonis somnia 24, c
- Pharaonem inuaserunt mala 35, c
- Pharaones Aegyptij reges cur dican-
tur 148, d
- Pharaotes fratres Iosephi bene tra-
ctat 29, d
- Pharaotis malitia in Hebraeos 35, d.
36, c. dimissos insequitur 37, c.
eum omni exercitu deletur 38, c
- Phares quid denotet 193, c
- Phari insule descriptio 526, c
- Pharisei se iungunt Alexandræ 412, b. Alexandram scire faciunt 253, d. Diogenem occidunt 412, c. He-
rodianas mulieres decipiunt 320, d. Herodis iussu necantur 320, b
- Phariseorum secta 456, c. dogma 337, c. immanitas 253, c. in populo li-
centie 253, d. traditiones 247, c.
- Pharmuthi mensis 36, c
- Pharnaces filius Mithridatem Ponti
regem occidit 257, f
- Phasaelus Antigono resistit 271, b. ab
Antonio tetrarcho statuitur 270, d. Barzapharnè perfidia arguit 271, e. Felicem vincit 420, d. Hieroso-
lymis praeficitur 263, c. Iudææ te-
trarcha 420, d. à Parthis victus 271, c
- Phasaeli verba vltima 422, c. interi-
tus 271, e. 279, c. 422, c
- Phaselos turris 535, d. ab Herode con-
dita 305, f
- Phenenna Helcanis Leuitæ vxor 91, f
- Pherora filios Herodis traducit 302, c
- Pheroras Herodis filiam uxorem ducit 309, c
- Pheoas Antipatri filius filiam Hero-
dis fastidit 308, b. à Zelotypo apud
Herodem accusatur 308, c. ab
Herode ejicitur 442, d. Salomè
sororem inculcat 436, d. proci-
des
- Herodis iram mitigat 437, c. mo-
ritur 442, b, c
- Pherora uxor Venesiciij accusatur 321, b
- Philadelphensium ex Iudeorum dissi-
dium 373, b
- Philippio Ptolemæi Minnei filius 416, c
- Philippus Amynthæ filius ceditur à Pau-
sania amico 360, f
- Philippus Antiochi Grypi filius Syriæ
parti imperans Antiochum Cyzice-
nū superat 251, c. cum fratre De-
metrio pugnans totius Syriæ domi-
nus constituitur 252, b
- Philippus Archelai frater cur à Varo
Romam missus 452, d
- Philippus Herodis frater moritur 342, c
- Philippus Herodis frater qualis 342, c. Gamala in Romana fide retinet 388, c
- Philippus Iacimi filius à Gamala ab-
it 393, c. falso accusatur 443, d. exercitui Agrippæ praefectus 477, f
- Philippi uirtus 491, d
- Philippus rex Macedo occisus 210, c
- Philippus filius Zamaris 319, d
- à Philippo vrbes quare conditæ 338, b
- Philo historicus de Iudeis 350, c. 597, b
- Philometor Ptolemæi Epiphanis filius 223, d. Alexandro auxiliaris 238, d
- Philosophie tria genera apud Iudeos 454, d
- Philosophi apud Indos Calani, apud
Syros Iudæi dicuntur 595, b
- Philostratus historiographus 192, c
- Philosophorum de Deo discordes sen-
tentia 614, c
- Phineas comprehenditur 567, d
- Phinees Elis pontificis filius 91, c
- Phineesis generi obigit sacerdotium 140, b
- Phinees rigidus iusticie propugnator 627, d. Zambriam occidit 64, c
- Philopator Ptolemæi Euergetis filius 219, f
- Philostephanus Ptolemæi Lathuri dux 250, d
- Phison fluius paradisi 3, c
- Phœbus Agrippæ legatus à Iudæis occi-
ditur 476, c
- Phœnices Carthaginē condidēre 603, d
- Phœnicum annales 597, b. 603, d
- Phora fluius paradisi 3, c
- Phrates Parthorum rex Hyrcanum hu-
maniter tractat 279, c. moritur 338, c
- Phraataces Phraatis filius patrem oc-
cidit, exul perit 338, c
- Phrures festi dies 209, c
- Phryges populus 8, b
- Phutes, Phutti ibid. d
- Phullo bellum cogitanti, Manacmus pa-
cem offert 176, c
- Physcon Ptolemæi Epiphanis filius 223, d
- pietate inuidia vincitur 108, d
- pignus non furenter tollendum 70, c
- P. Pilatus Iudeos seditiosos compefcit 457, d. imagines Caesaris Hiero-
solymam introductas aufert 457, c. Samaritanos opprimens, cedis accu-
satur, Romam uocatur 341, b, c
- Pilati regimen 457, b
- pinea ligna ex terra aurea 149, c
- Piræus Athenarum portus 294, c
- Piso legatus Pompeij 258, b
- Pistus nobilis defectionis à Romanis au-
tor 387, b
- Pitholaus Iudeorum princeps 415, c. à Crasso occiditur 416, d
- Placidus tribunus in exercitu Vespasia-
ni Galileam peruadit 487, a. à
Iotap. tenis pulsus fugit 487, b. contra fugitiosos pugnât 519, c. Bethenabrum igni tradit 520, d
- Placidi astutia, uictoria 505, d
- plagarum poena 69, b
- plagij lex 70, c
- Platane, uicus Sydoniorum 439, d
- Plato ueritatem de Deo proferre timuit 614, b
- Plimbines situs 526, d
- Plistorum apud Daces secta 337, f
- poena in custodes castrorum apud Ro-
manos 548, d
- poena iniqui iudicis 613, c
- poena uirginem ui comprimentis ibid. a
- poenarum lex 71, d. cause peccata 128, b
- Polemon Pontus regulus Bernicem u-
xorem ducit 379, c
- Politianus tribunus à Cestio Hierosoly-
mam mittitur 466, a. officiose ex-
cipitur ibid. b, c
- Pollio Pharisæus Herodi amicus 279, b
- Polybius Megapolitanus historicus de
Scopa duce Ptolemæi 218, c. re-
prehensus 229, c
- Polycrates Lacedæmonij maledicu 597, c
- Pompeius Aristobulum petit 413, d. captum Romam ducit 415, a. in
custodiam locat 413, f. Gadaram
restaurat 414, f. Hierosolyma ob-
fidet 414, a. septimum diem ser-
uat 414, b
- Pompeius urbem Hierosolymam ex re-
giam occupat 258, b. 414, a. tem-
plum

Index.

- plum ingreditur 253, f. sacra cele
brat 414, e. belli autores securi
ferit ibid. e. urbes à Iudeorum im
perio eripit 414, f. à Sarmatis oc
ciditur 573, c
Pompeij res gestæ in Syria 259, b
pondera quando inuenta 4, c
pontificus insula 48, b. uesitus 538,
b. uxor qualis 53, c
pontificum Hierosolymitanum nume-
rus 188, d. successio 338, d. in
populo Iudaico series 383, d. defi-
gnandorum ordo 588, b. seditio
381, c. filij Dauidi decreta relatu-
ri, in puteo latent 129, b
Pontius Pilatus, uide, Pilatus.
pontificalis ornatus 47, b, d. eius-
dem significatio 48, e
pontificie stolæ repositorium 298, a
Popedius conuictus in Caium coniecti ar-
guitur 358, b
Poppea Neronis uxor 382, b
Porcius Festus Iudeæ procurator 381,
d. uide, Festus.
porticus Hierosolymorum 536, d.
edificantur 201, a
Posidonij à Iudeis mendacia 606, e
præcepta Dei decem 44, a, b
prætoriani milites 366, d
prætorij in castris Romanis descriptio
486, a
presentie diuine signum 120, b
precationis à Moysse traditæ 72, d
precibus Moysi aqua dulcescit 39, c
preces Noe 6, c
primogeniti ius seruandum 69, d
primogenitorum Aegyptiorum 36, f
principis sacrificia 51, b
Priscus centurio Ionatham Iudeum sa-
gitta transfigit 559, a
Priscus sextæ legationis dux à Iudeis oc-
ciditur 477, b
Procydatum unde dictum, et quomo-
do extructum 294, f
Procydia 431, c
prodigia excidium Hierosolym. prænu-
cia 563, e
propheta inobedienti poena denuncia-
ta 159, b, c
Proseucha domus precatationis 398, b
prouidencia Dei 145, f
prouidencie Dei paradigma 111, b.
299, a
Psephinos turris 534, c
Psephina turris 535, c
Pseudalexander 335, a, c. uide Alexan-
der fictitijs.
pseudopropheta propheta seducit 153, b
pseudopropheta Aegyptius uinctus au-
fugit 462, b
Ptolemaidis descriptio 458, b
Ptolemais Cleopatra expugnatur 250, d
obsessa 254, d. 249, b
ptolemeus Agrippæ et Bernices proci-
rator à Ioanne Giscalco spoliatur
479, d
ptolemeus Derimenis filius Iudeam
infectat 226, d
ptolemeus Epiphanes in Syriæ reges
contendit 218, d. moritur 223, c
ptolemeus Euergetes pater Philopato-
ris 219, f
ptolemei Euergetis post captam Syriam
gesta 605, a
ptolemeus Galilee ab Herode præse-
ctus interficitur 275, e
ptolemeus Herodis procurator 308, a
ptolemeus filius Lagi Demetrium uicit
595, d. Hierosolyma occupat 212, d
ptolemei filij Lagi comites et humani-
tas 595, c. epistola 604, c. liberalitas
214, d. præceptum de dimittendis Iu-
deis 213, f
ptolemeus Lathyrus humanas carnes
coquit 250, c. Asochum vi capit. 249
f. Alexandrum vincit 250, a. ptole-
maidem oppugnat 249, c. regno ex-
pulsus 249, c
ptolemeus Mennei filius 411, f. 416, c.
Antigonum adoptat 269, b. moritur
270, f
ptolemeus Philadelphus Aegypti rex
213, b. captiuos Iudeos reddit, pecu-
niam sæpe largitur, leges eorum co-
gnoscere cupit 604, f. ad Eleazarum
pontificem, de vertendis legib. scri-
bit 214, c. seniores ferentes codicem
legis suscipit 215, c. interpretes 70.
dimisit 217, f
ptolemei Philadelphi bibliotheca 213,
c. liberalitas 213, c. 215, c
ptolemeus pilometor rex salutatur 238
c. Alexandro auxilium misit 238, d.
Antiochenis persuadet, ut Demetri-
um regem Asie admittant 238, f. Am-
monij insidijs petitur 238, d
ptolemeus vulneratur 239, a. moritur
239, b
ptolemeus Philopator 218, d. moritur,
ibidem.
ptolemei Physconis immanis crudelitas
et iniustitia, ite poenitentia 605, c, d
ptolemeus Simonis Asamonæi gener
socerum occidit, et alia scelera com-
mittit, oppugnantem Hyrcanum elu-
dit, eius matrem et fratres interficit
224, f. in Aegyptum reducit 260,
c. Alexandram uxorem duxit 416,
f. occisus 425, b
ptolemei dicti reges Alexandrini 248,
c. Aegypti reges 121, c
P. Seruius decreta pro Iudeis 266, d, f
pudicitia Vespasiani 526, a
puerperarum lex 53, d
pueri Iudaici astutia 564, e
puerorum educatio 613, b
Puthodus Simconis filius 29, d
Pyrgum Stratonis urbs 430, c. ab He-
rode instaurata 431, b
Pythagoræ qualis fuerit 594, c
Pythagoræ philosophus 603, c
Pythium templum Herodes edificat 306, a
Q.
Q. Vadratus Syriæ procurator Iude-
os discordes audit 461, b
in crucem agit 379, b
Quadrige solis per Iosiam sublata
184, d
quinquagesimi anni remissio 53, e
Quintilia tormentis examinata, munus-
rib. donatur 358, c
Quintilius Varus Syriæ præfectus 322, c
Quintilio Varo indice, Antipater in ius
vocatur 322, f
Q. Pompeius consul 368, b
Quercus Ogis 11, d
Quirinus à Iudeis incolis censum postu-
laturus ablegatur 336, b, d, e
R.
Rabatha ciuitas 61, f. capta vastatur
125, c
Rachab exploratores dimisit 74,
c. speculatores officij monet 74, d
Rachaba saluatur 75, d
Rachabe promittitur beneuolentia 74, e
Rachel Iacobi uxor 18, a. deos patris
abscondit 19, b
Rachelis filij 29, d. mors 20, b
Repta castellum ab Herode diruitur 312, c
Ragau filius Phalegi 9, b
Raguel Esai filius 20, f
Raguel Moyses occurrit 42, c. Deum lau-
dib. euehit 42, c. comitatum dat
Moyses 34, f
Ramatha obsessa 123, d. 169, f
Ramathon à Basane munitur 157, b
Ramestes nominatus Setho 598, f
Ramphe Aegypti rex 598, a
Ramphe Sethi filius 598, a
Raphia urbs instauratur 359, e
Rapsacis oratio superba 180, e
Rapses pater Ramestis 598, e
Rases Damascenorum rex 177, c. occi-
ditur 178, a
ratio pia domina est affectionum et do-
lorum 614, b. sapientie studiosa 610, c
Rebecca filius Bathuelis 9, d
Rebecca liberalitas 15, a
Reipublice optima forma 68, c
regis Aegyptiaci crudelitas 31, a
regum bonorum virtutes quæ 296, c. 139, a
regum Aegyptiacorum successio ordi-
naria 591, b
refugij loca 65, c. 78, e
li 6

Index.

- ob Religionem supplicia Atheniensib.
irrogata 615, f
Reffa vicus Idumææ 272, c
Rhoa petra 82, c
Roboam^o Solomoni patri succedit 151,
e. regni partē amittit, ibi. ab Israeli-
tis deseritur 152, b. vrbes quas cōdide-
vit, quantos reditus habuerit 153, e, f
Roboami vxores & filij 154, a. mors et
sepultura, ibid. e
Roboamo Abias filius succedit 154, e
Roma à Iulio Cæsare occupata 268, d
Romæ belli Iudaici historia à Iosepho
scribitur 589, a
Romæ scelus admissum 340, b
Romanus exercitus murum circa Hiero-
solyman triduo extruit 549, c
Romani belli causæ 500, e. 510, b. mate-
ria 470, b.
Romani cur vtantur. aquila in vexillo
487, d. ædificia incendunt 563, b. so-
lis Aegyptijs in vllā ciuitatē ascribi
interdixerunt 604, e. aggeres Iero-
solyme erigunt 547, f. Antonia inua-
dunt 554, f. aquilonem horrēt 581, b
Romani Aristobulū vincūt & vinculis
constringūt 26, b. audacia Iudeorū
terrentur 552, f. castris expulsi 532, b.
Eleazaro dediti cruciantur 472, c.
flamma circūdati opera erecta dese-
runt 548, c. flāmis exuruntur 559, b.
Gamale turrim sternunt 505, e. Hie-
richuntē diripiunt 274, f. Hierosol.
vrbe pelluntur 542, e. inferiorem ci-
uitatē Hierosol. incēdunt 566, d. Iose-
phū profligant, capiunt 403, b. f. sa-
mē accendunt 550, b. loppem capien-
tes, Narbatenē toparchiā expugnāt
475, d. vincuntur 533, f. 555, e. 561, a.
Iudeos fustibus cadūt 465, e. excru-
ciant 583, b. Iudeos honorant 264, a.
e. Iudeis stipendia soluere, & tribu-
ta in Capitoliū ferre cogunt 577, d.
muris Hierosol. scalas applicāt 560,
f. 567, e. mutuis vulnerib. cadūt 557,
d. victoria & muris Solymæ petiti,
in incolas seuiunt 568, a. vrbem va-
stantes thesauros Ierosol. inueniunt
569, b. saxis obruti 465, e. à Seppho-
ritis suscepti, à Iudeis vincuntur
475, d
Romanorū amici Iudei seruantur 609,
d. in bellicis exercitiū 485, d. discipli-
na bellica 406, d. disidia post Iuliū
418, f. humanitas 406, f. in Iotapa-
tenos seuitia 495, b. machinæ à Iu-
deis incenduntur 548, b. peritia &
industria militaris 541, c. ad templi
adiū certamē 555, a. telorū vis 492,
Rubelus, nomen quid significet 18, b
Rubelus Iacobi filius nascitur 18, b. in-
terneccionem Iosephi impedit 21, e
Rubeli filij 29, d
Rubenitis promissiones renouatæ 74, b
Rufus ad Romanos deficit 332, a.
Rufus Aegyptius Eleazarum Iudeum
captum percuti iubet 576, f
Ruma vicus 491, e
ruta miræ magnitudinis in regia Hero-
dis 576, b
Ruth Bethlema cōtendit: spicas colligit
ad Boozī pedes requiescit 91, a, b
S.
S. Aab vicus 491, d
Saar Simeonis filius 29, d
Saba Aethiopū regia aliās Meroc,
obsidetur 33, c. à Moysē occupata, ib. d
Sabathes commentariensium princeps
133, c
Sabbæ mensis 61, a
Sabbathosis Aegyptijs quid 603, e
sabbatum, quid significet 3, a. 604, a.
& vnde denominetur 603, e
sabbatum agrorū 53, d. Iudeorū 596, e
sabbata Iudei pugna detrectantes occi-
si 225, e
Sabbæ Aegyptijs quid 604, a
Sabecus Ammanitarum imperator vul-
neratus moritur 123, d
Sabimiani à Iudeis impugnātur 450, e
Sabimianorū et Iudeorū pugna 450, e
Sabimus Syriæ procurator Hierosoly-
mis Iudeos vexat: armis impetitur:
Phasaclū turrim conscēdit 331, d. ob-
sessus à Varo suppetias accipit 333, b
Sabini auaritia 450, d
C. Sabinus cū Cherea Minucianū petit
359, b. sibi ipsi manus infert 368, d
Sabini Syri militis facta, habitus animi
& corporis 554, c, d. e. mors, ibid.
Sabini vocantur Romani 604, d
Sabuchades Amanem insidiarum argu-
it 208, c
sacerdotes seu ministri Iudeorum 596,
b. lorica segregantur 537, f. Aegy-
ptij circunciduntur, & à suilla ab-
stinent 609, e. fame pereunt 382, d
sacerdotum decimas accipientium nu-
merus 595, e. officium 525, d. orna-
mentum 538, a. in diuinis perseuera-
tio 414, d. vestes 47, b. 1. 14, f
sacerdotum reditus 60, c. sed 554, b. de
sectio 210, d. seditio 381, c. interfectio
564, e. occisorum multitudo 108, e
sacerdotij translatio prædicta 92, c
Sacramento populum Herodes obstrin-
git 296, d
sacrarium spoliatur 332, a
sacrificat populus 138, d
sacrificiū Deo gratū 101, f. 135, b. Abelis
& Cami 4, b. Eucharisticū 51, a. mē-
sis Octob. 51, d. Noe 6, c. ignoranter
errantis 51, b. Pentecostes 52, b. sciē-
ter iniquē agentis 51, b
sacrificij Abramici ritus 11, d
sacrificia principis 51, b
sacrificia publica 51, d
sacrificiorū diuino 50, f. leges 50, e. 49, d
Sadduceorum opinio 337, d. secta
456, f
Salatis Aegyptiorū hostes, Abarim na-
tus moritur 590, c, d
Sales Arphaxadis filius 9, b
Salis oppidum Idumææ 483, c
Salmanasar Syriæ ac Phœnicē pertran-
sit 179, e. decē tribus in Mediā abdu-
cit et Israelitarum regem cepit 179,
c. Tyrios vincit 179, f
de Salmanasare locus Menandri 179, e
Salomon: vide, Solomon
Salome Herodis crudelitatem incitat
439, b. Aristobulum accusat 435, d.
filia ad prodēda secreta pellicit 308,
c. à fratre Pherora incusatur 436, a
semetipsam purgat 309, a. victos
absoluit 447, e. moritur 338, c
Salpadæ filiarum hereditas 65, e, f
Saltus Libani 249, c
Samachonites lacus 84, c
Samaralla legatus Herodis 280, d
Samarita deusfata 121, f. ab Adado ob-
fessa 160, e. 167, d. ab Hyrcano solo
adequatur 247, b
Samaritensis regionis situs 484, d
Samarita Antipatri procurator 442, f
Samaritæ vnde dicti 190, a. ab Alexan-
dro liberam vitā petūt 212, a. Iudeis
infesti 219, e. templi instaurationē im-
pedire conati 200, a. à Iudeis seditio-
nis arguūtur 379, a. Galileos oppri-
munt 378, d. origo 210, c. lis de tem-
plo Garizitano 237, a. cesorum nu-
merus 494, e
religionis Samaritanæ initium 180, a
Samaritani seditiosi oppressi 341, b. Iu-
deos accusant 378, f
Sameas contra Herodem dicit 264, b.
in honore habetur 264, c
Samofata ab Antonio obfessa 276, b.
ab Herode oppugnata 425, d
Sampson, nomen quid significet 89, a
Sampso vicus 333, c
Samuel ius reddit 95, b. Saulū inuixit
regem 96, d. Saulū ad præliū inci-
tat 100, f. vatis origo 91, e. natiuitas
92, a. educatio 92, a, b. diuina pate-
factio 92, b.
Samuelis cōsolatio, sacrificium, oratio
94, e. filiorum impietas 95, c. obitus
110, b. manes Saulo perniciem nun-
ciant 113, a
Sanaballetes moritur 211, b
Sanagarus Anathi filius 84, c
S4

Index.

- Sanctuarij dispositio 45, e
 Sanctum sanctorum 45, f
 Sapha locus quid denotet 221, c
 Saphas iustæ filius 9, b
 Saphatha vallis 156, d
 Sara ab Aegypti rege rapitur 10, b, ab
 Agure ex Abrahamo grvida despi-
 citur 11, d
 Sarcophagi et atas 14, c
 Saramalla Syrorum dicitur 271, e
 Sardaniorum decretum pro Iudeis
 167, c
 Sardaniorum magistratus littere misse
 307, d
 Sardonyx litationis index 50, b
 Sareptana vidua cibo non deficitur
 158, b
 Sares Nephthalim filius 29, e
 Sarmate Fontium occidunt 573, c
 Satum quid contineat 168, e
 Saulus asinus querit: voce divina rex
 ordinatur: vngitur 96, b, c, d. fortitio
 ne designatur 97, b. et inauguratur
 ibidem. Ammanitas vincit 98, a. Pa-
 lestinos superat 100, b. quos habue-
 rit filios et filias, ibid. e. Amalecitas
 opprimit 101, b. regno priuatur: fit
 demoniacus 102, e, f. Davidi infidia-
 tur 105, b. et reconciliatur, ibid. c.
 sacerdotes necat 108, a, b. suam ini-
 quitatem Davidis autem innocentiam
 agnoscit 110, b. Samuelem sibi in-
 vitam renouari iubet 112, e. moritur
 115, d
 Scaurus Cælesyrie prefectus 259, b.
 dux Romanorum obsidionem soluit
 et Aristoboli muneribus corripitur
 413, b, c. Aretæ reconciliatur 259, c.
 415, b
 scenopægie festum 146, e. 203, d
 Scipio in Syriam proficiscitur 261, d
 Scriptura sacra à matre martyribus 7.
 filijs proponitur 627, c
 Scythæ Romanis cladem inferunt
 573, b
 Scythopolis vrbs 259, e. 414, f
 Scythopolite Iudeos trucidant 473,
 c. à Iosepho occiduntur 221, d
 Sebas Ili filius 134, b
 Sebasie, vrbs Samaria olim nuncupata
 293, a. ab Hyrcano obsessa 246, e.
 409, b
 Sebasie vrbs ab Herode edificata
 430, e
 Sebastus portus in Cesaris honorem
 constructus 322, d
 Sedecias pseudopropheta Michæa res-
 sit 163, a. sibi poenam denunciari a-
 nimaduertit 163, c
 Sedecias peruersus 186, a. rex à Baby-
 lonio constituitur 186, a. pseudopro-
 phetis seductus ab Hieremia admo-
 oetur 186, a, c. à Babylonis capitur
 187, c. moritur 188, e
 Seffora Moyses vxor 34, f
 Sehon rex Amoræorum. Moyses negat
 transitum 61, b. occiditur 61, e
 Seianus occisus 346, c
 Sem mons 60, f
 Sennarus Senacheribum patrem occi-
 dit 181, d
 Selefnus Iabesi filius 176, e
 Selefnus Zachariam regem occidit
 176, d. interit 176, e
 Seleucus alias Nicanor. 218, a. Iudeos
 honorat 218, a. Antiochie conditor
 604, d. Stratonice ducere noluit
 596, e
 Seme posteri 9, a
 Semechonites lacus 503, c
 Semeis Davidem conuictijs traducit
 128, b
 Semei exitum 140, d
 Sennar campus 5, b. 7, d
 Senacherib. Assyriorum rex 544, d.
 instituit expeditionem Hierosolymi-
 tanam 180, c. à muribus exarmatur
 181, c. e medio tollitur 181, d
 Senacheribi perfidia 180, d. exercitus
 peste deletur 181, d. Herodotus me-
 mor 181, c
 senum consilium salutiferum 151, f
 Sephoris Galilæe ciuitas maxima, oc-
 cupatur ab Herode 424, d. à Iose-
 pho 481, c. 402, c. incenditur à Va-
 ro 451, f
 Sepphorite Cestium et Gallum in sub-
 sidium vocant 403, d
 Serebeus alias Mardocheus 199, c. vi-
 de Mardocheus
 Seron à Iuda Machabeo occiditur
 326, b
 serpens emantentat 3, d
 Serpentis poena 3, f
 Serpentes Aegypti 33, d
 in Serpentes stratagemata 33, b
 Serugus Ragai filius 9, b
 Serulij decreta pro Iudeis 266, f
 feruitus lex 70, f
 Sesostris rex Aegypti fabulosus 609, c
 Setho, Rameffes nominatus 598, e
 Sethos rex Aegypti 598, d
 Saturnini oratio de libertate 363, f
 Sethus, ciuium pasceri 14, c
 Sextus Cæsar Herodem illustrat 263, c.
 pro Herode absolucdo scripsit 264,
 a. moritur 267, f. 418, e
 Sexto Marcus succedit 418, e
 Siba villicus Memphibosthi 122, e. he-
 rum suum apud Davidem calumnia-
 tur 128, e
 Sicarij qui dicebantur 381, e. nocen-
 tissimi 572, a. Iudeis calamitatis au-
 tores 584, d
 Sicariorum princeps Eleazarus 578, f.
 Ierosolym. temeritas 584, d. capio-
 rum in tolerandis tormentis durici-
 es 584, f
 Sicella ab Amalecitis incensa 114, b
 Sicella vicus Davidi tributus 112, b
 Sicima, vrbs vbi sita 19, e
 Sicima occupata 187, b
 Sicinitæ Abimelechum elegerunt 86,
 f. puniti 86, e. vrbe explosi 87, a. fu-
 gitiui combusti 87, b
 Sich valor 49, b
 Sila satellitum regis dux 403, b. a. ob
 insolentiam in custodiam coniectus
 370, f. 371, d. occisus 372, e
 Siloa fons 534, d
 Silo ab Antigono pecunia corruptus,
 274, b. 421, d
 Silonis corruptio reiecta 424, d
 Silva ardentibus facibus Ierosolym. pe-
 ti iubet 581, d
 Simeon quid 18, b. Iacobi filius nasci-
 tur, et cur sic vocetur 18, b
 Simeonis sententia 20, a. filij 29, d
 Simeoniorum fors 78, e
 Simon Boethi filius fit pontifex 369,
 e. Mathiam excruciatum interimit
 550, c. Ananiam occidit 550, d
 Simon Camhi filius pontifex consti-
 tuitur 378, d
 Simon Canthera pontifex 370, c
 Simon Cathla filius 513, e
 Simon quidam Essenus Archelai somni-
 um explicat 454, b
 Simon Gerasenus dux latronum 522, f
 Simon Giora filius rapax, homicida
 482, e. Romanos inuadit 476, a. in
 pompa traducitur, et occisus nun-
 ciatur 575, c
 Simon Herodis seruus diadema sibi im-
 ponit, Grato repugnat, fugiens tru-
 cidatur 332, d
 Simon frater Iude Galileis auxiliatur
 228, b.
 Simon Ptolemaidenses deuicit 228, b.
 phalagem militum aggressus hoste
 fugat 238, b. Bethsura potitur 240,
 f. Ioppen occupat 242, a. Tryphoni
 repugnat 242, c. Candebum vincit
 408, d. Iudæa expellit 244, d. insti-
 dijs generi Ptolemæi cæsus 244, e
 Simon regius diadema sibi imponit
 451, c
 Simon in cloacam se demittit, mutata
 veste pradiens vincitur 570, e. et
 vincit Cæsari offertur 571, d
 Simo-

Index.

- Samonis & Ioannis craditum**, 546, c.
Simon Sauli cuiusdam filius latro pariter, uxorem, filios, atq. seipsum interfecit 473, d.
Sine mons 39, d.
Sine montis ubertas 34, b.
Sineus mons 159, c. ubi situs 603, c.
Sis quid denotet 164, c.
Sisares exercitus labini dux 84, c. truci datur 84, f.
Sobachin insigne facimus 133, c.
Socrates philosophus 609, d.
Sodomæ exitium 12, c.
Sodomitica terra vicina Asphaktiti 522, d.
Sodomitæ flagitiosæ 12, c.
Sodomitarum cum Assyrijs bellum: & ab ijsdem accepta clades 10, c.
Sobemus arcænum effutit apud Mariammon 288, f. occiditur 290, d.
Socho vrbs à Roboamo edificata 153, c.
Solomona mater 7, fratrum, Machabei, Aberi, Machiri, Iude, Achæ, A-rethis & Iacobi, ad Antiochum accessit 624, comburitur 626.
Salomon Dauidi natus 125, b. regnum auspiciatur 135, c. hostes eiecit 139, d. à Deo sapientiam petijt 140, f.
Solomon templum extruit 143, b. 603, b, d. litat 146, c. regiam edificat 147, b. Iromi enigmata soluit 147, f. vrbes condit 148, b, c.
Solomon idololatra fit 150, d. moritur 151, d.
Solomonis virtutes, & opulencia 140, c. 150, d. sapientia 141, f. potentia 609, c. indicium de duabus mulieribus 141, b. prefecti qui 141, d. sumptus quotidie 141, c. uxores & concubine 150, d. scripta 142, d. incantationes 142, b. literæ ad Iromum 142, c.
Salomonis tribunal 147, c. cubicula voluptuaria 147, d. solium eburneum 147, c.
Salomoni forma templi monstrata 138, d. reges plerique munera mittunt 150, d. Aegypti regina munera dat 149, d. Deus in somniis visus, quidlibet postulare iubet 140, c.
Solones Græcorum legklatores 610, d.
Solyra, Hierosolyra vocata 11, b. 119, c.
Solymitarum seuitia 598, f.
Somnium Iacobi 16, f. militis Madiamitici, 85, c. Iosephi 21, b. pincer-ne 23, c. pistoris 24, b. Pharaonis ibidem, d, c. Nabuchodonosori 190, c.
somnum quid 582, c.
Sopha filius Raguelis capitur 508, c.
Sopira Iudæ regio 149, b.
forte Saul rex eligitur 97, b.
Sos quid significet 590, d.
Sofus Herodis socius 427, d. coronam auream Deo consecrat 278, d. Antigonum opprimit 277, c. Hierosolyra obsidet 277, d.
Spadonum lex 71, c.
Sparsa Licurgi leges diutissime tulit 614, b.
Spaseni castrum 374, b.
speculatores Chananeam peragantur 54, d. 55, b.
spes fallax quæ 428, c.
spoliatorum lex 575, b.
Hadia 30, miliaria 4 Italica 81, c.
Strabo Cappadox de Iudeorum fidelitate 247, c. 249, d. 261, d.
Straton Beræ tyrannus 252, b.
Stratonis turris 294, c. Cesarea dicta 292, c.
Struthium stagnum 547, f.
stuprum angelorum 5, b.
stupri lex 69, c.
stupro extincta Lenite vxor 81, b.
superbia Caij 458, b.
Susa vrbs ubi 194, c.
Susacus Aegyptiorum rex Hierosolyra capit 154, c, d. predatur 122, d.
Sares Madianitarum rex 65, b.
Suus filius Abrami è Chetura 14, d.
Sybille testimonium de turri Babel 7, d.
Sylleus Arabs Salomen amat, ambituræ spe excidit 309, d. cladem Cesari commemorat 312, d. Herodem accusat 312, d. accusatur 314, f. 320, c. ab Arcta homicidij arguitur 320, c. damnatur 315, d.
Syria occupata à Dauide 121, f.
Syria à Salmanasare perustratur 179, c. à Nabuchodonosoro inuaditur 185, d.
Syrus miles magnanimus 554, c.
Syri Dauidi resistunt, & vincuntur 123, c. in Deum contumaces ab Israelitis in campetribus vincuntur 161, c. Achabum vicerunt 162, c. panico terrore fugati 168, b. Iudeorum multitudinem perdunt 475, d. Iudeis casti 475, c.
Syrorum ciuitates à Iudeis vastantur 472, f.
Syrorum & Iudeorum seditio 381, b.
Syris consuetudo supplicatio 162, f.
T.
Tabernaculi situs 45, c. vasorum descriptio 46, d, c. edificandi dona à principibus collata 44, c. 136, d. distributi significatio 45, c. & dedicatio 49, d. 298, f.
festi tabernaculorum 51, b.
tabula x. preceptorum in arca 44, c.
tationis lex 71, c.
Tanis ciuitas 528, d.
Tanis vrbs 10, d.
Taricheæ in Geneser à Vespasiano vincuntur 502, d. à Tito capiuntur 501, c.
Tarichearum situs, munitio, obsidio 500, d. excidium 502, b.
Teglaphalassar Assyrie rex Israelitas abducit 177, d.
temperantiæ obseruata utilitas 190, d.
templum flammis ac sanguine repletum 563, d. edificari ceptum quando 143, b. à Salomone edificatum 534, d. 603, d. à Iosia instauratur 183, d. incenditur 562, d. à M. Crasso spoliatur 416, c. inuito Tito excutitur 562, d.
templum Hierosolymitanum obsecratum 178, c. apertum 178, d.
templi Hierosolymitani ornatus 596, b. lex 67, b. vasa à Nabuchodonosoro ablata, remittuntur 196, d. religio lesa 258, f.
Tephtheus facibus in machinas Romanas euolat 548, b.
Terebinthus arbor 523, c.
terminorum lex 68, c.
Tero miles Herodis eximius 316, d. Herodem reprehendit 316, c. in carcerem precipitatur 316, f. insidiarum regi structarum insimulatus cum Tryphone torquetur 317, d.
Terra virgo vera 3, b.
terremotus in Iudæa 285, d. 428, d.
testimonium lex 68, d.
Tethmosis pater Chebronis 591, b.
Tethmosis rex Aegyptiorum 597, f. pastores Aegypto eijcit 598, d.
Thadomora vrbs à Salomone condita 148, c.
Thamara apud Davidis filia Absalomum celebs 126, d.
Thamara sorori Amnon vim inferre studet 125, d.
Thamne Esai concubina 10, f.
Thamna oppidum tribus Ephremitis 80, c.
Thamnitenfis vxor Sampsonis 89, b.
Thapsa

Index.

Thapsa vris à Manazemo vi capitur 176,e	Timæus Iudeorum rex 590,c	prodit 401,e
Tharbis Aethiopum regis filia Moysi nubit 33,d	Timotheus Iudeos angustia premit 228,4	Tobie filij Iosephi virtutes 220,4
Tharrus pater Abrahami 9,c	Tiro miles Herodem iniustitiæ argu- ens, capitur 439,e	Traianus Iapham expugnat 493,e
Tharsus Pauli Apostoli patria 8,b	Tiro falso accusatus, et quæstioni obie- ctus, moritur 440,4	Trachon regio 430,c
Thaumastus Caij seruus 346,f	Titus bis Iudeorum possessiones inua- dit 406, e. Iapham capit 494,b.	Trachonitæ Herodem Cesari inimi- cam esse, gaudent 312,e. ab Herode trucidantur 311,f
Thebe oppidum ab Abimelecho capi- tur 87,c	mittitur contra Iudeos 528,d. Gi- scalam subigere conatur 506,e. à Giscala ciuibus suscipitur 507,d.	Trachonitæ dedititij violentè circunci- di, à Iosepho videntur 390,e. dimit- tuntur 392,e
Thesbanorum ciuitas à Tripolici scri- ptore inuaditur 597,c	hostibus clementiam probat 507,e.	Trachonitarum defectio 311,e
Thebetus, mensis 202,e	et dimicat 531, c. fugit 532, e. mi- litibus reconciliatus, Iudeorum in- sidias vlciscitur 534, b. Hierosoly- ma obsidet 539,d. Iudeum crucifi- gi iubet 540, d. à Simone fortiter impugnatur 541, b. Iudeos, quò vellet quisque pergere, dimittit 546,a. misertus Iudeorum, capti- uis manus præscindit 547,b,c. ma- lè à Iudeis audit, ibidem, d. popu- li Iudaici reliquias liberatum prope- rat 550,b. Antoniam euerti iubet 555,f. sacra celebrari vult 556,a.	Trachonitis Herodi tribuitur 295,d
Thecel quid 193,c	Ioannem increpans, templum Hiero- solyim. seruare studet 557,a. i- gnem templi Hierosolymit. portis subijci iubet 561, a. transfugas oc- cidere statuit, at eos dimittens recto- res ad se vocat: consilium de templo proponens parcendum iudicat 561, b,c,d. ignem templi Hierosolymit. extingui iubet 562,b. homines ad supplicium duci iubet 565,a. Iudeis vitam indulget 565,f. Iudeos con- fugientes ad se recipit 567, c. Hiero- solymam ingressus turres fortune sue monumentum relinquit: ar- matos interfici iubens, latronibus ac seditiosis occisis, iuuenes per prouin- cias distribuit 568, c,d. e. funditus e- rui Ierosolyim. mandat 569,d	transiordanenses aram erigunt 79,c
Thecuitis mulier pro Abesalomo inter- cedit 126,e	Titus militibus fortibus premia do- nans, sacra pro victoria celebrat: et legionem è Syria profligat 570,b, c. natalem Vespasiani celebrat 571, b. à Vologeso auream coronam acci- piens Iudeos ciuitate expellit 573,d, e. Simonem et Ioannem ad Italiam portari mandat 574,4, b. turrim in Iudeos fieri curat 580,f	Tripolici scriptor 597,c
Thella vicus Iordani proximus 484,b	Titi Cesaris erga Iudeos misericordia 495,e. erga Iosephum clementia 497,d. pro inertia ducitur 542,c.	Troglodytarum gens vnde 14,d
Themanus Esai filius 20,f	fortitudo 532,d. pietas 550,b. 560; d. imperium 564, e. de vita futura opinio 554,4	Troglodytarum mos 33,f
Thoëus cū Dauide sed⁹ pepigit 122,4	Tito defuncto, Iustus suam historiam	Tryphon Alexandri filium Antiochum Hieracem necat et imperio potitur 244,b. Antiocho regnum asserit, 239,f. ab eodem Antiocho deficit 242,c. ab Antiocho sotere supera- tur 244, c. Demetrium prælio subigit 240, c. à Simone oppri- gnatur 244, 4. quæstioni obie- ctus 440, a. Ionatham occidit, 242,c. 408,d. Simoni imponere studet 243,c
Theodestus poeta 217,e		Tryphon torquetur 317,4
Theodotus Græcus de Iudeis 597,b		Tryphonis vrbs Abaris 598,c
Theophilus Græcus de Iudeis 597,b		tyrannidis incommoda 364,4
Theophilus pontifex Hierosolyma à Vitellio inauguratur 343,b		tyrannorum in cloacis spes et cædes 566,f. crudelitas 406,f. Ierosolyim. timor 567,e
Theopompus Atheniensibus maledicit 597,c		Tyrannus Herodis satellites honoratur 313,e
Theopompus cariosus poetas luit 217,e		Tyrij à Salmanasare vincuntur 179,e. à Simone opprimuntur 228,b
Thermutis Pharaonis filia, Moysen è mortis periculo eripit 31,f. ad regem ducit 32,c		Tyriorum annales 591,e
Theudas pseudopropheta à Fado puni- tur 377,d		Tyriorum deus Baal 171,e
Theudio 443,4		Tyriorum impudentiam Vespasianus culpat 403,d
Thoba dux, Abimelechi successor 87,d		Tyriorum tyranni auxilio Antigonus regnum repetit 269,b
Tiberias à Iosepho recuperatur 393, b. 481,c. penè direpta 402,d		Tyropæon vallis 534,d
Tiberienses arma corripiunt 387,b		Tyrreni dicuntur Romani 604,d
Tiberienses Iosephum saluant 389,f		Tyrus ab Alexandro expugnatur 211,4
eundem conuittantur 400,4. in- tra moenia à Iosepho compulsi 400,c. minis terrentur 481,d. à Io- sepho carcere emissi 393,d		Tyrus à Nabuchodonosoro obsidetur 594,b
Tiberienstem consilia 399,e. seditionis autem Clitus punitur 393,c		
Tiberius Alexander Fado successit 377, e. filios Iudæe puniit 377,e		
Tiberius Alexander Iudeos compressit 474,e. in vinculis audiendis negli- gentiam excusat 345,e. Mathematici et studiosi 348,a. sacerdotes in cru- cem agit 340, e. Iudeos Roma ex- pellit 341,b. morbo affligitur 347, d. moritur 341, c. 348, c. sepelitur 349,4		
Tiberius Alexandro Cumanius successit 377,f		
Tigellinus homo nequissimus 522,c		
Tigris Paradysi fluius 3,c		
Timæus historicus de Thebanis maledi- cit 597,c		

V.

VAlia castellum
319,b
Valerianus Decadarchus populū
reconciliaturus Tiberiadem à
Vespasiano mittitur 499,d
Valerius Asiaticus
367,e
Vallis locus
54,f
Vardanes Izatæ bellum indicens cæsus
376,c

Varus

Index.

Varus Syriae praefectus 322, c. seditionis autores puniit 331, c. 452, b. Sabino supplicias fert 333, b. Iudeos incusat 333, c. literas ferentem iniquè tollit 387, f	Vetex obræ notatio 560, b	
Varus Iudeos occidit 388, a. & crucifigit 451, c. Samaria potitur 451, f. latrones abigit 430, c. nobiles viros quot occidit 474, b	via regie silice strata 150, b	X.
Vaste Artaxerxis vxor contumacie accusatur 204, f. atq; à rege repudiat 205, d	viatores cibandi 68, f	X Aloth vicus 484, b
velum Babylonium 537, c	vicorum direptio 523, d	X anticus mensis 5, d. 36, c. 37, b
Venerca lex 53, b	victima celitus inflammata 94, c	Xerxes Darij filius rex Persicus 201, d. Iudeis comitatum suppeditat 203, d
veneficij lex 71, b	victoria in quibus consistat 11, a. 255, f. 226, c	Xerxis ad Esdras litteræ 201, c. in Iudaicam gentem beneficentia, ibidem, d
Ventidius Romanorum dux, Antonio pecunias extorquet 474, d. Parthis contrarius 275, c. in Parthos missus 424, c. Herodi copias misit 425, b	vindemia lex 68, c	Xerxi mortuo Artaxerxes filius succedit 204, d
Veranius tribunus plebis 366, f	vinum immoderati energia 197, c	Xylophorias festiuitas 471, b
veritate nihil validius 198, c	virga in draconem conuersa 34, d	
Vespasianus Tyrum veniens eorum impudentiam arguit 403, d. Iosephum honorat 403, f. Imperator declaratur 406, d. nunciatur 527, a. à Nerone ad exercitum mittitur exercitum ducens benigne suscipitur 483, c. Gadaram expugnat 487, f. Iotapatam obsidet 489, c. d. Iudeos repellit 490, c. vultu vis dolore superato bellum in Iudeos incitat 491, f. turres ferro obductas erigit 493, d. Samaritanas infestat 494, d. Iosephum muneribus fouet 498, d. exercitum Ioppen mittit 498, c. in Cesaream migrat 499, b. nauale praelium contra Taricheas instituit 502, c	virginem vi opprimentis poena 613, d	Z.
Vespasianus Gamalam obsidet 503, c	virtus libertatis effectrix & alitrix 364, d	Z abelus Arabum dynasta Ptolemæo, Alexandri caput mittit 239, b
Vespasianus à suis relictus 504, d	cum Virtute res gerende 286, b	de Zabido Apionis mendacium 608, c
Vespasianus arcem Gamale obtinet 506, a. contra hostes incitatur 517, c. mortem Neronis cognoscit 522, c. Iudeam inuadit 524, c. Imperator inuitus fit 526, b. Iosephum captiuitate liberat 527, a. Imperator predicatur 528, c. Gallileam excidit, & ex bello Iudaico imperium adeptus est 545, c. templum pacis edificat 575, d	virtutes regie imprimis subditis declarande 111, b	Zabros Gadis filius 29, c
Vespasiani pudicitia, & modestia 528, a. clementia 578, c. ornamenta, vota, prandium, & triumphus celeberrimus 574, c. d	vita humane terminus post Moysen 9, d	Zabuda Ioacimi mater 184, f
Vespasiano defuncto Iustus historiam prodit 401, c	Vitellius Syriae praefes Hierosolyma peruenit: stolam pontificiam sacerdotibus tradens, Ionathæ pontificatum confert 341, d. c. Artabanum occidere conatur 342, d. ab Herode conuiuio excipitur, ibidem, b. Theophilum pontificem constituit 343, b. Romam pro castris habet 525, c. luxuriatur & occiditur 522, d. 528, c	Zabulon quid significet 18, c
Vespera , quæ diei pars 2, c	vitis aurea 257, d	Zabulon Iacobi è Lia filius 18, c
vestitus lex 72, c	vltio aquilæ aureæ direptæ 449, d	Zabulonitarum fors 78, c
	vna dies pro prima dies 2, f	Zabulon Galileæ ciuitas 475, b
	vinguentum sanctum 49, c	Zacharius Nachoris è Melcha filius 9, d
	Vologesus rex Parthorum auream coronam Tito dat 573, c. Izati contrarius 376, f. eademq; bellum infert blasphemus 377, d	Zacharias Amphicali filius 512, d
	Volumnius Syriae praefes 312, b. eius in Herodis filios sententia 316, c. 439, c. d	Zacharias Hieroboami filius Israelis rex occisus 176, d
	votum Iacobi 17, d	Zacharias Amiā Achazæ fil. interemit 177, d. supremus Israelitarum dux
	vota Deo facientium consuetudo 465, d	Zacharias Ioadi pontif. filius in templo lapidari iubetur 173, d
	Vra Chaldaeorum vrbs 9, d	Zacharias propheta populum confirmat 200, c
	vrbs sacre lex 67, b	Zabucus Locorum legislator 610, d
	vrbem quis primus condiderit, & instituerit 4, d	Zambrias quis 64, b, f
	Vrias è castris vocatus 123, c. mortuus Dauidi nunciatur 124, c	Zambria contra Moysen oratio 64, c. interitus 64, c
	Vrie litteræ 123, f	Zamares Israelitarum rex 157, d. igne perit 157, d
	Vses Arami filius 9, b. Damasci conditor 9, b	Zanaris relictis filiis moritur 319, d
	Vssis Dani filius 29, c	de Zamari Iudeo Babylonico 319, b
	usura prohibita 613, c	Zara Iude filius 29, d
	vxores quando & quales sint ducende 69, c	Zareus Aethiopum rex ab Afano profigatur 156, d
	Vxus filius Nachoris è Melcha 9, d	Zebellus Galis conatus aperuit, 87, d
	Vzalus Iustæ filius 9, b	Zebis dux Madianitarum 86, b
		Zelotæ impij 579, c. suppressendi 13, b. suo periculo cruciati 514, d. rapiunt Simonis Gioræ vxorem 524, a. vrbem profanant 524, c. templum occupant 525, c
		Zelotarum

Index.

<i>Zelotarum crudelitas</i> 516, b. 517, b. diſſi- dium 525, a. ſcelera 516, c	<i>Zenodorus</i> qui vixerit 295, & interie- rit 296, a	<i>Zoilus Dore tyrannus</i> 249, b. <i>Pto-</i> <i>lemæi opem implorat, & capitur</i> 249, c
<i>zelotypia lex</i> 53, a	<i>ad Zeuxidem Antiochi epiftola Iudeos</i> laudans 219, d	<i>Zoor, locus</i> 12, d
<i>Zelotypus Pheroram apud Herodem</i> accuſat 308, c	<i>Zibus rex Madianitarum</i> 86, a	<i>Zophonias Gadis filius</i> 29, c
<i>Zelpha Iacobi ancilla</i> 18, b, 29, d	<i>Zipha vrbs à Roboamo condita</i> 153, c	<i>Zopyrion Græcus de Iudeis</i> 597, b
<i>Zenbranes Abrami filius è Chetura</i> 14, d	<i>Zipheni Dauidi proditores</i> 109, c	<i>Zorobabel Salathielis filius Hieroſo-</i> <i>lymorum</i> 199, b. <i>Darium adit</i> 197, b. <i>altare erigendum inſtituit</i> 199, c. <i>popularibus libertatem nun-</i> <i>ciat</i> 198, f
<i>Zeno philoſophus</i> 609, d	<i>Zizus Philippi ſocius Arabum prin-</i> <i>ceps</i> 252, b	
<i>Zeno Cotyla apud Philadelphenses ty-</i> <i>rannidem inuaſit</i> 245, a	<i>Zoar Simeonis filius</i> 29, d	

F I N I S.